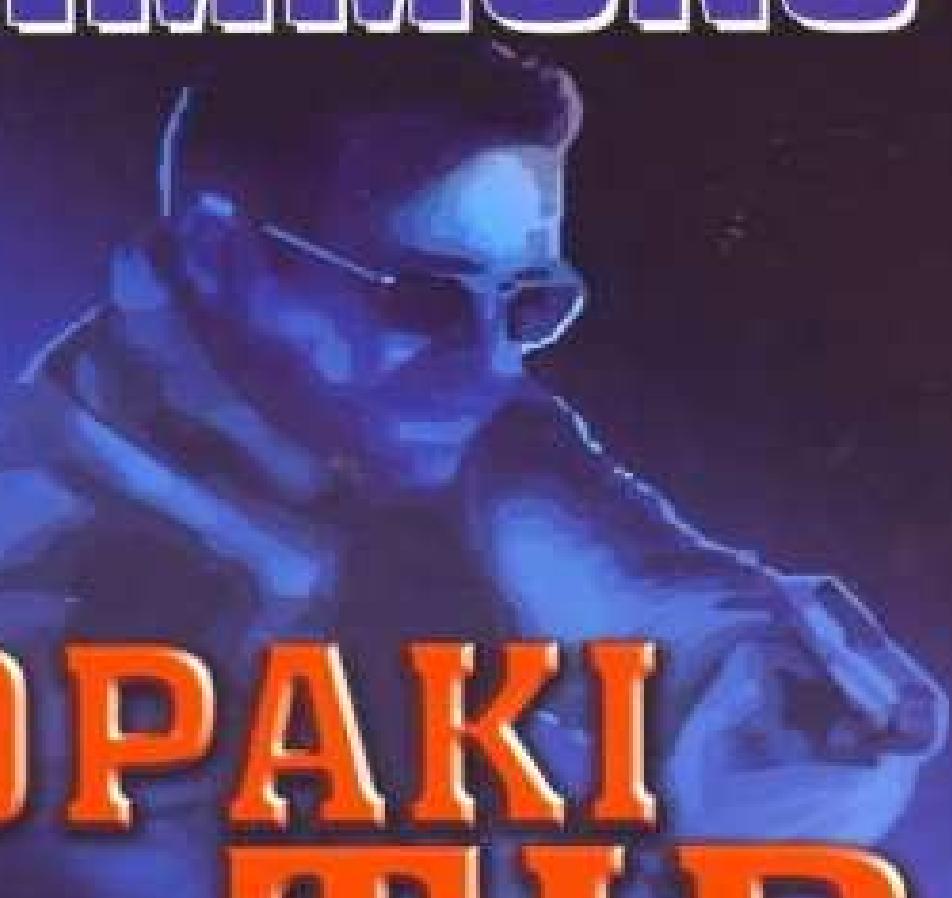

DAN
SIMMONS

OPAKI
TIP

Opak, odgovori Dodger. Opaki tip, doda Charley Bates.

Oliver Twist, Charles Dickens

Na dan kad su mu pucali u glavu, stvari su Joeu Kurtzu išle neobično dobro. Zapravo, stvari su već tjednima išle neobično dobro. Kasnije si je rekao kako je trebao znati da se svemir priprema prilagoditi ravnotežu bola na njegovu štetu. I na još puno veću štetu žene koja je stajala kraj njega kad su ispalili pucnjeve. Imao je sastanak u dva popodne sa svojom socijalnom radnicom, i na vrijeme je stigao u Centar službe. Budući da se u to doba dana skoro ne može parkirati u blizini suda. Kurtz je otišao u garažu ispod kompleksa koji je spajao građanski, kriminalni i obiteljski sud. Što je najbolje od svega, njegova socijalna je imala običaj potpisivati potvrde za garažu.

Zapravo, shvatio je Kurtz, to uopće nije bilo najbolje kod nje. Socijalna radnica Margaret Peg O'Toole, koja je nekad radila za odred za droge i poroke u policijskoj upravi Buffala, ponašala se pristojno prema njemu, poznavala je i voljela njegovu tajnicu Arlene DeMarco a jednom je čak pomogla Kurtzu da se izvuče iz velike gabule jer ga je neki pretjerano ambiciozni detektiv pokušao strpati u okružni zatvor lažnom optužbom za nošenje oružja. Joe Kurtz je stekao podosta neprijatelja tijekom svojih jedanaest i pol godina zatvora za slučajno ubojstvo koje je odslužio u zatvoru Attica, i nije baš bilo vjerojatno da bi dugo preživio u općoj populaciji, čak i u okružnom. Osim što mu je potpisivala parkiranje. Peg O'Toole vjerojatno mu je i spasila život.

Čekala ga je kad je pokucao na vrata i ušao u njen ured na drugom katu.

Promislivši, shvatio je da ga O'Toole nikad nije puštala čekati. Premda su mnogi socijalni radnici radili iz odjeljaka, O'Toole si je priskrbila pravi ured s prozorima koji su gledali na Pritvorili centar okruga Erie, na Ulici Church. Kurtz je pretpostavljaо da, kad je lijepo vrijeme, ima pogled na pijance koje odvlače na otrežnjavanje.

G. Kurtz. Pokazala mu je njegovo uobičajeno mjesto.

Agentice O'Toole. Sjeo je na svoje uobičajeno mjesto.

Bliži nam se važan datum. g. Kurtz, rekla je O'Tooiica pogledavši njega pa zatim njegov dosje.

Kurtz je kimnuo glavom. Za nekoliko tjedana napunit će se godina dana otkako je otisao iz Attice i javio se svojoj socijalnoj radnici. Budući da otad nije bilo pravih problema bar ne što su murjaci znali uskoro će je posjećivati jednom mjesечно, a ne jednom tjedno. Sad je postavljala uobičajena pitanja, a Kurtz je davao uobičajene odgovore.

Peg O'Toole bila je privlačna žena u kasnim tridesetima preteška po trenutnim standardima savršenstva, ali u Kurtzovim očima stoga samo još privlačnija. s dugom smeđom kosom, zelenim očima, sklonosću skupoj ali konzervativnoj odjeći, i poluautomatskim pištoljem Sig Pro 9mm u torbici. Kurtz je znao marku jer je video oružje.

Sviđala mu se O'Tooiica i to ne samo zato što mu je pomogla da se izvuče iz namještajke prošlog studenoga već i zato što se prema svojim klijentima odnosila maksimalno izravno i nimalo snishodijivo, Nikad u životu nije razmišljao o njoj u erotskom kontekstu, ali to nije bila njena krivica. Naprosto, na Kurtza je pomisao da zamišlja bivšu policajku bez odjeće djelovala kao trostruka doza antiviagre.

Radite li još uvijek s gđom DeMarco na onom poslu za TraženjeLjubavidotkom? upitala je O'Tooiica. Kao osuđivani kriminalac, Kurtz nije u državi New York mogao dobiti dozvolu za svoj bivši posao privatnog istražitelja, ali smio je raditi na pronalaženju starih srednjoškolskih simpatija, prvo putem interncta taj dio je vodila njegova tajnica Arlcne a zatim i osnovnim i jednostavnim potragama. Iaj dio je vodio Kurtz.

Jutros sam pronašao bivšeg srednjoškolskog kapetana momčadi u Sjevernoj Tonawandi, reče Kurtz, i predao mu rukom pisano pismo njegove nekadašnje djevojke i navijačice.

OToolica je podigla pogled sa svojih bilješki i skinula naočale s okvirima od kornjačevine. Je li nogometni junak još uvijek izgledao kao nogometni junak?' upitala je. uz samo tračak osmijeha.

Oboje su isli u Kenmore West i maturirali '61. reče Kurtz. 'Tip je debeo, čelav, i živi u prikolici koja je vidjela bolje dane. Na zidu ima zavjesu Konfederacije, a vani je parkiran Camaro iz 1972.

OToole se tržne. A što je s navijačicom?

Kurtz slegne ramenima. Ako je i poslala fotku, to je bilo u zatvorenom pismu. Ali mogu prepostaviti.

Bolje ne, reče OToole. Opet je stavila naočale, i ponovno bacila pogled na formular. Kako ide s onim VjenčanaZvonadotkom?

Sporo, reče Kurtz. Arlene je sredila sve s internetom svi kontakti i ugovori s krojačkim salonima, tisak pozivnica, glazbenici, crkve i dvorane za svadbe su u redu i lova stiže, ali nisam siguran koliko je ima. Stvarno se baš ne bavim tom stranom posla.

Ali jeste investitor i suvlasnik? reče socijalna radnica. U glasu joj nije bilo nimalo sarkazma.

Recimo, reče Kurtz. Znao je da je OToolica vidjela dokumente tijekom posjeta njihovom novom uredu, u lipnju. Jedan dio prihoda iz Traženja!.jubavi prebacuje! u VjenčanaZvona, i zauzvrat dobivam dio profita. Kurtz zastane. Pitao se kako bi reagirali kriminalci i varalice i dečki iz Arijskog bratstva koje je upoznao u Attici kad bi ga čuli. Tipovi iz Džamije iz Bloka D vjerojatno bi spustili nagradu za njegovu glavu s 15.000 na 10,000 \$ iz čistog prezira.

OToolica je opet skinula naočale. Razmišljala sam da se poslužim uslugama gđe DeMarco.

Kurtz je na to morao zatreptati. VjenčanaZvona? Da online riješite sve detalje oko vjenčanja?

Da.

Deset posto popusta zbog osobnog poznanstva, reče Kurtz. Mislim, poznajete Arlene.

Znam što mislite, g. Kurtz. OToolica je opet stavila naočale. Još uvijek imate sobu u... kako se zove taj hotel? Harbor Inn?

Da. Kurtzov prijašnji hotel, Royal Delaware Arms, bliži 7.11 centra. gradski inspektor zatvorili su još u srpnju. Samo je bar u ogromnoj staroj zgradi ostao otvoren, a pričalo se da su im jedine mušterije štakori. Kurtz je trebao adresu za mjesto stanovanja, i Harbor Inn mu je za to dobro služio. Nije još stigao reći O'Toolici da je mali hotel u južnom dijelu zapravo zatvoren i napušten ni da je zakupio cijelu zgradu za manje nego što ga je koštala stara soba u Delaware Armsu.

To je na uglu ulica Ohio i Chicago?

Tako je.

Htjela bih sljedeći tjedan navratiti i baciti pogled, ako vam nije problem, reče socijalna radnica. Samo da provjerim adresu.

Sranje, pomislio je. Jasno', rekao je.

O'Toolica se zavalila u stolcu i Kurtz je pomislio da je kratki razgovor gotov.

Posljednjih mjeseci, sastanci su im postajali sve više pro forma. Pitao se da li se to O'Toolica možda sve više opušta nakon vrelog ljeta i uz ugodnu jesen lišće na jedinom drvetu vidljivom s njenog prozora bilo je sjajno narančasto, i spremno odlepršati.

Izgleda da ste se potpuno oporavili od one automobilske nesreće prošle zime', reče socijalna radnica. "Zadnjih par posjela nisam vidjela ni trun šepanja.

Aha, višemanje sam se potpuno oporavio, reče Kurtz. Njegova automobilska nesreća prethodne veljače uključivala je ubod nožem, bacanje kroz prozor s drugog kata. i udaranje u gipsane ukrase na ulazu u stari kolodvor u Buffalu. ali činilo mu se da ne postoji baš neka prijeka potreba da njegova socijalna radnica čuje sve podrobnosti. Muljaža je Kurtzu bila velika gnjavaža, jer je morao prodati svoj savršeno dobar, dvanaest godina stari Volvo nije se baš mogao vozikati u autu koji je navodno doživio totalku na usamljenom dijelu zimske autoceste i sad je vozio puno stariji crveni Pinto. Falio mu je taj Volvo.

Vi ste odrasli u okolini Buffala, zar ne, g. Kurtz?

Nije reagirao. 110 osjetio je kako mu se koža na licu zaledla. O'Toolica je znala sve o njemu iz dosjea na svome stolu, i nikad prije se još nije upuštala 11 razdoblje prije Attice. Što sam učinio}

Kimnuo je glavom.

Ne pitam vas službeno, reče Peg O'Toole. Samo imam jedan misterij vrlo mali koji bih trebala riješiti, i mislim da mi treba netko tko je ovdje odrastao.

Vi niste ovdje odrasli? upita Kurtz. Većina ljudi koji su još živjeli u Buffalu i rodili su se тамо.

Rođena sam ovdje, ali odselili srno se kad sam imala tri godine, rekla je, otvarajući donju desnu ladicu svoga stola i kopajući po njoj. Vratila sam se prije jedanaest godina, kad sam premještena u policijsku upravu Buffalo. izvadila je bijelu omotnicu. A sad mi treba savjet lokalnog čovjeka i privatnog istražitelja.

Kurtz je blijedo zurio u nju. Ja nisam privatni istražitelj, rekao je. glasa još bezizražajnijeg od lica.

Ne s dozvolom, složila se OToolica, očito nimalo uplašena njegovim hladnim zurenjem ili tonom. Ne nakon što ste bili u zatvoru zbog ubojstva. Ali sve što sam pročitala ili čula govori da ste bili vrstan privatni istražitelj.

Kurtz je skoro reagirao. Što, dovraga, hoće'.

izvadila je iz omotnice tri fotografije i gurnula ih preko stola. Pitala sam se znale li možda gdje je sad ili gdje je bilo"

Kurtz je pogledao fotografije. Bile su u boji. standardne veličine bez ruba bez datuma na poleđini, dakle snimljene sli negdje u zadnjih par desetljeća. Prva fotografija prikazivala je slomljen i otican kotač iz lunaparka, bez nekoliko sjedala, kako se uzdiže nad pustim ulicama na pošumljenom briješu. Iza napuštenog kotača bila je udaljena dolina i naznaka nečeg što je mogla biti rijeka. Nebo je bilo nisko i sivo. Druga slika prikazivala je uništeni paviljon s autićima na zapuštenoj livadi. Krov paviljona djelomično se urušio a na podu paviljona i raštrkani medu krhkim zimskim ili kasnojesenskim korovom ležali su zahrđali autići. Jedan od njih, s brojem 9 ispisanim izblijedjelom zlatnom bojom, ležao je na opačke u zaledenoj barici. Posljednja fotografija bila je krupni plan glave konja s nekog vrtuljka, izblijedjelih boja, razbijene njuške koja je pokazivala trulo drvo.

Kurtz je opet pregledao sve tri fotografije, i rekao: Pojma nemam.

OToolica je kimnula kao daje i očekivala taj odgovor. Jeste li kao klinac išli u neki lunapark u blizini?

Kurtz se na to morao nasmiješiti. Njegovo djetinjstvo nije uključivalo posjete lunaparku.

OToolica se čak zarumenila. Mislim, kamo su u to doba ljudi iz zapadnog New Yorka išli u zabavne parkove, g. Kurtz? Znam da tada još nije bilo Šest baijaka kod jezera Darien.

Kako znate daje to još iz onog vremena? upita Kurtz. Možda je napušteno prije samo godinu dana. Vandali su brzi.

OToolica kimne. Ali hrđa, i... naprosto djeluje staro. Bar iz sedamdesetih. Možda iz šezdesetih.

Kurtz je slegnuo ramenima i vratio joj fotografije. "Ljudi su nekad išli u Crystal Beach, s kanadske strane.

OToolica opet kimne. Ali to je bilo ravno na jezeru, ne? Nikakvih brda ni šuma?

Točno, reče Kurtz. I nije tako napušteno. Kad je došlo vrijeme, srušili su ga i prodali vrtuljke i štandove.

Socijalna radnica skine naočale i ustane. Hvala vam, g. Kurtz. Cijenim vašu pomoć. Ispružila je ruku kao i obično. Prvi put kad je to učinila, Kurtz se zapanjio. Rukovali su se, kao i uvijek na kraju tjednog razgovora. Imala je dobar, čvrst stisak. Onda mu je potpisala parkirni listić. To je bila druga polovica tjednog obreda.

Otvaram je vrata da ode kad je rekla: I možda ću se stvarno javiti gđi DeMarco za ono drugo.

Kurtz je prepostavljao daje ono drugo njen vjenčanje. Aha, rekao je. Imate broj našeg ureda i web adresu.

Kasnije, pomisljat će kako bi sve bilo drugačije da nije stao i popišao se u zahodu na prvom katu. Ali jebi ga morao se popisati, i to je učinio. Nisi morao čitati Marka Aurelija da bi doznao kako sve što učiniš mijenja sve ostalo, i, ako stalno razmišljaš o tome, moraš poludjeti.

Sišao je stubištem u hodnik garaže, a tamo je stajala Peg O'Toole. u zelenoj haljini, visokim petama, s torbicom, izlazeći iz dizala i otvarajući teška vrata garaže.

Zastala je kad je ugledala Kurtza. On zastane. Nijedan socijalni radnik ne bi htio ući u podzemnu garažu u društvu nekog svoga klijenta, a ni Kurtzu se ta zamisao baš nije sviđala. Ali nije se moglo izbjegći, osim kad bi se on vratio na stubište ili još absurdnije ušao u lift. Prokletstvu.

O'Toolica je razbila led nasmiješivši mu se i pridržavši mu vrata.

Kurtz je kimnuo i prošao kraj nje u hladan polumrak. Mogla ga je pustiti da prođe desetak koraka naprijed da je htjela. Ne bi se osvrnuo. Kvagu, osuđen je za ubojstvo, ne za silovanje.

Nije dugo čekala. Čuo je klackanje njenih pet par koraka iza sebe, i skretanje desno.

Čekajte!" povikao je Kurtz, okrećući se prema njoj i podižući desnu ruku.

O'Toolica se zamrzla, uputila mu zapanjen pogled i podigla svoju torbicu, gdje je, znao je, obično nosila svoj Sig Pro.

Prokleta svjetla su se pokvarila. Kad je on stigao, prije niti pola sata, svakih desetak metara svijetlile su fluorescentne lampe, ali sad ih je bar polovica bila ugašena. Bazeni tame među preostalim svjetlima bili su široki i crni.

Natrag! povikao je Kurtz pokazujući na vrata kroz koja su upravo ušli.

Gledajući ga kao da je lud. ali ne vidljivo uplašena, Peg O'Toole stavila je ruku u torbicu i počela vaditi Sig Pro.

Počela je pucnjava.

Kad se Kurtz probudio u bolnici, smjesta je znao da su pucali na njega, ali se nije mogao sjetiti kad ili gdje, ili tko je to učinio. Imao je dojam da je netko bio s njim, ali nije mogao prizvati nikakve podrobnosti, a svaki pokušaj da to učini zabio bi mu bodljikave klinove u mozak.

Kurtz je poznavao podvrste i godišta bola kao što neki ljudi poznaju vina. ali ovaj bol u njegovoj glavi već je prošao razinu bilo kakve prosudbe i zašao u područje kad je vrištanje jedini zdrav odgovor. Ali nije vrištao. Previše bi boljelo.

Bolnička soba bila je uglavnom mračna, ali čak je i blago svjetlo lampice kraj kreveta boljelo za oči. Sve je bilo okruženo oblacima a kad bi pokušao izoštiti pogled, kroz bol bi se podigla mučnina, kao peraja morskog psa koja presijeca uljaste vode. To je riješio sklopivši oči. Sad su preostali samo neizbjegni bolnički zvukovi iza zatvorenih vrata objave preko interkoma, škripanje gumenih potplata po pločicama, nečujni razgovori onim prigušenim tonom koji se čuje samo u bolnicama i kladionicama ali svaki je taj zvuk, uključujući tu i škripanje njegova vlastitog disanja, bio preglasan za Joea Kurta.

Počeo je dizati ruku da si protrlja desnu stranu glave epicentar toga univerzuma bola ali ruka mu se zaustavila kraj metalne ograde kreveta.

Kurtzu su trebala još dva pokušaja i nekoliko ošamućenih sekundi mentalnog napora i bol ponovnog otvaranja očiju dok nije shvatio zašto mu desna ruka ne radi: bio je lisicama vezan za metalni okvir bolničkog kreveta.

Trebala mu je još minutadvije dok nije shvatio da mu je lijeva ruka slobodna.

Polako, s naporom, Kurtz je tom rukom posegnuo preko lica stisнуvši oči da mu ne pozli i dotakao si desnu stranu glave, tik iznad uha, gdje se bol isijavala kao koncentrični radiovalovi na početku nekog starog RKOovog filma.

Osjećao je da mu je desna strana glave hrpa zavoja i flastera. Ali kad je video da su mu u tijelo zabodene samo dvije infuzije, da par metara dal je bipa samo jedan aparat za praćenje zdravstvenog stanja, i da nikakav liječnik ni medicinska sestra ne sjede sa strane s opremom za oživljavanje, zaključio je da još nije na redu za odlazak. Ili je tako. ili su već odustali od njega, izdali naredbu da ga se ne oživljava i otišli na kavu. ostavljajući ga da krepa tu u mraku.

Jebi ga, rekao je Kurtz i trznuo se kad je bol sa 7,8 prešla na 8,6 na njegovoj privatnoj Richterovoj ljestvici agonije. Navikao je on na bol, ali ovo je bilo... blesavo.

Spustio je ruku na prsa, sklopio oči. i dopustio si da odlebdi daleko od crte pucnjave.

G. Kurtz? G. Kurtz?

Kurtz se probudio s istim zamućenim vidom, istom mučninom, ali drukčijim bolom. Neki idiot mu je otvarao oči i bljeskao svjetlom u zjenice.

G. Kurtz? Faca iz koje je dolazio zvuk bila je smeđa, muška, sredovječna i mlakog izgleda iza naočala s crnim okvirom. Imao je na sebi bijelu kutu. Ja sam dr. Singh, g. Kurtz. Ja sam vas pokrpao na hitnoj, i upravo dolazim s operacije vaše prijateljice.

Kurtz je uspio izoštiti facu. 1 Itio je pitati Koja prijateljica? ali nije se isplatilo truditi da progovori. Nte još.

Metak vas je pogodio u desnu stranu glave, g. Kurtz, ali nije vam ušao u glavu, rekao je Singh svojim blagim, zapijevajućim glasom koji je Kurtzu zvučao kao zujuće tri motorne pile odjednom.

Superman, pomisli Kurtz. Jebeni meci se odbijaju od mene.

Zašto? rekao je.

Što, g. Kurtz?

Kurtz je morao sklopiti oči da bi opet progovorio. Trudeći se da govori jasno, rekao je: Zašto... metak... nije... ušao?

Singh je kimnuo u znak razumijevanja. Bio je to metak malog kalibra, g. Kurtz. Dvadeset dvojka. Prije nego što vas je udario, prošao je kroz nadlakticu... osobe s vama... i odbio se od betonskog stupa iza vas. Bio je poprilično spljošten, i potrošio je većinu svoje kinetičke energije. Bez obzira na to, da vam je glava bila okrenuta

desno umjesto lijevo kad vas je udario, sad bismo ga vadili iz vašeg mozga vjerojatno na autopsiji.

Sve u svemu, pomisli Kurtz, više podataka nego što mu ovog časa treba.

Ovako nastavio je Singh, tihim zapijevajućim glasom pileći kroz Kurtzovu lubanju, imate umjeren ili jači potres mozga, i subkranijalni hematom koji ovog časa ne moramo trepanirati, lijevo oko vam se ne širi, krv vam se slila ispod očiju i

bjeloočnice su vam jako krvave ali to nije važno. Ujutro ćemo procijeniti motoriku i sekundarne učinke.

Tko..." počne Kurtz. Nije čak bio siguran ni što će pitati. Tko je pucao na mene?

Tko je bio sa mnom? Tko će platiti za ovo?

Policija je ovdje, g. Kurtz, prekine ga dr. Singh. Zato vam nismo dali ništa protiv bolova otkako ste se osvijestili. Moraju razgovarati s vama.

Kurtz nije okrenuo glavu da pogleda, ali kad se li ječnik pomakao u stranu video je dva detektiva u civilki, jedan muškarac, jedna žena. jedno crno. jedno bijelo. Kurtz nije poznavao crnog muškarca. Jednom je bio zaljubljen u bijelu ženu.

Crni detektiv, otmjeno odjeven u sako od tvida i školsku kravatu. pride mu bliže.

Joseph Kurtz, ja sam detektiv Paul Kemper. Moja partnerica i ja istražujemo pucanje na vas i socijalnu radnicu Margaret O'Toole... počeo je čovjek skoro očinskim, snažnim glasom.

Oh, govno, pomisli Kurtz. Sklopio je oči i sjetio se kako mu je O'Toolica otvorila vrata.

... i može se koristiti protiv vas na sudu, govorio je čovjek. Ako si ne možete platiti odvjetnika, dobit ćete ga od države. Razumijete li svoja prava?

Kurtz je promrmljao nešto kroz bolove.

Molim? rekao je detektiv Kemper. Kurtz se predomislio. Glas mu sad nije zvučao nimalo prijateljski ni očinski.

Nisam je upucao, ponovi Kurtz.

Jeste li razumjeli svoja prava?

Aha.

A želite li u ovom trenutku prisutnost odvjetnika?

U ovom trenutku želim malo darvoeeta ili morfija, pomisli Kurtz. Aha... hoću reći, ne. Neću odvjetnika.

Sad ćete razgovarati s nama?

U kurac, koliko ćeš me još puta pitati? pomisli Kurtz. Shvatio je da je to rekao na glas tek kad je detektiv složio drotovsku nezajebavaj facu. a detektivka koja je još stajala oslonjena na suprotni zid se zahihotala. Kurtz je poznavao taj hihot.

Zašto ste bili u garaži s gđom O'Toole? upita Kemper. Detektivov gjas ovaj put nije zvučao nimalo očinski.

Slučajnost. Kurtz nije nikad prije primijetio kako je to dugačka riječ. Sva tri sloga udarila su ga kao vreli čavli iza očiju. Trebale su mu kraće riječi.

"Jeste li vi opalili iz njenog pištolja?1

Ne sjećam se, reče Kurtz, a zvučao je kao svi sumnjivci koje je u životu ispitao.

Kemper uzdahne i baci pogled na svoju partnericu. I Kurtz ju je pogledao, i video je da ga gleda. Bilo je očito da ga je prepoznala. Sigurno mu je prepoznala ime još i prije nego što su počeli razgovor. Bila je, shvatio je Kurtz zapanjeno kroz bolove u glavi, lijepa kao i prije. Još ljepša.

Jeste li vidjeli napadača ili napadače'.1 upita Kemper.

'Ne sjećam se.

Jeste li ušli u garažu kao dio urote da se ubije gda O'Toole?

Kurtz gaje samo pogledao. Znao je daje toga časa glup od bola i potresa mozga, ali nitko nije toliko glup.

Dr. Singh ispunio je tišinu. Detektivi, ovako težak potres mozga često dovodi do gubitka sjećanja na nesreću koja ga je uzrokovala.

Aha, rekao je Kemper zatvarajući svoju bilježnicu. Nije ovo nikakva nesreća, doktore. A ovaj tip se sjeća svega čega se želi sjetiti.

Paul. reče detektivka, ostavi ga na miru. Imamo vrpce. Pusti .ia Kurtzu daju nešto protiv bolova, neka se naspava. pa ćemo ujutro .izgovarati s njim.

'Ujutro će biti zaštićen odvjetnikom, reče Kemper.

žena strese glavom. Neće.

Prošlo je dvadeset godina otkako je Kurtz posljednji put video Rigby King kako li se zvala nakon udaje? Nešto arapski, činilo mu se ali još je izgledala kao Rigby koju je upoznao kod oca Bakera, i ponovno sreo na Tajlandu. Smeđe oči, puna figura, kratka tamna kosa, smiješak hitar i blistav poput gimnastičarke po kojoj je dobila ime.

Kemper je izašao iz sobe a Rigby je prišla krevetu i podigla ruku kao da će stisnuti Kurtzovo rame. Umjesto toga. uhvatila je metalni ram.

Naspavaj se. Joe.

Aha.

Kad su oboje otišli. Singh je pozvao bolničarku i ubacili su nešto u infuziju.

To je protiv bolova i blagi sedativ, reče liječnik. Dovoljno dugo ste bili polusvjesni i na promatranju, tako da vas sad možemo pustiti spavati ne brinući za posljedice potresa mozga.

Aha, reče Kurtz.

Čim je njih dvoje otišlo, Kurtz je spustio ruku. otrgao gazu i flaster, i izvukao si infuziju iz lijeve ruke.

Joe Kurtz video je što se može dogoditi s čovjekom u bolničkom krevetu koji se obeznani od lijekova. Osim toga, morao je do jutra puno razmišljati kroz bol.

Dvojica muškaraca došla su tijekom noći, i ušla u njegovu sobu negdje iza tri ujutro. Kurtz se nije imao čime braniti ukrao bi nož i sakrio si ga pod jastuk da mu je bolnica dala večeru, ali nisu ga nahranili, tako da je još bio s lisičinama i bespomoćan. Pripremio se na jedini način kojeg se mogao dosjetiti sakrio je dugu intravenoznu iglu na savitljivoj cijevi u svoju lijevu ruku. i usredotočio se na to daje zabode napadaču u oko ako mu priđe dovoljno blizu. Ali ako jedan ili drugi potegne pištolj, Kurtzu je jedina nada bila da se baci ulijevo i pokuša cijeli bolnički krevet prevrnuti na sebe, istovremeno urlajući iz svega glasa.

Škiljeći kroz glavobolju prema dva obrisa na vratima. Kurtz nije bio siguran da će moći prevrnuti krevet. Osim toga. madraci, pa čak i bolnički, bili su prilično slaba zaštita od metaka.

Na jastuku iznad njegove glave bio je pričvršćen prekidač za dozivanje bolničarke, ali desnom rukom ga nije mogao dosegnuti zbog lisica, a nije namjeravao pustiti iglu od infuzije koju je držao u lijevoj ruci.

Kurtz je video dva čovjeka kao obrise na vratima čas prije nego što su ušli u sobu, a zatim ih je osvijetlilo bijedo svjetlo medicinskih monitora. Jedan od njih bio je visok, vrlo mršav, Azijac. Crna kosa bila mu je začešljana unatrag, a nosio je skupo tamno odijelo. Ruke su mu bile prazne. Onaj bliži bio je u invalidskim kolicima, i kretao se prema Kurtzovom krevetu potezima snažnih ruku.

Kurtz se nije pretvarao da spava. Promatrao je čovjeka u kolicima kako ulazi.

Svaka nada daje to neki zalutali pacijent koji vrluda po bolnici u tri ujutro nestala je kad je Kurtz video da i ovaj čovjek ima odijelo i kravatu. Bio je star Kurtz je video prorijeđenu sijedu kosu u vojničkoj frizuri, bore i ožiljke na čovjekovom

pocrnjelom licu. ali obrve su mu bile crne poput ugljena, brada snažna, a izraz bijesan. Čov jekov trup djelovao je krupno i snažno, ogromnih ruku. ali čak i u prigušenom svjetlu Kurtz je video da mu hlače pokrivaju isušene štapiće. Azijatov izraz lica bio je neutralan, i ostao je metar iza krupnog čovjeka u kolicima. Kotači kolica su škripali po pločicama sve dok isušene noge nisu udarile o Kurtzov krevet. Trudeći se usredotočiti, Kurtz se zabuljio u starčeve hladne, plave oči iza svoje svezane ruke. Sve što je Kurtz sada mogao bilo je nadati se da je to prijateljski posjet.

Ti. bijedni, retardirani, beskorisni, pokvareni govnaru, sikne starac. Ti si trebao dobiti metak u glavu.

Toliko o prijateljskom posjetu.

Krupni čovjek u kolicima podigao je svoju ogromnu ruku i tresnuo Kurtza u sljepoočnicu, točno tamo gdje se nad ranom uzdizalo brdašce zavoja i flastera. Bol je sljedećih nekoliko sekundi nalikovao vožnji na starom vrtuljku na Crystal Beachu ali stoječki. Kurtz je htio povratiti i onesvijestiti se, tim redom, ali natjerao se da ne učini nijedno ni drugo. Otvorio je oči i premjestio dugačku iglu između trećeg i četvrtog prsta na lijevoj ruci. kako je u Attici naučio baratati s oštricama bez drške.

Ti bezvrijedni ispljuvku, rekao je čovjek u kolicima, sad već glasno. Ako umre. ubit ću te golim rukama. Opet je pljusnuo Kurtza. snažnim, otvorenim udarcem preko usta. ali to nije bilo ni približno toliko bolno. Kurtz je okrenuo glavu i promatrao starčeve oči i Azi jatove ruke.

'Bojniče, reče Azijac tiho. Visoki čovjek nježno je spustio ruke na ručke kolica i povukao starca metar unatrag. Moramo ići.

Bojnikov poludjeli plavooki pogled nije se micao s Kurtzovog lica. Kurtzu to nije smetalo. U njega su s mržnjom zurili pravi stručnjaci. Ali morao je priznati da bi se ovaj starac plasirao među finaliste.

Bojniče, šapnuo je visoki čovjek, a čovjek u kolicima konačno je skrenuo pogled, ali ne prije nego što je podigao svoj ogroman, tup kažiprst i zatresao ga prema Kurtzu kao da nešto obećava. Kurtz je video da je prst krvav sekundu prije nego što je osjetio krv kako mu curi niz desnu sljepoočnicu.

Azijac je izveo starca kroz vrata u slabo osvijetljen hodnik. Ni jedan ni drugi nisu se osvrnuli.

Kurtzu se činilo da nakon toga neće zaspati odnosno, izgubiti svijest, budući da pravo spavanje nije bilo moguće iznad ove razine bola ali izgleda da mu je ipak uspjelo, jer se probudio, a James Bond ga je promatrao u ranoujutnjem svjetlu. Nije to bio pravi James Bond Sean Connery nego onaj zadnji tip: tamna kosa začešljana unatrag, ironični smiješak, savršeno odijelo iz Saville Rowa ili tako nečeg Kurtz nije imao pojma kako izgleda odijelo iz Saville Rowa uz blještavo bijelu košulju, ukusnu pletenu kravatu s windsorskim čvorom, savršeno nonšalantnini džepnim rupčićem usklađenim ali ne nezgrapno jednakim kravati, i ukusnim Rolexom jedva vidljivim pod savršeno uštirkanom manžetom.

G. Kurtz?' reče James Bond. Zovem se Kennedy. Brian Kennedy.

Kurtzu se činilo da malo i sliči na onog Kennedyja koji je avionom i putnicima zarovao po moru.

Brian Kennedy krenuo je pružiti Kurtzu posjetnicu na debelom papiru krem boje, primijetio je lisice i, ne prekidajući pokret, spustio posjetnicu na noćni stolić.

Kako ste. g. Kurtz? upita Kennedy.

Tko ste vi? procijedi Kurtz. Činilo mu se da mu je bolje. Od ta tri sloga mu se doduše zavrtjelo, ali nije mu se bljuvalo.

Privlačni čovjek dotakao je svoju posjetnicu. Ja sam vlasnik i upravitelj Empire State zaštite. Naš ogrank u Buffalu osigurao je sigurnosne kamere za garažu u kojoj se odigrala jučerašnja pucnjava.

Svako drugo svjetlo je bilo razbijeno kad smo ušli u garažu, pomisli Kurtz. To me upozorilo. JeF tip došao zbog neke potencijalne tužbe protiv njegove kompanije? Kurtzu je bilo teško misliti uz bolove, pa je zurio i pustio Kennedyja pričati.

Predali srno policiji izvorne nadzorne snimke iz garaže, nastavi Kennedy. Na snimci se ne vidi tko puca, ali očito je daje sve što vi radite kao i gđa O'Toole jasno i potpuno izvan sumnje.

Pa zašto sam onda još u lisicama? pomisli Kurtz. Umjesto toga, uspio je reći: Kako je njoj? O'Toolici?

Lice Briana Kennedyja bilo je bondovski hladno kad je rekao: Pogodili su je tri puta. Sve iz dvadeset i dvojke. Jedan metak joj je slomio jedno rebro na lijevoj strani. Drugi joj je prošao kroz nadlakticu. odbio se i pogodio vas. Ali jedan ju je pogodio u potiljak i zaustavio se u mozgu, u lijevom

prednjem režnju. Izvadili su ga nakon pet sati operacije, a morali su izvaditi i dio oštećenog tkiva. Sad je u djelomično medicinskoj komi što god to značilo ali, po svemu sudeći, postoji šansa da će preživjeti, ali se sigurno neće do kraja oporaviti. 'Želim vidjeti tu vrpcu, reče Kurtz. Rekli ste da ste drotovima dali izvorne snimke, što znači da imate i kopiju.

Kennedy nagne glavu. Zašto... oh, ne sjećate se napada, jeP tako? Govorili ste istinu detektivima.

Kurtz je pričekao.

U redu, reče Kennedy. Nazovite me na ovaj broj u Buffalu koji vam piše na posjetnici kad budete spremni...

Danas, reče Kurtz. Danas popodne.

Kennedy je zastao na vratima i nasmiješio se na onaj ciničan, bondovski način.

Misljam da nećete biti... počeo je. pa zastane i pogleda Kurtza. U redu, g. Kurtz, reče. Istražiteljima sigurno neće biti drago ako ikad otkriju da sam to učinio, ali pripremit ćemo vam vrpcu i možete je pogledati kad danas popodne svratite do našeg u: eda. Mislim da ste zaslужili to pravo.

Kennedy je krenuo kroz vrata, onda stane i opet se okrene. Peg j ja smo zaručeni, reče tiho. Mislili smo se vjenčati u travnju.

Onda je otisao a bolničarka je ušla s krevetskom guskom i nečim što je trebao biti doručak.

Pa ovdje je k'o na jebenom kolodvoru, pomisli Kurtz. Dr. Singh je ušao nakon što je Kurtz zanemario sve osim noža na pladnju za doručak posvijetlio mu u oči, provjerio zavoje, zastao na krvarenje Kurtz nije spomenuo udarac u glavu od g. Kolica uputio bolničarku da previje ranu, rekao Kurtzu da će ga zadržati još dvadeset i četiri sata na promatranju, i naručio nove rendgenske snimke njegove glave. A na kraju je rekao daje policajac koji je čuvao ovaj dio hodnika otisao.

Kad je otisao? upita Kurtz. Sjedeći oslonjen na jastuke, otkrio je da mu je jutros lakše usredotočiti pogled. Bol u njegovoj glavi nastavlja se kao teška tuča na metalnom krovu, ali to je bio napredak

u odnosu na čelične šiljke koji su mu se sinoć zabijali u mozak. Crveni i žuti kružići bola od pregleda svjetлом još su mu palucali preko pogleda.

Ja nisam bio dežuran, reče Singh, ali mislim da je to bilo negdje oko ponoći.

Prije nego što su se pojavili Kolica i Bruce Lee, pomisli Kurtz. Naglas reče: A kad će mi skinuti lisice? Lijevom rukom nisam mogao ni doručkovati.

Singh je djelovao iskreno snužden, velike smeđe oči iza njegovih naočala su se rastužile. Zbilja mi je žao, g. Kurtz. Mislim daje neki detektiv već stigao. Siguran sam da će vas oslobođiti.

Tako je i bilo.

Deset minuta nakon što je Singh nestao u sad već prepunim bolničkim hodnicima, pojavila se Rigby King. Imala je na sebi plavi platneni sako, bijelu majicu, nove traperice, i tenisice. Na pojusu je s desne strane nosila 9milimetarski Glock, skriven pod sakoom sve dok se ne bi nagnula naprijed. Ništa nije rekla dok mu je otključavala lisice, zadjenuvši ih za pojas kao pravi policijski veteran, što je i bila. Kurtz nije htio prvi progovoriti, ali trebao je informacije.

Netko me noćas posjetio, rekao je. Nakon što ste povukli drota iz hodnika.

Rigby je prekrižila ruke i blago se namrštila. Tko?

To ti meni reci, reče Kurtz. Stari4ip u kolicima i neki visoki Azijac.

Rigby kimne glavom, ali ne reče ništa.

Hoćeš mi reć' tko je to? upita Kurtz. Starac u kolicima me pljusnuo. S obzirom na okolnosti, trebao bih znati tko se to ljuti na mene.

Čovjek u kolicima je sigurno umirovljeni bojnik O'Toole, reče Rigby King.

Vijetnamac je vjerojatno njegov poslovni kolega. Vinh ili Trinh ili tako nekako.

Bojnik O'Toole, reče Kurtz. Otac moje socijalne?

Stric. Michael, stariji brat slavnog Velikog Johna O'Toolea.

Veliki John? reče Kurtz.

Stari Peg O'Toole je u ovom gradu junak među policajcima, Joe. Poginuo je na dužnosti prije kakve četiri godine, nedugo prije penzije. Valjda nisi za to čuo gore u Attici.

Valjda ne.

Kažeš da te udario?

Pljusnuo, reče Kurtz.

Sigurno misli da imaš neke veze s tim što su mu nećakinju upucali u glavu.

Nemam.

Znači, sad se sjećaš?

Njen glas mu je činio čudne stvari ta mješavina nježnosti i škripanja. Ili je to možda bilo zbog potresa mozga.

Ne, reče Kurtz. Ne sjećam se jasno ničeg nakon što sam otišao iz njenog ureda poslije razgovora. Ali znam da nisam organizirao ono što se O'Toolici dogodilo u garaži.

Kako to znaš?

Kurtz podigne svoju slobodnu desnu ruku.

Rigby se nasmiješila vrlo blago, a on se sjetio zašto su joj dali nadimak Rigby.

Smiješak joj je bio poput sunca.

Jesi li imao ikakvih problema s Peg O'Toote? upitala je.

Kurtz je stresao glavom, a onda ju je morao primiti objema rukama.

Jel te jako boli, Joe? Glas joj je bio neutralan, ali činilo se da se pod njim može čuti zabrinutost.

Sjećaš se onog tipa kojeg si morala premlatiti u Patpong, u tiličici iza Pussies Galore? rekao je.

Bangkok? reče Rigby. Misliš na tipa koji je ukrao striptizetine britvice i pokušao ih upotrijebiti na meni?

Aha.

Vidio je kako se prisjeća. Za to me prijavio onaj mulac iz zaštite prava... kako se zove, šupak jedan...

Sheridan.

Tako je, reče Rigby. Pretjerana sila. Samo zato što je tipu kojeg sam privela iz uha kapalo malo mozga.

E, pa, njemu je bilo stoput bolje nego danas meni, reče Kurtz.

Gadna stvar, reče Rigby. U glasu joj se više nije čula zabrinutost. Kurtz je znao da se to može skratiti na G. S. Prišla je vratima. Ako se sjećaš poručnika Sheridana. možeš se sjetiti i jučerašnjeg dana. Joe.

Slegnuo je ramenima.

Kad se sjetiš, nazovi nas. Kempera ili mene. Jasno?

Hoću otići doma i popiti aspirin, reče Kurtz. Nastojeći samo malo zacviljeti.

Žalim. Doktori te hoće zadržati još jedan dan. Odjeću i novčanik smo ti... spremili... dok ne budeš spreman za pokret. Krenula je.

Rig? reče on.

Zastala je, ali se nainrštila. kao da joj nije drago što koristi skraćeni oblik njenog starog nadimka.

Nisam pucao u OToolicu, i ne znam tko jest.

Dobro. Joe, reče ona. Ali. naravno, jasno ti je da Kemper i ja krećemo od pretpostavke da ona i nije bila meta. Netko je u toj garaži htio ubiti tebe. a jadna O'Toolica se naprsto našla na putu.

Aha, reče Kurtz iscrpljeno. Znam.

Otišla je bez ijedne riječi. Kurtz je pričekao nekoliko minuta, s naporom ustao iz kreveta načas se pridržavši za metalni okvir da povrati ravnotežu a onda otapao preko sobe u potrazi za svojom odjećom, premda je znao da je neće biti. Budući da se nije poslužio krevetskom guskom koju je donijela bolničarka, zastao je na zahodu da se popiša. Čak ga je i od toga boljela glava.

A onda je Kurtz dohvatio stalak za infuziju na kotačima i izgurao ga ispred sebe u hodnik. Ništa na ovome svijetu ne djeluje tako patetično i bezopasno kao čovjek u bolničkoj pidžami, s guzicom koja mu viri iz otvora na ledima. doJ<. tetura gurajući svoj stalak za infuziju. Neka bolničarka, ne njegova, zastala je i upitala ga kamo ide.

Rendgen, reče Kurtz. Rekli su mi da idem liftom.

Zaboga, vi uopće ne biste smjeli hodati, reče bolničarka, mlada plavuša. Dovest ću vam bolničara i kolica. Vi se vratite u svoju sobu i ležite.

Svakako, reče Kurtz.

U prvoj sobi u koju je virnuo na dva kreveta ležale su dvije stare dame. U drugoj neki dječak. Njegov otac, koji je sjedio kraj kreveta očito čekajući liječnika, pogledao je Kurtza s izrazom jelena pod lovačkim svjetlima zabrinut, pun nade, prepušten, čekajući metak.

Oprostite, reče Kurtz i otapka do sljedeće sobe.

Starac u trećoj sobi je očito umirao. Zavjese su bile povučene do kraja, bio je jedini čovjek u sobi s dva kreveta, a karton na podnožju

njegova kreveta imao je na sebi plavi papirić s natpisom NE OŽIVLJAVATI. Starčevo disanje, čak i s respiratorom, bilo je vrlo blizu samrtnom hropcu.

Kurtz je pronašao odjeću uredno složenu na najdonjoj polici malog ormara staračko odijelo pletene hlače samo malo premale, košulja, čarape, izlizane Forlsheimice malo prevelike za Kurtza, i baloner koji je izgledao kao da ga ni Peter

Falk ne bi navukao. Na svu sreću, stari je imao i šešir bogartovsku Fedoru s pravim mrljama znoja i već savršeno presavinutim obodom. Kurtz se zapitao koji će rođak za dandva čistiti ovaj ormar, i hoće li im nedostajati šešir.

Prišao je liftovima mnogo odlučnije nego što se osjećao, ne gledajući ni lijevo ni desno. Umjesto da stane u predvorju, odvezao se liftom sve do garaže, i zatim izašao po rampi, van, na svjež zrak i sunce.

Pokraj ulaza za hitnu službu stajao je taksi, i Kurtz je otvorio vrata prije nego što ga je vozač ugledao, a zatim se stušio na stražnje sjedalo. Dao je vozaču svoju kućnu adresu.

Taksist se okrenuo, zaškiljio, i rekao preko čačkalice: Trebao bih pokupiti g. Goldsteina i njegovu kćer.

Ja sam Goldstein, reče Kurtz. Moja kćer je ostala u jednoj drugoj posjeti u bolnici. Samo vozite.

G. Goldstein je starac u osamdesetim godinama. S jednom no Čudesu moderne medicine, reče Kurtz. Pogledao je taksista u oči. Vazi.

Kurtzov novi dom, Harbor Inn. bio je napušteni, trokutasti, trokatni stari bar i hotel koji je stajao usamljen usred korovom obraslih polja južno od centra Buffala. Da bi se došlo do njega, moralo se prijeći rijeku Buffalo preko jednosmjernog metalnog mosta, između napuštenih dizala za žito. Most se moglo podići, okomito, u jednom komadu, da propusti teglenice, kojih danas skoro uopće više nije bilo. Znak pred mostom upozoravao je snježne ralice: Podignite ralicu prije prelaska. Kad biste stigli na ono što su lokalni stanovnici zvali Otok, premda to tehnički nije bio, zrak je smrdio po spaljenim zobenim pahuljicama, jer je jedina preostala zgrada koja je radila među napuštenim skladištima i silosima bila velika tvornica General Millsa, između rijeke i jezera Erie.

Glavni ulaz u Harbor Inn još uvijek zatvoren daskama, ali sad daskama sa šarkama i bravom bio je vrh trokuta, tamo gdje su se križale ulice Ohio i Chicago. Tri metra visoki metalni svjetionik visio je nad ulazom, a plavobijela boja i znak Harbor Inna na njemu bili su tako zahrđali da su djelovali kao da je netko na njih pucao strojnicom. Izblijedjeli drveni znak na zatvorenim vratima objavljuvao je: ZA IZNAJMLJIVANJE, ELICOTT DEVELOPMENT, i navodio lokalni telefonski broj. Ispod znaka bila su još starija, još bljeđa slova koja su obećavala

PILEĆA KRILCA

ČILI

SENDVIČI

SPECIJALITETI DANA

Kurtz je izvadio rezervni ključ iz skrovišta. otključao ulazna vrata, maknuo daske s puta, ušao, i sve zaključao za sobom. Samo je par tračaka sunca ulazilo kroz daske u glavni prostor zgrade stari ulaz i restoran. Prašina, gips, i potrgane daske ležali su posvuda, osim na putu koji si je raščistio. Zrak je mirisao na memlu i trulež. S lijeve strane hodnika, iza ulaza, usko stubište vodilo je prema gore. Kurtz je provjerio neke neupadljive oznake i uspeo se. hodajući polako i hvatajući se ograde kad god bi mu se od bolova zavrtjelo u glavi.

Uredio je tri sobe i jednu kupaonicu na prvom katu, premda je ovdje gore u svih devet soba imao skrovišta i puteve za bijeg. Zamijenio je prozore i očistio veliku trokutastu sobu s prednje strane ne kao spavaonicu, za to mu je služila manja soba odmah pokraj, već kao vježbaonicu, opremljenu vrećom za brzinu, teškom vrećom, vrpcem za hodanje koju je spasio iz smeća iza Atletskog kluba Buffalo i popravio je, klupom za dizanje utega, i raznim utezima. Kurtz nikad nije upao u fetištiste bodybuildinga koji su uvijek bili prisutni u Attici tijekom onih jedanaest i pol godina koliko je proveo tamo otkrio je da je snaga dobra stvar, ali su brzina i hitri refleksi važniji ali tijekom zadnjih šest mjeseci puno se bavio fizikalnom terapijom. Dva prozora ove sobe gledala su na ulice Chicago i Ohio, i na napušteni kompleks silosa i tvornica sa zapadne strane: središnji prozor gledao je ravno na otrcani znak sa svjetionikom.

Spavaonica nije bila ništa posebno madrac, stari ormar u kojem su sad stajala njegova odijela i druga odjeća i drveni zasloni na prozorima. Treća soba imala je uz dva zida police za knjige izrađene od cigli i dasaka, ispunjene knjigama mekih korica. Izblijedjeli crveni sag. podna lampa koju je Arlene namjeravala baciti i zapanjujuće Eamesov naslonjač i kauč koje je neki idiot u Williamsvilleu izbacio kao krupni otpad. Činilo se da je na tome neka mačka od četrdeset kila oštrila nokte, ali Kurtz je to sredio izolirbandom.

Kurtz je otišao do kraja mračnog hodnika, skinuo starčevu odjeću i otišao pod kratak ali vrlo vruć tuš. pazeći da ne smoci zavoje.

Kad se posušio, Kurtz je izvadio brijač, iscijedio si pjenu na dlan, i po prvi put pogledao u zrcalo.

Isuse Kriste, reče s gađenjem.

Lice koje mu je uzvraćalo pogled bilo je neobrijano i ne baš do kraja ljudsko. Zavoji su mu opet bili krvavi, i video je oko njih obrijani dio. Krv mu se slila ispod kože sljepoočnice i čela, do ispod očiju, tako da je imao žarkoljubičastu rakunsku masku. Same oči bile su mu skoro isto toliko krvave kao i promočeni zavoji, a na lijevom

obrazu i bradi imao je ogrebotine i tragove asfalta, tamo gdje je pao na pod garaže. Lijevo oko nije mu djelovalo kako treba kao da se ne širi do kraja.

Kriste, promrmlja opet. Neće tako skoro isporučivati ljubavna pisma za TraženjeLjubavidotkom.

Sad kad se obrijao i istuširao, i nekako se od toga osjećao lošije i iscrpljenije, obukao je čiste traperice, crnu majicu, nove tenisice, i kožnu jaknu Fedora koju je jednom davno poklonio starom poznaniku i drukeru, pijancu Pruni, ali Pruno mu je vratio jaknu uz obrazloženje da baš nije njegov stil. Jakna je još bila u savršenom stanju, beskućnik je očito nikad nije odjenuo.

Kurtz je oprezno navukao Fedoru i ušao u nemamještenu spavaonicu odmah kraj njegove. Žbuka ovdje nije popravljana, a dio stropa se urušavao. Kurtz je poseguo nad okvir poveznih vrata, otvorio ploču prekrivenu istim istrunulim tapetama kao i ostatak zida, i izvukao S&W 38icu iz metalne kutije koja je tamo stajala. Pištolj je bio umotan u čistu krpu i mirisao je na ulje. U metalnoj kutiji je bila i hrpa love, a Kurtz je izvadio petsto dolara i ostatak vratio, izvukavši oružje iz nauljene krpe.

Provjerio je daje svih šest komora puno. okrenuo cilindar, zataknuo revolver za pojasa, dohvatio šaku metaka iz kutije, gurnuo ih u džep svoje jakne, i spremio metalnu kutiju i nauljenu krpu, brižljivo vrativši ploču na mjesto.

Vratio se u trokutastu sobu na prvom katu i pogledao u svim smjerovima. Još je bio divan, vedar jesenski dan; na ulicama Ohio i Chicago nije bilo prometa.

Stotinama metara uokolo samo je korov stajao na poljima između njega i napuštenih silosa i mlinova na jugozapadu.

Kurtz je uključio videomonitor koji je bio dio sustava nadgledanja što su ga on i Arlene koristili u bivšem uredu, u podrumu pornovideoteke. Dvije kamere

postavljene sa stražnje strane Harbor Inna prikazivale su zarašla dvorišta i ulice i popucane pločnike, i sve je bilo prazno.

Kurtz je dograbio svoj rezervni mobitel s police kraj boksačke vreće, i unio jedan broj. Kratko je razgovarao, rekao Petnaest minuta, prekinuo vezu, a onda pozvao taksi.

Javna košarkaška igrališta u Parku Delaware prikazivala su neke od najnadarenijih igrača u zapadnom New Yorku. i, premda je bio četvrtak ujutro, radni dan, igrališta su bila puna crnih mladića i dječaka koji su izvrsno igrali košarku.

Kurtz je Angelinu Farino Ferrara ugledao čim je izašla iz taksija. Imala je na sebi komotnu trenirku, ali ne toliko komotnu da ne primijeti Compact Witness 45icu koju je još uvijek nosila ispod majice u držaču za hitro povlačenje. Žena je djelovala dovoljno dobro da i sama uđe na igralište ali bila je preniska i prebijela, čak i sa svojom tamnom kosom i maslinastom kožom, da bi je pozvao netko od onih što su sada igrali.

Kurtz je smjesta uočio njene tjelesne čuvare, a to bi mu uspjelo čak i da nisu bili jedini bijelci osim njega u ovom dijelu parka. Jedan od njih stajao je deset metara lijevo, zadubljen u proučavanje vjeverica. a drugi se šetao petnaest metara desno od nje. skoro kraj igrališta. Njeni tjelohranitelji prethodne zime bili su bucmasti proleteri iz Jerseyja, ali ova dvojica bili su vitki, dobro odjeveni kalifornijski manekeni s fenfrizurama. Jedan od njih krenuo je prema Kurtzu kao da će ga presresti i pretresti, ali Angelina Farino Ferrara ga je odmahnula.

Kad se približio. Kurtz je raširio ruke kao da je želi zagrliti, ali zapravo je htio pokazati da nema oružja ni u rukama ni u džepovima.

Jebemu boga. Kurtz, rekla je kad mu je prišla na metar i stala.

I meni je drago što tebe vidim.

Izgledaš pomalo kao Spirit.

Tko?

Strip junak iz četrdesetih. I on je nosio fedoru i plavu masku. Nekad je imao vlastitu stranicu u Herald Tribuncu. Moj otac ih je tijekom rata skupljao i čuvao u kožnom fasciklu.

Aha, reče Kurtz. Zanimljivo. Sto je značilo možemo prestati sa sranjima?

Angelina Farino Ferrara stresla je glavom, zahihotaia. i krenula prema istoku i zoološkom vrtu. Bijele majke vodile su svoju predškolsku djecu prema vratima

zooa bacajući nervozne poglede na bezbrižne crnce koji su igrali košarku. Većina muškaraca na igralištima čak je i ovog prohladnog jesenskog dana bila samo u kratkim hlačicama, a tijela su im bila prekrivena znojem.

'Čujem da su jučer pucali na tebe i tvoju socijalnu radnicu, reče Angelina. Nekako su tebe puknuli samo u debelu lubanju, a ona je dobila metak u mozak. Čestitam, Kurtz. Oduvijek si imao devedeset posto sreće na deset posto vještine ili zdravog razuma.

Kurtz to nije mogao zanijekati. Kako si tako brzo čula?

Drotovi koje plaćam.

Naravno, pomisli Kurtz. Mora da je oglupio od potresa mozga.

Onda, tko je pucao? upita žena. Imala je ovalno lice s nekog Donatellova kipa, pametne smeđe oči. crnu kosu do ramena, svezanu u rep, i izgled trkačice. Bila je i prvi ženski v. d. don u povijesti američke mafije skupina koja još nije dovoljno evoluirala na području političke korektnosti da uopće prizna izraz kao što je ženski v. d. don. Kad god bi Kurtz pomislio koliko je privlačna, sjetio bi se kako mu je ispričala daje svoga novorođenog sina nakon što ju je silovao Emilio Gonzaga, vođa suparničke mafijaške obitelji u Buffalu utopila u rijeci Belice na Siciliji. Kad mu je to ispričala, glas joj je zvučao mirno, skoro zadovoljno.

Nadao sam se da ćeš ti meni reći tko je pucao na mene , reče Kurtz.

Nisi ih video? Stala je. Lišće joj se kovitlalo oko nogu. Njena dva tjelohranitelja nisu prilazila bliže, ali nisu skidali pogleda s Kurtza.

Ne.

Pa, da vidimo, reče Angelina. Imaš li kakvih neprijatelja koji bi ti htjeli nauditi?

Kurtz je pričekao dok se nije prestala smijati.

Džamija iz Bloka D vjerojatno još nije povukla fatwu na tvoju glavu, rekla je. A Društveni klub iz Senekine ulice još misli da si imao veze s time što je njihov neustrašivi vođa, kako se već zove, Malcolm Kibunte, prošle zime pao niz slapove. Kurtz je čekao.

Plus, neki krupni Indijanac koji gadno šepa priča svima živima da će te ubiti.

Jastreb Široka Cijev. Jel' to pravo ime?

To bi ti trebala znati, reče Kurtz. Ti si ga angažirala.

Ne, to je bio Stevie. Govorila je o svome bratu.

Kako je Mali Čikac? upita Kurtz.

Angelina slegne ramenima. Nakon onog obračuna prošlog proljeća u Attici, nije se vratio u opću populaciju. Osuđenici ne vole Niske Oči. Čak i gnjide moraju imati svoje gnjide nad kojima će se zgražati. Kladim se da je Mali Stevie pod saveznom zaštitom u nekom otmjenom ladanjskom hotelu.

Njegov odvjetnik bi mogao znati, reče Kurtz.

Njegov odvjetnik je u lipnju doživio nesreću u svojoj kući. Nije preživio.

Kurtz ju je pažljivo pogledao, ali Angelinin izraz nije ništa otkrivaо. Njen brat bio joj je jedini suparnik za upravljanje zločinačkom obitelji Farino. a gubitak odvjetnika ozbiljno bi poljuljao operativne mogućnosti Malom Cikću, jednako kao i premlaćivanje i ubod domaćim nožem, koji su se dogodili nakon što je Angelina u medije plasirala priču da je pedofil.

Tko bi me još možda htio ugristi? upita Kurtz. 'Netko za koga nisam čuo?

Što ću dobiti zauzvrat?

Kurtz slegne ramenima. Što bi htjela?

Tu jaknu, reče Angelina Farino Ferrara.

Kurtz spusti pogled. Hoćeš moju jaknu u zamjenu za informacije?

Ne kenjam ti. Io je bio Sofijin standardni poklon poslije ševe. Kupoxala ih je naveliko od Avirexa.

Sranje, pomisli Kurt. Zaboravio je da mu je jaknu poklonila sad već mrtva Angelinina mlada sestra. To je bio jedan od razloga zašto ju je poklonio Pruni. I stvarno ju je dobio kao oproštajni poklon poslije ševe. Pitao se je li od potresa mozga toliko oglupio da ne bi trebao izlaziti. Baš. rekao je ciničniji dio njegova izbubanog mozga, Mv lijepo svali na potres mozga.

Odmah ću ti dati jaknu ako mi kažeš tko je još mogao biti sa mnom jučer u garaži, reče.

Neću jaknu, reče Angelina. Ni seks zbog kojeg ti je Sophia dala tu prokletu jaknu. Samo te hoću unajmiti, kao i ona. Kao i Tata.

Kurtz je na to zatreptao. Kad je prije godinu dana izašao iz Attice. isprobao je teoriju da. budući da više ne može raditi kao privatni istražitelj s dozvolom, može pronaći nepošten ali stalan posao baveći se istragama za mutne tipove kao što su Don Farino i tada donova kći Sophia. Nije mu baš jako dobro uspjelo, ali je ispalo još gore za mrtvog dona i njegovu kćer.

"Jesi luda? upita Kurtz.

Angelina Farino Ferrara slegne ramenima. To su moji uvjeti za informacije.
'Onda zbilja jesi luda. Hoćeš me unajmiti da budem što? Frizer za tvoje dečke?
Glavom je pokazao na ljepuškaste tjelohranitelje.
Nisi me slušao. Kurtz. Floću te unajmiti kao privatnog istražitelja.

Po mojoj dnevnoj tarifi?

Jednokratna isplata za kompletну uslugu, reče Angelina.

Koliko jednokratna?

Petnaest tisuća dolara za jedno ime i adresu. Deset tisuća za ime bez adrese.
Kurtz je udahnuo i čekao. Činilo mu se da mu je glavu netko pomakao pola metra
ulijevo. Čak ga je i boia lišća što se kovitlalo oko njih boljela za oči. Košarkaši su
pod koševima povikali na neki sjajan potez. Negdje u zoološkom vrtu kašljao je
neki stari lav. Tišina se rastegnula.

Razmišljaš li. Kurtz, ili si samo posenilio?

Reci mi što bih to trebao istražiti^ reći će ti pristajem li.

Žena je prekrižila ruke i načas pogledala košarkaše. Jedan od mladića u igri uhvatio
je njen pogled i zafućkao. Tjelohranitelji su se namrštili. Angelina se nasmiješila
klincu s loptom. Okrenula se natrag Kurtzu.

Netko nam ubija ljude. Pet. da budem precizna.

Netko koga ne znaš.

Aha.

I hoćeš da otkrijem tko je to.

Aha.

I koknem ga?

Angelina Farino Ferrara zakoluta očima. Ne. Kurtz, za to imam svoje ljude. Samo
ga identificiraj bez dvojbe i daj nam ime. Pet tisuća više ako otkriješ i trenutni
smještaj.

Zar ga tvoji ljudi ne mogu i pronaći i koknuti?

Oni su specijalisti'', reče Angelina.

Kurtz kimne. Ti ljudi koji stradavaju su ti bliski? Poručnici i takve stvari?'

Ne. Kontakti. Veze. Mušterije. Objasniti će ti kasnije.

Kurtz promisli. Ona hrpa love u njegovom džepu bila je blizu zadnjeg sto je imao.

Ali koliko je etično pronaći nekoga zato da bi ga mafijaši mogli ubiti? Definitivno je
pred sobom imao etičku dvojbu.

Petnaest tisuća garantirano, pola sad, a ja će ga naći zajedno s adresom, rekao je.
Toliko o hrvanju sa savješću.

Trećina sad, reče Angelina Farino Ferraro. Okrenula se, tijelom zaklonivši pogled s igrališta, i dodala mu pet somova, već smotanih u rolu.

Kurtz je volio biti predvidljiv. Mogu ti odmah reći tko to radi, reče.

Angelina ustukne za korak i pogleda ga. Oči su joj bile jako smeđe.

Novi Gonzaga. reče Kurtz. Emiliov dečko s Floride.

Ne, reče Angelina. Nije Toma.

Kurtz je podigao obrve kad je spomenula sina mrtvog dona po imenu. Nikad baš nije voljela Gonzage. Kurtzovi razvijeni istražiteljski instinkti govorili su mu da bi to moglo biti zato što ju je stari Emilio silovao a godinama prije toga i obogaljio joj oca.

U redu. reče on. krenut će na posao čim sredim ovu svoju sitnicu. Hoćeš mi dati podatke o ubojstvima?

Poslat će ti Colina u tvoj ured u Chippewi. danas popodne, donijet će ti bilješke. Glavom je pokazala na višeg tjelohranitelja.

Colin? Kurtz je opet podigao obrve i odlučio da to više neće raditi. U redu. Sad ja. Tko me upucao?

Ne znam tko te upucao, reče Angelina, ali znam tko te zadnjih par dana tražio.

Kurtz je u to vrijeme uglavnom bio izvan grada, isporučujući pisma za

TraženjeLjubavidotkom. Tko?

'Toma Gonzaga.

Kurtz je osjetio kako se zrak oko njega ohladio. Zašto?

Nisam sigurna, reče žena. Ali poslao je desetak svojih novih tipova u potragu neki su se vucarali oko onog tvog smetlišta od

kuće kod tvornice žitnih pahuljica. Drugi su pazili na tvoj ured u Chippewi. Par ih je visjelo i oko Blues Franklina.

'U redu, reče Kurtz. To nije puno. ali hvala.

Angelina si zakopča trenirku. Ima još nešto. Kurtz.

Da?

Priča se... zasad je to samo govorkanje na ulici... da je Toma pozvao Danca.

Kroz lupanje u svojoj glavi. Kurtz je osjetio kako ga hvata blaga mučnina. Danac je bio legendarni ubojica iz Europe, koji je rijetko poslovno dolazio u Buffalo. Kurtz

ga je video u akciji kad je zadnji put bio ovdje onog dana kad su Don Byron Farino i njegova kći Sophia, zajedno s još nekoliko ljudi, nastrandali u navodnoj sigurnosti imanja Farino.

Pa... počne Kurtz. Nije znao što bi još rekao. Znao je, a prepostavljao je da i Angelina Farino Ferrara zna da Toma Gonzaga ne bi morao dovoditi Danca kad bi iz nekog razloga htio ubiti Joea Kurtza. Bilo je puno vjerojatnije da bi Gonzaga nekoga Dančevog kalibra i cijene unajmio da se riješi jedinog pravog konkurenta u zapadnom dijelu države New York Angeline Farino Ferrara. Pa. reče ponovno. pozabavit će se time kad skužim tko je meni smjestio.

V. d. ženski don obitelji Farino kimne. zatvori si trenirku do kraja, i potrči, prvo preko trave s uskovitlanim žutim lišćem, a onda zavojitim putem u unutrašnjost parka i prema stražnjoj strani zoološkog vrta. Dvojica tjelohranitelja odjurila su do parkiranog Lincoln-a i požurila je sustići.

Kurtz je malo pomakao starčev šešir, nastojeći smanjiti pritisak na zavoje i raspuknutu lubanju. Nije mu pomoglo. Ogledao se tražeći klupu, ali na svu sreću na vidiku nije bilo ni jedne. Da jest. vjerojatno bi se samo sklupčao u fetalni položaj i zaspao.

Košarkaši su pripuštali nove dečke u igru. dok su oznojeni igrači na odlasku s terena izmjenjivali čestitke i uvijene uvrede. Kurtz je iz džepa svoje jakne izvukao mobitel i pozvao si taksi.

Kurtz je znao da je Arlene sretna što su konačno vratili ured u Ulicu Chippewa. Njihov istražiteljski ured prije nego što je otišao u Atticu bio je u Chippewi, dok je to još bio opaki kraj. Prošle godine, nakon što su ga pustili iz Attice. našli su jeftini prostor u podrumu posljednje pornovideoteke u centru Buffala. Prošlog proljeća, kad je cijeli taj blok porušen, Kurtz je razmišljaо o uredu u Harbor Innu ili nekom od obližnjih napuštenih dizala za žito, ali Arlene je skupila novac za Ulicu Chippewa, i tako su odselili u Ulicu Chippewa.

Njihov istražiteljski ured prije trinaest godina sastojao se od njega samoga, njegove partnerice Samanthe Fielding, i Arlene kao tajnice. Ulica je tada bila otrcana, ali na putu oporavka bilo je puno lokalnih kafića, antikvarijata, jedna trgovina oružjem to je Kurtzu bilo spretno i čak četiri studija za tetovažu. U sedamdesetima, kad je Kurtz odrastao, Ulica Chippewa bila je sva u

pornoknjižarama, prostitutkama i dilerima droge. Tada je Kurtz ovdje provodio puno vremena.

Sad je Ulica Chippewa bila jedino in mjesto u cijelom trulom tijelu šireg područja Buffala. Ako bi netko cijeli život proveo samo u tjlici Chippewa, mogao bi zamišljati daje Buffalo. New York, još uvijek pravo mjesto. Tri cijela, kratka gradska bloka između Elmwooda i Glavne ulice imala su bilo: svjetla, vinski barovi, noćni klubovi. limuzine koje klize kraj pločnika, trendi restorani i pješaci na ulicama poslije šest popodne. I poslije dva ujutro, kad se zatvore klubovi. I Starbucks. Kurtzu se činilo da su lokalci neobično ponosni na svoj Starbucks.

Kad je Arlene pronašla novac za ovaj ured. Kurtzov jedini uvjet bio je da ne bude iznad Starbucksa. Mrzio je Starbucks. Kava je bila u redu Kurtz baš i nije obraćao pozornost na svoju kavu. tako dugo dok u njoj nisu plivali žohari ili nešto gore ali kad god bi se negdje pojavio neki Starbucks, to je značilo da je susjedstvo postalo čisto govno istini za volju, luksuzna verzija govna sve dok cijeli kraj ne bi postao samo diznijevska parodija samog sebe.

Arlene se složila da će izbjegavati te kafiće, pa su bili blok i pol istočno i dva kata više od Starbucksa. Ali govorkalo se da će se otvoriti još jedan, ravno preko ceste. Sad, dok se Kurtz uspinjao stubama do svoga ureda na drugom katu i prolazio kroz vrata, shvatio je zašto se Arlene htjela smjestiti ovdje. Njegova je tajnica prvo izgubila sina tinejdžera u prometnoj nesreći, a zatim i muža zbog srčanog udara, dok je Kurtz bio u buksi. Oba ta muškarca bili su kompjuterski čarobnjaci, a Arlene je bila najbolji haker ili kako se to već u kurac zoveu cijeloj obitelji. Još je koristila pristupne kodove za dosjee i fondove Ureda javnog tužilaštva okruga Erie, a već pet godina nije radila tamo.

Ali previše je radila i previše je pušila. Jedini joj je hobi bio čitanje detektivskih romana. Posao s TraženjemLjubavi i VjenčanimZvonimadotkom dovlačio ju je u ured premda je isto tako lako mogla pristupiti serverima i iz svoga doma u predgrađu Cheektowaga u svaku dobu dana i noći, a i vikendima. Čak i u dva ujutro, shvatio je Kurtz, pogled s velikog južnog prozora odmah iza njenog stola bio je pun života svjetla i ljudi pod njima i zvukovi prometakao da žive u pravom gradu.

Zastao je na vratima. Nije bio siguran kako će reagirati na njegovu ranjenu glavu, zavoje, rakunsku masku, ogrebotine, i đavolske oci.

Hej, rekao je. prolazeći kraj svoga pretrpanog stola do njenog, savršeno urednog. 'Hej i tebi, reče Arlene, tipkajući, očiju usredotočenih na ekran dok joj je Marlboro visio s usnice. Dim se kovrčao oko njene glave i zatim izlazio kroz mali zasjenjen prozor kraj velikog panoramskog prozora.

Kurtz je sjeo na rub njenog stola i pročistio si grlo.

Zastala je u tipkanju, otresla pepeo, i pogledala s udaljenosti manjoj od metra.

Dobro izgledaš. Joe. Jesi smršavio?

Kurtz uzdahne. Gail te nazvala?

Cial DeMarco, Arlenina šogorica i prijateljica, bila je bolničarka ...i pedijatrijskom odjelu Medicinskog centra okruga Erie, gdje je n bio vezan lisicama samo nekoliko sati prije.

Naravno da jest, reče Arlene. Sad zbog Rachel radi samo ujutro. i vidjela je tvoje ime na ulaznom popisu kad je u osam došla na posao. Ali dok je našla vremena da te posjeti, ti si već zbrisao.

Kurtz kimne glavom.

Osim toga. rekla je Arlene. opet tipkajući, murja je jutros već bila ovdje, tražili su te.

Kurtz je skinuo svoju Fedoru i počešao se po glavi iznad zavoja. Kemper?

I detektivka po imenu King.

Kurtz je pogleda. On i Rigby više nisu bili zajedno kad je sa Sam osnovao agenciju i unajmio Arlene. 1 Sam nije znala za Rigby. Dakle ni .Arlene ne može znati za nju. Jel' lako'.'

Odjednom su se pod i radni stol podigli kao brodić na velikom valu. Kurtz je duboko udahnuo i prišao svome stolu, bacivši se u stolac teže nego stoje namjeravao. Odbacio je šešir krvav na unutarnjoj vrpcu na svoj stol.

Arlene je ugasila cigaretu i prišla mu. Prsti su joj počeli povlačiti flastere i zavoje.

Htio ju je odgurnuti, ali ruke kao da su mu opet bile u lisicama.

'Budi miran, Joe.

Ogulila je skorene zavoje. Kurtz se ugrizao za usnicu ali ništa nije rekao.

Joe, rekla je. Njeno pipkanje ga je boljelo, ali sve ga je boljelo. Bilo je to samo još malo buke usred zavijanja avionskih motora.

Mislim da medu šavovima vidim i lubanju, reče Arlene mirno. Kao da ti je netko odvalio komad. Ne nemoj dirati. 1 ne miči se samo drži ovaj flaster ovako.

Bacila je zavoj u njegov koš za smeće. Kurtz je primijetio da je gaza puna kose i osušene krvi. Prokopala je po svojoj donjoj lijevoj ladici i vratila se s velikim kompletom za prvu pomoć koji je uvijek držala tamo. kao što je u gornjoj desnoj ladici uvijek držala Ruger 357icu.

Kurtz je načas sklopio oči dok je ona na ranu nanosila nešto što je palilo kao kerozin. i onda namještala svježe zavoje, zubima trgajući komade flastera s role. I što ćeš sad Joe? Znaš li tko je pucao na tebe?

Ne sjećam se pucnjave.

Misliš da si ti bio meta, ili O'Toolica? Gail je rekla daje socijalna radnica jako loše. Ne znam koga su od nas htjeli ubiti, reče Kurtz. Mislim da nisu htjeli oboje naprsto nemamo zajedničkih neprijatelja. Najvjerojatnije su htjeli mene. Aha, reče Arlene. Završila je s novim zavojima. Ne diraj to par minuta. Vratila se za svoj stol, izvukla bocu Jack Daniel'sa i dvije čaše, natočila im oboma i dodala mu njegovu čašu.

Za sreću, rekla je i ispila svoje piće.

Kurtzu je viski imao okus lijeka, ali toplina mu je načas pomogla s glavoboljom. Moram nešto skinuti s jednog kompjutera, rekao je, nagnuvši se naprijed da osloni laktove na stol. Kartonski fascikli za TraženjeLjubavi zaškripali su mu pod rukama. Zurio je u praznu čašu.

Koliko je to nešto? Arlene je zapalila još jedan Marlboro.

Sve što je na njemu.

A čiji je kompjuter?

Socijalne radnice O'Toole. reče Kurtz. Oprezno je vratio Fedoru na glavu, blago povukavši obod prema dolje.

Arlene je žmirkala kroz dim. Drotovi su ga vjerojatno već pokupili. Pretražili cijeli hard.

Aha, i ja sam to mislio, reče Kurtz. Ali stroj je tamo, u okružnom uredu. Već je vlasništvo Okruga. Postoji mogućnost da su samo... učinili što već treba da prekopiraju dokumente. Bi li to ostavilo informaciju i na tvrdom disku?

Jasno, reče Arlene. Ali svejedno je moguće da su izvadili hard i odnijeli ga u neki forenzički laboratorij na pretragu.

Kurtz slegne ramenima. Ali ako su ga pregledali tamo... ili još nisu došli do toga...

Možemo sve prekopirati, reče Arlene. Ali kako misliš ući u O'Tooličin ured usred dana? U istoj zgradi gdje su pucali na tebe? Tamo će sigurno biti forenzičara i drotova koji se vucaraju oko mjesta dogadaja, a njen ured će biti zatvoren žutom vrpcicom i zapečaćen.

Noćas, reče Kurtz. Možeš li mi dati sve što mi treba da iskopi ram njene dokumente? Masno da mogu. reče Arlene, ali ti ćeš to zajebati. Jedva se znaš prikopčati na net ili skinuti neku fajlu. Nije istina.

Ali zajebao bi kopiranje na rezervni disk, premda je jednostavno. Ići će ja noćas s tobom. Vraga hoćeš.

Ići će ja noćas s tobom, reče Arlene. 'Imamo li sad još nekog posla'?

'Volio bih da izvučeš sve što možeš o starome Peg OToole. Veliki John OToole. On je bio...

Murjak. reče Arlene. Otresla je pepeo. Ubijen na dužnosti prije kakvih četiri godine. Sjećam se priče iz novina i s televizije.

'Aha, reče Kurtz. Ispričao joj je sve o svojim noćnim posjetiteljima. Iskopaj što god možeš o bratu Velikog Johna. bojniku OToolu. onom tipu u kolicima. 1 neki Azijat. vjerojatno isto u šezdesetima. možda Vijetnamac. Vinh ili Trinh. Medu njima postoji veza. Vinh možda radi za bojnika.

'Vinh ili Trinh i bojnik, reče Arlene. 'Imaš koje ime'?

To ti reci meni.

Dobro. Večeras čuti donijeti što uspijem naći. Ima li još štogod što bi sada htio?

Aha, reče Kurtz.

Arlene je trebalo samo nekoliko minuta da izgugia i ispiše popis, a Kurtzu je trebalo još nekoliko minuta da ga pregleda. Uključivao je stotinu i dvadeset tri zabavna parka i lunaparka unutar njujorškog područnog predbroja 716 i susjednih regija. Počeo je s Aladnovim dvorcem (bez i), na Alberta Driven u Buffalu. i završavao Zezalieom za dijecu (sa i) u Ulici Market, u gradu Nijagarini Slapovi, NY. i. što zaključuješ? upita Arlene.

'Da su svi oni nepismeni.

'Osim toga?

Onaj napušteni zabavni park koji je zanimalo OToolicu nije na ovom popisu, reče Kurtz. Ovo su uglavnom igraonice po shopping centrima i vodenim parkovima.

I Šest zastava u Darienu.

Aha.

Fantastični otok na Grand Islandu je pravi lunapark, reče Arlene. Otresla je pepeo u svoju staklenu pepeljaru i pogledala van dok je jesenski vjetar udarao u veliki prozor.

Još uvijek radi, reče Kurtz. Fotografije koje sam ja vidio prikazivale su neko jako napušteno mjesto. Vjerljivo napušteno godinama, možda i desetljećima.

Znači, hoćeš ozbiljnu potragu urbanistički planovi, okružne dozvole za gradnju, naslovi, novinski članci kako daleko u prošlost?

'Do šezdesetih? reče Kurtz.

Arlene kimne glavom, odloži cigaretu i zabilježi nešto u svoj notes. Samo u području Buffala?

Kurtz si protrla sljepoočnice. Bol je sad pulsirala i drhtala, povremeno gadnije nego inače, ali ne dajući mu čak ni nekoliko sekundi predaha. 'Ne znam čak ni je li mjesto koje je tražila u državi New York. Idemo pretražiti zapadni New York recimo, od jezera Finger pa do državne granice.

Arlene je pri bilježila. Pretpostavljam da ćeš večeras kad odemo kopirati hard opet pogledati i fotke.

Ukrast ču ih, reče Kurtz.

Ali nemaš pojma jesu li važne?

Nikakvog, reče Kurtz. Najvjerojatnije nemaju nikakve veze. Ali čudno mi je što mi ih je pokazala.

Zašto, Joe? Ti si... bio... dobar privatni istražitelj.

Kurtz se namršti i ustane.

Ne misliš valjda voziti? upita Arlene.

Ne mogu. Drotovi su mi uzeli Pinto ili su ga proglašili dokazom ili je još u garaži^ omotan policijskim vrpcama.

Vjerljivo sad bolje izgleda, reče Arlene. Ugasila je cigaretu. Trebaš prijevoz?

'Još ne. Uhvatit ču taksi. Moram razgovarati s nekim ljudima.

Pruno je još na listopadskom odmoru, sjećaš se?

Sjećam se, reče Kurtz. Jedan od njegovih najboljih drukera, stari pijanac, svakog je listopada nestajao na tri tjedna. Nitko nije znao kamo ide.

Trebao bi razgovarati s Ferraricom. reče Arlene. Što god se u ovom gradu dogodi a prljavo je, ona obično zna nešto o tome. Obično sudjeluje u tome.

Aha, reče Kurtz. Što me podsjetilo, neki mafijaš u Armanijevom odijelu će navratiti s dosjeom punim papira. Nemoj ga upucati onim topom koji držiš u svome stolu.

Mafijaš u Armanijevom odijelu?

Colin.

Mafijaš po imenu Colin, reče Arlene. Počeo si halucinirati od te rane na glavi, Joe. Pokupi me u pola deset u Harbor Innu, reče Kurtz. Zajedno ćemo otići do Socijalne službe.

Devet i trideset. Hoćeš izdržati do tada?

Kurtz je u pozdrav dotakao obod svog šešira i izašao na dugačko stubište. Bilo je ukupno trideset i devet stepenica, i svaka je boljela.

Dodger je znao kako se zovu i znao je gdje žive. Dodger je imao sliku. Dodger je imao 9milimetarsku Berettu Elite II opremljenu prigušivačem u džepu svojih vojničkih hlača, i njušio je ulje. Dodgeru se digao.

Tip je stanovao u starom predgrađu po imenu Lackawanna, i to u govnjari uskoj, visokoj kući sive žbuke u dugom redu uskih, visokih kuća sive žbuke. Tip je imao kolni prilaz ali nije imao garažu. Nitko nije imao garažu. Tip je imao ulaz sa četiri stube umjesto verande. Cijelo susjedstvo je bilo otrcano i sivo. čak i na ovaj sunčani dan. kao da je ugljena prašina iz starih mlinova sve prekrila slojem sivila. Dodger je parkirao svoj Astro Van. zaključao ga daljinskim, i živahno se odšetao do ulaznih vrata. Njegova vojnička jakna skrivala mu je erekciju. ali je bila otkopčana tako da lako dosegne u džep hlača.

Na treće kucanje, vrata je otvorila djevojčica. Djelovala je kao da joj je pet godina, ili šest. ili sedam... Dodger nije imao pojma. Nije baš obraćao pažnju na klince.

Bok . rekao je veselo. Jel' Terrence Williams kod kuće?

'Tata je gore. tušira se, rekla je mala. Nije komentirala Dodgerovo neobično lice, nego se okrenula i uputila se natrag u kuću. očito očekujući da je on slijedi.

Dodger je ušao sa smiješkom i zatvorio vrata za sobom.

Iz kuhinje na kraju hodnika izašla je žena. Brisala je ruke o kuhinjsku krpu, a lice joj je još bilo malo zajapureno, kao da je kuhalala nad vrućim štednjakom. Za razliku od djevojčice, ona jest reagirala na njegovo lice. ali se trudila to prikriti.

"Mogu li vam pomoći? upitala je. Bila je to krupna žena, širokih bokova. Nimalo Dodgerov tip. On je volio vretenaste sitne ženice koje možeš posjesti, nabiti na kurac i vrtjeti kao vreteno.

'Da, gospođo, reče Dodger. Uvijek je bio pristojan. To su ga naučili još kao maloga. Imam paket za Terrencea.

Krupna žena se još jače namrštila. Nije baš imala prijazne oči, zaključi Dodger. On je volio žene s prijaznim očima. Djevojčica je trčala iz blagovaonice, kroz malu dnevnu sobu, kraj njih dvoje na hodniku, i onda opet natrag. Kuća je bila sićušna. Dodger je zaključio da bazdi na pljesan i kupus i da krupna žena neprijaznih oči ju vjerojatno isto tako bazdi. Ali u zraku se osjećao i neki ugodan miris, kao da je pekla kolače.

Je li vas Bolo poslao? upitala je sumnjičavo.

'Da, gospođo, reče Dodger. Klinka je opet projurila kraj njih, lamačući rukama i proizvodeći avionske zvukove. Bol me poslao.

Gdje je paket?

Dodger je potapkao donji desni džep svoje vojničke jakne, osjećajući čelik u džepu svojih hlača.

Morat ćete pričekati, reče žena. Glavom je pokazala na usranu malu dnevnu sobu s kaučem na federe i neudobnim električnim naslonjačem. Možete tamo sjesti. Namrštila se na Dodgerovu bezbolsku kapicu, kao da bije u kući trebao skinuti. Dodger nikad nije skidao svoju kapicu Dodgera.

Nema problema, rekao je sa smiješkom i blago kimnuo glavom.

Ušao je u malu dnevnu sobu, izvadio Berettu s prigušivačem, upucao klinku kad je opet zujeći došla iz blagovaonice, upucao ženu širokih bokova na stubištu, prešao preko njenog tijela, i krenuo gore slijedeći zvuk vode.

Debeli čov jek povukao je zastor tuša u stranu i zurio u Dodgera dok je ulazio s pištoljem. Debeljkova bijela, dlakava koža i masne kobase bili su Dodgeru zbilja odurni. Mrzio je gledati gole muškarce.

Bok, Terry, rekao je Dodger i podigao pištolj.

Debeljko je povukao zastor tuša kao da bi ga to moglo zaštititi. Dodger se nasmijao to je bilo zbilja smiješno i pet puta opalio kroz zastor. Imao je na sebi plave, crvene i žute ribe koje su plivale u jatima. Dodgeru se činilo da plave, crvene i žute ribe ne plivaju tako, zajedno.

Debeli je strgnuo zastor sa šipke dok je teško padaо prema naprijed. To čak nije bio ni pravi tuš, samo kada sa šipkom i zastorom i naknadno namontiranom tušglavom. Sad se debeljko izvalio preko ruba kade. Dodger nije shvaćao kako ljudi mogu tako živjeti.

Terry je pao preko ruba kade, njegovo debelo, dlakavo dupe diglo se u zrak. ruke i glava i gornji dio tijela zapetljali su mu se u glupi riblji zastor. Krv mu je tekla oko nožnih prstiju i slijevala se u odvod. Dodger nije želio dotaknuti to mokro, ljugavo meso bar dvije izlazne rane bile su vidljive i još su kiptjele na Terryjevim leđima pa je potapkao zastor dok nije pronašao debeljkovu glavu, zgrabio mu kosu kroz jeftinu plastiku, podigao glavu, pritisnuo prigušivač uz čovjekovo čelo Dodger je kroz plastiku video razrogačene, izbuljene oči i povukao obarač.

Dodger je pokupio čahure, opet sišao dolje, prekoračivši ženu, i pretražio svaku sobu, počevši od podruma i postupno se uspinjući sve do gornjeg kata, usput pokupivši i preostale dvije čahure. Ispalio je osam metaka, ali imao je još dva, za slučaj da u kući bude još neki klinac ili invalidna teta ili netko. A imao je i nož za preživljavanje.

Nije bilo nikog drugog. Jedini zvuk bila je voda iz još otvorenog tuša i nagli vrisak čajnika u kuhinji.

Dodger je otisao u kuhinju i ugasio plamen pod čajnikom. Bio je to starinski plinski štednjak. Na kredencu su stajali svježe ispečeni čokoladni kolačići. Dodger je pojeo tri kolača a onda se napio iz boce mlijeka u hladnjaku. Boca od mlijeka je bila staklena, ali on je još imao rukavice.

Odvinuo je prigušivač, vratio Berettu i prigušivač natrag u džep svojih vojničkih hlača, otključao vrata kuhinje, zatim izašao pred kuću i provjerio ulicu kroz komadiće stakla na ulaznim vratima; ulica je bila prazna i siva kao i kad je došao. Izašao je na prednja vrata i zatvorio ih za sobom.

Dodger je otisao do svoga AstroVana i natraške izašao na uski kolni prilaz. Kombi je ispunio prilaz. Susjedi neće vidjeti ništa dok im njegov kombi tako zaprečuje pogled. Dodger je odabrao tri velike poštanske vreće odgovarajuće veličine i opet se vratio u kuću. Išao je tri puta, bacajući svako tijelo u vreći u stražnji dio kombija, uz čudno šuplji udarac o metalni pod. Za kraj si je ostavio klinku, veseleći se lakoći tereta nakon što odtegli g. i gdu Debelguze.

Petnaest minuta kasnije, na cesti 190 na izlasku iz grada, okrenuo je radio na stanicu WBFO, 88,7. Bila je to najkulierskija jazz stanica u Buffalu. a Dodger je volio jazz. Fićukao je i lupkao po upravljaču dok je vozio.

Kurtz je slušao jazz u Blues Franklinu. Nije došao slušati jazzlokal se neće otvoriti još pet sati ali kad je ušao kroz vrata, jedna od unuka Tate Brucea ne Ruby, konobarica, nego neka mala, možda Laticia bacila je jedan pogled na Kurtzovo lice ispod oboda šešira i odjurila je otraga po Tatu. Mladi crnac na niskoj pozornici prčkao je po Steinvvavu koji je Tata Bruce držao za posjete vrhunskih jazz pijanista, pa je Kurtz odabrao svoj omiljen stol uz stražnji zid i zabacio stolac unatrag, slušajući.

Iata Bruce došao je iz stražnje prostorije, brišući ruke o bijelu pregaču. Stari nikad nije sjedio s mušterijama, ali dohvatio je leda stolca kraj Kurtzovog i nekoliko puta stresao glavom, cokćući nezadovoljno.

Nadam se da onaj drugi izgleda još puno gore.

Ne znam tko je onaj drugi, reče Kurtz. Zato sam i došao. Je li me u zadnjih par dana netko tražio?

Jutros, reče Tata Bruce. Počešao je svoju kratku sijedu bradu. Jutros je toliko ljudi pitalo za tebe da sam htio izvjesiti natpis Odlazite — Joe Kurtz nije ovdje.

Kurtz je čekao detalje.

Prvo je došla murjakinja. Sjećam se da si znao dolaziti s njom ovamo jako, jako davno Joe. Dok ste još oboje bili klinci. Danas se predstavila kao detektivka King, ali ti si je onda zvao Rigby. Trebao sam vas onda izbaciti van i to naglavačke, ali ti si oduvijek tako volio muziku, a video sam da i nju učiš tome. nisi joj se samo htio uvući u gaćice.

Tko još?

Tri gorile, jutros. Možda su mafijaši. Jako ljubazni. Rekli su da imaju neku lovnu za tebe. Aha. možeš misliti. Moraju naći Joea Kurtza da mu daju hrpu love. To se često vidi.

Kurtz nije morao ni pitati je li im Iata Bruce nešto rekao. Jesu bili dobro obučeni'. S ten frizurama?

Starac se nasmijao bogatim, kašljavim smijehom. Možda po gorilskim mjerilima dobrog oblačenja. Znaš taj tip oni dugački,

šiljasti bijeli ovratnici koji se ne slažu s košuljama. Odijela koja su pala s kamiona i koja se nisu potrudili prilagoditi. A fenfrizure? Ta trojica se češljaju putrom na kruhu.

Gonzagini ljudi, pomisli Kurtz. Ne iz obitelji Farino Ferrara. Još netko?

Tata Bruce se opet nasmijao. Koliko ljudi ti treba njuškati guzicu da se osjetiš popularnim? Hoćeš aspirin?

Ne, hvala. Znači, nisi čuo ništa o tome da me netko hoće koknuti?

Pa sad, to nisi pitao. Jasno da jesam. Zadnje sam to čuo prije oko tri tjedna krupni poluIndijanae koji šepa. Jako se napio i nekim AB tipovima je pričao da će te srediti.

Kako znaš da su tipovi bili AB?

Tata Bruce uzdahne. Misliš da ne znam nanjušiti Arijsko bratstvo?

Sto su oni radili ovdje? Blues Franklin nikad nije pogriješio i pokušao se pootmjeniti bez obzira na Steinway i pokoji naslov u novinama i još je imao uglavnom crnu klijentelu.

Jebi ga. otkud bih znao zašto su došli? Znam samo kako i zašto su otišli.

Lester?

I Raphael, njegov prijatelj sa Samoe. Tvoj Indijanac i njegovi kompići su oko jedan ujutro postali totalno nepodnošljivi. Pomogli smo im da izađu na stražnji izlaz.

Jel' se Široka Cijev Indijanac odupirao?

Nitko se Lesteru baš ne odupire. Hoćeš da te nazovem ako i kad se gospodin Sirokocijevni vrati?

Aha. Hvala. Tata.

Kurtz je ustao da pođe, jedva se ljaljajući, ali starac reče: Ne možeš tako izaći, s krvavim očima i tim masnicama ispod njih. Prestrašit ćeš klince. Stoj tu. Ne miči se.

Kurtz je ostao stajati dok je Tata Bruce požurio u stražnju prostoriju i vratio se s ogromnim naočalama. Kurtz ih je oprezno stavio. Desna nožica mu je pritiskala zavoje, ali malo je propetljao i uspio ih natjerati da stoje bez bolova.

Hvala, Tata. Osjećam se kao Ray Charles.

I trebaš se osjećati kao Ray Charles, reče starac uz grleni hihot. To su njegovi cvikeri.

Ukrao si cvikere Ravu Charlesu?

Jesam kurac, reče Tata Bruce. Ja ne kradem, kao ni ti. Sjećaš se kad je prošao ovuda, bit će dvije godine u prosincu, sa... ne, ne sjećaš se. Ti si tada još bio u Attici. Joe. Bio je dobar nastup. Nismo ništa najavili, nikakvog upozorenja da on dolazi, i imali smo šesto ljudi koji su se naguravali da uđu.

I dao ti je svoje naočale?

Tata slegne ramenima. Lester i ja smo mu učinili uslugu, pa mi je dao jedan par za uspomenu, to je sve. On uvijek nosi i rezervne. Ali to su jedini cvikeri Raya Charlesa koje imam, pa bih cijenio da mi ih vratiš kad ti više ne budu trebali. Kanio sam ih ja nositi kad mi vid ode.

Pruno je bio na odmoru, ali njegov beskućni cimer. Soul Dad, bio je na svom uobičajenom dnevnom mjestu igrao je šah na briježu iznad starih dvorišta. Soul Dad je rekao da on nije ništa čuo. ali je obećao Kurtzu da će se javiti ako išta dozna dvojica staraca dijelila su laptop u straćari kraj tračnica, i Soul Dad će obavijestiti poslati emailom. Kurtz se na to uvijek morao nasmiješiti: čak su i drukeri i ulični informatori pratili tehnologiju.

Taksist po imenu Enselmo. kome je Kurtz pomogao pri nekim stvarima, rekao je da u svome taksi nija čuo nikoga tko bi govorio „ o kokanju Kurtza ili socijalne radnice. Ali čuo je govorjanje da zadnjih par dana Toma Gonzaga traži Kurtza. Kurtz mu je zahvalio i platio mu dvjesto dolara da ga ostatak popodneva vozi uokolo.

Gda Tuella Dean. beskućnica koja je najviše volela kanalizaciju na uglu Llmvooda i Marketa čak i ljeti rekla je da je čula govorjanja o nekom ludom Arapinu dolje u Lackavvanni koji se hvalio da planira upucati nekoga, ali nije čula Kurtzovo ime. Nije znala kako se ludi Arapin zove. Nije se sjećala ni gdje je čula govorjanje. Činilo joj se da je možda pobrkala stvari sa svim onim vi jestima o alQaidi koje čuje na svome portabl radiju.

Još nije bilo ni podne, ali Kurtz je počeo obilaziti barove, tražeći stare kontakte i govorljive ljude. Imao je par sati vremena prije nego što krene prema uredu zaštitarske službe Briana Kennedyja. Bilo mu je dragو što čeka, jer je htio da mu se vid malo raščisti prije nego što pogleda vrpcu iz garaže.

Prvo je krenuo po striptiz barovima koji su se bavili poslovnim ruekovima Rickov lallvHo na Geneseeju. s otrcanim redovima naslonjača. Klub Chit Chat na Hertelu gdje je. kako je Kurtz čuo. guzni faktor bio visok, a šanse za dizanje dosta niske. N

jegov je izvor bio u pravu, premda je Kurtz privatno svoje trenutne šanse za dizanje procijenio na nekih minus petsto. Osim svega ostalog, od muzike i mirisa na takvim mjestima samo ga je još gore boljela glava.

Kurtz bi rado pregledao i bolje kanadske striptiz klubove, kao sto je bio Pure Platinum, odmah preko rijeke, ali kriminalci na uvjetnoj ne mogu otići iz zemlje, koliko god im blizu Most mira. Pa se koncentrirao na oksimoron nad oksimoronom širu regiju Buffala.

Prošao je neke sportske barove, kao Macov City Bar. ili Papa Joe's, ali tu je galama bila još jača i pogoršala mu glavobolju, pa je odlučio sportske barove odložiti za neki drugi dan. Osim toga. drukeri i ulične veze kakve ie on tražio obično nisu bili tipovi za sportske barove više su voljeli zamračena mjesta sa sumnjivom klijentelom.

Enselmo mu je dao popust bez naplate za čekanje pa je Kurtz došao do klubova kao što su Queen City Lounge i Bradford, samo malo niže od njegovog ureda, i ponovno otvoreni Cobblestones blizu stadiona 1ISBC. Bilo je pogrešno doba dana. i pogrešna publika. Gotovo sigurno je tratio vrijeme.

Ali kad je već bio u blizini, zaključio jc da bi mogao pročešljati i neke gay barove. Enselmo to očito nije odobravao, sudeći po količini mrštenja i mrkih pogleda koje je bacao u retrovizor, ali Joeu Kurtzu se živo fućkalo što Enselmo odobrava ili ne odobrava. Buddies na Johnson Parku bio je pun staraca koji su se smiješili Kurtzovim sunčanim naočalama, pregledavali njegovu jaknu i nudili da mu plate piće. Nitko od njih izgleda nije imao pojma ni o čemu. Znak na pisoaru u Cabaretu na Illici Allen je objavljuvao: Muškarci koji pišaju na električne ograde dodu do udarnih vijesti, a oglas na zidu bara pozivao je: Nemojte ostati doma samo sa starim vibratorom. Ali mjesto je bilo mrtvo.

Kurtz, se bacio na stražnje sjedalo taksija i rekao: KG's. I onda je dosta za danas. Ne. ne. šefe. ne želite ići u Knob Gobbler's.

KG's. reče Kurtz.

Kad je ušao kroz vrata, prva mu je reakcija bila da je trebao poslušati Enselmov savjet. KG's ni u najbolja vremena nije baš bio lud za hetero mušterijama, i očito nisu htjeli izbubanog hetero tipa sa zavojima i sunčanim naočalama usred dana, tijekom onog što su nazivali Vremenom za klub borića. Kurtz čak nije htio ni doznati što je to Klub borića.

Barmen je pozvao ogromnog izbacivača s nemaštovitim nadimkom Mrvica, i Mrvica je prstom veličine pitbula pokazao Kurtzu vrata.

Kurtz je pasivno kimnuo, izvukao tridesetosmicu i stisnuo je Mrvici u facu, otkočenu, sve dok mu se nos nije spljoštio ispod cijevi. To s obzirom na okolnosti možda i nije bio najbolji potez, ali Kurtz baš i nije bio najbolje raspoložen.

Barmen nije pozvao murju Vrijeme borića je bilo u punom jeku i vjerojatno nije htio mušterije uznemiriti pucnjem nego je samo prebacio čačkalicu u drugi kut usana, trznuo glavom, i poslao Mrvicu da odplazi natrag u svoju špilju.

Kurtz je to smatrao prilično beskorisnom pobjedom, budući da ovdje ionako nije imao s kime razgovarati, ukoliko nije želio prekinuti nešto što nije htio ni vidjeti a kamoli prekidati. U striperskim klubovima je bar poznavao pokoju curu. Krenuo je van, s tridesetosmicom za pojasom, kad je tip dvaput veći od Mrvice ispunio vrata. Čudovište je imalo na sebi vrećasto odijelo i plavu košulju šiljatog bijelog ovratnika. Djelovalo je kao da se češlja putrom na kruhu.

"Si ti Kurtz? zagundā krupni tip.

Oh. sranje, reče Kurtz. Gonzagini ljudi su ga našli.

Krupni je palcem pokazao na vrata iza sebe.

Kurtz se natraške vratio u bar. Čudovište je jednom streslo glavom, skoro tužno, i krenulo za Kurtzom u tamni, otvoren prostor. Aktivnosti Kluba borića odvijale su se li pokrajnjoj prostoriji. Gorila nije čak ni bacio pogled prema tamo.

Ideš fino ili ideš na teži način? upita krupni tip.

Teži je fini, reče Kurtz. Skinuo je naočale i spremio ih u džep svoje jakne.

Gonzagin čovjek se nasmiješio. Očito je i njemu bio draži onaj teži način. Navukao je mjedeni bokser i krenuo prema Kurtzu, ruku raširenh kao u gorile, pogleda na Kurtzovim zavojima. Strategija mu je bila prilično prozirna.

Hej, hej! poviće barmen. Takve stvari se rade vani!

Majmunov pogled na povik je skrenuo, samo za djelić sekunde, ali to je Kurtzu bilo dovoljno da potegne tridesetosmicu i punom snagom je zvezne čovjeku o sljepoočnicu.

Gonzagin čovjek je djelovao iznenadeno ali je ostao stajati. Barmen je ispod šanka izvlačio otpiljenu pušku.

Baci to! odreže Kurtz, nanišanivši 38icom prema barmenu. Barmen je bacio pušku. Udari je! reče Kurtz. Barmen je udarcem udaljio oružje.

Ogromni čovjek je još stajao tamo. s blagim smiješkom, zbumjenog. skoro introspektivnog izraza lica. Kurtz ga je zveknuo u jaja. pričekao minutu da spori neuroni prenesu poruku do mozga čudovišta. a onda ga koljenom tresnuo u facu kad se masa mesa polako svinula u struku.

Čovjek se do kraja ispravio, jednom stresao glavom, i udario u pod uz zvuk poput jukeboxa koji se prevrnuo.

Vjerojatno zato što ga je boljela glava i bio je umoran, Kurtz je udario Gonzaginog snagatora u glavu, a onda još i u rebra. Bilo je to kao da udariš kuglu za kuglanje, a onda pokušaš scipelariti vreću od sto pedeset kila sala.

Kurtz je izšao na stražnja vrata, pomalo šepajući, još uvijek s 38icom u desnoj ruci.

Uličica je baziila na pivo i urin. a bez naočala je svjetlo bilo prejako za Kurtzove oči. Morao si je treptanjem raščistiti pogled, a dok je to obavio, već je bilo prekasnćeTda učini bilo što drugo. Velika limuzina stajala je petnaest metara dalje na Ulici Delaware, svojom crnom masom blokirajući ulaz u uličicu s te strane, dok je jedan Lincoln prepriječio put na drugoj.

Dva čovjeka u tamnim kaputima posve neprilagođenim predivnom listopadskom popodnevnu ciljala su poluautomatskim pištoljima Kurtzu u prsa.

Baci to, reče onaj niži. S dva prsta. Polako.

Kurtz učini kako su mu rekli.

U auto. šupak.

U sebi se slažući daje doista šupak, Kurtz je i opet učinio kako su mu rekli.

Vas i e teško pronaći, g. Kurtz.

Limuzina je. u pratnji Lineolna punog ostalih tjelohranitelja, krenula prema zapadu, i sad je već bila nadomak jezera i rijeke, krećući se autocestom prema sjeveru. Kurtza su držali na pomoćnom sjedalu kraj ormarića s pićem, nasuprot Tome Gonzage i jednog od njegovih tjelohranitelja pametnijeg izgleda.

Tjelohranitelj je držao Kurtzovu 38icu u lijevoj ruci. a svoj vlastiti poluautomatik oslonio je na koljeno i ciljao Kurtzu u srce. Drugi tjelohranitelj sjedio je na tapeciranoj klupi s Kurt.ove desne strane, prekriženih ruku.

Kad Kurtz nije ništa rekao. Gonzaga reče: A i čudno je što vas nalazim na mjestu kao što je Knob Gobbler's.

Kurtz slegne ramenima. Čuo sam da me tražite, mislio sam si da ću vas naći tamo.

Tjelohranitelj kraj dona povukao je zaponac svoga pištolja. Toma Gonzaga stresao je glavom, blago se nasmiješio, i lijevu ruku lagano spustio na pištolj. Ne skrećući pogleda s Kurtza, namršteni tjelohranitelj je zakočio pištolj.

Pokušavate me provocirati, g. Kurtz, reče Gonzaga. Premda, s obzirom na okolnosti, nemam pojma zašto. Pretpostavljam da ste čuli kako me otac prije osam godina protjerao na Floridu kad je otkrio da sam homoseksualac.

Mislio sam da u današnje vrijeme sv i vi više volite izraz gay' reče Kurtz.

Ne, ja više volim homoseksualac, pa čak i queer, reče Gonzaga. Čak i peder će poslužiti ako nema druge.

"Istinita reklama?

'Tako nešto. Većina mojih homoseksualnih prijatelja koje sam stekao tijekom godina bili su sve samo ne veseli ljudi, znate. A gay ipak izvorno znači veseo. Kurtz slegne ramenima. Sigurno je postojala neka tema koja ga je još manje zanimala možda američki nogomet ali morao bi se pomučiti daje pronađe. Gonzagi je zazvonio mobitel, i čovjek se javio ne govoreći. Dok je slušao. Kurtz mu je proučavao lice. Njegov otac Emilio bio je izrazito ružan čovjek, izgledao je kao da je neki ludi znanstvenik presadio glavu šarana na tijelo bika. Toma, koji je djelovao kao da je u ranim četrdesetima, imao je ista široka prsa i kratke noge. ali bio je prilično zgodan, onako, kao ostarijeli Tony Curtis. Usne su mu bile pune i senzualne kao i očeve, ali činilo se da se češće uzdižu u smijehu, dok su se njegovom ocu debele usnice obično krivile od okrutnosti. Gonzagine oči bile su svijetloplave a sijeda kosa kratko podšišana. Nosio je otmjeno i skupo sivo odijelo, uz smeđe cipele takve kožne mekoće da se činilo kako bi ih. kad ih skineš, mogao presavinuti i spremiti u džep.

Gonzaga je umjesto toga presavinuo telefon i spremio ga u džep. Laknut će vam kad čujete da se Bernard osvijestio, višemanje. premda ste mu možda slomili dvatri rebra.

Bernard? upitao je Kurtz, naglasivši drugi slog kako je učinio i Gonzaga. Prvo Colin a sad Bernard, pomisli. Kamo ide to podzemlje? Vidio je kako iznose ogromnog tjelohranitelja iz KGa i spremaju ga na stražnje sjedalo Lincolna iz pratnje.

Da, reče Gonzaga. Da se ja bavim Bernardovim poslom, i ja bih promijenio ime.

Zar nije Toma žensko ime? reče Kurtz. Nije bio siguran zašto provocira čovjeka koji ga možda većlonako misli ubiti. Možda zbog glavobolje.

To je skraćeno od Tonias.

Tik prije nego što su došli do Međunarodnog mosta, vozač je skrenuo desno na Scajaquadu, i limuzina se uputila prema istoku, prema Kensingtonu, još uvijek u pratnji Lincolna.

Jeste li poznavali moga oca, g. Kurtz?

To je to, pomisli Kurtz.

Ne.

Jeste li ga ikad upoznali, g. Kurtz?

Ne.

Gonzaga je otresao nevidljiva zrnca prašine s oštro zapegljane crte sv ojih sivih hlača. Kad je prošle zime moj otac otišao u New York na sastanak i ubijen je. većina njegovih najbližih suradnika ovdje

je nestala. Teško je otkriti što se doista događalo u očevim posljednjim danima ovdje.

Kurtz je gledao tjelohranitelja koji ga je držao na nišanu Glocka devetke. Drotovi su imali Glockove. Sad su ih i svi mafijaši htjeli. Skrenuli su na jug s Kensingtona i krenuli natrag prema centru grada. Što god se bude dogodilo, neće se dogoditi u limuzini Tome Gonzage.

Jeste li kad slučajno upoznali čovjeka po imenu Mickey Kee? upita Gonzaga.

Ne.

Nisam ni mislio. G. Kee je bio najoštrij... suradnik moga oca. Našli su ga mrtvog, u starom, napuštenom kolodvoru Buffalo, dva dana nakon velike mećave koju ste vi ovdje doživjeli u veljači. Tog je tjedna u Miamiju bilo 35 stupnjeva.

Zar ste me pištoljima dovukli ovamo da biste mi pričali o vremenu? upita Kurtz.

Tomaje zaškiljio prema njemu, a Kurtz je shvatio daje doista na vrlo tankom ledu. Ovaj tip možda izgleda kao Tony Curtis, pomisli, ali geni su mu svi iz Gonzagine ubilačke obitelji.

Pozvao sam vas ovamo da vam dam ponudu koju nećete moći odbiti, reče Gonzaga.

Pa zar je stvarno to rekao? pomisli Kurtz. Ti mafijaški kreteni bili su dovoljno naporni i bez toga da izvlače autoreferentnost i ironiju. Kurtz je navukao izraz koji je trebao djelovati istovremeno prijemčivo i neutralno.

Angelina je danas razgovarala s vama o problemima s nekim njenim ljudima koji se bave drogom s dobavljačke i potrošačke strane a koji su počeli nestajati. reče Gonzaga.

Angelina? pomisli Kurtz. Nije ga iznenadilo što tip zna da mu je Angelina Farino Ferrara ponudila posao Gonzaga je mogao poslati nekoga da je slijedi, ili je možda njih dvoje naprsto razgovaralo nakon ponude ali Kurtz nije mogao povjerovati da je dvoje donova iz Buffala na ti. Angelina? A ona je njega zvala Toma. To je jako teško povjerovati sedam mjeseci ranije. Angelina Farino Ferrara činila je sve što je mogla uključivši tu i angažiranje Jea Kurta ne bi li koknula oca Tome Gonzage. Zar vam nije ponudila posao potrage za ubojicom? ustrajao je Gonzaga. Ona i ja smo raspravljali o zamisli da se vama obrati zbog cijele te situacije.

Kurtz zatrepće. Od potresa mozga se nije mogao koncentrirati. Nije rekla ništa o drogama, rekao je, nastojeći ostati što neutralniji.

Rekla vam je daje skupina Farino izgubila petero ljudi zbog nekog luđaka koji ih ubija? reče Toma Gonzaga, podižući ton na zadnjoj riječi samo toliko da nagovijesti pitanje.

Spomenula je to, reče Kurtz. Nije mi dala detalje. Bar ne još. Pitao se jesu li njeni fenirani tjelohranitelji već navratili do Arlene s informacijama. A ako prihvativ taj posao, ti ćeš mi biti prvi sumnjivac, pomislio je Kurtz gledajući Gonzagu u oči.

Pa, mi smo u zadnjih tri tjedna izgubili sedamnaestero ljudi, reče don.

Kurtz je na to zatreptao. Čak je i treptanje boljelo. Sedamnaestero vaših ljudi poubijano u tri tjedna? reče skeptično.

Nisu to moji ljudi, reče Gonzaga. A ni ljudi koje je Angelina izgubila nisu stvarno njeni ljudi. Nisu zaposlenici. Ne izravno.

Kurtz tu nije ništa shvaćao, pa je čekao.

To su ulični dileri i korisnici kojima se koristimo za distribuciju teških droga, reče Gonzaga. Heroina, da budem precizan.

Kurtz se začudio kad je čuo da se Farine sad bave drogama. To je bio jedini izvor zarade koji je stari don, Byron Farino, bio zabranio svojoj obitelji. Njegov najstariji sin David zabio se Ferrarijem u drvo i ubio se na koki, i donje zatvorio i ono malo trgovine drogom što je obitelj uspjela dograbiti. Ozbiljne droge je u zapadnom New Yorku oduvijek kontrolirao Emilio Gonzaga.

Mene neko vrijeme nije bilo u gradu, rekao je Kurtz, ne vjerujući ni u što od toga, ali za dvadeset i dva ubojstva povezana s drogama bih čuo i na nacionalnim vijestima.

Murjaci i tisak još nisu ni čuli za njih.

Kako je to moguće? upita Kurtz.

Jer nas luđak koji ih koka naziva uglavnom mene, ali dvaput je zvao i Angelinu i kaže nam gdje se odigralo ubojstvo. Čistimo za tim tipom već mjesec dana.

Nije mi jasno, reče Kurtz. Zašto mu pomažete sakriti ubojstva? Kažete da ih niste vi ubili.

Naravno da ih nismo mi ubili, idiote jedan, zareži Gonzaga. To su nam mušterije i ulični dileri.

I zato čistite za njim, reče Kurtz. Tako da ostali ovisnici o heroinu koji su još u stanju voziti ili zadržati posao ne čuju za to i ne odjure u Cleveland ili nekamo drugamo za sljedeći šut.

Da. To što nam ulične posrednike i dilere ubijaju neće te narkiće skinuti s igle ne mogu se oni skinuti ali moglo bi ih odgovoriti od kupovine kod nas. Osobito kad psihopat za sobom ostavlja natpise tipa Kupi od Gonzage i umri.

Zove vas? razmišljaо je Kurtz.

Da. ali tako ne možemo baš puno doznati o njemu. Glas je sav iskrivljen, kroz jednu od onih spravica što se nataknula na telefon. Vjerojatno je bijelac ne koristi crnačke riječi ni izraze ali ne možemo mu identificirati glas. pa čak ni dob.

Jeste li pokušali pratiti...

Naravno da smo pokušali pratiti pozive. Natjerao sam policijsku upravu Buffalo da mi to učini obitelj još ima svojih ljudi u ovdašnjim postajama ali naš psihopat ima neki sistem preusmjeravanja poziva kroz telefonski sustav. Moji ljudi nikad na vrijeme ne stignu do govornice.

A vi onda odete i... Sto radite s tijelima njegovih žrtava'? upita Kurtz/. Nastojao se ne smijati. Pretpostavljeni da vi već imate omiljen,'! mesta za takve stvari. Cijela šumska groblja i tako to.

Gonzagi nije bilo smiješilo. Nema tijela.

Violini?

Ćuli ste me. Odemo i pobrišemo krv i mozak i zagipsamo rupe od metaka kad treba, ali ovaj ubojica ne ostavlja tijela. Odnosi ih sa sobom.

Kurtz je minutu razmišljaо o tome. Glava ga je od toga još više boljela. Protrljao si je sljepoočnice. Ja već imam klijenta koji me zaposlio da se pozabavim tom frkom . reče Kurtz. Ne mogu prihvatiti i drugu takvu mušteriju.

Govorite kao privatni istražitelj, reče Gonzaga. Niste više istražitelj. g. Kurtz. Samo vam nudim privatnu pogodbu između dva građana.'

Limuzina je sišla s brze ceste i opet ušla u centar.

Angelina će vam platiti deset somova ako pronađete toga tipa...

Petnaest, reče Kurtz. Obično nije dobrovoljno dijelio informacije, ali glava ga je boljela i bio je umoran od ovog razgovara. Načas je sklopio oči.

U redu, reče Gonzaga. Moja ponuda je bolja. Danas je četvrtak. Sljedećeg ponedjeljka su Sisvete. Recite nam tko je taj šupak do ponoći u ponedjeljak, a ja ću vam platiti sto tisuća dolara i ostaviti ću vas na životu.

Kurtz otvorio oči. Trebao mu je samo jedan pogled u oči Tome Gonzage da bi se uvjerio kako je pederski don potpuno ozbiljan. Kurtz je shvatio da uopće nije važno zna li taj čovjek kakva je bila Kurtzova uloga u događajima koji su doveli do smrti njegova oca ili ne zna. Povijest više nije bila nimalo važna. Kurtz je upravo čuo svoju smrtnu presudu.

Ukoliko ne pronađe čovjeka koji ubija korisnike i dilere heroina.

Jedna stvar, rekao je Gonzaga smiješeći se kao da se upravo sjetio neke zabavne sitnice. Moram vam napomenuti da taj psihopat ne koka samo dilere i korisnike ide im po kućama i ubija cijele obitelji. Klince. Punice, lete u posjetu.

Dvadeset i dvoje ubijenih i nestalih ljudi, reče Kurtz.

Ubijenih ljudi, s nestalim tijelima ili ljudi zapravo nitko ne traži, reče Toma Gonzaga. To su sve narkići i dileri. Heroinski ovisnici i njihove obitelji. Još nitko nije prijavljen kao nestao.

Ali uskoro će biti, reče Kurtz. Ne možete prikriti dvadeset i dvoje nestalih ljudi.

Naravno, reče Gonzaga. Bobby. Glavom je pokazao tjelohranitelja na pokrajnjoj klupi.

Bobby je Kurtzu pružio tanki dosje.

Ovdje je sve što znamo, imena onih koji su ubijeni, datumi, adrese, sve što imamo, reče Gonzaga.

Ja ne želim taj posao, reče Kurtz. To sranje nema nikakve veze sa mnom. Pokušao je vratiti dosje, ali tjelohranitelj je prekrižio ruke.

Sad ima puno veze s vama, reče Gonzaga. Ili će bar imati u ponedjeljak u ponoć to su Sisvete. ako se ne varam osobito ako ne pronađete toga čovjeka.

Kurtz nije ništa rekao.

Gonzaga mu pruži mobitel. Ovako ćeš stupiti u kontakt s nama. Zovi jedini spremjeni broj. Netko će se javljati na njega u svako doba dana ili noći, a ja ću onda nazvati vas unutar dvadeset minuta.

Kurtz je gurnuo telefon u svoj džep i pokazao na tjelohranitelja koji je držao njegovu 38icu. Tjelohranitelj je pogledao prema Gonzagi, a ovaj je kimnuo. Čovjek je izbacio metke na dlan i Kurtzu pružio prazno oružje.

Možemo li vas nekamo odvesti? upita Toma Gonzaga.

Kurtz je povirio kroz zatamnjene prozore. Bili su blizu Hyatta i Konvencijskog centra, jedan blok daleko od uredske zgrade u kojoj se nalazilo središte zaštitarske kompanije Briana Kennedyja za Buffalo.

Ovdje, reče Kurtz.

Kad je bio na pločniku kraj otvorenih vrata. Toma Gonzaga reče: Još jedna stvar, g. Kurtz.

Kurtz je čekao. Hladan zrak mu je prijaо nakon zagušljive unutrašnjosti limuzine, ispunjene tjelohraniteljskim kolonjskim vodicama.

Priča se da je Angelina unajmila profesionalnog ubojicu kojeg zovu Danac, reče Gonzaga. I platila mu milijun dolara unaprijed za sređivanje starih računa.

Slatko, pomisli Kurtz. Angelina Farino Ferrara ga je upozorila cla Gonzaga dovodi Danca. Gonzaga gaje upozorio da ga ona dovodi. AH zašto bijedno Hi drugo upozorilo mene⁷

Rekao je: Kakve to veze ima sa mnom?

Možda ćete se htjeti dodatno potruditi da zaradite onih sto tisuća dolara koje sam spomenuo, reče Gonzaga. Osobito budući da sve naznake govore kako ste i vi jedan od tih starih računa koje želi srediti.

Empire State zaštita imala je urede na dvadesetom katu jedne od malobrojnih visokih, modernih zgrada u centru Buffala. Receptionarka je bila privlačna, vedra Euroazijka, savršeno odjevena, koja je uljudno ignorirala Kurtzove zavoje i masnice pod očima: nasmiješila se i pozvala g. Kennedyja čim joj je Kurtz rekao tko je. Upitala ga je bi li htio kavu, sok od naranče ili vode. Kurtz je rekao da ne, ali

ga je blaga vrtoglavica preko bola u glavi podsjetila da ništa nije ni jeo ni pio već više od dvadeset i četiri sata.

Kennedy je došao niz sagom pokriven hodnik, rukovao se s Kurtzom kao da mu je poslovna mušterija, i poveo ga kratkim labirintom hodnika i zastakljenih prostorija u kojima su muškarci i žene radili na kompjuterskim terminalima s velikim LCD ekranima.

Izgleda da posao zaštitara cvate", reče Kurtz.

Tako je, reče Brian Kennedy. Bez obzira na gospodarske poteškoće. Ili možda baš zbog njih. Oni koji nemaju ništa domišljaju se nelegalnih načina da se domognu bar nečega. Oni koji još nešto imaju spremni su platiti više da zadrže to što imaju. Kennedyjev ured na uglu bio je čvrstim pregradama odvojen od ostatka zajedničkog labirinta, ali dva vanjska zida s pogledom na Buffalo bila su staklena od stropa do poda. U uredu je bio moderan ali ne blesavi stol. tri kompjuterska terminala, udoban kožni kauč, i mali ovalni stol za sastanke blizu spoja staklenih zidova. Na kolicima kraj stola stajao je videorekorder profesionalne kvalitete za široke vrpce i monitor. Rigby King je već sjedila s druge strane stola.

Joe.

Detektivko King, reče Kurtz.

Kennedy je glatkim pokretom pozvao Kurtza da sjedne Rigby s desne strane. On je zauzeo suprotan kraj ovala. Detektivka King zamolila je da bude nazočna našem sastanku, g. Kurtz. Bio sam siguran da vam neće smetati.

Kurtz je slegnuo ramenima i sjeo, spuštajući Gonzagin kožni fascikl na pod kraj svoga stolca.

Mogu li vam nešto ponuditi, g. Kurtz? Kavu. vodu. pivo? Kennedy je pogledao Kurtzove oči kad je ovaj skinuo naočale Rava Charlesa. Ne. pivo vjerojatno ovog časa ne bi bilo dobra ideja. Sigurno ste pod velikom dozom sredstava protiv bolova.

Dobro mi je, reče Kurtz.

Jutros si dosta naglo otisao iz bolnice, Joe, reče Rigby King. Njene smeđe oči bile su isto onoliko privlačne, duboke, pametne i suzdržane koliko se sjećao. Zaboravio si svoju odjeću.

Imao sam drugu, reče Kurtz. Jesam li uhićen?

Rigby je stresla glavom. Zbog kratke, pomalo pankerske frizure izgledala je mlađe nego što bi trebalo; konačno, bila je tri godine starija od Kurtza. Da pogledamo vrpcu, rekla je.

Peg je još na aparatima i bez svijesti, rekao je Kennedy, kao da gaje netko pitao.

Ali liječnici se nadaju da će za par dana prijeći iz kritičnog stanja u stabilno.

Dobro, reče Rigby. Zvala sam ih prije sat vremena i rasipala se.

Kurtz je zurio u crni monitor.

Ovo je nadzorna kamera za vrata kroz koja ste vi i Peg došli, reče Kennedy.

Snimka je bila crnobijela. ili u boji s tako slabim svjetлом da boje nije bilo, a prikazivala je samo područje od kakvih sedam puta sedam metara, ispred vrata koja su vodila u garažu Centra.

Nema kamera koje gledaju na sam parking? upitao je Kurtz kad je vrpea krenula, sjučerašnjim datumom, satom, minutom i sekundom u bijeloj boji dolje desno u kadru.

Ima ih. reče Kennedv. ali grad je izabrao najjeftiniji raspored kamera, tako da sljedećega kamera gleda u suprotnom smjeru, i namještena je oko dvadeset metara od ovog područja. Tko god je pucao, bio je u mrtvom području, između dvije kamere. Nema preklapanja.

Na ekranu, vrata su se otvorila i Kurtz je gledao samoga sebe kako se pojavljuje, kimajući glavom prema obrisu Peg OToole koji se zadržao na vratima. Kurtz se gledao kako kreće ispred žene, koja je ostala iza njega.

Razdvojili su se na kakvih tri metra, i krenuli u suprotnim smjerovima kad se nešto dogodilo. Kurtz je gledao sebe kako se saginje, pruža ruku, pokazuje na vrata, i nešto više. OToole je zastala, pogledala Kurtza kao da je poludio, posegnula za oružjem u svojoj torbici, a onda joj se glava okrenula i zagledala se u tamu iza kamere nad glavom. Sve je bilo tiho.

Vidio je iskrice kad je jedan metak udario u betonski stup dva i pol metra iza njih.

OToole je povukla svoj 9milimetarski Sig Pro i okrenula ga u smjeru iz kojeg je dolazila pucnjava. Kurtz se gledao kako se okreće kao da će potrčati u zaklon stupa, ali onda je OToole pogodjena. Glava joj se trznula unatrag.

Kurtz se sad sjećao. Sjećao se dijelova. Ono pft, pft, pft, i bljesak pucnja kako stiže iz. šestog ili sedmog mračnog automobila niz rampu. Ne s prigušivačem, shvatio je Kurtz u tome času a sad se sjetio, već skoro sigurno pištolj kalibra .22, samo jedan,

zvuka još tišeg nego kod većine 220jki. kao da je onaj tko je pucao smanjio količinu baruta.

OToole je pala. crna vrpca procvjetala je na njenom bijelom čelu na videu. Pištolj se otklizao po betonu.

Kurtz se bacio prema Sig Saueru. ustao s njim u ruci. klekao na jedno koljeno pred socijalnom radnicom, uhvatio pištolj objema rukama i uzv ratio vatru, s bljeskom pucnjeva ravno u kameru.

Bila su dva obrisa, prisjećao se Kurtz. Sjenke. Jedan koji je pucao. blizu prtljažnika automobila, i još jedan, viši, iza cijelog vozila, jedva sam ga vidio kroz prozore autmnobila. Samo je onaj niži pucao.

Kurtz je na ekranu pucao. Odjednom je stao. odvukao OToole za ruku preko poda, naglo je podigao i ponio natrag prema vratima.

Pogodio sam onog koji je pucao, sjetio se Kurtz. Okrenuo se i naslonio na auto. Tada sam pokušao izvući O Toole. Onda je onaj drugi dohvatio pištolj i nastavio pucati na nas.

OTooličina ruka kao da se trznula metak joj prolazi kroz nadlakticu. pomislio je Kurtz prisjećajući se doktorovih objašnjenja Kurtzov torzo se okrenuo a glava trznula unatrag dok je podizao Sig Pro da opet opali, a onda je teško pao na pod, puštajući ženu. Njih dvoje ležalo je na betonu. Crnkasta krv skupljala se u barici na podu.

Prošla je cijela minuta, a dva zapetljana tijela samo su iežala tamo.

'izlazna rampa nije pokrivena', reče Rigby. 'Nismo vidjeli kako auto odlazi... bar ne dok nije stigao do izlazne postaje.'

Zašto nas nije dokrajčio? reče Kurtz. Gledao je svoje tijelo izvaljeno kraj O'Tooličinog, i razmišljaо o drugom čovjeku.

'Ne znamo, reče Kennedy. Ali jedna stenografkinja će za minuticu proći kroz vrata... ah, evo je... možda je ona prestrašila tipa koji je pucao.

Tipove, pomisli Kurtz. Sjećanje na adrenalin tih nekoliko minuta samo mu je pojačalo glavobolju.

Na ekranu, žena izlazi, prima se rukama za obraze, nečujno vrišti. i juri natrag kroz vrata.

Kennedy je zaustavio vrpcu. Još tri i pol minute prije nego što uspije nekog dovesti dolje zaštitara. On nije video nikoga osim Peg i vas na tlu. Radijem je pozvao hitnu

pomoć. Zatim još deset minuta ljudi kako vrludaju dok ne stignu bolničari. Sva je sreća što je Peg preživjela toliki gubitak krvi.

Zašto nas onaj drugi tip nije dokrajčio? pitao se Kurtz. Koga god od nas da je pokušavao ubiti.

Kennedy je izvukao vrpcu i stavio drugu. Kurtz pogleda Rigby King. Zašto ste mi stavili lisice?' Glas mu nije bio ugoden.

Tada još to nismo vidjeli, reče ona.

'Zašto ne?'

Vrpce nisu bile označene, reče Brian Kennedy odgovarajući umjesto nje. Nastala je zabuna. Ovo smo mogli pokazati detektivima Kemperu i King tek nakon što su vas posjetili jučer navečer.

Bio sam vezan lisicama cijelu jebenu noć. pomislio je Kurtz mršteći se prema Rigbvu King. Ostavila si me bespomoćnog i vezanog lisicama u onoj jebenoj bolnici cijelu noć. Ona je očitio shvaćala njegovu neizrečenu poruku, ali samo mu je uzvratila pogled.

Ovo je sigurnosna kamera na izlazu na Ulicu Market', reče Kennedy vrteći daljinski upravljač.

Mlada crnkinja čitala je National Enquirer u staklenoj kabini za naplatu.

Odjednom, neki starinski auto je pojuroj u rampu i izašao iz garaže, razbijajući drvenu rampu i klizeći u desni zavoj na praznoj cesti prije nego što je nestao.

Možemo zaustaviti? upita Kurtz.

Kennedy je kimnuo i vratio video unatrag sve dok se auto nije zamrzao usred razbijanja rampe. Vidio se samo vozač, muškarac, divlje duge kose, ali lice mu je bilo okrenuto u stranu, a tijelo samo obris. Kamera je bila namještena da hvata registrarske tablice, ali na ovome autu tablica kao da je bila umrljana blatom.

Većina slova i brojki bila je nečitljiva.

'Jel' cura u naplatnoj nešto vidjela? upita Kurtz.

Ne, reče Kennedy. Bilo je prenaglo. Muškarac. Možda bijelac. Možda hispanac, ili čak crnac. Jako duga. tamna kosa. Svijetla košulja.

Aha, reče Kurtz. Na stražnjem sjedalu je mogao biti još netko.

Sjećaš li se još nekoga? upita Rigbvu.

Kurtz je pogleda. Ne znam, reče. Samo kažem da je još netko mogao biti otraga.

Da, reče Rigbvu. A mogli su imati i mormonski crkveni zbor u prtljažniku.

Detektiv Kemper misli da se radi o Pontiacu, tamne boje, možda iz kasnih osamdesetih, s mrljama hrde na stražnjem braniku i prtljažniku, reče Brian Kennedy.

To nam sužava potragu, reče Kurtz. Takvih u Buffaiu nema više od trideset tisuća. Kennedy je pokazao prema zaustavljenoj slici i registarskim tablicama. Pročistili smo ovu sliku, i rrislimo da bi u registraciji mogla biti dvojka, a zadnja je možda sedmica.

Kurtz slegne ramenima. Jeste provjerili OTooličine podatke? Ima li nekih bijesnih klijenata?

Da, detektivi su iskopirali njene kompjuterske podatke, i pregledali su joj ormariće sa spisima, ali... počne Kennedy.

Istraga se provodi najtemeljitije moguće, rekla je Rigby prekidajući Kennedyja usred informacija.

Kennedy pogleda Kurtza i nasmiješi se, kao da hoće reći. muškarac muškarcu: Žene i drotovi, što se tu može?

Ja idem kući, reče Kurtz. Svi su ustali. Kennedy mu je opet pružio ruku i rekao: Hvala vam što ste došli, g. Kurtz. Hvala vam što ste onako pokušali zaštiti Peg. Čim sam video snimku, znao sam da nemate veze s pucnjavom. Bili ste pravi junak. Aha, reče Kurtz gledajući Rigby King. Ostavila si me lamo cijelu noć, vezanog lisicama tako da me neki starac u kolicima može ispljuskati. Svatko me mogao ubiti.

Trebaš prijevoz do kuće? upita Rigby.

'Trebam svoj Pinto.

'Mi smo gotovi s njim. Još je u garaži Centra. A u mom autu je tvoja odjeća i novčanik. Dodi. odvest će te do garaže.

Kurtz, je došao do dizala s Rigby King ali. prije nego što je lift stigao, Kennedy je dojurio za njima. Zaboravili ste svoj fascikl, g. Kurtz.

Kurtz kimne glavom i prihvati kožni fascikl s Gonzaginim podacima o sedamnaest ubojstava o kojima ni policija ni mediji nisu znali ama baš ništa.

Vožnja nije bila duga. Kurtz je uzeo papirnu vrećicu sa svojom odjećom i cipelama sa stražnjeg sjedala, provjerio svoj novčanik sve je bilo tu i zavalio se. osjećajući ponovno napunjenu 38icu kako mu pritišće leđa.

Znaš. Joe. reče Rigby King, kad bih te sad pretražila i pronašla oružje, otišao bi u buksu zbog kršenja uvjetne.

Kurtz na to nije imao što reći. Neoznačeni detektivski auto bio je poput svakog drugog neoznačenog policijskog auta na svijetu - ružne boje, drndavog droterskog stroja, s radijem napola skrivenim ispod upravljačke ploče, prijenosnom rotirkom na podu spremnom da se pričvrsti na krov. i opremljen čelavim gumama kakve ni jedan civil ne bi stavio na svoje vozilo. Svaki gradski klinac iznad tri godine mogao bi ga prepoznati kao drogovski auto na udaljenosti od pet ulica i to usred kišovite noći.

Ali neću te pretražiti, reče Rigby. Ne bi u Attic i preživio ni tjedan dana.

Preživio sam tamo više od jedanaest godina.

Nikad neću shvatiti kako, reče Rigby. Između Arijske nacije i Crne snage, usamljenici navodno ne mogu unutra izdržali ni mjesec dana. Ti nikad nisi bio timski tip, Joe.

Kurtz je gledao pješake kako prelaze pred njima kad su stali na crveno. Bili su samo par blokova daleko od Centra. Mogao bi i pješice da mu se toliko jebeno ne vrti. To što je zaboravio fascikl na podu u Kennedyjevom uredu pokazalo je Kurtzu koliko mu treba sna. I možda nečeg protiv bolova. Pješaci i ulica iza njih kao da su podrhtavali od vreljine, premda je vani danas bilo samo kakvih dvadeset stupnjeva.

Kad me suprug napustio, reče Rigby. preselila sam se natrag u Buffalo i vratila u policiju. To je bilo prije kakve četiri godine.

Čuo sam da imaš sinčića, reče Kurtz.

Valjda si krivo čuo, reče Rigby. oštrim glasom.

Kurtz podigne obje ruke. Žalim. Krivo sam čuo.

Nisam ni poznavala svoga oca, a ti? upita Rigby.

Znaš da nisam, reče Kurtz.

Ali jednom si mi rekao da ti je majka rekla da ti je otac bio profesionalni lopov ili tako nešto.

Kurtz slegne ramenima. Moja majka je bila kurva. Nisam je često viđao čak ni prije siročića. Jednom kad se napila, rekla mi je da misli da je moj stari lopov, neki tip sa samo jednim imenom, a ni to nije njegovo. Ne neki tip koji upada kroz prozore, nego pravi profesionalac koji obavlja ozbiljne poslove s hrpom drugih frajera i

onda zauvijek nestane iz grada. Rekla je da su njih dvoje bili skupa kakvih tjedan dana, negdje u kasnim šezdesetima.

Sigurno je pripremao neku pljačku, reče Rigby.

Kurtz se nasmiješi. Rekla je da on nije htio seks osim odmah nakon uspješno obavljenog posla.

Tvoj starije možda bio profesionalni lopov, ali ti nikad ništa ne kradeš, Joe, reče Rigby King. Bar prije nisi. Svaki drugi klinac, uključujući i mene, krao je stoje stigao kod oca Bakera, ali ti nikad nisi ništa drpio.

Kurtz na to nije ništa rekao. Kad su se nekad poznavali kad su se seksali u galeriji za zbor u bazilici Naše Gospe od pobjede njemu je bilo četrnaest godina, njoj sedamnaest, i oboje su bili dio sustava Sirotišta oca Bakera. Nisu poznavali svoje očeve, a Kurtzu se činilo * da im se oboma živo jebe zbog toga.

Ni ti nisi upoznala svoga staroga, jeF tako? upitao je sad.

Tada nisam, reče Rigby zaustavljući kraj pločnika na ulazu u Centar. Nakon Tajlanda sam ga uspjela pronaći. Već je bio mrtav. Srčani udar. Ali mislim da je možda bio dobar tip. Mislim da nije ni znao za mene. Moja majka je bila heroinska ovisnica.

Kurtz, kojem društveni odnosi nikad nisu baš najbolje išli. pretpostavljaо je da vjerojatno postoji neki senzitivan i odgovarajući odgovor za takvu obavijest, ali nije mu se dalo potruditi i otkriti što je to. Hvala na vožnji, rekao je. Imaš ključeve od mog Pinta?

Rigby kimne glavom i izvadi ih iz džepa svojih traperica. Ali nije mu ih dala.

Razmišljaš li ikad o tim danima, Joe?

Kojim danima?

Kod oca Bakera. Katakcombe? Ona prva noć u zborskoj galeriji? Blues Franklin? Ili čak onih deset mjeseci u Tajlandu?

Baš i ne'v reče Kurtz.

Pružila mu je ključeve. Kad sam se vratila u Buffalo, pokušala sam te potražiti.

Drugog dana na poslu doznala sam da si u Attici.

Moderno mjesto, reče Kurtz. Imaju vrijeme za posjete, poštu, sve živo.

Tog istog dana, nastavi Rigby. doznala sam da si ubio nekog tipa bacio ga na krov policijskog auta s petog kata tipa koji je ubio tvoju partnericu i curu, Samanthu nešto.

Fielding, reče Kurtz izlazeći iz vozila.

Prozor na suvozačkoj strani bio je napola spušten. Rigby se nagnula i rekla:
Moramo opet razgovarati o ovoj pucnjavi. Kemper te htio već danas stisnuti, ali ja
sam mu rekla nek' pusti jadnika da se naspava.

Kemperu sam ja zapeo za oko, reče Kurtz. Mogla si sinoć doći i skinuti mi lisice.

Oboje ste znali da nisam ja pucao na O'Toolicu.

Kemper je dobar murjak, reče Rigby.

Kurtz se nije obazirao na to. Osjećao se priglupo stojeći tako sa svojim paketićem
odjeće u papirnoj vrećici, kao osuđenik kojeg šalju natrag u svijet.

Ali Rigby još nije završila. On je dobar murjak. i osjeća zna da si u zadnje vrijeme
na krivoj strani zakona, Joe.

Kurtz je trebao samo otići čak se i okrenuo da to učini ali onda se vratio natrag. A
da li i ti to znaš, Rigby?

Ništa ja ne znam, Joe. Pokrenula je neoznačeni auto i odvezla se, ostavljajući ga
iza sebe s papirnom vrećicom u rukama.

Arlene je stigla točno u pola deset. Kurtz ju je čekao pred Harbor Innom. Vjetar
koji je puhao s jezera prema zapadu bio je hladan i mirisao je na listopad. Korov,
novine i komadići smeća letjeli su preko praznih industrijskih polja i jurcali se kraj
Kurtzovih nogu.

Kad je ušao u plavi Buick, Arlene reče: Vidim da su ti vratili Pinto. Bio je parkiran
iza trokutaste zgrade, na uobičajenom mjestu.

Aha, reče Kurtz. Imao je nekih problema s lokalnim maloljetnim delikventima u
prvim tjednima kad je doselio ovamo, sve dok nije premlatio najvećega u bandi
autouništavača. a najpametnijemu ponudio plaću od sto dolara na tjedan da mu
štiti vozilo. Otad nije bilo problema, osim što je već isplatio nekoliko puta više
nego što Pinto vrijedi.

Skrenuvši za 180 stupnjeva i pošavši natrag prema svjetlima centra grada. Arlene
je potapšala zatvorenu kartonsku omotnicu na ploči između njih. Onaj fenirani
mafijaš se pojavio s paketom koji si očekivao.

Jesi ga otvorila? i, Jasno da nisam, reče Arlene. Zapalila je Marlboro i namrštila se
prema njemu.

Otvorio je omotnicu. Popis od pet imena i datuma i adresa. Jedan tip i dva člana njegove obitelji. Jedna žena. Još jedan tip.

Angelina Farino Ferrara me unajmila da istražim tko ubija neke njihove dilere i mušterije, reče Kurtz. Toma Gonzaga je danas popodne naletio na mene i ponudio mi isti posao, samo da vidim tko koka mušterije njegove obitelji.

Netko ubija dilere heroina i za Gonzagu i za Farine? Arlene je zvučala iznenađeno. Očito.

Nisam čula za to na Akcijskim vijestima sedmog kanala. Kurtz je znao daje Arlene dovoljno stara: nije se samo sjećala Irva Weinstina. nego joj je i falio njegov davnašnji pristup krvavim vijestima. Sva klanja i mrtvaci toga dana složeni u četrdeset i pet sekundi ubrzanih snimki. I Kurtzu je to falilo.

Sakrili su to, reče Kurtz.

Obitelji su to sakrile?

Aha.

Kako, kvragu, možeš sakriti pet ubojstava?

Još je i gore, reče Kurtz. Dvadeset i dva ubojstva, brojeći i Gonzagine dilere i ovisnike.

Dvadeset i dva ubojstva? U kojem razdoblju? Deset godina? Petnaest?

Prošlih mjesec dana, mislim, reče Kurtz. Potapšao je omotnicu. Još nisam pročitao njihovo priopćenje za javnost.

Kriste, reče Arlene. Otresla je pepeo kroz prozor.

Baš.

I ti si pristao kopati za njih? Kao da nemaš pametnijeg posla?

Dali su mi ponudu koju nisam mogao odbiti, reče Kurtz. I Gonzaga i donova kćer nude gotovinu i druge pogodnosti.

Arlene je zaškiljila prema njemu kroz dim cigarete. Znala je da Kurtz ne voli filmske viceve i citate, a pogotovo ne iz Kuma. Joe. rekia je tiho. Ne bih se htjela miješati, ali mislim da Angelina Farino baš i ne drži puno do tvoje dobrobiti.

Kurtz se na to morao nasmijati. To je garaža Centra, reče. Imaš li pojma kako ćemo ući?

Jesi li se danas popodne išta naspavao? Stala je i parkirala kraj pločnika.

Malo. Drijemao je kakvih sat vremena prije nego što ga je glavobolja probudila.

Imam tu Percoceta. Zatresla je bočicu s lijekom na recept.

Kurtz je nije pitao niti je htio znati zašto nosi Percocet sa sobom. Uzeo sam dva aspirina, rekao je, odmahujući na bočicu. Još me zanima kako ćemo ući. Ovo mjesto je po noći dosta dobro zatvoreno. Čak i garaža ima metalnu ogradu koju se može podići samo iznutra.

Arlene podigne svoju veliku torbu za spise, kao da to sve objašnjava. Ulazimo kroz prednja vrata, zajedno s detektorima metala. Ako nosiš pištolj, ostavi ga ovdje. Trebate pomoći? zagundao je stražar kraj detektora metala. Jedna prednja vrata nisu bila zaključana, ali ona su vodila samo u veliko predvorje.

Arlene pride bliže i izvadi službenu identifikacijsku karticu i neki službeni dopis na gradskom papiru, i preda ih čuvaru. Kurtz se držao podalje od jakih svjetala, pazeći da mu lice ostane u sjeni i okrećući zavoje na svome licu u stranu.

Državno odvjetništvo? rekao je čuvar kad je pročitao papir uz jedva vidljivo pomicanje usana. Što trebate večeras? Sve je već zatvoreno. Svi su otigli kućama. Pročitali ste, reče Arlene. Državni odvjetnik u devet ujutro ima saslušanje i to baš kod suca Garmana, a pola papira za tog tipa mu nije stiglo.

Ovaj. gđo... ice... ovaj... Johnson... zapravo ne bih smio...

Ovo se mora obaviti brzo, čuvaru. Državnom odvjetniku je već pun nos vaših nesposobnosti. Ako se sutra nađe u neugodnoj situaciji jer večeras nije dobio papire... Arlene je izvadila mobitel i otvorila ga.

Dobro, dobro, reče čuvar. Dajte mi torbicu i prođite kroz detektore.

Kurtz je prošao prvi i opet se zavukao u relativnu sjenu. Čuvar je držao teški prijenosni disk sa žicama i sumnjičavo ga gledao.

To je prijenosni disk, rekla je Arlene jedva se suzdržavajući da ne zakoluta očima i uzdahne. Ne mislite valjda da ćemo te dokumente kopirati ručno, ne?

Čuvar je stresao glavom, vratio memoriski disk u torbu, i izvadio crnu pravokutnu kutiju dugu kakvih trideset centimetara, s otvorima na oba kraja i žicom za struju. To je moja prijenosna kopirka za dokumente koje se mora kopirati ručno, rekla je Arlene bacajući pogled na sat. Državni odvjetnik treba dokumente najkasnije do pola jedanaest, čuvaru. Ne voli kad mora ostati dugo budan.

Čuvar je zatvorio njenu ogromnu torbu i vratio joj je. Nitko me nije nazvao zbog ovoga, gdice Johnson.

Arlene se nasmiješi. Čuvaru, razgovaramo o Državnom odvjetništvu. Jeste li već radili s nama? Državni odvjetnik je divan čovjek, ali dobro je kad se sjeti zakopčati šlic.

Gđa Feldman je ovog tjedna na godišnjem, reče čuvar.

Znamo, reče Arlene. Ali svejedno nam trebaju njeni dokumenti.

Čuvar se nasmiješi. Aha. Bacio je pogled na Kurtza. Trebao bih vas otpratiti do ureda gđe Feldman, ali za to biste morali pričekati par minuta. Leroy je još na obilasku.

Arlene podigne srebrni ključ. Carolina sestra nam je dala njen ključ. Treba nam samo nekoliko minuta. Predala je tešku torbu Kurtzu. Evo, Thomas, ti nosi ovo. Kurtz ju je uslužno slijedio dok je ona glasno prelazila predvorjem i pozivala lift. Jefferson je napola salutirao kad su ušli u lift.

Ovo će biti na snimkama osiguranja, rekao je Kurtz dok su se vrata zatvarala.

Arlene slegne ramenima. Ako nema zločina, nema ni potrebe za pregledavanjem snimki osiguranja.

Prepostavljam da je ured gđe Feldman blizu O'Tooličinog.

Dvoja vrata dalje.

Jednoga dana, državni odvjetnik će otkriti da sve ovo veselje duguje bivšoj tajnici svoga prethodnika, reče Kurtz.

Za života neće, reče Arlene.

U jednom drugom, neupadljivijem džepu Arlenine torbice bio je provalnički pribor koji je Kurtz uvijek koristio za mračne poslove. Prvo je otvorio vrata Feldmaničinog ureda, upalio svjetla, i zatim ih zaključao. Preko O'Tooličinih vrata bile su razvučene čak tri žute policijske vrpce, ali vrata su se otvarala prema unutra i mogli su se provući unutra. Kurtzu je trebalo petnaest sekundi da provali i ovu bravu.

Spustili su venecijanere, izvadili džepni digitalni infracrveni fotoaparat i napravili četiri fotografije tako da sve mogu vratiti točno na mjesto. Onda su uključili svoje halogene džepne svjetiljke. Oboje su nosili rukavice. Kompjuter Peg O'Toole još je stajao na radnom stolu. Arlene je pronašla utičnicu za dodatni disk. povezala O'Tooličino računalo sa svojim strojem USBžicom. upalila kompjuter i šapnula da su spremni.

Koliko će to trajati? šapne Kurtz.

Ovisi od toga koliko dokumenata ima, reče Arlene, prstima u rukavicama tipkajući po O'Tooličinoj tipkovnici. Trebalo mi je četrdeset i osam minuta da bekapiram sve fajle za VjenčanaZvonadotkom.

Ali mi nemamo četrdeset i osam minuta! sikne Kurtz.

Sve je u redu, reče Arlene. VjenčanaZvona imaju tri tisuće tristo i osamdeset fajli. Gđica O'Toole ima... sto i šest. Dodatni disk je zatreptao zelenim svjetлом i počeo zujati. Osam minuta i gotovi smo.

Što ako su šifrirani ili zaštićeni zaporkom ili tako nešto? šapne Kurtz.

Muslim da neće biti, reče Arlene. Ali to ćemo riješiti kad se vratimo u ured. Ti se pobrini za papire. Dodala mu je prijenosni skener.

Dokumenti su bili zaključani. Otvorio ih je za dvadeset sekundi. Džepnom svjetiljkom pregledao je dokumente za uvjetno otpuštene zatvorenike unatrag nekoliko godina. Trebao mu je sveži popis... evo ga. Peg O'Toole trenutno je imala trideset i devet aktivnih klijenata, uključujući i stanovitog Joea Kurta. Napravio je mesta, uključio digitalnu kopirku/skener. i počeo provlačiti stranice kroz strojic. Bilo je i manjih skenera neki su bili mali poput olovke ali ovaj je bio pouzdan i hitro je žvakao cijele dokumente, eliminirajući potrebu prelaženja skenerom red po red. Kurtz je unosio popise trenutnih klijenata, adrese, telefonske brojeve. Arlene se ogledala po uredu i pronašla kasetofon i hrpe kaseta. Sigurno snima bilješke. Joe, šapne Arlene. Onda ih transkribira. A zadnjih tri tjedana kasa nema.

Murja. šapne Kurtz. Digitalizirao je OTooličin rokovnik, koristeći spori ručni skener. prelazeći svjetlom preko OTooličinog rukopisa. Možemo se samo nadati da je stigla utipkati bilješke u računalo. Dovršio je s kopiranjem prve tri stranice u svakom od trideset i devet aktivnih dosjea, uključujući i njegov vlastiti, vratio originale na mesta, zaključao ormarić za spise i prišao stolu.

Dodatni disk već je javio daje gotov. Arlene gaje ostavila priključenog i stavila neki CD u OTooličin kompjuter. I loču njen email, šapne Arlene.

Kurtz strese glavom. To će sigurno biti zaštićeno zaporkom.

Arlene kimne glavom. Ovaj program koji sam pokrenula... ah... evo ga. Skrivat će se tamo unutra i. ako itko zna njenu lozinku i upotrijebi ovaj kompjuter, program će nam tiko poslati sve što se radilo na tipkovnici.

Zar je to moguće? šapne Kurtz. Sama pomisao gaje užasavala, i još mu je pogoršala glavobolju.

Upravo sam to napravila, reče Arlene. Izvadila je CD i vratila ga u svoju torbu.

Znači, sve s njenog tvrdog diska je sad na CDu?

Ne. OTooliea nije imala CD pisač na ovom starom stroju. Samo sam prebacila podatke na dodatni disk.

Ako murja opet bude prčkala po računalu, zar neće naći tvoj program za tipkovnicu?

Arlene se nasmiješi. Program će uništiti samog sebe prije nego se to dogodi. Bože, kako bih rado zapalila.

Ni ne pomišljaj na to, šapne Kurtz. A sad se makni, moram otvoriti taj stol.

Zaključan je, šapne Arlene.

Aha, reče Kurtz. Uzeo je dva svinuta komada metala i otvorio ladice još i prije nego što mu se Arlene do kraja izmakla s puta. Uobičajene stolne sitnice u srednjoj ladici olovke, spajalice, ravnalo. kemijske. U gornjoj desnoj ladici papiri i službeni bilježi. U srednjoj desnoj stari rokovnici.

O'Toole je jučer izvukla fotografije lunaparka iz donje desne ladice.

Tu je bilo nekoliko osobnih stvari tamponi zagurani otraga, pasta za zube. četkica za zube u putnoj kutiji, nešto kozmetike, malo zrcalo. Nikakvih fotografija. Ni omotnice iz kakve je izvukla fotografije. Kurtz je još jednom sve provjerio za svaki slučaj, a onda zatvorio ladice. Fotografije nisu bile ni među nespremljenim papirima. ni u novijim dosjeima koje je pogledao.

Policija? šapne Arlene. Znala je što traži.

Kurtz slegne ramenima. Možda su joj fotke bile u torbici kad su zapucali na njih.

Jesmo gotovi?

Kad je Arlene kimnula glavom, opet je sve zaključao i provjerio infracrvene digitalne fotografije na LCD prikazu da bude siguran kako je sve na svome mjestu. Vratio se do stola i popravio položaj jedne olovke. Odškrinuli su vrata, uvjerili se da je hodnik prazan, i izašli.

Sedam minuta i dvanaest sekundi.

Kurtz je otključao ured gđe Feldman i isključio svjetla. Zaključao vrata.

Prošli su kraj drugog čuvara, Leroya, na izlasku iz lifta. Phil mi je rekao da ste tu.

Već ste gotovi?

Arlene je podigla debeli dosje starih papira za TraženjeLjubavidotkom koje je izvukla iz svoje aktovke. Imamo sve što odvjetništvu treba, rekla je.

Leroy kimne glavom i krene niz hodnik provjeravati vrata.

Vani, Arlene nije čekala da stignu do njenog Buicka. Dala je torbu Kurtzu i zapalila Marlboro. Kad su ušli u auto, Kurtz reče: Uživala si. ha?

Bogme jesam. Već više od deset godina nisam sudjelovala u radu na terenu.

Kurtz se zamisli. Nije se sjećao daje ikad vodio Arlene na teren.

Sam, reče Arlene. Kurtz se začudio što je Samantha vodila Arlene na teren a nije mu nikad rekla. Očito se u agenciji događalo štošta o čemu on nije imao pojma.

Natrag u ured? upita Arlene.

Natrag u ured, reče Kurtz. Ali usput prođi kraj nekog Burger Kinga ili tako nečeg. Zadnji put je jeo prije više od trideset sati.

U uredu nisu upalili sva svjetla samo dvije zasjenjene stare metalne stolne lampe ali neonski bljesak klubova i restorana na Ulici Chippewa ispunio je veliki prozor i prelio se na Arlenin stol.

Arlene je podatke s O'Tooličinog računala prebacila na svoje, a zatim dodala i digitalno skenirane materijale. Kurtz je shvaćao samo toliko da je zapravo stvarala virtualno računalo OTooličino unutar svoga vlastitog stroja, ali odvojeno od Arleninih programa i datoteka raznim participjama. Memorija OTooličinog kompjutera nije ni znala da je oteta.

Oh, reče Arlene. završila sam s istragom o Velikom Johnu O'Toolu, njegovom bratu bojniku, i o lunaparku. Mislim da će ti se neke veze svidjeti. Možeš to pročitati dok ja sredim ovo tu.

Kurtz je pogledom potražio nove papire na svome stolu, ali nije ih bilo.

Poslala sam ti email. Čeka te na tvom kompjuteru, reče Arlene. Njena se cigareta žarila.

Stol mi je dva metra od tvog. a ti mi šalješ email? Kurtz je dovršavao veliki burger koji su kupili putpm.

Ušli smo u novo stoljeće, Joe, reče Arlene.

Kurtza je glava previše boljela da bi počeo izražavati svoje mišljenje o toj krasnoj činjenici. Upalio je svoj kompjuter, skinuo dokumente, i otvorio ih dok je jeo i pijuckao Kolu.

Veliki John O'Toole bio je ulični drot u Buffalu skoro dvadeset godina, i cijelo vrijeme je ostao u uniformi. Bio je narednik, tri mjeseca do penzije, kad je prije četiri godine stradao tijekom uhićenja koje se izjalovilo, ili je bar tako pisalo u Buffalo Newsu. O'Toole je radio sam stoje čudno za tako starog narednika istražujući seriju paljenja automobila kod Hertela, u kraju poznatom po paljenju automobila da bi se pokupilo osiguranje, kad je ugledao kako se odvijaju poslovi s heroinom, i pokušao je sam provesti uhićenje. Jedan od tri sumnjivca sva trojica su pobjegla usprkos velikoj potjeri okrenuo se prema o O'Toolu i pucao mu u glavu.

Čudno, pomisli Kurtz. Iskusan murjak. pa makar i u odori, koji pokušava uhiti nekoliko dilera ne pozvavši pojačanje? To nije imalo smisla.

Bilo je još nekoliko povezanih priča, uključujući i jednu o ogromnom sprovodu narednika Johna O'Toola izgleda da su se pojavili svi živi drotovi iz zapadnog New Yorka a Kurtz je prepoznao malo mlađu i nešto mršaviju časnicu Margaret O'Toole kako stoji na kiši kraj groba okruženog gomilom. Sjećao se da je čuo kako je ona nekad bila pravi drot, u to je vrijeme radila u odjelu za poroke.

Kurtz je prolistao ostatak priče o Velikom Johnu O'Toolu uglavnom pohvale, tu i tamo neke priče o zajednici, stare više od deset godina, i dodatne priče o bezuspješnoj potrazi za njegovim ubojicama i prešao na starijeg brata junačkog policajca, bojnika Michaela Francisca O'Toola.

Odvojene fotografiječini se da se njih dvojica nisu slikali zajedno pokazivale su da su braća neodređeno slična, na onaj tupasti irski način, ali bojnikovo lice bilo je šire. grublje i gadnije nego murjakovo. Arlene je nekako ušla u vojne isprave Kurtz je nikad nije pitao kako joj uspijevaju te stvari pa je te stranice ispisao da ih lakše čita.

Michael Francis O'Toole, rođen 1936. godine, prijavio se u vojsku .1956., prošao cijelu seriju američkih i europskih baza, pa odslužio prvu smjenu u Vijetnamu 1966. Ovaj O'Toole je napredovao, u ranim šezdesetima poslanje u časničku školu i u prvoj borbenoj smjeni već je bio satnik. Bilo je tu raznih pohvala, odličja i priča o junaštvu pod paljbom jednom je istrčao iz zapovjedničkog helikoptera pod paljbom da bi spasio jednog svog ranjenog čovjeka koji je zaostao u zbuњenoj evakuaciji. Specijalnost mu je bila rad s ARVom Armijom Republike Vijetnam Izvidnici Kita Carsona. vijetnamske trupe visoke spremnosti s američkim

obrazovanjem koji su se bavili izviđanjem, ispitivanjem i prevođenjem za vojsku i CIAu na terenu. O'Toole je poslan natrag u domovinu nakon manje ozljede, promaknut je u bojnika, smjesta se dobrovoljno prijavio za povratak u Vijetnam. sletio je kraj crte bojišnice u Dolini Dan Lat, stao na protupješačku minu, i izgubio noge.

To je bio kraj aktivne vojne karijere bojnika O'Tooola. Nakon oporavka u vojnoj bolnici u Virginiji, O'Toole se povukao iz vojske i vratio u obiteljski rodni grad Chappaqua. New York. Onda su slijedili virtualni novinski izresci iz 1972.. o bojniku OToolu u Neoli. New York, gradiću s dvadesetak tisuća stanovnika, kakvih stotinjak kilometara južno od Buffala. odmah kraj granice s Pennsylvanijom. Bojnik je tamo otvorio veliku uvoznoizvoznu tvrtku za veze s jugoistočnom Azijom, zajedno sa svojim vijetnamskim partnerom, pukovnikom Vinom Trinhom. Tvrktu su nazvali Trgovinska kompanija za jugoistočnu Aziju, SEATCO. što je Kurtzu zvučalo kao još jedna glupa vojna kratica, jer ih se nagledao tijekom službe kao vojni policajac.

Dobro, pomisli Kurtz. Glavobolja se još pojačala, protrljaо si je sljepoočnice. Koji kurac sve to skupa znači, osim da je jadna Peg O'Tools, koja umire, imala junačkog (premda ne baš pametnog) drota za oca i vijetnamskog junaka za strica?

Kao da mu čita misli, Arlene je ugasila svoju cigaretu i rekla: Pročitaj i zadnju fajlu prije nego što kreneš dalje s braćom O'Toole.

Ovo s nazivom Deveti oblak.

Aha.

Kurtz je maknuo sve drugo s ekrana i otvorio dokument Deveti oblak. Bio je to propagandni članak iz novina Xeola Sentinel, datiran 10. kolovoza 1974.. o predivnom zabavnom parku koji se otvara u planinama iznad Neole. Očekivalo se dćfće taj novi, moderni zabavni park privući mušterije iz cijelog zapadnog dijela države New York, sjeverne Pennsylvanije, te sjevernog i središnjeg Ohija. Park je imao vlak izrađen u omjeru 1:3, koji je mogao primiti do šezdesetero djece, i koji bi vozio po skoro tri kilometra tračnica, oko cijelog vrha planine. Park je osim toga imao i veliki bečki kotač, ludu vožnju kakva se može mjeriti s Kometom u kanadskom Crystal Beachu, električne autiće, i puno drugih stvari.

Park je kao dar mladeži Neole izradio bojnik Michael Francis O'Toole, predsjednik Trgovačke kompanije za jugoistočnu Aziju, iz Neole, New York.

Aha! reče Kurtz.

Arlene je prestala tipkati. Nisam čula io Aha! još od starih dana, Joe.

To je specijalistički izraz koji znaju samo profesionalni privatni istražitelji, reče Kurtz.

Arlene se nasmiješila.

Samo, ovaj put si ti istražitelj. Ja nisam ni prstom maknuo da iskopam ove informacije Sve je to tvoje djelo, i djelo tvog kompjutera.

Arlene slegne ramenima. Jesi li već pročitao dokument koji se zove Neola Srednja? Još nisam, reče Kurtz. Otvorio ga je.

Dateline Neola Sentinel, Buffalo News, i New York Times, 27. listopada 1977.

Učenik završnog razreda srednje škole, Sean Michael O Toole, IS, ušao je jučer u Srednju školu Neola naoružan puškom .30, 06 i pucao na dvoje kolega, profesoricu tjelesnog i zamjenika direktora, prije nego što su ga četiri člana nogometnog kluba Neola oborila na zemlju. Sve četiri žrtve pucnjave umrle su na mjestu događaja.

Zna se da je Sean Michael O Toole sin poznatog poslovnog čovjeka iz Neole, vlasnika zabavnog parka Deveti oblak, bojnika Michaela O 'Toola, te pokojne Eleanor Rains O Toole. Zasad nije poznato koji je bio motiv za pucnjci.

Fiju. Prije Columbine, reče Kurtz.

Sjećaš se kad se to dogodilo? upita Arlene.

Ja sam bio klinac, reče Kurtz. Premda je to bila ona vrst vijesti koja bi mu čak i tada privukla pozornost.

Tada si već bio kod oca Bakera, podsjeti ga Arlene. Sud je slao djecu u Sirotište oca Bakera.

Kurtz slegne ramenima. Zadnja stvar u tom dokumentu bilo je saslušanje bojnikovog klinca, održano 27. siječnja 1978. Ekipa psihijatara procijenila je daje Sean O'Toole u stanju proći suđenje. Upućen je na psihijatrijsku instituciju za kriminalno poremećene u Rochesteru. na dodatno testiranje i trajnu procjenu i terapiju u sigurnom okruženju. Kurtz je znao za ludnicu Rochester bila je to tamnica za neke od najluđih ubojica države New York.

Jesi li pročitao zadnji dio dokumenta o Devetom oblaku? upita Arlene.

Nisam još.

Samo izrezak iz Neola Sentinela, od 19. svibnja '78. godine, reče Arlene, koji objavljuje da zabavni park Deveti oblak, koji već dugo pati od finansijskih poteškoća i malog posjeta, zauvijek zatvara svoja vrata.

Toliko o mладеžи Neole, reče Kurtz.

Očito.

Ali ako je njen stric upravljao tim poslom i vodio park u Neoli, zašto Peg OToole nije znala za to? čudio se Kurtz naglas. Zašto bi mi pokazala te slike napuštenog parka pretpostavimo da se radi o Devetom oblaku i ne bi znala da se radi o starom parku njenog strica?

Arlene slegne ramenima. Možda je znala da fotke ne prikazuju stari park njenog strica. Ili možda nije ni znala da Deveti oblak postoji. Njen otac, veliki John, doselio se u Buffalo i počeo ovdje raditi kao drot tek tisuću devetsto osamdeset i druge. Možda se bojnik i njegov murjak od brata nisu družili. Nisam vidjela bojnika u kolicima na slikama sa sprovoda prije četiri godine. Očekivao bi da će stric biti odmah kraj gđice OToole, budući da je Pegina majka već umrla.

Svejedno... reče Kurtz.

Sjećaš se da si mi rekao da je jedan prevrnuti autić na fotki koju si jučer video imao na sebi broj devet?

Deveti oblak, reče Kurtz. Sve je tu. Samo nema nikakvog smisla. Odmah se vraćam.

Kurtz je hitro ustao, požurio do malog zahoda kraj sobe u kojoj su preli serveri, kleknuo je kraj zahodske školjke i nekoliko puta povratio. Kad je završio, isprao je usta i umio se. Ruke su mu jako drhtale. Očito, njegov potres mozga još nije htio jesti.

Kad se vratio u glavnu sobu, Arlene reče: Jesi dobro, Joe?

Aha.

Trebaš još neku potragu u vezi s ovim?

Aha, reče Kurtz. Želim doznati što se dogodilo s onim klincem koji je pucao. Je li ostao zarobljen u Rochesteru? Je li dosad već izašao? A trebat će mi i pojedinosti o bojnikovom životu i radu u Vijetnamu ne samo odličja, nego i imena, mjesta, s kime je radio, što je radio, kada.

'Medicinski podaci i vojni dosje mogu biti među najtežim podacima za hakiranje, reče Arlene. Nisam sigurna da ti išta od toga mogu nabaviti.

Potrudi se koliko možeš, reče Kurtz. Zazvonio mu je mobitel. Okrenuo se da se javi.

Glas Tate Brucea je rekao: Htio si da te obavijestim kad onaj Širokocijevni Indijanac opet dođe u Blues u potrazi za tobom, Joe. Aha. Tu je.

Jastreb Široka Cijev bio je novopečeni Indijanac. To jest. rodio se kao DickieBob Tingslev. i nije baš obraćao pozornost na ono malo domorodačke krvi za koju mu je majka rekla da je nosi, sve dok s dvadeset i šest godina nije uhićen zbog preprodaje ukradenog nakita i kroz sarkastični komentar suca na saslušanju otkrio da je mogao legalno prodavati nakit bez poreza zbog navodne indijanske krvi.

Jastreb Široka Cijev brižljivo je odabrao svoje tuskarsko ime premda nije bio član plemena Tuscarora. DickieBob je oduvijek obožavao veliko oružje, a Ruger Magnum Široke Cijevi Jastreb .357 divio se više nego bilo kojem drugom oružju velikog kalibra koje je ikad imao. Obje svoje prve žene ubio je Širokocijevnim jastrebom oba puta je morao odbaciti oružje i opljačkati par trgovina da si priskrbi novac za novo oružje i baš dok je pokušavao opljačkati trgovinu alkoholnim pićima (potpuno neadekvatnom Berettom 220jkom) kako bi zamijenio i drugi primjerak svoga omiljenog oružja koji sad hrđa na tlu rezervata nedaleko od njegove druge žene. uhitali su ga i poslali u Atticu.

Jedini zakonski zahtjev koji je postavio prije nego što su ga poslali u zatvor bio je promjena imena. Sucu je to bilo smiješno, i dopustio mu je.

Široka Cijev je znao tko je Joe Kurtz u vrijeme kad su obojica bili u Attici, ali držao se podalje od manjeg čovjeka. (Većina ljudi bila je manja od Široke Cijevi.) Široka Cijev smatrao je Kurtza ludim i zajebanim svatko tko u tučnjavi pod tušem ubije Alija, facu među Crnim Muslićima, i izvuče se, zavaravši stražare ali privukavši si na glavu ucjenu od petnaest tisuća dolara od Džamije iz Bloka D, mora biti lud i zajeban. Široka Cijev nije se htio s njime ni družiti. On se držao svojih A.B. kompića i pustio svoga odvjetnika da ga izvuče ranije dokazujući kako je Jastreb Široka Cijev samo žrtva diskriminacije američkih Indijanaca.

A onda. prošle zime. Mali Cikac Farino, koji je još gulio u Attici zbog ubojstva, poslao je Širokoj Cijevi poruku preko svoje sestre.

Angeline NeštoNešto, da će platiti Širokoj Cijevi deset tisuća dolara ako kokne Kurtza.

Zvučalo je dobro. Čikcova seks sekica platila mu je dvije tisuće unaprijed, i Široka Cijev je proveo tjedan dana ozbiljno se oblokavajući dok je planirao stvari. Ne bi trebalo biti teško ubiti Kurtza, budući daje Široka Cijev imao svoj novi širokocijevni Jastreb.357icu i lovački nož od dvanaest centimetara, a Kurtz nije imao pojma da ga ovaj traži.

Ali Kurtz je nekako doznao, odvezao se do rezervata Tuscarora sjeverno od Buffala usred jebene mećave, iznenadio Široku Cijev i izazvao ga na poštenu borbu. Kurtz je čak odbacio i pištolj za borbu. Široka Cijev se iskezio, izvukao svoj ogromni nož, i rekao nešto tipa, Dobro, Kurtz, da vidimo što zapravo imaš. A Kurtz je rekao nešto tipa, Imam četrdeset peticu, i izvukao drugi pištolj iz jakne i upucao Cijev u koljeno.

To zbilja boli.

Budući daje Kurtz zaprijetio da će otkriti gdje su pokopane njegove dvije žene Široka Cijev se u buksi podosta hvalisao Indijanac je murji rekao da si je sam razvalio koljeno dok je čistio frendov pištolj. Drotovi se baš nisu oduševili tom pričom, ali zapravo im se živo jebalo za njegovo uništeno koljeno, pa su stvar pustili na miru.

Isprrva je i Široka Cijev htio učiniti istu stvar Kurtz je bio opak i zajeban i ranjenik se namjeravao naprsto preseliti nekamo na zapad, u Anzonu ili Nevadu ili Indijanu, ili jednu od onih država gdje žive pravi Indijanci i možda uzgajati vlastiti peyote i živjeti negdje u tipiju s klimom i prodavati turistima lažne sagove ili tako nešto.

Ali, nakon nekoliko tjedana povlačenja po bolnicama, kad su se liječnici naprčkali po ono malo hrskavice i kosti što je još ostalo u njegovom koljenu, dali su mu protetsku šarku nije to mogao zvati koljenom od plastike i čelika, i osudili ga na četiri mjeseca čistog pakla koji su zvali fizikalnom terapijom. Kad god bi Široka Cijev zacvilio ili prekleo od bola, a to je bilo stotinjak puta dnevno, pomislio bi na Joea Kurtza. I što će učiniti Joeu Kurtzu.

A onda, prošlog mjeseca, dva njegova dobra AB frenda iz Attice izašli su na uvjetnu, i njih trojica su zajedno krenuli u potragu za Kurtzom. Ali njegova dva frenda iz Arijskog bratstva Moj sije i Faraon nisu bili pouzdani, pola vremena su bili na bijelom, i sad je Široka Cijev sam tražio Kurtza. Imao je svoj voljeni automatski Magnum jastreb s cijevi od 15 centimetara.

Ogromni pištolj postao je još veći zbog dodatka velikog pištoljskog snajperskog nišana 2X Burris LER prstenom pričvršćenog za nosače cijevi.

Složeno oružje zajedno s cilnjikom bilo je ogromno. Nijedna od njegove dvije bivše žene ne bi ga mogla podići jednom rukom, niti bi mogle povući obarač, koji je imao osjetljivost od dvije kile i osamsto. Široka Cijev nije mogao nagurati oružje s cilnjikom u svoj držač izrađen po narudžbi, pa je sa sobom nosio malu sportsku torbu s jastrebom i cilnjikom, i sto komada streljiva za Buffalo Bore.

Nosio je torbu kad se te noći vratio u Blues Franklin da se ispriča starom crnji koji je vlasnik kluba Tata Bruce i objasni mu je daje prošli puta bio pijan, i da mu oni AB tipovi koji su bili s njim uopće nisu frendovi i da, onako usput, pita je li Tata u zadnje vrijeme video Kurtza. Tata je prihvatio ispriku, častio ga pićem, i rekao mu da, ako se Joe Kurtz ne pojavi do jedanaest, taj dan ni ne dolazi.

Široka Cijev je napeto čekao do pola dvanaest, i popio je još tri pića dok je čekao. Neka grupa je svirala glazbu, valjda jazz, premda je Širokoj Cijevi sva glazba zvučala isto. Smisljao je razne planove, a onda se odlučio za najjednostavniji kad Kurtz prođe kroz vrata, Široka Cijev će podići svoj Magnufti .357, probušiti u Kurtzu rupu kroz koju bi mogao provući unuku Tate Brucea, a onda će uskočiti u svoj Dodge Power Wagon i voziti se ravno do Arizone ili tako negdje, možda uz usputno stajanje u Ohiju, da se javi svojoj rođakinji Tami.

Petnaest do ponoći, i Široka Cijev shvatio je da Kurtz neće doći. Upravo kad je odlazio iz Blues Franklina, Široku Cijev uhvatio je nelagodan osjećaj da su mu smjestili. Zašto tata Bruce ne bi nazvao Kurtza. Možda Kurtz plaća kmici da mu čuva leđa.

Ulica Franklin bila je mračna, sve je već bilo zatvoreno, osim blues kluba i kafića troja vrata dalje. Široka Cijev je izvukao ogromni pištolj iz sportske torbe i Jiosio ga s cijevi prema dolje, pritisnuto uz svoju nogu, držeći palac na masivnom kokotu. Kretao se od sjene do sjene, gledajući krajčikom oka kako su ga naučili u vojsci prije nego što su ga izbacili.

Na cesti nikoga. Ni u pokrajnjoj uličici. Još samo jedan auto mračan i tihi Lincoln parkiran pola bloka dalje od mjesta gdje je njegov prastari kamionet Dodge Power Wagon sjedio na svojim prevelikim kotačima, odmah preko puta. JeP ga zaključao?

Široka Cijev je iz sportske torbe izvukao džepnu svjetiljku i prebacio si torbu pod lijevu ruku. Onda je hitro krenuo naprijed, osvjetljavajući si put do kamioneta lampom, napola podignuvši Ruger.

Oboja vrata su bila zaključana. Kabina je bila prazna. Široka Cijev je spustio torbu, prokopao si džep tražeći ključeve, otvorio vozačka vrata, još jednom za svaki slučaj bljesnuo svjetiljkom, osvrnuo se preko ramena da provjeri izlazi li tko iz Lincoln-a, pogledao na jednu i drugu stranu ceste, a onda uskoči u kabinu, bacivši torbu na sjedalo kraj sebe i položivši veliki pištolj s ciljnikom na nju.

Osjetio je lahor na svome vratu sekundu prije nego što mu se cijev pištolja prislonila na potiljak. Neki seronja je razbio stražnji prozor kabine i sakrio se u teretni prostor.

'Drži ruke na volanu. Široka Cijevi, šapne Joe Kurtz. Ne okreći se.

Joe, htio sam razgovarati s tobom... počne Široka Cijev.

Začepi. Držeći cijev zapete 38ice duboko u salu Indijančeva vrata. Kurtz je posegnuo, dohvatio Ruger, i bacio ga u teretni prostor iza sebe.

Joe. moraš shvatiti...

Shvaćam da će ti sljedeća riječ koju izgovoriš ujedno biti i posljednja. sikne mu Kurtz u uho. Po jedan metak za svaku dodatnu riječ od sada nadalje.

Široka Cijev je uspio šutjeti. Lijeva nogu mu se počela tresti, ali onda se sjetio Imam nož za pojasom ispod jakne, a znao je da će Kurtz htjeti razgovarati, prijetiti mu. i tada će ga Široka Cijev rasporiti kao ribu. Skoro se nasmiješio.

Slušaj, šapne Kurtz. Pokreni motor, ali onda vrati desnu ruku natrag na volan, kraj lijeve. Tako je. Vazi s rukama tamo.

Moram mijenjati brzine... počeo je Široka Cijev, a onda se tržne i zatvori oči čekajući metak. Kurtz mu je pritisnuo cijev o vrat tako kako da se činilo kao da mu stiže metak u lubanju.

"Bez brzina', reče Kurtz. Već si u drugoj, tako si krenuo ostani tamo. Obje ruke na volan. Auto ispred tebe će sad krenuti i izaći na cestu. Slijedi ga, ali ne preblizu. Približi mu se na manje od pet metara, i razvalit ću ti glavu. Prijeđi šezdeset na sat i razvalit ću ti glavu. Kimni ako ti je zasad sve jasno.

Široka Cijev kimne.

Lincoln pred njima je krenuo, upalio svjetla, i odvojio se od pločnika, polako krećući na jug po Ulici Franklin.

Ovdje skreni lijevo, reče Kurtz. Kamionet je slijedio Lincolnu prema istoku. Možda netko ugleda Kurt za iza mene kako se nagnje u kabinu, pomisli Široka Cijev, ali ta je nada brzo umrla. Bilo je premračno. Stranice Power Wagona bile su previsoke. Kurtz je preko sebe navukao staru ceradu. Lincoln se kretao polako, prešavši Glavnu ulicu, ulazeći u crni geto, gdje je bilo sve manje i manje ulične rasvjete.

Naprosto nisi mogao stvari pustiti na miru, ha, Široka Cijevi? reče Kurtz. Indijanac je otvorio usta da kaže nešto, bilo što. a onda se sjeti Kurtzove prijetnje. Smiješ na to odgovoriti, reče Kurtz. Znaš li nešto o garaži?

O garaži? ponovi Široka Cijev.

Kurtz je po tonu njegova drhtavog jlasa znao da Jastreb Široka Cijev nema nikakve veze s jučerašnjom pucnjavom.

Lincoln je stao pred napuštenim trgovinama u najmračnijem dijelu starog crnačkog kvarta.

Stani tri metra iza njega, prebaci u ler, i povuci kočnicu, šapne Kurtz. Učini bilo što drugo i ubit će te smjesta.

Široka Cijev je razmatrao mogućnost da sad posegne za nožem, ali krug cijevi pritisnute u njegov potiljak bio je uvjerljiviji od njegova očaja.

Iz Lincolna su izašla trojica ljudi i prišli kamionetu Dodge. Dvojica od njih uperili su pištolje u Široku Cijev, naredili mu da izađe iz kamioneta, pretražili ga, oteli mu ogromni nož, i odveli ga do Lincolnu, gdje su niu naredili da legne u prtljažnik. Prtljažnik automobila bio je jako dobro izoliran, jecaji i molbe Široke Cijevi utihli su čim su zatvorili poklopac.

'Koliko sam shvatio, to se treba odigrati sutra, skroz dolje kod Erieja, točno u deset ujutro, rekao je Colin, osobni tjelohranitelj Angeline Farino Ferrare.

Aha, reče Kurtz. U ruci s rukavicom držao je ogroman Ruger s ciljnikom. 'Treba ti ovo?

Šališ se? reče Colin. To je veliko skoro k'o moj kurac. Ja volim manje oružje. Podigao je malu 32ojku koju je držao.

Kurtz kimne glavom i baci Ruger kroz razbijen prozor na vozačko sjedalo. Nimalo nije sumnjao da će i kamionet i pištolj nestati do tri ujutro.

Gđica Ferrara je rekla da bih trebao dobiti i neku omotnicu, reče Colin.

Reci joj da će joj novac poslati ovaj vikend, reče Kurtz.

Tjelohranitelj pogleda Kurtza. ali slegne ramenima. Zašto deset ujutro? Molim? Kurtzu je zujalo u glavi.

Zašto točno deset ujutro? Za Indijanca, za sutra.

Sentimentalna stvar, reče Kurtz. Skočio je s Power Wagona i krenuo prema mjestu gdje je parkirao svoj Pinto, ispred napuštenog špeceraja razbijenih prozora.

Kad je pozvao Angelinu na privatni broj nakon što mu se javio tata Bruce, donica je mislila da se šali.

Ne šalim se, reče Kurtz. Svejedno ču ti pronaći onog ubojicu narkića. a ti ćeš zadržati svojih petnaest tisuća dolara...

Deset tisuća ako ga nadeš. reče Angelina. Već sam ti dala pet kao avans.

Svejedno. Vratit ču ti avans. a ostatak ćeš zadržati, u zamjenu za ovu malu uslugicu sad.

Uslugicu. ponovila je Angelina, a glas joj je zvučao zabavljeno. Mi tebi učinimo ovu... uslугicu sada. u zamjenu za tvoje obećanje da ćeš jednog dana ti obaviti ono drugo za nas'.'

Aha, reče Kurtz. Nakon minute šutnje, rekao je: Ti si sama započela tu priču sa Širokom Cijevi prošle zime. Smatraj to načinom da sve počistiš i istovremeno nešto uštediš.

Nastala je još jedna kratka dodatna tišina, a onda ona reče: Dobro. Kad večeras? Gdje?

Kurtz joj je rekao.

To nije tvoj stil, Kurtz', rekla je tada. Oduvijek sam mislila da se ti sam brineš za svoje probleme.

Aha, reče Kurtz umorno. Samo sam ovoga časa malo zauzet.

Ali ovo je zadnja takva uslugica, rekla je Angelina Fari no Ferrara.

Sad je Kurtz sjedio u svome Pintu i promatrao kako se Lincoln polako udaljava.

Veliki Dodge Power Wagon ostao je sam kraj mračnog pločnika, teški spojevi za pričvršćivanje ralice izgledali su poput mandibula, a ostatak je izgledao zahrđalo i napušteno i nekako tužno, tako izvan svog elementa, tu. usred grada.

Kurtz je stresao glavom, pitajući se je li omekšao, pa se odvezao natrag u Harbor Inn da se malo naspava. On i Arlene će sutra u osam ujutro pregledati ostale stvari s O'Tooličinog kompjutera. Putem do Blues Franklina obavio je još jedan poziv i dogovorio si sastanak za deset ujutro.

A zašto si htio da se sastanemo ovdje? upitala je detektivka Rigby King.

'Sviđa mi se hrana', reče Kurtz. Bacio je pogled na sat. Bilo je tek deset ujutro. Sjedili su u malom restoranu koji se sastojao od dugog šanka i uske dugačke blagovaonice preko puta šanka, smještenom usred prostrane, natkrivene tržnice Broadway. Tržnica je bila tradicija u Buffalu i, poput većine američkih tradicija, v idjela je i bolje dane. Nekad je to bila užurbana tržnica sa svježim mesom, voćem, cvijećem, i prepuna ljudi u starom poljskom i njemačkom dijelu grada, ali sad je tržnicu Broadway okruživao crnački geto. I doista bi zaživjela samo oko Uskrsa, kad bi brojne poljske obitelji koje su pobjegle u Cheektowagu i druga predgrađa došle kupiti svoje uskršnje šunke. Danas, pola je prostora na tržnici bilo prazno. Vidjeli su se ne baš energični pokušaji ukrašavanja za Sisvete, ali samo je nekoliko crnih majki sa svojom djecom u kostimima lutalo među štandovima.

Kurtz i Rigby sjedili su uz uglavnom prazan šank na hodničkoj strani restorana. Zbog neke promocije, konobarice iza dugačkog šanka nosile su flanelске pidžame. Jedna od njih imala je na glavi i neku spavaču kapicu. Nisu baš djelovale presretno, a Kurtz im to nije mogao zamjeriti.

Kurtz i Rigby pili su kavu. Kurtz je naručio i krafnu, premda ju je grickao bez oduševljenja. Klinci u kupovnim kostimima iz Ratova zvijezda i Spidermana bacili bi pogled na njega, pa onda još jedan, i onda bi se stisli majkama uz noge. Kurtz je još uvijek nosio naočale Raya Charlesa, ali danas su rakunske masnice poprimale narančastu boju i počele se izvlačiti ispod naočala. Nosio je crnu bejzbolsku kapicu da prikrije većinu malog zavoja koji je ostavio na mjestu.

Sjećaš li se dolazaka ovamo kad smo bili klinci? upita Kurtz pijuckajući kavu i promatrajući ono malo živosti u ogromnom prostoru. Mnoge majke djelovale su smrknuto i natmureno, a klinci su bili hiperaktivni.

Sjećam se da sam ovdje krala kad smo bili klinci, reče Rigby. Starice bi vrištale na mene na poljskom.

Kurtz kimne glavom. Znao je i druge klince oca Bakera koji bi došli ovamo, zgrabili nešto i pobjegli. On to nikad nije radio.

Joe, reče Rigby spuštajući svoju šalicu s kavom, nisi me pozvao ovamo da blebećeš o starim vremenima. Jesi li o nečemu htio razgovarati?

Moram li imati dnevni red za kavu sa starom prijateljicom?

Rigby puhne kroz nos. Kad smo već pri starim prijateljima i dnevnim redovima znaš li nekog bivšeg zatvorenika po imenu Jastreb Široka Cijev?

Kurtz slegne ramenima. Zapravo i ne. U Attici je bio neki tip s tim absurdnim imenom, ali ja s njime nikad nisam imao posla.

Izgleda da bi on htio imati posla s tobom, reče Rigby.

Kurtz je pio svoju kavu.

Na cesti se priča da te taj Indijanac traži, i po barovima priča da mora s tobom srediti neke račune. Znaš ti što o tome. Joe?

Ne.

Rigby se prigne bliže. Tražimo ga. Možda je to što ti je zamjerao završilo u onoj garaži s Peg O'Toole. Misliš da bismo ga trebali ispitati?

Sigurno, reče Kurtz. Samo što Indijanac kojeg se ja sjećam iz Attice nije djelovao kao tip koji bi se služio kalibrom 22. Ali to nije razlog da ne razgovarate s njim.

Rigby se zavali u svome sjedalu. Zašto si me pozvao ovamo, Joe?

Prisjećam se nekih pojedinosti oko pucnjave.

Rigby je djelovala skeptično, ali je i dalje slušala.

Bila su dvojica, reče Kurtz.

Detektivka prekriži ruke na prsima. Danas je na sebi imala plavu oksfordsku košulju i meki sako devine boje uz uobičajene traperice. Pištolj joj je bio skriven od pogleda, na pojasu, s desne strane. Dvojica, reče konačno. Jesi li im vido lica?

Ne. Samo obrise, siluete, s udaljenosti od desetak metara. Jedan tip je pucao dok gaja nisam pogodio. Onda je drugi dohvatio dvadeset dvojku i počeo pucati.

Kako znaš da je u pitanju dvadeset dvojka? upita Rigby.

Kurtz se namršti. Tako ste mi rekli i ti i liječnik. Metak koji su izvukli O'Toolici iz mozga i onaj koji su našli kraj moje lubanje. O čemu pričaš, Rigby?"

Ali nisi bio dovoljno blizu da razaznaš tip dvadeset i dvojke?

Ne. Jel' ti mene slušaš? Ali znao sam po zvuku pft, pfl, pft.

Prigušivač?

Ne. Ali tiše nego što bi većina dvadeset dvojki zvučala u takvom zatvorenom prostoru koji odjekuje. Kao da su iz svakog metka izvadili dio baruta. Ne bi bilo velike razlike u brzini, ali definitivno smanjuje buku.

Tko to kaže? upita Rigby.

Pa, recimo, izraelski Mossad. reče Kurtz. Ubojice koje su poslali da izravnaju račune za minhenski pokolj koristili su srezani barut u dvadeset dvojkama.

Sad si stručnjak za Mossadove ubojice. Joe?

Ne, reče Kurtz. Odložio je ostatak krafne. Vidio sam to u nekom filmu.

Nekom filmu, reče Rigby i protrla si obraz. Dobro, pričaj mi o toj dvojici.

Kurtz slegne ramenima. Kao što sam ti i rekao dva obrisa. Nema detalja. Tip kojeg sam pogodio bio je niži nego tip koji je kupio pištolj i nastavio pucati.

Siguran si da si pogodio jednog od njih?

Aha.

Na podu garaže nismo našli nikakvu krv osim tvoje i O'Tooličine.

Kurtz opet slegne ramenima. Pretpostavio bih da je drugi tip nagurao ranjenika na stražnji zic i odjurio kad sam ja pao.

Dakle, pucali su skrivajući se iza vlastitog auta?

Koji kurac ja znam? reče Kurtz. Zar ne bi ti tako učinila?

Rigby se prignula bliže, s desnim laktom na šank. Ja sigurno ne bih uzela dvadeset i dvojku da pokušam ubiti dvoje ljudi na udaljenosti većoj od deset metara.

Ne, ali mislim da nisu kanili tako rano početi pucati, reče Kurtz. Čekali su da O'Toole dođe do svoga auta. malo dalje od mjesta gdje su čekali. Onda bi ubojica samo izašao i koknuo bi je s par metara.

Rigbyne tamne obrve se podignu. Znači, sad znaš da su tražili socijalnu radnicu, a ne tebe. Baš se danas svačega prisjećaš, Joe.'

Kurtz uzdahne. Moj auto je bio niz rampu pa desno. A njih dvojica su bili na rampi na kojoj je bio parkiran O'Tooličin auto.

Otkud znaš?

Krenula je u tom smjeru, reče Kurtz. Oboje smo to vidjeli na vrpcu. Odlučio se na još jedan griz krafne.

Zašto dva čovjeka ako samo jedan puca? sikne Rigby. Počeli su šaptom, ali sad su bili dovoljno glasni da je jedna konobarica u flanelskoj pidžami na crvene točkice pogledala prema njima.

Koji kurac ja znam? reče Kurtz razgovornim tonom.

Rigby je na šank bacila novčanicu od pet dolara, za dvije kave i krafnu. Sjećaš li se ičeg drugog?

Ne. Mislim, višemanje se sjećam onoga što sam video na vrpcu osiguranja kako se trudim odvući i odnijeti OToolicu natrag do vrata, ili bar iza onog stupa, i kako su me pogodili.

Rigby King proučavala mu je oči. Ono kad si spašavao OToolicu, riskirao život daje odneseš na sigurno, to mi nije djelovalo kao Joe Kurtz kojeg sam nekad poznavala. Meni si ti oduvijek bio živo utjelovljenje teorije o sociobiologiji. Joe.

Kurtz je znao o čemu ona govori njegov mentor, pijanac Pruno, dao mu je dugačak popis lektire za godine u Attici, a Edward O. Wilson bio je na popisu za šestu godinu ali nije joj kanio pokazati da razumije komentar. Zaplijio se u Rigby što je neutralnije mogao, i rekao: Prebacio sam OToolicu preko ramena kao štit. Ona je krupna žena. Na tom dometu, zaustavila bi metak iz dvadeset dvojke. To je i učinila, reče Rigby. Ustala je. Ako se još nečega sjetiš, Joe, nazovi me. Izašla je kroz jugozapadna vrata tržnice Broadway.

Telefon mu je zazvonio dok je vozio Pinto natrag u Ulicu Chippewa.

Obavljen je, čuo je glas Angeline Ferino Ferrara.

Hvala.

Jebeš zahvale, reče ženski v.d. don. Duguješ mi, Kurtz.

Ne. Bit ćemo kvit kad ti vratim predujam, i pametno potroši tih petnaest soma.

Kupi novi grudnjak za svoj Boxster.

Boxstera sam prodala još proljetos, reče Angelina. Bio mi je prespor.

Ured je mirisao na kavu i cigarete. Kurtz nikad nije počeo s ovim drugim, a bilo mu je previše zlo da bi uživao u ovom prvom.

Memorija O'Tooličinog kompjutera sve je priznala na ispitivanju lozinkom zaštićeni dokumenti o njenih trideset i devetero klijenata, njene bilješke, sve osim lozinkom zaštićenog emaila. Većina toga što su dobili bilo je smeće. OToole će je službeni kompjuter koristila za osobne stvari svi dokumenti su bili čisto poslovni.

Dokumenti o svim bivšim zatvorenicima, uključujući i Kurtza, svodili su se na uobičajenu hrpu tužnih činjenica i sranja za uvjetni otpust. Samo dvadeset i jedan klijent bio je aktivan tj. morao se svojoj socijalnoj javljati jednom tjedno, jednom u dva tjedna, ili jednom mjesечно. Ni jedna O'Tooličina bilješka u zadnjih nekoliko tjedana nije počinjala s izjavom Tajitaj klijent danas je prijetio da će me ubiti... (Svi O'Tooličini klijenti bili su muškarci. Možda ne voli bivše zatvorenice. pomislio je

Kurtz. Zapravo, razina banalnosti bila je zapanjujuća. Svi su ti tipovi bili luzeri, mnogi navučeni na jednu ili više stvari, i nitko od njih usprkos velu O'Tooličinim mirnih, profesionalnih procjena nije zapravo pokazivao nikakvu namjeru da se popravi.

I nitko od njih kao da nije imao razloga ubiti svoju socijalnu radnicu.

Kurtz je uzdahnuo i protrljao si bradu, slušajući škripanje izrasta. Jutros se istuširao. polaganim kretnjama, kroz izmaglicu bola i mučnine, ali je zaključio da se izrasla brada slaže s ljubičastonarančastom rakunskom maskom i iscrpljenim licem. Osim toga, od brijanja ga je boljela glava.

Arlene je nakon jutrošnjeg sastanka otišla iz ureda petkom je obično išla na kavu sa svojom šogoricom Gail, često da bi razgovarale o Saminoj kćeri Rachel, kojoj je Gail sad bila skrbnica. Tako je Kurtz imao ured samo za sebe. Koračao je naprijednatrag. osjećajući vrelinu iz stražnje sobe pune mrmljavih servera na jednom kraju šetnje, i hladnoću iz reda prozora na drugom. Jučerašnji dan bio je oštar i krasan; danas je bilo hladno i kišovito. Gume su siktale po Ulici Chippewa, ali prije podne nije bilo puno prometa.

Stalno je prelistavao onih pet stranica s trideset i devet imena i kratkim pregledima, i razmišljao o tome da sebe isključi s popisa sumnjivih. Istančani instinkti iskusnog profesionalnog istražitelja. Na um mu nisu padale nikakve druge strategije ni zaključci. Kad bi naprsto i skratio popis na dvadeset 'aktivnih' klijenata koje je viđala svaki ili svaki drugi tjedan a nije bilo logičnog razloga da to učini, kao ni logičnog razloga daje pucao neki trenutni klijent, jer se moglo raditi i o bilo kome iz onih stotina ili tisuća s kojima je radila prije Kurtzu bi trebalo tjedan ili dva da pokrene istragu od vrata do vrata.

Ali nešto je kao glodavac grizlo izmučeni mozak Joea Kurtza. Jedno od imena... Prelistao je još jednom. Eto ga. Strana tri. Jasein Goba, 26 godina, naturalizirani američki građanin jemenskog podrijetla, živi u dijelu Lackavvanne koji nazivaju iza mosta, što znači južno od prvog potpuno čelično mosta u Americi, u kvartu koji je danas bio ijedan od najgadnijih u Americi. Goba je uvjetno pušten nakon što je odslužio osamnaest mjeseci zbog oružane pljačke.

Kurtz se pokušavao sjetiti stoje ono rekla njegova informatorica, gđa Tuella Dean govorkanje o nekom ludom Arapinu dolje u Lackavvanni koji priča da će ubiti nekoga.

Dosta tanko. Zapravo, shvatio je Kurtz, čak je i tanko bilo prejaka riječ za ovu vezu. Možda nevidljivo.

Kurtz je znao da će ga potraga za tim Jemencem, ako je poduzme, odvesti ravno do srca trenutno najhitnjeg pitanja u njegovom svijetu. Ako sve govori da je netko htio srediti Peg O 'Toole a ne mene, zašto, dovragna. istražujem tu pucnjavu a ne ono s ubojicom heroinskih ovisnika? Konačno, Toma Gonzaga će ubiti tipa po imenu Joe Kurtz za Kurtz je bacio pogled na sat sedamdeset i dva sata ukoliko Kurtz ne riješi mafijašev problemčić serijskog ubojice. Kurtz je Tomu susreo samo onaj jedan put, ali imao je snažan dojam da čovjek ozbiljno misli to što govori. Osim toga, Kurtzu bi dobro došlo sto tisuća dolara.

Pa zašto se onda zajebavam istražujući svoju pucnjavu, ako je vjerojatno meta bila O 'Toolica? Baci se na posao oko heroinskog ubojice, Joe.

Kurtz je prišao uokvirenoj mapi Buffala. metar sa metar i pol. na sjevernom zidu uredu. Sam je koristila mapu u njihovom bivšem uredu, a Arlene ju je postavila ovđe usprkos Kurtzovim primjedbama da im ta prokleta stvar ne treba. No. toga iutra, on i Arlene prošli su kroz popis mjesta ubojstava i s Angelininog i s Tominog popisa, i pričvrstili su crvene oznake na svako mjesto četrnaest mjesta za dvadeset i dvoje nestalih, vjerojatno ubijenih ljudi.

Udara je bilo doslovno na sve strane: tri u Lackawanni, četiri u crnačkom getu istočno od Glavne ulice, ali drugi su bili u Tonavandi. Cheektowagi. još četiri u samom gradu Buffalu. i neki u relativno dobrostojećim, ili bar srednjim predgrađima kao što su Amherst i Kenmore.

Kurtz je znao da ni jedan istražitelj na svijetu, čak i s potporom policijskih forenzičara. ne bi mogao riješiti ta ubojstva u roku od tri dana ako počinitelj ne želi da ga uhvate. Previše četvornih kilometara za pokrivanje, previše stotina mogućih svjedoka i potencijalnih sumnjivaca za ispitivanje, previše otisaka prstiju za provjeru premda Kurtz nije imao čak ni dječji detektivski komplet za skidanje otisaka prstiju i previše mogućih lokalnih, državnih i nacionalnih ubojica kojima bi se isplatilo stvoriti probleme Gonzaginom carstvu droge na zapadu New Yorka.

Kad bi Kurtz ovog časa uopće pravio popis sumnjivaca za heroinska ubojstva, ime Angelina Farino Ferrara zauzelo bi prvi pet mjesta na popisu. Žena je mogla dobiti sve ako uništi Gonzaginu povjesnu prevlast u drogama na području Buffala. Ona je ambiciozna. Bože, kako je ambiciozna. Životna joj je ambicija bila ubiti

Emilija Gonzagu što je i uspjela prošle zime. koristeći Joea Kurtza kao jednog od mnogih pijuna i oslabiti stisak kriminalne obitelji Gonzaga nad gradom kako bi učvrstila ono što je preostalo od lokalnih moći obitelji Farino.

Ali sve te gluposti s Tomom i Angelinom Kurtzu su imale smisla samo ako žena igra staru igru prijateljstva s protivnikom dok planira njegovo uništenje.

No na mapi je bilo i pet plavih oznaka sve dileri ili mušterije obitelji Farino koji su nestali i za sobom ostavili samo krvave mrlje.

Tko kaže da su ubijeni?

Angelina Farino Ferrara. Njena je obitelj, u prvoj godini rekonstrukcije, dograbila taman dovoljno rubnih poslova s drogom da bude presumnjivo ako se bude ubijalo samo Gonzagine ljude. Što znači gubitak par dilera i narkića ako to donosi povjerenje Tome Gonzage? Možda su ih sve premjestili u Miami ili Atlantic City, dok gđica Farino Ferrara i dalje koka Gonzagine narkiće.

Ali Kurtz je bio siguran da Gonzaga ne vjeruje Angelini. Samo bi budala vjerovala ženi koja je upucala svoga prvog muža i zadržala pištolj iz sentimentalnih razloga, ženi koja se drugi put udala za postarijeg čovjeka da bi se obrazovala u taktici i strategiji lopovluka, i koja je mirno priznavala daje utopila svoje jedino dijete jer je imalo Gonzagine gene.

Kurtz je stao kraj prozora i promatrao kako hladna kiša pada na Ulicu Chippewa. Imalo je smisla što ga je Gonzaga unajmio da pronađe heroinskog ubojicu u roku od četiri dana. U najmanju ruku, Kurtzov neuspjeh dat će Gonzagi još jedan razlog da ga kokne ako mogući zaključak o uplenosti u smrt mafijaševog oca nije dovoljan. A Angelina se baš neće rasplakati kad dozna da su ga koknuli prihvativiće Tomino obrazloženje bez ljutnje. Život jednog Joea Kurtza ne znači baš puno u široj slici, što se nje tiče osobito kad ta šira slika uključuje osvetu i ambiciju, a činilo se da je to početak i kraj emocionalnog raspona Angeline Farino Ferrara. Kurtz se morao nasmiješiti. Nije baš*imao puno mogućnosti. Bar je neutralizirao onaj neuračunljivi top, Jastreba Široku Cijev, i pri tome snimio telefonski razgovor s Angelinom u kojem dogovara ubojstvo. Naravno, snimka je optuživala Joea Kurtza još više nego ženskog dona. Zapravo, oboje su preko telefona bili tako oprezni daje snimka bila višemanje beskorisna.

Tako da se sve svodilo na pet tisuća dolara avansa koje je Kurtz još nosio sa sobom u omotnici. To će iskoristiti u utorak ujutro na Sisvete kad bude otišao iz Buffala,

New York, odvezao se zauvijek, da kupi drugi rabljeni auto prije nego što prijedje državnu granicu (i prekrši svoj uvjetni otpust). Kurtz je poznavao nekoliko ljudi širom zemlje, među kojima je trenutno najvažniji bio plastični kirurg u Oklahoma Cityju koji je ljudima kao što je Joe Kurtz davao nova lica i identitete u zamjenu za gotovinu.

Ali trebat će mu dosta više gotovine. Kurtz bi učas mogao dobiti pedeset tisuća dolara ako zatraži od Arlene da otkupi njegov teoretski udio u VjenčanimZvonimadotkom i TraženjuLjubavidotkom, ali to ne bi nikad učinio. Godinama je čekala da pokrene neki takav online posao, premda je zamisao sa srednjoškolskim ljubavima bila njegova, još iz Attice.

Pa, uvijek može nabaviti još gotovine.

Kurtz je navukao svoju bejzbolsku kapicu, gurnuo si 38icu za pojas, i krenuo prema svome Pintu. Morao je vidjeti nekoga u Lackawanni.

Lackawanna je bila jedno od svjetskih središta čelika skoro stotinu godina. Sirovi materijali dolazili su oceanskim tegljačima preko kanala St. Lawrence i preko Velikih Jezera, kanalskim teglenicama, i lokomotivama: čelik je odlazio. Deseci tisuća radnika u Lackavvanni i Buffalu živjelo je od Lackavvanninog čelika, tijekom više od pedeset godina, i to se dobro živjelo, s višim plaćama no što su se zarađivale u Crhyslerovoј tvornici ili u American Standardu, ili kod bilo kojeg drugog poslodavca u radničkom gradu po imenu Buffalo. Zdravstveno i mirovinsko osiguranje kakvo se moglo dobiti u čeličanama bilo je velikodušnije nego bilo gdje drugdje.

Kako se tržište za američki čelik smanjivalo, hrpe šljake kraj lackawannskih tvornica su sve više rasle, nebo je sve više tamnilo i prljalo se. radničke kuće postajale su sve mrklije. a mirovinski sustavi su izjedali sve s iše profita, ali zumi.suo čelika još je cvjetala u Lackawanni. Do kasnih šezdesetih, sindikati su postali prejaki, tehnologija je previše zaostala, korporativno računovodstvo postalo je sporo i lijeno, a same tvornice su zastarjele. Sindikati su još uvijek dobivali ogromne pakete. Upravitelji su siniavali povišice i bonuse. Kompanije su prebacivale dobit dioničarima umjesto da investiraju u novu tehnologiju ili plate za promjene u upravljanju. LJ međuvremenu, japanski čelik i jeftini europski čelik i ruski čelik i tajlandski čelik proizvodili su se uz jeftiniju radnu snagu, novije

tehnologije, i manje margine dobiti. Celičane u Lackawanni su se bunile, optuživale za dumping, davale novac političarima da dobiju zaštitno zakonodavstvo. i dalje nastavile s istim plaćama i mirovinama i zaostalom mašinerijom. Pravili su čelik onako kako su njihovi djedovi pravili J j! .k A tako su ga i prodavali.

Ovih godina, lackawanska čelična industrija bila je na no jadno je krvarila. Do sredine devedesetih, već je ležala na mramornoj ploči i nitko nije čekao na karmine. Danas su se pružali deseci kilometara napuštenih čeličana, sto kvadratnih kilometara geta gdje su nekad stajale radničke kuće, deseci i deseci praznih parkirališta koje su nekad ispunjavale tisuće vozila, i crne planine šljake koje su se pružale istočno od jezera, blok za blokom to je pokojnim čeličanama bilo jeftinije nego da počiste čime su osigurali da grad Buffalo, kojem je trećina stanovništva pobjegla nekamo drugamo u potrazi za poslom, nikad ne uloži novac u razvoj tih zemljišta s pogledom na jezero.

Susjedstva u sjeni ogromnih čeličana, susjedstva koja su nekad bila dom njemačkim i talijanskim i ponekim crnim stručnim radnicima sad su bila puna kuća za crack i klinika za abortuse i lažnih džamija, dok su još siromašniji crni i hispanski i bliskoistočni imigranti utjecali u vakuum što su ga za sobom ostavili izbjegli radnici čeličana.

Kurtz je dobro poznavao Lackavvannu. Ovdje je izgubio djevičanstvo. i ovdje je izgubio sve iluzije u životu, i ovdje je prvi put ubio čovjeka, ne nužno tim redom. Ulica Ridge bila je glavna ulica na potezu istokzapad kroz srce Lackavanne, kraj bazilike Naše Gospe od pobjede, kraj Sirotišta oca Bakera, kraj Groblja Svetog križa, kraj Botaničkog vrta i Gradske vijećnice, pa preko uskog čeličnog mosta izgrađenog prije više od sto godina, pa zatim iza mosta, južno, u gnijezdo uskih uličica koje su završavale slijepo, o zidove i nasipe i ograde oko ničije zemlje tračnica što su se pružale južno na sve strane i sjeverno u industrijsku zonu mlinova blizu Kurtzovog Harbor Inna.

Adresa uvjetno otpuštenog Jaseina Gobe bila je južno od stare Knjižnice Carnegie, i obližnje Islamske džamije Lackavvanne. Kuća je bila naherena, prljava, izgrađena od siv kaste cigle u smećem prekrivenoj slijepoj ulici. S desna i ispred kuće bila je v isoka ograda smetlišta; s lijeve strane zahrđali željezni zid i ograde s bodljikavom

žicom koje označavaju vlasništvo željeznice. Teretni vlakovi dahtali su i bučili u kišnom zraku.

Kurtz je Pintom izašao iz slike ulice, okrenuo ga, odvezao se jedan blok istočno, i parkirao kraj igrališta Odell. jedinog tračka trave i otvorenog prostora na kilometre daleko. Uvjerio se da se Pinto ne vidi iz glavne ulice u smjeru sjeverjug. Avenije Wilmuth, ni iz

kuće Jaseina Gobe. Crna i bliskoistočna lica virila su prema njemu iz automobila u prolazu, i iza prljavih zastora, dok je on stavljao 38icu za pojas, vadio dugački uvijač iz odjeljka za rukavice, zaključavao Pinto i hodao dva bloka do Gobine sive kuće.

Kurtz je skrenuo blok desno i prišao kući uzduž ograde smetlišta. približavajući se sa sjevera. Dim i buka iz radionica željeznice bili su skoro melodramatični: čelične grede koje udaraju, strojevi koji stenu dok vuku teške terete, ljudi koji u daljinu viču. Buka i udaranje dopirali su i s velikog smetlišta iza ograde.

Kurtz je zastao kad između njega i kuće više nije bilo ničeg osim brisanog prostora. Osim jednog malog prozora ovdje sa sjeverne strane. svi prozori kuće gledali su istočno, na praznu ulicu, ili zapadno, preko željezničkih radionica. Kraj kuće nije bilo parkiranog auta. a nije bilo ni garaže, premda je nekoliko napuštenih automobila bez kotača stajalo na ulici.

Kurtz je izvukao svoju 38icu i držao je lagano kraj desne noge dok je hodao iza kuće.

Stražnja vrata nisu bila zaključana. Bilo je osušene krvi na stubištu, na ogradi, i na samim vratima. Stojeći postrance od staklene površine na vratima, Kurtz je otvorio vrata i ušao pognut, s pištoljem ispred sebe.

Trag krvi vodio je uz stepenice. Savršeni crveni otisak dlana bio je nasred napola otvorenih vrata na vrhu unutarnjeg stubišta. Kurtz se poslužio pištoljem da otvari vrata još šire. Kuhinja. Prljavo posude. Smrad smeća. Još krvi na jeftinom stolu i otrcanim podnim pločicama. Jedan prevrnut stolac.

Dišući kroz usta, Kurtz je slijedio trag krvi kroz dnevnu sobu prljavi čupavi tepih s mrljama osušene krvi, kauč s oprugama pokriven prljavom plahtom, veliki televizor u boji. Trag krvi vodio je uz usko stubište u uskom hodniku, ali Kurtz je prvo provjerio druge dvije prostorije u prizemlju. Cisto.

Jasein Goba ležao je napola preko prljave kade u maloj kupaonici na vrhu stubišta. Trag krvi vodio je dovode i tu je završavao. Goba je pogoden u desni dio prsnog koša rana je djelovala sukladno dev etmilimetarskim mecima koje je O'Toolica stavila u Sig Pro iz kojeg

je Kurtz pucao a čovjek je iskrvario napola u kadu i napola na pod u kupaonici. Dno kade bilo je potpuno smeđe od osušene krvi. Krvi je bilo posvuda na umivaoniku i na zrcalnim vratima ormarića s lijekovima. Boćice tableta, alkohol i hipermangan rasuli su se po podu i razbili po krvavom umivaoniku. Čini se daje Goba pokušao pronaći nešto čime bi zaustavio krvarenje, ili bar nešto da ublaži bol prije nego što se onesvijestio na rubu kade i iskrvario.

OTooličini dokumenti govorili su daje Jasein Goba star dvadeset i šest godina, i da je iz Jemena. Pazeći da ne stane u osušena jezerca i potočiće krvi na podu, Kurtz čučne kraj mrtvog tijela. Mladić je možda bio Arapin, ali gubitak krvi izbljedio je tamnu kožu i tanke crne brčiće. Usnice su mu bile bijele, usta i oči otvoreni. Kurtz nije bio stručnjak, ali vidio je dovoljno mrtvaca da zna kako je rigor mortis došao i prošao, i daje tip vjerojatno mrtav kakvih četrdeset i osam sati samo par sati nakon što su Kurtz i O'Toolica popili metke.

U kadi je ležao Ruger Mark II Standard .22, pištolj za gađanje, duge cijevi. Nagrešpana drška bilaje pokapana krvlju. Kurtz ga oprezno podigne, pazeći da mu rukavice dodirnu samo onaj kraj cijevi na kojem nije bilo krvi. Podigao ga je prema svjetlu, ali serijski broj uklonjen je kiselinom. Znao je da pištolj drži deset metaka, i prepostavljao je da će biti prazan, ili skoro prazan. Spustio je pištolj natrag u kadu. tamo gdje je osušena krv ocrtavala dršku.

Ustao je i ušao u spavaonicu Jaseina Gobe. Na visokoj komodi bila je neka vrst oltaracrne svijeće, krunica, i povećana fotografija socijalne radnice Margaret OToole. s riječima UMRI, KUJO napisanim crvenim markerom.

Na jeftinom stolu kraj prozora stajala je bilježnica sa spiralom. Kurtz ju je prolistao, uočio datume zapisa i arapsko pismo, ali neki dijelovi bili su na loše napisanom engleskom: ... još uvjek me progoni!!] danas sam kupijofinu pištolju . i Cionistička kurva mora umrjeti ako će ja živjeti! Posljednju stranicu je netko istrgao.

Neki osjećaj natjerao je Kurtza da digne pogred, malo pomakne prljavi zastor cijevi svoje 38ice.

Neoznačeni auto dueta KemperKing stao je pola bloka dalje, u pokrajnjoj ulici. Približavali su se Gobinoj kući istim putem kao i Kurtz, i da drveće nije bilo bez lišća, Kurtz ih ne bi vidio ni iz ove visine. Iza neoznačenog detektivskog auta zaustavljala su se dva crna Chevy Suburbana. Osam specijalaca, u crnoj odjeći i šljemovima, opremljenih automatskim oružjem pokuljalo je iz Suburbana.

Detektivi Kemper i King upravljali su specijalcima, šaljući ih prema kući kroz uličice, stražnja dvorišta, i uz ogradu smetlišta. King je govorila u ručni radio, i Kurtz je prepostavio da će još specijalaca stići iz sljedećeg južnog bloka.

Kurtz je smotao spiralnu bilježnicu i gurnuo je u vanjski džep svoje jakne. Onda izađe iz spavaonice, spusti se niz stubište, kroz kuhinju, niz još stuba, pa kroz stražnja vrata. Kako stražnje dvorište nije bilo pravokutno, a padala je i teška kiša, prvi specijalci još nisu bili na vidiku.

Na stražnjem dijelu ove šume korova stajao je zahrđali, napušteni Mercury, naslonjen na ogradu smetlišta, i Kurtz se punom brzinom zaletio prema njemu kroz kišu i blato. Skočio je na haubu, skočio na krov, podigao se preko ograde, i doskočio u dvorište smetlišta oko pet sekundi prije nego što je prva ekipa specijalaca došla na vidik, strijelci u crnim prslucima pokrivajući jedni druge, automatskih oružja uperenih na prozore kuće pokojnoga Jaseina Gobe.

Kurtz je stao u Harbor Innu da presvuče blatnjavu, mokru odjeću i naulji svoju 38icu, a onda se odvezao natrag u ured. Sad se već skoro sasvim smračilo, zahladnjelo je, a listopadska kiša teško je padala. Klubovi, restorani i vinski barovi u Ulici Chippewa počeli su privlačiti mušterije, a šareni neonи odsijavalni su po skliskim ulicama.

Arlene je bila na poslu, ugоварajući vjenčanja, svadbe, isprobavanja vjenčanica, i dizajn vjenčanih torti sa sretnim mladenkama po cijelom središnjem i istočnom dijelu SADa. ali sve je to maknula s ekrana, upalila još jedan Marlboro i zagledala se u Kurtza kad je ušao, objesio svoju kožnu jaknu, i zavalio se u stolac. Izvukao je pištolj iz pojasa da ga ne bi žuljao, i spustio ga u donju desnu ladicu, odmah kraj boce škotskog viskija Sheep Dip.

"Onda? reče Arlene.

Kurtz je oklijevao. Obično nije govorio Arlene skoro ništa o svojim aktivnostima izvan ureda većina toga je bila ilegalna, kao i današnja provala u kuću mrtvog

Arapina, a, koliko je on znao, Arlene nije pravila čak ni prometne prekršaje ali već je sinoć za njega prekršila zakon, izdajući se za asistenticu okružnog tužilaštva, da se ne spominje provala u O'Tooličin ured i krađa njenih dokumenata. I'a onda koji kurac, pomisli Kurtz.

Ispričao joj je kako je našao Jaseina Gobu i njegov oltar osveti, kako je uzeo njegov dnevnik, i kako je našao pištolj.

Isuse. Joe', šapne Arlene. Znači, misliš da gaje dohvatio jedan od tvojih metaka u garaži?

Kurtz kimne glavom. 'Nećemo biti sigurni sve dok mu mrtvozornik ne izvadi metak i ne provedu balističke testove, ali znam da sam pogodio prvog koji je zapucao.

"Znači to je motiv, reče Arlene. Iz nekog razloga ljutio se na O'Toolicu.

Pročitao sam dovoljno njegovog dnevnika one dijelove na lošem engleskom da shvatim kako je krivi što mu uništava život.

nešto o tome kako se neće moći oženiti svojom davnašnjom ljubavi jer ga 'cionistička kurva' tretira kao zločinca.

Cionistička kurva? reče Arlene. Zar idiot nije znao da je O'Toolica Irkinja?

Kurtz slegne ramenima.

Pa, onda je to sve počišćeno, jel'da, Joe?

Kurtz si protrla obraze pa onda sljepoočnice. Glavobolja je sad bila kao da netko, ne baš nježno, kuca na njegov potiljak čekićem od kile umotanim u tanku čarapu. Nisu tebe tražili, nastavi Arlene. Ti si se samo nesrećom našao na putu kad je Peg O'Toole napao jedan njen ludi klijent.

Aha.

U O'Tooličinom dosjeu o Gobi nije bilo ničega po čemu se vidi daje neprijateljski nastrojen ili ljut na nju zadnjih nekoliko sastanaka zvuči posve lako, čak i optimistično. Ali ako je bio lud, to valjda ima smisla. Možda je čak povezano i s onom starom terorističkom pričom o Sestorki iz Lackawanne. Tamo dolje u Lackawanni baš ima luđaka.

Aha.

Sad možeš mimo istraživati ono drugo. Arlene je cigaretom mahnula prema mapi na sjevernom zidu. s dvadeset i dvije oznake, sedamnaest crvenih, pet plavih.

Aha.

Ali ti uopće ne pušiš tu spiku s Gobom, jel'da, Joe?

Kurz sklopi oči. Pokušavao se sjetiti je li išta pojeo poslije pola krafne s Rigby King jutros na tržnici Broadway. Očito nije. Ne, reče konačno. Ne pušim to.

Jer se sjećaš da su bila dvojica, reče Arlene.

Aha. Jutros sam Rigby King ispričao da postoji i drugi tip.

Ako je netko drugi a ne Goba vozio auto kad su provalili iz garaže, vjerojatno će naći krvave mrlje na stražnjem sjedalu, reče Arlene.

Kod Gobe nije bilo auta, reče Kurtz.

Rekao si da je to gadan kraj. A Goba je mrtav već dva dana. Kradljivci automobila su vjerojatno samo čekali da skoče na vozilo koje dva dana nitko ne pazi.

Aha.

'Ni to ne pušiš?

Ne znam, reče Kurtz. Ali znam da je u srijedu u garaži bio još jedan čov jek. I vjerojatno je on vozio auto kad su provalili. Goba se nije sam vratio kući. Ne vjerujem čak ni da je sam mogao ući u kuću i popeti se uza stube.

'Rekao si da si posvuda video krvave mrlje i tragove. Otisak dlana na vratima kuhinje.

Aha.

I rekao si da ti se čini da je kopao po ormariću s lijekovima u potrazi za zavojima i sredstvom protiv bolova? Arlene je izdahnula dim i kvrcnula jednim noktom po drugome.

Aha, reče Kurtz.

Je li gdje bilo stranih otisaka stopala u krvi. ili dodatnih otisaka ruku?

Ne, reče Kurtz. Barem ih ja nisam video. Tko god ga je odvukao u kuću. pobrinuo se da djeluje kao daje Goba dopuzao vlastitim snagama.

Možda neki prijatelj?

Možda, reče Kurtz. Ali zašto prijatelj nije odveo Gobu u bolnicu? Bio je teško povrijeđen.

Zbog izvješća o ranjavanju? reče Arlene.

Kurtz je znao da je u pravu. Liječnici i bolnice morali su vlastima prijavljivati svaku ranu od metka.

Kladim se da u Lackavvanni ima jemenskih doktora koji bi šutjeli, reče Kurtz. Znam sigurno da tamo dolje ima liječnika koji će te pokrpati bez izvješća. Za određenu cijenu.

Goba je bio siromašan.

Aha, reče Kurtz.

Joe, reče Arlene gledajući na mapu s oznakama, ima nešto što mi ne govorиш oko ovog problema s heroinskim ubojicom. Zašto si pristao raditi za Gonzagu i onu ženu. i zašto to ne želiš učiniti.

Kako to misliš?

Ima nešto.

Kurtz strese glavom. Od toga mu se zavrtjelo. Arlene, možemo naručit od onih Kineza u našoj ulici? Neku klopu?

Ugasila je cigaretu. Jesi li danas išta jeo?

Recimo.

Opet je puhnula kroz nos. Ostani tu. Joe. Malo se odmori. Ja ću otići do njih i naručiti, i donijet ću nam klopu.

Arlene ga je pri odlasku potapšala po ramenu. Kurtz je od dodira poskočio.

Napolje je drijemao kad je zazvonio telefon.

Joe Kurtz? Ovdje detektiv Kemper. Samo sam vas htio obavijestiti da smo izgleda pronašli čovjeka koji je u srijedu pucao na vas i gđu O'Toole.

Tko je? upita Kurtz.

Sve ćete pročitati sutra u novinama, reče crni policajac. Ali izgleda daje tip htio samo gđu O'Toole. Ako pronađemo bilo kakvu vezu između njega i vas, prvi ću vam to javiti.

Kladim se da hoćete, reče Kurtz.

Kemper je poklopio.

Kurtz je izvadio Gobin dnevnik iz džepa svoje jakne i prolistao nekoliko stranica.

Svi naškrabani zapisi imali su datum, premda je Goba prvo pisao dan. zatim mjesec, a onda godinu, po europski. Puno toga bilo je na arapskom, ali engleski zapisi vrištali su od mržnje prema socijalnoj radnici, 'cionističkoj kuji O'Toole. kako krade Gobinu budućnost, sprečavajući ga da se oženi, tjerajući ga da se vrati u život ogrezao u zločinu, diskriminirajući Arape, dio cionističke zavjere, blabla.

Zapisi su bili pisani čvrstom kemijskom olovkom, a to je bilo dobro. Kurtz je okrenuo 11a stranu koja je nedostajala. Preostao je samo nazubljeni rub.

Pronašao je u svome stolu običnu olovku i počeo blago sjenčati sljedeću, praznu stranicu. Otisci čvrste kemijske olovke smjesta su se pojavili.

Kurtz je zaspao sjedeći za svojim stolom kad se Arlene vratila s hranom, ali nježno ga je probudila i natjerala ga da nešto pojede. Donijela im je i dvije hladne boce ledenog čaja uz kinesku hranu.

Služili su se štapićima, sjedeći za Arleninim stolom, i neko vrijeme jeli u tišini. Kurtz joj je dodao Gobinu spiralnu bilježnicu. Bila je otvorena na stranici zasjenjenoj olovkom. Kako to tebi izgleda?' upitao je. Još uvijek držeći štapiće, Arlene je privukla bilježnicu do svoje stolne lampe i minutu se mrštila, pomicući naočale naprijed i natrag. Ima slova koja fale, reče konačno. Puno toga je pogrešno napisano. Ali izgleda da zadnja rečenica glasi: Ne mogu... živjeti s... nečim, možda osjećajem krivnje, premda je napisao sa 'č', a onda: I ja moram umrijeti. Arlene pogleda Kurtza. Goba je napisao oproštajno pismo.

Aha. Baš praktično, zar ne?

To nema smisla... počne Arlene. Čekaj malo. Ovi brojevi iznad toga.

Aha.

Datum je četvrtak, reče Arlene.

Aha.

Zar nisi rekao da nije bilo traga teturanju po spavaonici, Joe? Tamo nije bilo tragova krvi?

Tako sam rekao.

A ovaj dnevnik završava s objavom da ne može živjeti s osjećajem krivice zato što je upucao O'Toole, i valjda i tebe, i da će se zato ubiti. Dan nakon što je iskrvario na smrt.

Malo čudno, jel'da? upita Kurtz.

Ali ta strana je istrgnuta, reče Arlene. Odgurnula je bilježnicu u stranu i napala govedinu i brokule. Možda nisi trebao uzeti tu bilježnicu, Joe. Drotovi bi možda primijetili da jedna stranica fali. i osjenčali bi taj zadnji zapis kao što si ti učinio. Možda, reče Kurtz.

I znali bi daje Gobino priznanje lažno. Pogledala gaje preko stolne lampe i popravila si naočale. Ali ti ne želiš da oni to znaju.

Još ne, reče Kurtz. Zasad je to jedina prednost koju imam u cijelom ovom sranju. Ostatak obroka jeli su u tišini.

Kad je dovršio, a bijeli kartonski omoti su zamotani u plastiku i bačeni. Kurtz je ustao, prošetao do svoga stola, malo se zaljulja, stresao glavom, izvadio 38icu iz ladice za Sheep Dip, i pokupio kožnu jaknu s naslona stolca.

A, ne, rekla je Arlene dolazeći od svoga stola i uzimajući mu pištolj iz ruku. Večeras ne ideš nikamo. Joe.

Moram razgovarati s jednim tipom u Lackawanni, promrmlja Kurtz. Baby Doc.

Moram pronaći...

Ne večeras. Glava ti opet krvari šavovi su ti se potpuno razmrdali. Promijenit ču ti zavoje, i možeš spavati na kauču. Već si to puno puta napravio.

Kurtz je stresao glavom, ali joj je dopustio da ga odvuče u malu kupaonicu.

Zavoji su bili puni krvi. i povukli su za sobom ožiljak i kožu kad ih je Arlene s trzajem skinula, ali Kurtz je bio previše iscrpljen da bi reagirao. Kad bi glavobolja bila buka, njegova bi sad već dosegla razine pneumatskog čekića i mlažnjaka. Tupo je sjedio na rubu umivaonika dok je ona donosila onaj ozbiljni komplet prve pomoći, čistila mu i dezinficirala ranu, i namještala čiste zavoje.

Moram razgovarati s tipom, rekao je Kurtz, još uvijek sjedeći, nastojeći vizualizirati stajanje i vadeći svoju 38icu iz džepa. Baby Doc će vjerojatno biti kod Curlvja.

Petak je navečer.

Bit će tamo i sutra, reče Arlene. vodeći ga natrag u ured i gurajući mu ramena dok nije sjeo i izvalio se na starom kauču. Baby Doc je uvijek subotom ujutro kod Curlvja.

Okrenula se da dohvati staru deku koju su držali na naslonu kauča. Kad se okrenula natrag, Kurtz je već spavao.

Dodger je volio subotnja jutra. Oduvijek. Kao klinac, mrzio je školu, volio vikende, volio markiranje. Subote su bile najbolje, premda se ni jedan drugi klinac u tom kraju nije htio igrati s njim. Svejedno, imao je ujutro svoje subotnje crtiće, a onda bi sam otišao u šumu kraj grada. Ponekad bi sa sobom u šumu poveo i nekog ljubimca susjedovu mačku, recimo, ili ono jednom, starog labradora Toma Herensona. pa čak i zelenožutu papigu one blijede cure. Shelley. Uvijek je uživao vodeći životinje u šumu. Premda s papigom nije bilo baš tako jako zabavno. Sad se Dodger polako vozio kroz seoske, rezidencijalne cestice u Parku Orchard, otmjenom predgrađu gdje su Buffalo Billsi igrali utakmice na onom ogromnom

stadionu. Dodgeru se živo fućkalo za nogomet, ali ponekad bi se pretvarao da mu je stalo, kad bi se trebao sprijateljiti s nekim tipom u sportskom baru. Čak su i žene u Buffalu bile lude za nogometom i hokejem, i prepostavljale su daje sa svima tako. To je bio dobar početak s ljudima, kad se pretvaraš da si jedan od njih. Orchard je uglavnom bio poput ove ulice seoske cestice koje se pretvaraju da su ulice, velike i male kuće smještene na po hektaru šume ili manje. Kuća koju je tražio bila je... baš tu. Točno kako je opisana u kratkoj Šefovoj uputi. Ova seoska cesta vodila je uz pošumljenu padinu, a kuća, čudnog osmerokutnog oblika, bila je smještena desetakdvanaest metara od ceste, skoro skrivena drvecem.

Dodger je svoj kombi dovezao sve do kolnog prilaza, bez okljevanja. Vani nije bilo parkiranog auta, ali kuća je imala garažu, pa bi auto mogao biti tamo i ona bi mogla biti kod kuće. Na tratinu, kao što je opisano u uputi, stajao je kameni Buda. Parkirao je kombi na okretištu prilaza, tik pred garažom, i iskočio, fićukajući, noseći papire. Kombi je imao poznati znak i ime tvrtke za deratizaciju, a Dodger je na sebi imao kombinezon i narančasti prsluk s bijelim plastičnim šljemom preko svoje kapice Dodgera, i nosio

je papire. Stari vic da svuda možeš ući bez problema ako imaš radni kombinezon, šljem i papire zapravo i nije bio vic; ta jeftina oprema može te provući kroz većinu radara. Dodgerova 9milimetarska Beretta bila mu je za pojasom, ispod narančastog prsluka, zakvačena kraj preklopног vojničkog noža od petnaest centimetara.

Još uvijek fićukajući, Dodger je pokucao na prednja vrata, ustuknuvši za pola koraka na ulazu, kako su ga naučili. Ustuknuo je još pola koraka kad su se vrata otvorila, pokazujući koliko je pristojan, koliko nije agresivan. Bio je to stari trik putujućih trgovaca.

Žena nije došla do vrata. Upute su govorile da će u subotu biti sama kod kuće, osim ukoliko njen dečko nije prespavao kod nje. Dodger je bio spreman za oba slučaja. Opet je pokucao, zastavši u fićukanju da se ogleda po šumovitom imanju i pogledu s padine, kao da mu se i jedno i drugo sviđa, čak i na ovako hladan i oblačan listopadski dan. Zrak je mirisao na vlažno lišće.

Kad nije odgovorila ni na treće kucanje, prošetao se oko kuće, praveći se da pregledava temelje. Otraga je bila jeftina terasa i klizna staklena vrata. Glasno je zakucao na staklo, opet ustuknuvši za korak i navukavši iskreni smiješak, ali opet

nije bilo odgovora. Kuća je odavala onaj prazan dojam koji je dobro poznavao iz iskustva.

Dodger je iz džepa svoga kombinezona izvukao višenamjenski alat i za deset sekundi sredio bravu. Išao je unutra, nekoliko puta u tišinu rekao Ima li koga?, a onda se prošetao kroz osmerokutnu rančersku kuću.

Žena Randi Ginetta bila je u ranim četrdesetima, predavala je engleski u srednjoj školi, rastavljena, i živjela je sama otkako joj je jedino dijete, sin, prošle godine otišlo na studij u Ohio. Još je dobivala alimentaciju od svoga bivšeg muža. a izlazila je s još jednim učiteljem, ljubaznim Talijanom. Randi je bila i ovisnica o heroinu. Godinama je Randi Dodger se zapitao kakvo je to ime, Randi', zvučalo mu je više kao ime za konobaricu u noćnom klubu nego za učiteljicu godinama je Randi brijala na kokain, kolegama i učenicima objašnjavajući da joj nos stalno curi zbog problema s alergijama, ali u zadnje tri godine otkrila je heroin, i svidjelo joj se, i te kako. Uvijek je kupovala iz istog izvora, crnog Gonzaginog narkića u Allentovnu, u Buffalu. Randi je upoznala narkićkog dileru dok je volontirala u jednom programu za beskućnike. Dodger još nije došao do narkića, ali bio mu je na popisu.

Išao je iz sobe u sobu, sad s nožem u ruci, još sklopljene oštice. Ta učiteljica narkićka voljela je jarke boje. Svi su zidovi bili raznih boja plave, crvene, svjetlozelene a nam ještaj je bio teška hrastovina. Na podu kraj ulaznih vrata stajao je ogromni kristal. New Age fore. pomisli Dodger. Putovanja u Sećionu da iskoristiš izvore energije, razgovaraš s indijanskim duhovima, tah'a sranja. Dodger nije pogađao. Sve je stajalo u Šefovim uputama.

Bilo je puno knjiga, radni stol. Mac kompjuter, hrpe zadaća koje su čekale ocjenu. Ali gđica Randi nije bila baš tako uredna traperice i majice i grudnjaci i drugo rublje ležali su joj po spavaćoj sobi i na podu kupaonice. Dodger je znao puno pervertita koji bi dohvatali tu svilu, možda je i onjušili. ali on nije bio perva. On je došao obaviti posao. Dodger se vratio natrag preko osmerokutne dnevne sobe i ušao u usku kuhinju.

Tu je bila fotografija Randi i njenog sina prepoznao ju je po fotografiji koju su mu pokazali na frižideru, zajedno s fotografijom učiteljice i njenog dečka. Bila je komad, bez svake sumnje. Nadao se da će uskoro doći kući, i to sama. ali

promatrajući fotografiju dečka strašno ozbiljnog i škiljavog Dodger se predomislio i nadao se da će njih dvoje doći zajedno. Imao je planove za oboje. Navukavši gumene rukavice, Dodger je uključio aparat za kavu, prokopao po ormarićima dok nije pronašao kavu iz Starbucksa — i napravio si je šalicu kave. Ona ili oni nanjušit će kavu kad uđu kroz vrata, ali to nije bilo važno. Neće imati vremena reagirati. Sklonio je nož i položio Berettu Idite II na okrugli drveni stol dok je pio kavu. Kad završi, dobro će oprati šalicu da ukloni DNK.

Dodger je odlučio da će čekati pola sata. Susjedi nisu mogli vidjeti njegov kombi od drveća i zato što je imanje bilo veliko, ali netko tko se proveze kraj kuće mogao bi ga ugledati i pozvati murju ako se bude predugo zadržao. Ustao je, našao u ormariću kutiju sa šećerom, i zasladio si kavu.

Zazvonio je telefon.

Dodger je pustio sekretaricu da se javi. Činilo mu se daje Randin glas seksi. nekako promukao i pospan na jedan seksepilan narkićki način, i ispunio je tišinu u kuhinji. Bok, ovdje Randi. Danas je petak, i neće me biti cijeli vikend, ali ostavite mi poruku pa će vas nazvati u nedjelju navečer ili u ponedjeljak. Hvala! Ta posljednja riječ bila je naglašena s djetinjim entuzijazmom heroinskog haja.

Niste baš pametni, gospođice Ginetta, pomisli Dodger, kad tako svakom mulcu koji nazove kažete da vas nema u gradu i da vam je kuća prazna. Netko će vas tako opljačkati, gospođice.

Tko god je nazvao prekinuo je ne ostavivši poruku. Možda je to neki susjed zvao da vidi što će tu kombi za deratizaciju kad Randi nema kod kuće. Ali vjerojatno nije.

Dodger je uzdahnuo, isprao šalicu i aparat za kavu, vratio šećer i sve ostalo natrag na mjesta i šalicu je objesio na odgovarajuću kukicu i onda je izašao kroz stražnja vrata, zaključao ih za sobom, skinuo gumene rukavice, uzeo papire, i fićukajući se vratio u kombi.

Restoran kod Curlyja bio je samo nekoliko blokova daleko od Bazilike u Lackawanni. Kurtz je bio kod Curlyja u pola deset u subotu ujutro, odspavavši nemirnih devet sati i osjećajući se smrknutije no ikad.

Probudio se u uredu, nažuljan i izgubljen, pregledao ispise OTooličinih bilješki o Gobi, da se uvjeri kako nisu ništa propustili, ostavio poruku Arlene koja je subotom obično dolazila kasno i vratio se natrag u Harbor Inn da se istušira. obrije i presvuče. U glavi mu je još zujala glavobolja i, ako je malo i popustila, nije primjećivao nikakvu razliku. Ali rakunske oči su se popravile. Ako se baš ne zagledaš, pomislio je Kurtz stojeći pred zaparenim zrcalom, tamni krugovi pod očima djelovali su kao da samo nije spavao par tjedana. Bjeloočnice su mu sad bile ružičaste a ne krvavo crvene, a i vid mu se raščistio.

Kurtz se obukao u trapersku košulju i hlače, navukao izbljedjele Red Win čizme i stari kaput, i navukao tamnoplavu kapicu dovoljno nisko da prikrije ranu na glavi. Svoju 38icu je smjestio u držač s lijeve strane pojasa.

Dok se vozio prema Lackawanni, morao se nasmiješiti jer je tolike godine uspješno izbjegavao Lackavvannu, a sad je išao tamo skoro svaki dan.

Curlvjev restoran bio je par blokova istočno od Bazilike, tamo gdje je Ridge postajao ulica Franklin, odmah zapadno od starog čeličnog mosta. Restoran pokriven ciglom u prizemlju i žbukom iznad toga već je desetljećima bio popularan kod lokalaca. Već je bilo automobila na malom parkiralištu, premda službeno subotom nisu služili doručak. Subotom je to bi dvor Baby Doca.

Baby Doc službeno Norv Skrzvpczvk nije bio proizvedeni mafijaš, ali upravljao je većinom akcija u Lackawanni. Njegov djed, Papa Doc, napustio je medicinski fakultet da bi pomagao krpati štrajkaše iz čeličana kojima su Pinkertonovi operativci razbili glave. Papa Doc je odustao od medicine u korist krijumčarenja oružja za radnike. Do kraja 20ih godina. Papa Doc i njegovi ljudi prodavali su oružje i alkohol i civilima, sprečavajući mafiju da im se ugura na teritorij jednostavnom strategijom još većeg nasilja. Dok su Papu Doca upucali 1942., njegov sin Doc preuzeo je obiteljski posao, ispregovarao mir s mafijom, i zadržao kontrolu nad većinom ilegalne trgovine u Lackawanni. Doc se povukao 1992.. prepustivši uzde Baby Docu i preuzimajući posao za starca kao noćni čuvar u raznim napuštenim čeličanama. gdje se održavao u formi prodajući tu i tamo pokoji nelegalni pištolj. Joe Kurtz je koristio Doca kao izvor informacija ali ne kao drukera prije Attice. a nakon toga je znao kupovati oružje od njega. Kurtz nikad nije upoznao sina.

Sad je Kurtz ostavio svoju 38icu ispod vozačkog sjedala u Pintu, provjerio da je auto zaključan, i ušao. ignorirajući natpis ZATVORENO na vratima.

Baby Doc je sjedio u svome redovnom polukružnom separeu otraga desno. Separe je bio malo izdignut, za razliku od drugih stolova. i to je odavalо dojam skromnog prijestolja. U prostoriji je bilo još samo petest ljudi, ne računajući trojicu tjelohranitelja za Baby Doca i konobara za šankom. Kurtz je primijetio da ti tjelohranitelji ne koriste fen. a nisu imali ni mafijaške ov ratnike i odijela dvojica krupnih tipova u separeu kraj Baby Doca i onaj naslonjen na šank mogli su biti i radnici, samo što su imali oprene oči i jedva vidljive izbočine pod sindikalističkim vjetrovkama.

Neki postariji čovjek razgovarao je s Baby Docom u stražnjem separeu, govoreći usrdno, mašući izranjenim rukama dok je govorio. Baby Doc bi svako toliko kimnuo kad bi starac prestao govoriti. Bilo je to prvi put što je Kurtz uživo video Baby Doca. i iznenadio se koliko je krupan; stariji Doc bio je sitan.

Prišao mu je konobar, naliо mu kavu bez pitanja, i rekao; Trebate našeg čovjeka? Aha.

Konobar se vratio za šank i šapnuo nešto starijem tjelohranitelju, koji je prišao Baby Docu kad je starac završio sa svojom molbom, dobio odgovor koji ga je nasmijao, i izašao iz restorana.

Baby Doc je načas pogledao Kurtza, a onda podigne prst, pozivajući Kurtza k sebi. pa zatim pokazujući na dvojicu tjelohranitelja u separeu kraj sebe.

Krupni tipovi presreli su Kurtza usred prostorije. Idemo do zahoda. rekao je jedan s ožiljcima oko očiju.

Kurtz je kimnuo i slijedio ih do stražnjeg dijela restorana. Muški zahod bio je dovoljno velik da stanu sva trojica, ali jedan je stajao i držao stražu na vratima dok je drugi pokazao Kurtzu da skine košulju i podigne majicu. Onda je pokazao Kurtzu neka skine hlače. Kurtz je sve učinio bez protesta.

Okay, reće bivši bokser i izađe. Kurtz se zakopčao i izašao sjesti u separe.

Baby Doc je nosio naočale s rožnatim okvirima koje su djelovale neprikladno na tako oštro isklesanom licu. Bio je u kasnim četrdesetim, i Kurtz je video da nije toliko čelav koliko bez dlaka. Oči su mu bile zapanjujuće hladno plave. Vrat. ramena i podlaktice bili su inu puni mišića. Na masiv noj lijevoj podlaktici imao je tetoviranu zastavu i vojnu oznaku, a Kurtz se sjetio da je Baby Doc otišao iz

Lackavvanne i prijavio se u vojsku usprkos prigovorima svoga oca nekoliko godina prije prvog Zaljevskog rata, i upravljao je nekim napadačkim helikopterom pri oslobađanju Kuvajta. Njegov otac Doc morao je odložiti umirovljenje za par godina dok se Baby Doc nije vratio kući prekriven bojnim odličjima koja su prema Kurtzovim izvorima složena u kovčeg zajedno s odorom i nikad se nisu vadila. Još uvijek se šaputalo daje njegov helić uništio petnaestak iračkih tenkova u samo jednom vrućem danu.

Ti si Joe Kurtz, je! tako?

Kurtz kimne.

Sjećam se da si lani poslao cvijeće na sprovod moga oca, reče Baby Doc. Hvala na tome.

Kurtz opet kimne.

Razmišljaо sam da te dam ubiti, reče Baby Doc.

Kurtz ovaj put nije kimnuo. ali je pogledao krupnog čovjeka u oči.

Baby Doc spusti vilicu, skine naočale i protrla si oči. Kad je vratio naočale na nos, umorno je rekao: Moga oča je ubio odmetnuti detektiv za ubojstva po imenu Hathaway.

Da.

Izvori u policiji mi kažu daje Hathaway bio slab na tebe i snimio je telefonski razgovor između tebe i moga oca. Trebao si se sastati s njim prije godinu dana u staroj čeličani da kupiš neki pištolj. Hathaway je ubio moga oca prije nego što si ti stigao.'

'istina je', reče Kurtz.

Hathaway nije imao ništa protiv Doca. Samo te htio sačekati i moj stari mu je smetao. Da nije bilo tebe. stari bi možda još bio živ.

I to je istina, reče Kurtz. Bacio je pogled na dvojicu najbližih tjelohranitelja. Oni su gledali na drugu stranu, ali bili su dovoljno blizu da sve čuju. Kurtz je znao da ih ne bi mogao svladati obojicu čak i da nisu naoružani video je onog krupnijeg kako se bori dok je još profesionalno boksaо prije mnogo godina pa bi mu jedina šansa bila da se probije kroz prozor iza Baby Doca. Ali ne bi stigao do svoga auta prije njih. Morao bi se uputiti na istok, kroz dvorišta, i prema željeznici. Kad je bio mlad. Kurtz je poznavao svaki prolaz i potleušicu i toranj u željezničkom terminalu, ali sumnjaо je da bi sad mogao biti brži ili se tamo sakriti od ovih tipova.

Baby Doc prekriži ruke. Ali u čeličani su našli i lathawaya. Upucan u glavu.

Cuo sam, reče Kurtz tiho.

Moji ljudi iz murje kažu da je metak prošao kroz njegovu zlatnu detektivsku značku, reče Baby Doc. Kao da ju je podigao kako bi spriječio napadača da puca. Možda je i vikao daje drot metak je prošao kroz značku i ušao mu u otvorena usta. Ili je glupi govnar možda mislio da će mu stvarno poslužiti kao štit i zaustaviti metak.

Kurtz je čekao.

Ali izgleda da mu nije upalilo, reče Baby Doc. Opet je počeo jesti svoju kajganu.

Izgleda da nije', reče Kurtz.

Pa, onda, što hoćeš, Joe Kurtz? Pozvao je konobara da donese Kurtzu kavu, i čovjek za šankom užurbano je poslušao donoseći novu šalicu.

Kurtz nije ispustio dah, premda je bio u iskušenju. Rekao je: Jasein Goba.

Onaj ludi Jemenac koji je u srijedu upucao socijalnu radnicu? Današnje novine kažu da su ga našli, ubijenog metkom, tu u Lackauanni. Ne piše jel pucao sam u sebe ili ne. Prestao je prčkati po

jajima i zaškiljio prema Kurtzu. 'U novinama piše da je neki zatvorenik na uvjetnoj upucan istovremeno kad i socijalna, ali da nije toliko nastradao. Ti?

Aha.

To objašnjava krv koja ti se skupila ispod očiju. Ti si jedan sretan kurvin sin, Kurtz.

Kurtz na to nije imao komentara. Negdje vani. drndao je generator. a njegova glavobolja pulsirala je u istom ritmu.

Što je s Gobom? reče Baby Doc.

Što mi možeš reći o njemu?

Trenutno ništa. Ti Jemenci se višemanje drže za sebe. Imam neke ljudе koji mogu razgovarati s njima i s drugim Bliskoistočnjacima koji su se doselili ovamo ali nisam ni čuo za toga Gobu sve dok nisam ovo pročitao u novinama.

Možeš li kontaktirati te svoje ljudе vidjeti jesu li imali kakvog posla s tim frajerom?

Mogao bih, reče Baby Doc. I shv aćam zašto te taj Goba zanima ako je pucao na tebe. Ali ne čini mi se vrijedno truda da kopam po tome. Sva izvješćа uključujući i ona od mojih vlastitih ljudi iz policije tvrde da je malac bio bijesan na svoju socijalnu, upucao je, a onda upucao i sebe. Ti si samo bio na putu, Kurtz.

Kurtz je pijuckao svoju kavu. Nije bila loša. Očito su pravili ivježu za subotnja jutra kad predsjedava Baby Doc. Goba se nije ubio, rekao je. Iskrvario je od rane koju je dobio u Centru.

Ti si ga upucao? upita Baby Doc. Hi ga je socijalna dohvatala prije nego što je dobila u glavu?

Kurtz slegne ramenima. Kakve veze to ima? Kad je Baby Doc šutio. Kurtz reče: Goba je pucao iz 22milimetarskog pištolja za gađanje. Serijski broj je skinut kiselinom ne otriye, kako to rade klinci, nego uredno, brižljivo, kako je Doe to radio na svojoj rabljenoj robi.

Misliš da je Doc možda prodao pištolj tome Gobi lani. prije nego... znaš?

Ne, reče Kurtz. Goba je izašao iz bukse tek nakon što je tvoj otac ubijen. Ali moguće je da mu je netko od tvojih ljudi prodao oružje u zadnjih par mjeseci. Kakvih .godinu i paLranije. neki članovi lokalne crne bande provalili su u oružarnicu Nacionalne Garde u blizini Erieja, Pennsylvania, i oslobođili popriličnu količinu egzotičnog vojnog oružja. Prethodnog studenoga, članovi bande sreli su se s nesrećom, a FBI i vojska povratili su dio zabranjenih M16ica i drugog ukradenog oružja. Dio ne sve. Na ulici se pričalo daje Baby Doc Skrzypczyk dograbio veći dio isporuke oružja i da ga preprodaje za cijelo bogastvo osobito Bliskoistočnjacima koji su trenutno masovno stizali u Lackavvannu.

Baby Doc je pijuckao kavu i gledao kroz Kurtza. Preostalih petero civila u restoranu još je čekalo na red kod njega. Neću pitati otkud znaš čime je Goba pucao ili kako znaš daje serijski broj spaljen. Možda si u srijedu jako dobro video u toj garaži. Jesi slučajno primijetio i marku i model?

Ruger Mark II Standard, reče Kurtz. Duga cijev. Mislim daje Goba ispučavao rezane metke.

Zašto?

Kurtz opet slegne ramenima. Tako je manje bučno.

Zar je buka bitna u podzemnoj garaži?

Mogla je biti.

Baby Doc se nasmiješi. Znaš zašto profesionalci vole koristiti dvadeset i dvojke? Obično se kaže da je to zato što meci dvadeset i dvojke vrludaju po lubanji i naprave više štete, reče Kurtz. Meni se to objašnjenje nikad nije činilo uvjerljivTm.

Ne, ni meni. Meci većeg kalibra nemaju nikakvih problema u lubanji. Ali jednom sam od jednog iskusnog tipa čuo da je to zato što frajeri ne žele ostati bez sluha. Većina tih starih snagatora je ionako napola gluha.

Možeš li doznati je li neki tvoj čovjek prodao pištolj Gobi? upita Kurtz. I vidjeti imaju li kakvih drugih informacija o njemu?

Baby Doc baci pogled na sat. Rolex na njegovoj ruci bio je masivan i zlatan, jedina stvar na njemu koja se činila napadnom. Puno pištolja u ovom gradu nema veze sa mnjom, rekao je. Ali, ako provjerim. što ja imam od toga?

Zahvalnost, reče Kurtz. Ja pamtim usluge. Nastojim ih uzvratiti.

Hladne plave oči Baby Doca zurile su načas u Kurtzove krvave v; I redu. Provjerit ću i javiti još danas. Kako mogu do tebe?

Kurtz mu pruži posjetnicu. Izvadio je olovku i zaokružio broj svoga mobitela.

'Što je to Traže njeLjubavi i VjenčanaZvona? upita Baby Doc.

To mi je posao. Tražimo stare ljubavi za usamljene ljude, a onda nekim od njih pomognemo da se ožene koristeći online resurse.'

Baby Doc se glasno nasmije. Nisi ono što sam očekivao, Joe Kurtz.

Kurtz ustane da pođe.

Samo sekundu, reče čovjek u separeu. Spustio je glas tako da čak ni tjelohranitelji nisu čuli. Kad sam te ugledao, mislio sam da ćeš se raspitivati o onom drugom.

Kojem drugom?

Narkići i dileri koji nestaju, reče Baby Doc. Usredotočeno je promatrao Kurtza.

Kurtz opet slegne ramenima. Ne znam ja ništa o tome.'

Pa, mislio sam. budući da se ti družiš s Farinama i Gonzagama... počeo je Baby Doc, i pustio glas da se razvuče dok nije postao pitanje.

Kurtz strese glavom.

'Pa, reče Baby Doc, na ulici se priča da je jedno od te dvije zvjezdice dovelo profića po imenu Danac da sredi neke stare račune.

A jel se na ulici priča i koja ga je zvjezdica dovela?

Aa. Baby Doc otpije kave. Oči su mu bile hladnije od čelika. Možda bi trebao pripaziti na svoje dupe. Joe Kurtz.

Nazvao je Arlene dok se vozio prema sjeveru, na cesti Skyway za centar grada.

Imaš OTooličinu adresu?

Da, rekla je Arlene i dala mu je.

Koristeći istu olovku kojom je Baby Docu zaokružio broj na svojoj posjetnici, Kurtz sije načrčkao adresu na dlan. 'Još nešto?

Nazvala sam bolnicu i pitala kako je Peg OToole, reče Arlene. Čuo je kako ispušta dim. Ja nisam član obitelji, pa mi nisu ništa htjeli reći. Pa sam nazvala Gail. Ona je provjerila na kompjuteru za intenzivnu njegu. O'Toolici je krenulo na lošije, i trenutno je na aparatima.

Kurtz se odupro iskušenju da joj kaže kako nije pitao za socijalnu radnicu. Stižem uskoro, rekao je i prekinuo vezu.

Telefon je zazvonio skoro istog časa.

Želim da se sastanemo, rekla je Angelina Farino Ferrara.

Danas sam dosta zauzet, reče Kurtz.

Gdje si? Možeš svratiti do mene?

Kurtz je bacio pogled lijevo dok se približavao centru grada. Njena visoka zgrada u marini dobro se vidjela, jedva kilometar i pol daleko. Njena su bila zadnja dva kata jedan za posao, a najviši za nju samu. Na cesti sam, reče Kurtz. Nazvat ću te kasnije.

Čuj, Kurtz, važno je da...

Prekinuo ju je, spustio telefon u džep kaputa, i skrenuo prema centru grada.

Nije prošao ni kilometar i pol niz Aveniju Delaware prema Ulici Chippewa, kad mu je u retrovizoru zabljeskalo crveno svjetlo. Iza njega se pojavio neoznačeni auto. Sranje, pomisli Kurtz. Nije išao prebrzo. Futrola s 38icom bila mu je pod vozačkim sjedalom. Takvo kršenje uvjetne moglo bi ga poslati natrag u Atticu, gdje ga dugi noževi samo čekaju. Sranje.

Stao je kraj pločnika i gledao u retrovizoru kako detektiv Kemper ostaje za volanom neoznačenog automobila. Rigby King izašla je kroz suvozačka vrata i prišla Kurtzovoj vozačkoj strani. Imala je naočale. Dozvolu i registraciju, molim. Jebi se, reče Kurtz.

Možda kasnije, reče Rigby. Ako budeš dobar.

Zaobišla je auto sprijeda i sjela na suvozačko sjedalo. Kemper se odvezao.

Isuse Kriste, reče Kurtz Rigby, bazdiš na smrt.

Kakve ti krasne komplimente dijeliš, reče Rigby. Oduvijek si znao spike za cure, Joe. Pokazala mu je da kreće sjeverno po Delaware u.

Nisam uhićen?

Još ne, reče Rigby King. Izvukla je lisice s pojasa i podigla ih da uhvate listopadsko svjetlo. Ali dan je tek počeo. Vozi.

Pozvali su me na mjesto zločina u tri ujutro, i otad sam tu, reče Rigby. Dva homića su se poubijala u kućici u Allentownu prije tjedan dana izgleda kao sporazumno samoubojstvo i nitko do sinoć nije pronašao tijela. Idemo na cugu. Pokazala mu je da nastavi prema sjeveru po Delawareu.

Šališ se, reče Kurtz. Nije još ni jedanaest sati.

Nikad se ne šalim s cugom, reče drotica. Više nisam na dužnosti.

Ne znam gdje... počne Kurtz.

Znaš gdje. Joe.

Blues Franklin nije bio otvoren, ali Kurtz je parkirao Pinto iza zgrade, a Rigby je izašla i pokucala na stražnja vrata. Odrasla unuka Fate Brucea. Ruby, otvorila je vrata i pustila ih unutra.

Rigby je krenula prva. do Kurtzovog omiljenog stola u stražnjem dijelu prostorije. Bijeli klavirist po imenu Coe Pierce zafrkavao se na mračnoj pozornici, i mahnuo je Kurtzu lijevom rukom održavajući ritam.

Tata Bruce izašao je iz podruma u kariranoj košulji i starim hlačama. Rigby. zar još ne znaš u koje doba otvaramo? I. bez uvrede, dušice, ali bazdiš kao lešina.

Kurtz pogleda ženu kraj sebe. Tijekom godine otkako je izašao iz Attice dolazio je u Blues Franklin, i nikad mu nije palo na pamet da bi mogao tu naletjeti na Rigb> King. Bar ne nakon onih prvih nekoliko puta na jazz koncertima. Ali. istini za volju, nije imao pojma ni da je Rigby King uopće u blizini But'fala.

Znam kad otvaraš, rekla je Rigb> lati Bruceu. I znam da mi nikad nisi odbio piće. pa ni kad mi je bilo sedamnaest godina.

Stari crnac uzdahne. Što hoćeš?

Malu tekili i pivicu. reče Rigby. Pogledala je Kurtza. Joe?

Kavu, reče Kurtz. Nemaš tamo otraga nekakvu klopu, ha?

Možda imam kakav promočeni biskvit, a mogao bih gurnuti i koju kobasu na jaja ako baš moram.

Oboje, reče Kurtz.

Tata Bruce je krenuo, osvrnuo se i rekao: Charlesovi cvikeri su negdje na sigurnom, jel da?

Kurtz si potapše džep košulje.

Kad su ostali sami, Rigby reče: Nećeš cugu? Kava i kobasa? Ti to stariš. Joe?
Kurtz se odupro potrebi da istakne kako je ona nekoliko godina starija od njega.
Što hoćeš, Rigby?

Imam ponudu koja bi te mogla zanimati, reče ona. Možda čak i ponudu koju nećeš moći odbiti.

Kurtz nije zakolutao očima, ali bio je u iskušenju. Pomislio je, ne po prvi put, da je film Kum kriv za štošta. Nije vjerovao da bi Rigbyna ponuda, kakva god bila, mogla nadmašiti Gonzagin prijedlog poslušajiliumri. Usredotočio se na Coea Piercea koji je svirao Mrtvo lišće u verziji za solo klavir.

Kakva ponuda? upita Kurtz.

Samo malo, reče ona. Veliki Tata Bruce donio joj je piće, i Kurtzu šalicu kave. Rigby je strusila zlatnu tekilu. otpila malo pive. i zatražila još jednu oštru.

Tata uzdahne i vrati se za bar. a minutu kasnije joj je dotočio tekile, napunio joj još jednu malu čašicu, i dopunio čašu pive. Donio je i pladanj prepun jaja na oko. kobasa. tosta i pečenog graha i spustio ga pred Kurtza. Starac je kraj njega stavio i ubrus i pribor za jelo. Ne očekuj takvu uslugu svake subote^, reče Tata. Ovo sad radim samo zato što uvijek ostavljaš napojnice za Ruby i piješ najjeftiniji viski. Hvala, rekao je Kurtz i s voljom navalio na hranu. Odjednom, čak i s ustrajnim pulsiranjem glavobolje, umirao je od gladi.

Rigby je strusila i drugu čašicu tekile, otpila malo pive, i rekla: Koji ti se kurac dogodio, Joe?

Kako to misliš? upitao je s ustima punim jaja. Samo sam gladan.

Ma ne. govnaru. Mislim, što ti se dogodilo?

Kurtz je pojeo malo graha i čekao da ona nastavi. Bio je siguran da hoće.

Mislim, nastavi Rigby igrajući se svojom čašom tekile, nekad ti nije pucao kurac.

I još mi ne puca, reče Kurtz žvačući tost.

Nije se obazirala. Uvijek si bio grub, i izvana i iznutra, ali nekad ti nije pucao kurac za sve osim vlastite guzice. Čak i kad si bio propalica kod oca Bakera, sav bi se uzrujao kad ti se činilo da nešto nije fer. ili kad si video da nekoga tretiraju kao govno.

Kod oca Bakera su svakog tretirali kao govno, reče Kurtz. Jaja su bila dobra, baš onakva kakva on voli.

Nije ga čak ni pogledala dok je trusila treću tekilu i zvala Tatu da dobije još jednu.

Dostaje, Rigby. odazvao se Tata odostraga. Već si nacvrcana.
Jesam kurac, reče policajka. Još jednu ili ču ti na guzicu navaliti inspekciju. Daj,
Tata imala sam gadnu noć.

Vidim i njušim, rekao je Tata Bruce, ali joj je natočio još jednu malu tekilu,
pokupivši pri odlasku praznu čašu pive i dodatnu čašicu.

Na kraju ćeš zbog nje nastrandati, rekla je Rigby izgovarajući svaku riječ s
pretjeranom pažnjom nekoga tko je popio previše i u prekratkom roku.

Zbog koga? upitao je Kurtz, premda je znao na koga misli.

Mala Andelčica Jeberino Jebada, zbog nje, reče Rigby. Zbog one mafijaške kučke.
Ne znaš o čemu pričaš, reče Kurtz.

Rigby King puhne kroz nos. Zvuk nije bio baš ženstven, ali ovog čaša nije ni
mirisala ženstveno. Jel' je ševiš, Joe?

Kurtz je osjetio kako mu se vilica steže od bijesa. Inače mu takvo pitanje ne bi
nimalo smetalo ili bi to sredio šakama ali ovo je bila Rigby King, i bila je pijana i
umorna. Nisam je ni dotakao, rekao je, shvaćajući dok je još govorio da jest
dotakao Angelinu. ali samo da je pretraži, par puta. još zimus.

Rigby je opet puhnula. ali ne tako eksplozivno. Popila je preostalu tekilu. Njena
sestra Sofija je bila kurva, a i ona je, reče. Po stanici se priča da si ih obje poševio.
Jebeš to što se priča po stanici, reče Kurtz. Dovršio je jaja i prešao na zadnji
komad tosta.

Aha, rekla je Rigby, a zvučala je umorno. Ovaj tjedan se po stanici priča da Interpol
kaže da bi nekakav Danac mogao biti na putu za Ameriku preko Kanade. Ili je
možda već tu.

Kurtz podigne pogled. Je li nešto propustio? Gdje su plakati s takvom vijesti? Jel to
bilo na Akcijskim vijestima Kanala 7 ili tako
negdje? Taj ubojica izgleda ima tim marketingaša koji ide pred njim i bavi se
reklamom.

To te zanima, ha, Joe? Aha, što misliš zašto bi tvoja draga Angelina pozvala Danca?
Ne znam o čemu pričaš, reče Kurtz. Otpio je ostatak kave. Veliki Tata je ušao,
dopunio mu šalicu, spustio još jednu pred Rigby, napunio je kavom, i opet nestao
u stražnjoj sobi.

Što ti misliš, Joe? ponovi Rigby. Odjednom je zvučala trijezno.
Pogledao ju je. Oči su joj bile posve nečitljive.

Što ako Europejca nije pozvala ni tvoja draga frendica ni njen kompić Gonzaga, Joe? Jesi pomislio na to?

Bio je u iskušenju daje pita o čemu to priča, ali nije. Ne još.

Nemaš nikakvih neprijatelja koji bi htjeli tvoju glavu, Joe Kurtz? Mislim, osim Jastreba Široke Cijevi, naravno. Otpila je kavu. namrštila se, i spustila šalicu. Baš je to smiješno sa Širokom Cijevi, ne?

Kako to misliš?

Djelovala je iznenađeno. Ah, pa da, još ti nismo rekli. Prometna policija iz Pennsylvanije nazvala nas je sinoć s viješću da je tvoj frend Indijanac pronađen u šumi iza motela na cesti 190, kod izlaza za Erie. Jedan metak devet milimetara kroz lijevu sljepoočnicu. Forenzičari iz Erieja kažu da su ga upucali jučer oko deset ujutro. Deset ujutro. Joe.

Pa što?

Silnom podudarnošću, to je baš vrijeme kad si se ti dogovorio sa mnom za onaj usrani sastanak na tržnici Broadway, rekla je Rigby sva zajapurena. Njene smede oči bile su bijesne.

Hoćeš reći da sam te iskoristio kao alibi, Rigby?

Hoću reći da si uvijek bio gad. ali bar nisi bio tako jebeno bezobrazan, odreže drotica. Stvarno mrzim bezobrazne kriminalce, lakat mi idu na cice.

A baš su ti... počeo je Kurtz i prekinuo se kad je uočio izraz u njenim očima i vrelu kavu u njenoj ruci. Što si htjela reći za onog Danca?

Htjela sam te pitati tko ima love i motiva dovesti jednog europskog plaćenog ubojicu u zabit zapadnog New Yorka, rekla je Rigby, samo malo zamućeno od cuge i umora. Imaš odgovor na to, Joe?

Predajem se, reče Kurtz.

I trebao bi. I trebao bi. Rigby je držala šalicu s kavom kao da se grije, naginjući se nad nju i puštajući da joj para miluje obaze. 'Kažu daje Danac ubio više od sto vrhunskih meta. uključujući nedavno i onog političara u Nizozemskoj. Nikad nije uhvaćen. U kurac nikad nije ni identificiran.

Kakve to veze ima sa mnom? upita Kurtz.

Rigby mu se nasmiješila. Imala je pređivan smiješak, pomislio je Kurtz, čak i kad se podrugivala. U stanici se priča da si prije godinu dana bio na imanju Farino kad je isti taj Danac ukokao seknu Sophiju. tatu Farinu. njihovog odvjetnika kako god se

zvao i pola tjelohranitelja starog Farine. Dvadeset mrga štiti starog Farinu, a jedini koji su još stajali kad je sve završilo bili su oni koje Danac nije ni mislio ubiti. Kurtz je šutio. Odjednom se živo sjećao kako sjedi silno mirno, s dlanovima na bedrima, dok visoki čov jek u baloneru i bavarskom šeširu s percem okreće njušku svog poluautomatskog pištolja od jedne mete u sobi do druge, ubijajući svakoga samo jednim metkom. Kurtzovo ime toga dana nije bilo na popisu. To je bio svojevrsni previd. Mali Cikac Farino, još uvijek u Attici. nije ni pomislio da će Kurtz biti tamo kad njegov plaćeni ubojica dođe riješiti Cikcovu sestruru, oca i ostale, a bio je previše škrt da plati dodatno za Kurtza.

Mali Cikac je još u igri, šapne Rigby. Preživio je ubod nožem u Attici nakon što ste ti i ona kučka Ferrara proširili glasine da je Silovao maloljetnika. Tvoja frendica Angelina je prije par mjeseci dala koknuti njegovog odvjetnika, ali Mali Čikac je još živ sad doduše s vrećicom za kolostomiju. bar se tako priča i siguran je u saveznom odmaralištu gdje nitko ne može do njega. Ali ima novog odvjetnika. A ja mislim da ima i neriješenih poslova sa svojom sekicom Angelinom. obnovljenim pederskim Gonzagom. i nekim mulcem po imenu Joe Kurtz.

Izmišljaš to, reče Kurtz. Sereš mi.

Rigby slegne ramenima. Možeš li riskirati da mi ne vjeruješ? Zar si postao takav ludi kockar. Joe'.

Kurtz si protrla sljepoočnicu. Činilo se da mu bol pulsira kroz glavu, kroz ruku, sve do ramena i prsa. Što hoćeš?

Rekla sam ti da imam ponudu za tebe, reče ona. Moja ponuda je sljedeća... Otpila je kave i duboko udahnula. Joe. zajebavaš se i pokušavaš riješiti pucnjavu na O'Toolicu. Znam da znaš za Gobu.

Gobu? rekao je Kurtz najnevinijim glasom koji je mogao izvući kroz bolove.

Kemper mu sinoć nije preko telefona rekao kako se Jemenac zove.

Jebi se. Joe. Otpila je kave, ali nije skidala pogleda s njegovog lica. 'Ne znam otkud znaš za Gobu, ali mislim da si jučer bio u njegovoj kući prije nas. Mislim da si vjerojatno ponio neke dokaze sa sobom. Mislim da još gajiš iluziju da si privatni detektiv Joe Kurtz, bivši zatvorenik, kriminalac, na uvjetnoj, i bezobrazni seronja. Pucali su i na mene, reče Kurtz tiho.

Molim?

Rekla si daje to pucnjava na O'Toolicu, rekao je. A pucali su i na mene. Podigao je prste do svoje razderane glave. Ožiljak je bio osjetljiv. Rana je grijala i pulsirala mu pod prstima.

Rigby slegne ramenima. Ona je na aparatima. Ti se družiš s Baby Docom i ždereš jaja. Hoćeš čuti moju ponudu?

Jasno. Svojim je tonom naznačio manjak oduševljenja, ali nije bio presretan čuti da ona zna za njegov sastanak s Baby Docom. Mogli bi mu ukinuti uvjetni otpust već i samo zato što je razgovarao s poznatim kriminalcem.

Nastavi se igrati privatnog drota, rekla je tiho. ogledajući se oke sebe da se uvjeri kako ih nitko ne čuje. Rubv i Tata bili su u kuhinji; Coe Pierce je drndao malopoznatog Milesa Davisa. Peace. Peace. Ako ustraješ igrati privatnog drota. ponovila je. ja ču ti davati informacije koje trebaš da ostaneš koiak ispred Danca, riješiš tu svoju malu pucnjavici. i možda preživiš Ferraričine namjere.

Zašto? upita Kurtz.

Reći ču ti kasnije, reče Rigby. Složi se sad da mi kasnije pomogneš oko nečega, i dogоворили smo se. Riskirat ču i svoju značku da ti pribavim informacije.

Kurtz se tiho nasmije. Aha. Jasno. Potpišem bjanko ček da ti kasnije pomognem s nekim nepoznatim govnom, a ti ćeš riskirati značku da meni pomogneš sada. Ne seri, Rigby. Ustao je.

To ti je najbolja ponuda koju ćeš u životu dobiti, Joe. Na sekundu. zapanjujuće, nevjerojatno, Rigby King djelovala je kao da će se rasplakati. Skrenula je pogled, obrisala nos nadlanicom, i opet pogledala Kurtza. Jedina emocija koja se sad tamo vidjela bio je bijes koji je primijetio i ranije.

Reci mi što bih morao učiniti, reče Kurtz.

Pogledala gaje preko stola. Ja ti sad pomognem, rekla je tako tiho da se morao nagnuti naprijed kako bi je čuo. Ja sad tebi pomognem da ostaneš živ, a onda, jednom... ne znam kad. ne brzo... možda na ljeto, možda još kasnije, ti meni pomogneš da nađem Farouza i Kevina Eftakara.

'Koji jeb su Farouz i Kevin Eftakar? upitao je Kurtz, još uvijek stojeći i naslanjajući se rukama na stol.

'Moj bivši muž i moj sin, šapne Rigby.

Sin?

Moj dečko, reče drotica. Imao je godinu dana kad gaje Farouz ukrao.

Ukrao? reče Kurtz. 'Govoriš o starateljstvu? Ako je sudac rekao...

Sudac nije rekao jebeno ništa, odreže Rigby. Nije bilo saslušanja za starateljstvo.

Farouz ga je samo uzeo.

Kurtz sjedne. Čuj. Rigby. zakon je na tvojoj strani. FBI će preuzeti slučaj ako je taj šupak od tvog bivšeg prešao državnu granicu. Ti si i sama dobra detektivka, i svi drugi odjeli će ti pomoći...

'Prije devet godina mi je ukrao moju bebu. i odveo gaje u Iran, reče Rigby. Hoću vratiti Kevina.

Ah, reče Kurtz. Protrljaо si je lice. Ja sam kriva osoba za to. Zadnja osoba koja ti može pomoći. Kurtz se tiho nasmije. Kao što si rekla, Rig, ja sam kriminalac, bivši zatvorenik, na uvjetnoj. Ne mogu prijeći ni preko prokletog Mosta mira bez deset dozvola koje ne mogu dobiti, a kamoli da bi mi netko dao putovnicu za Iran. Morat ćeš...

Mogu ti nabaviti krivotvorene dokumente, reče Rigby. 'Imam sa strane dovoljno novca da nas odvedem do Irana.

Ne bih znao kako da ga nađem... počne Kurtz.

Nećeš ni morati. Ja ću pronaći Farouza i Kevina prije nego što krenemo.

Kurtz je pogleda. Ako ih možeš naći. ja ti ne trebam...

Trebaš mi, reče Rigby. Posegnula je preko stola i uhvatila ga za ruku. Ja ću naći Farouza. Tebe trebam da mi ubiješ govnara.

Kurtz je inzistirao da odveze Rigby kući. Imali su još puno tema za razgovor, ali Kurtz nije htio raspravljati o ubojstvu na javnom mjestu, čak ni u Blues Franklinu, gdje je nedvojbeno isplanirano preko nekoliko ubojstava.

Jesmo se dogovorili, Joe?

Pijana si, Rigbv.

Možda, ali sutra ću biti trijezna a ti ćeš još uvijek trebati moju pomoć ako hoćeš doznati tko je pucao na tebe i... kakosezove... socijalnu radnicu.

OToole.

Aha. Onda, dogovor pali?

Ja nisam plaćeni ubojica.

Rigbv se zahihotala i zahliknula. Obrisala sije nos.

Unajmi Danca ako ti je toliko stalo da u Iran povedeš i ubojicu. reče Kurtz.

Ne mogu si priuštiti Danca. Priča se da traži sto soma dolara po glavi. Tko si to može priuštiti? Osim Malog Čikca i drugih mafijaških seronja kao što su tvoja djevojka i njen prijatelj pederko.

Dakle, hoćeš mene jer sam jeftin.

Aha.

Kurtz skrene u Aveniju Delaware. Rigby mu je rekla da živi u kući negdje prema Sheridanu. Problem je u tome, reče Kurtz, što ja nisam ubojica.

Ma znam da nisi, Joe, reče Rigby, sada tišim glasom. Ali možeš ubiti čovjeka.

Vidjela sam te.

Bangkok, reče Kurtz. Bangkok se ne računa.

Ne, složi se Rigby. Bangkok se ne računa. Ali znam da si i ovdje ubijao ljudi. Jebi ga, u buksi si završio jer si nekog mulca bacio kroz prozor na petom katu. A svaki crnac u gradu zna da si ti koknuo onog dilera Malcolmia Kibuntea, izveo ga iz Društvenog kluba u ulici Seneca jedne večeri prošle zime i bacio ga u Slapove.

Sad je Kurtz morao puhnuti kroz nos. Nikad nikoga nije bacio u Slapove. Kibuntea je svezao užetom i objesio nad ledenom vodom dok mu je postavljao nekoliko jednostavnih pitanja. Glupi seronja je odlučio osloboditi se užeta i otplivati umjesto da odgovori. Nitko ne može plivati užvodno, na rubu Nijagarinih slapova, u mraku, po zimi. i po noći. Neobično je sto je Djeva iz magle već sljedećeg jutra pronašla tijelo. Slapovi su obično godinama ili čak desetljećima skrivali tijela pod nevjerljivom težinom vode u padu.

Kurtz reče: 'Devet godina je jebeno dugo da se odlučiš vratiti svoga klinca. Neće te se sjećati. Vjerojatno sad već pušta brkove i ima vlastiti harem.

Naravno da me se neće sjećati, rekla je Rigby. ne iskazujući ljutnju koju je Kurtz očekivao. Zvučala je umorno. I nisam čekala devet godina. Slijedila sam ih tamo mjesec dana nakon što je Farouz oteo Kevina.

Što se dogodilo?

Prvo nisam mogla dobiti vizu od naših ljudi. Senator Movnihan onda nam je on bio senator, a ne ona lažna plavuša s rogovima koju sad imamo

Nisam siguran da se ženi može nabiti robove, reče Kurtz.

Jel' me zajebavaš ili te zanima? odreže Rigby. Movnihan mi je pokušao pomoći, ali ništa nije mogao, čak mi ni vizu nije mogao nabaviti. Zato sam prošla kroz Kanadu i otišla u Iran i otkrila gdje Tarouz živi s obitelji u Teheranu. i obratila se tamošnjoj

policiji i objasnila im stvari kad sam otkrila da me vara, Eftakar je naprsto ukrao moju godinu dana staru bebu a murja je pozvala nekakvog mulu i izbacili su me iz zemlje u roku od dvadeset i četiri sata.

Svejedno... počne Kurtz.

To je bilo prvi put', reče Rigby.

Probala si opet?

U devet godina? reče drotica. Zvučala je trijezno. Jasno da sam probala opet. Kad sam se vratila nakon prvog pokušaja, preselila sam se natrag u Buffalo, ušla u policiju, i pokušala dobiti pravnu i političku pomoć. Ništa. Dvije godine kasnije, uzela sam kratki dopust i vratila se u Iran pod lažnim imenom. Taj put sam čak i vidjela Farouza suočila sam se s njim u nekakvom kafiću kamo je zalazio sa svojom braćom i frendovima.

Opet su te izbacili iz zemlje?

Nakon tri tjedna u teheranskom zatvoru.

Ali si se opet vratila?

Sljedeći put sam išla preko kopna, kroz Tursku i sjeverni Irak. Koštalo me deset tisuća dolara da me prokrijumčare kroz Tursku, još osam da me jebeni Kurdi prevedu preko granice, i pet soma za krijumčare u Iranu.

Odakle ti tolika lova? reče Kurtz. A mislio je. Imaš sreće šio te nisu silovali i ubili.

Ali ona je to sigurno znala.

To je bilo u devedesetima, reče Rigby. Sve što sam imala, uložila sam na burzi i dobro mi je išlo. Onda sam sve potrošila vraćajući se u Iran.

Ali nisi našla Kevina?

Ovaj put nisam došla ni na četiristo kilometara od Teherana. Nekakva fanatična vjerska policija je uhitala moje krijumčare vjerojatno su ih i strijeljali a mene su deset dana ispitivali u nekakvoj provincijskoj policijskoj postaji, prije nego što su me naprsto džipom odvezli do granice s Irakom i opet me izbacili.

Jesu li ti naudili? Kurtz je zamišljaо opeklе od cigareta, strujne udare akumulatorom.

Nisu me ni takli, reče Rigby. Mislim da lokalni šef policije voli Amere.

I to je bilo to?

Ni blizu. Godine 1998. sam unajmila plaćenika po imenu Tucker da ode po Kevina.

Nije mi bilo važno hoće li ubiti Farouza, samo sam htjela da mi vrati Kevinu. Tucker

mi je rekao daje nekad bio u specijalcima, i da je desetak puta bio u Iranu da su ga ubacili u Teheran kao dio plana za izvlačenje talaca u onoj sjebanoj akciji Jimmyja Čartera u travnju 1980...

To baš i nije neka preporuka, reče Kurtz. Došao je do Ulice Sheridan i skrenuo lijevo slijedeći Rigbyine upute, a onda opet desno, u labirint ulica s kućama i stanovima izgrađenima šezdesetih godina. Rigby nije živjela daleko od stana Peg O'Toole, a to mu je bila sljedeća postaja.

Ne, reče Rigby. Pokazalo se da to baš i nije bila neka preporuka za starog Tuckera. Nije uspio.

Nestao je, reče Rigby King. Dobila sam od njega telegram s Cipra, u kojem piše daje spremam za 'posljednju fazu operacije', što god mu to trebalo značiti, a onda je nestao. Dva mjeseca kasnije dobila sam paket iz Teherana od Farouza. premda nije bilo adrese pošiljatelja.

Daj da pogodim, reče Kurtz. Uši?

Osam prstiju i nožni palac, reče Rigby. Prepoznala sam prsten najednom prstu, veliki rubin u nekom školskom prstenu na koji je Tucker izgleda bio silno ponosan. Zašto nožni palac? upita Kurtz.

Ubij me ako znam, rekla je Rigby i nasmijala se. Nije zvučala kao da joj je zbilja smiješno.

I sad si spremna opet otići tamo. i povesti mene sa sobom.

Nisam još do kraja spremna, reče drotica. Možda na ljeto.

Jao meni, reče Kurtz. Stao je pred nelijepom kućom koju mu je pokazala Rigby. A ja ću ti dotad pomoći koliko god mogu, reče Rigby okrećući se da ga pogleda. Smrad smrti još je dopirao s njene odjeće.

I vjerovat ćeš mi da ću održati svoj dio pogodbe kad dođe vrijeme, ha? upita Kurtz.

Aha.

Sto mi možeš reći što će mi pomoći oko moje pucnjave? upita Kurrtz. Odlučio je.

Htio je njenu pomoć.

Kemper misli da si u pravu, reče Rigby. Jasein Goba nije radio sam.

Zašto?

Iz više razloga. Kemper ne vjeruje da je Goba imao snage odvući se uza stube u svojoj kući. Mrtvozornik kaže da je. bez obzira na tragove krvi i na krv u kupaonici. Goba izgubio oko dvije trećine krvi prije nego što je stigao do kuće.

Znači, netko mu je pomogao da se popne, reče Kurtz. Sto još?
Auto kojeg nema, reče Rigby. Jasno, u tom kraju bi ga ukrali, ali da se Goba sam dovezao iz garaže, sjedalo i pod i volan i sve bi bilo prekriveno krvlju. Krvi posvuda. Od toga bi čak i lopovi iz Lackawanne iza mosta zastali.
Ako krv nije bila samo na zadnjem sjedištu, reče Kurtz. Ili u prtljažniku.
Aha.

Vjeruješ li ti Kemperovoj procjeni. Rig?
Vjerujem, reče žena. On je dobar detektiv. Bolji od mene. Protrljala sije sljepoočnice. Isuse, sutra će mi glava pucati.
Nisi jedina, reče Kurtz. Odlučio je. Imaš još što o Gobi?
Razgovaramo sa svima koji su ga poznavali, reče Rigby King. A Jemenci su ionako klanski nastrojeni i zatvoreni naročito nakon one frke s teroristima lani. Ali rekli su nam dovoljno da nas uvjere kako je Goba bio pravi usamljenik. Nije imao prijatelja. Ovdje nije imao ni obitelji. Izgleda daje čekao da mu zaručnicu prokrijumčare ovamo. To sad istražujemo. Ali par susjeda reklo nam je da su jednom ili dvaput vidjeli kako Gobu kući dovozi neki bijelac.
Bijelac gaje par puta dovezao kući? ponovi Kurtz. To je sve?
Zasad. Još uvijek ispitujemo susjede i ljude koji su radili s Gobom u autopraonici. Imate opis toga bijelca?
Bijelac je, reče Rigby. O. da jedan narkić je rekao da je Gobin frend imao dugu kosu ko cura.
Kao vozač automobila koji se probio iz garaže, pomisli Kurtz. Možeš li mi pribaviti kakvu informaciju o stricu Peg O'Toole?
Starcu u kolicima koji te ispljuskao? Bojniku? reče Rigby. Aha, zašto? Nazvali smo ga i pitali kako su on i njegov partner, bivši vijetnamski pukovnik...
Trinh.
Aha. Pitali smo bojnika kako su oni čuli za pucanje na O'Toolicu. Bojnik živi na Floridi, znaš. Trinh u Kaliforniji.
Kurtz je čekao. Znao je gdje njih dvojica žive zahvaljujući Arlene. ali nije to mislio priznati Rigby ako ne bude morao.
Bojnik je rekao Kemperu da se vratio u Neolu na sastanak dioničara. Rekao je da se voli sastati s nećakinjom kad god dođe. Netko .. nienom uredu rekao mu je za

pucnjavu nisu imali nikakve podatke o obitelji za O'Toolicu, samo onog tipa Briana Kennedyja na ' Mttanu.

Kennedy bio na Manhattanu kad su ga kontaktirali?

Bio je na putu, reče Rigby. Letio je za Buffalo da se vidi sa zaručnicom. Iskrivljeno se nasmiješila. Sumnjaš na dečka? Pa bili su zaručeni, zaboga.

Jooj, reče Kurtz, imaš pravo. Nije mogao imati veze s pucnjavom ako je bio zaručen sa žrtvom. Tako nešto se još nikad nije dogodilo.

Rigby strese glavom. A koji bi mu bio motiv, Joe? Kennedy je bogat, uspješan, zgodan... njegova zaštitarska agencija je jedna od najvećih u državi, znaš. Osim toga, provjerili smo bio je na putu.

Kurtz je htio pitati Jeste li sigurni? ali se zaustavio. Njegova glavobolja je pulsirala, iza očiju su mu bljeskale prigušene žaruljice. Čvrsto je stisnuo volan. Bojnik je imao sina koji je poubijao neke ljudе u Srednjoj školi Neola negdje u sedamdesetima... počeo je.

Sean Michael O'Toole, reče Rigby. Kemperje to istražio. Mali luđak je poslan u veliku bolnicu za kriminalne luđake u Rochesteru, i tamo je i umro, 1989...

Umro, reče Kurtz. Arlene nije mogla doći do bolničkih zapisa. Bio je mlad.

Jedva trideset, reče Rigby. Za ženu koja je upravo strusila četiri tekile i dvije pive, izražavala se vrlo čisto, ali njene lijepe smeđe oči djelovale su umorno. Vrlo umorno.

Što mu se dogodilo? Ubio se?

Aha. I to gadno.

Kako to misliš?

Mali Sean se nije naprsto objesio ili ugušio plastičnom vrećicom... aa. Sebe i još nekoliko zatv orenika natopio je benzinom i zapalio svoje krilo visoko osiguranog odjela tijekom posjeta. Umrla su još trojica osim Seana. a pola krila je izgorjelo.

Trenutni direktor kaže da još ne znaju kako je mali došao do benzina.

Kurtz promisli o ovome. Bojnik je sigurno bio jako ponosan.

Tko zna? reče Rigby. Ni sa mnom ni s Kemperom nije htio razgovarati o sinu.

Rekao je, citiram Pustite da mrtvi pokopaju mrtve. Vojnici baš su slatki. Otvorila je vrata i izašla na travnjak pred kućom. Oblaci su jurili nebom a v jetar sa sjeverozapada bio je hladan. Kurtzu se činilo daje u Buffalo stigao kasni listopad. Sutra si slobodna? upita Kurtz.

Aha, reče Rigby King. Radila sam zadnjih pet vikenda, a sad kad je tvoj i O'Tooličin slučaj službeno zatvoren a mrtvi pederi su predani mrtvozorniku, imam slobodan dan. Zašto?

Hoćeš sutra sa mnom u Neolu? Dok je još izgovarao riječi, Kurtz se iznenadio što to predlaže.

Rigby je djelovala jednako tako iznenađeno. Neola? Onaj gradić kod granice s Pennsylvanijom? Zašto bi... Izraz lica joj se promijenio. Oh, tamo su bojnik O'Toole i vijetnamski pukovnik živjeli i radili prije nego što su se umirovili i preselili na toplije. U čemu je stvar, Joe? Tražiš način da se osvetiš za ponoćnu pljusku i hoćeš da ti čuvam leđa dok ti budeš mlatio šezdesetgodišnjaka u kolicima?

Ne baš, reče Kurtz. Ima još nešto što bih htio provjeriti tamo dolje, a mislio sam da bi bio zgodan izlet. Vratit ćemo se do večeri.

Zgodan izlet, ponovila je Rigby, glasom kao da je Kurtz prešao na neki strani jezik.

Ma može, 'ko ga jebe? Zašto ne? Kada?

U osam?

Aha, može. Još ču malo piti i onesvijestiti se tako da budem svježa za sutrašnji piknik. Stresla je glavom kao da se ne može načuditi vlastitoj gluposti, zalupila suvozačka vrata, i krenula prema svojoj kući.

Osjećajući istu takvu začuđenost nad samim sobom, Kurtz je pokrenuo Pinto i odvezao se.

Kurtz je baš krenuo po Sheridanu prema istoku kad mu je zazvonio telefon. Ispao gaje iz džepa i palcem ga uključio trudeći se da izbjegne neku staricu u Pontiacu koja je vrludala iz trake u traku, i čuo je samo zvuk slobodne linije. Opet je zazvonio telefon, ali u drugom džepu.

Sranje. Zabunom se javio na Gonzagin telefon. Pronašao je svoj vlastiti telefon.

Imam neke informacije koje si htio, reče Baby Doc.

Nije ti dugo trebalo, reče Kurtz.

Nisam znao da hoćeš da odugovlačim, reče Baby Doc. To bi te više koštalo. Hoćeš da ti kažem ili nećeš?

Aha.

Dečki's kojima sam popričao nisu gospunu G. prodali onaj komad metala za koji si pitao, reče Baby Doc.

Kurtz je skrenuo lijevo sa Sheridana i preveo si Babv Docovi ljudi nisu Jaseinu Gobi prodali onu 22ojku kojom je pucao.

Ali ti isti dečki su bili u kontaktu s našim prijateljem.

'Reci mi, reče Kurtz. Gledao je kućne brojeve u boljestojećem kvartu. ovdje južno od Ulice Sheridan. Drveće je tu bilo veće nego u Rigbynom kvartu. a ulica tiša.

Vjetar je snažno puhao i gurao žuto i crveno lišće preko pločnika pred njegovim vrlo sporim Pintom.

'Dečke su zamolili da obave neke posebne dokumentacijske poslove za jednog njegovog prijatelja, reče Baby Doc.

Krivotvorena viza9 pomisli Kurtz. Putovnica'.

Kojeg prijatelja? upitao je.

Neku ljepoticu po imenu Ajša. reče Baby Doc. 'Zaručnica našeg pokojnog prijatelja. Dolazi sa sjev era u posjet i trebala bi stići u nedjelju navečer. Očito njeni ljudi baš nisu u tijeku s lokalnim vijestima. Vjerojatno zato što žive na farmi. Gobinu zaručnicu Ajšu trebali bi sutra navečer prokrijumčariti preko kanadske granice. Ni ona ni krijumčari nisu čuli za Gobinu smrt tamo u Kanadi, gdje su se skrivali čekajući prelazak.

A kada točno stiže? 1 kamo? upita Kurtz.

Htio bi puno doznati a ne nudiš puno za uzvrat, reče Baby Doc.

Stavi mi na račun. Kurtz je znao da će njegova ponuda uzvratne usluge prije ili kasnije doći na red. Danas se debelo zadužio. Samo se nadao da usluga za Baby Doca neće uključivati odlazak u Iran da bi nekoga upucao.

U nedjelju, u ponoć, reče Baby Doc. Plavi Dodge Intrepid iz 1999. s ontarijskim tablicama. Raspon mnogih boja. Ostavit će je odmah iza naplatnih kućica na ulasku u centar.

Kurtzu je trebala samo sekunda da si prevede ovo posljednje. Prokrijumčarit će je preko Duginog mosta, odmah ispod Slapova, za dva dana. Shopping centar Duga bio je kod prvog izlaza iza carine.

Tko će je dočekati? upita Kurtz.

Nitko je neće dočekati, reče Baby Doc. Svi njeni prijatelji s ove strane su produžili dalje. Prijevod Goba je mrtav. Kakvu god pogodbu smo imali s njim, umrla je zajedno s njim. Zadržat ćemo novac koji nam je dao i pustiti je da se sama snađe.

A zašto ne otkažete dostavu? upita Kurtz.

Prekasno je. Baby Doc nije mu ponudio nikakve detalje, ali Kurtz je prepostavio da se naprosto nikome ne da.

Koliko je naš frend platio za tu velikodušnu uslugu? upita Kurtz. Goba je radio u autopraonici, i nije bio izvan zatvora dovoljno dugo da prikupi puno novca.

Čuo je kako Baby Doc oklijeva. Već mu je dao puno potencijalno štetnih informacija, u zamjenu samo za obećanje budućeg prijateljstva. Ali, Baby Doc je znao što je Kurtz učinio za njegovog oca.

Petnaest dolara, reče Baby Doc. Za svaku stranu.

Trideset tisuća dolara za papire i krijumčarenie, podijeljenih između Baby Doca i kanadskih krijumčara.

Dobro, hvala, reče Kurtz. Dužan sam ti.

Da, reče Baby Doc, jesi. Prekinuo je vezu.

Kuća Peg O'Toole bila je puno ljepša od one Rigby King cigla, na kat, veliki prozori s lažnim drvenim škurama; njena se zgrada sastojala od samo četiri stana, garaža za četiri automobila bila je

sklonjena otraga, a zrelo drveće bacalo je sjenu na malo prednje dvorište. Oblaci su sad bili sivlji i niži. vjetar je bio hladniji, a posljednje lišće padalo je s drveća poput posljednjih preživjelih s prevrnutog Titanic a.

Kurtz, je pronašao mjesto za parkiranje i prešao ulicu da pogleda kuću. Imao je provalničku opremu na stražnjem sjedalu Pinta, ali prvo je htio promisliti.

Glavobolja od potresa mozga bila je sve gora, kao što je obično bivalo u popodnevnim satima, i morao je škiljiti da bi mislio.

Dok je tako stajao i škiljio, muški glas je rekao: Hej. g. Kurtz.

Kurtz se hitro okrenuo, jednom rukom već posegnuvši prema 38ici u futroli pod kaputom.

Tip koji se bavio zaštitarstvom, O'Tooličin zaručnik Brian Kennedy. Izašao je iz narančastocrvenog terenca, prešao cestu, i ispružio ruku. Kurtz ju je prihvatio pitajući se koji se kurac događa. Zar ga je Kennedy pratilo dovde?

Kako vam se sviđa? upitao je Kennedy mahнуvišći rukom.

Kurtzu je trebala sekunda da shvati kako privlačni mladić govori o svojem sportskom vozilu. Aha, reče Kurtz glupavo, slijedeći Kennedyja natrag preko ulice prema velikom terencu. Bio se pitao jesu li mi obrambena pozornost i sposobnost opservacije stradali zbog toga glupog potresa mozga, a sad je znao. Ako mu se

netko mogao prikrasti i parkirati narančasti SUV od dvije i pol tone iza njega dok on zuji, možda baš i nije onoliko budan koliko bi trebao biti.

Kao da mu čita misli, Kennedy reče: Bio sam parkiran i slušao sam kraj nečega na radiju prije nego što odem gore u Pegin stan, kad sam vas video. Jel vam se sviđa? Kurtz je shvatio da još uvijek govori o terencu. Aha. Sto je to? Oznaka na prednjoj maski nije mu bila poznata. Kurtzu se živo jebalo za to koja je marka, ali htio je na minuticu zabaviti Kennedyja dok se njegov bolni mozak ne dosjeti razloga zašto bi on mogao stajati pred kućom Peg O'Toole.

Laforza, reče Kennedy. Ograničena proizvodnja, iz Escondida. To nije SUV, to je VOS.

Vozilo običnogseronje? pomisli Kurtz. Naglas je rekao: VOS?

Vozilo osobne sigurnosti. Kennedy je šakom lupio o vozačka vrata. Kevlar u vratima. Trideset i dva milimetra debelo Spectra

Shield staklo otporno na metke na prozorima, šajbama i krovu. Handsfree komunikacija i transponder. GM Vortek od šest litara V8 ispod haube, četiristo i dvadeset pet konja.

Fora, rekao je Kurtz, nastojeći da mu glas zvuči kao da ima četrnaest godina.

Moje osobno vozilo je Porche 911 Turbo, reče Kennedy, ali povremeno vozim Laforzu kad obilazim klijente. Naša agencija dobiva malu proviziju od ljudi iz Escondida ako im osiguramo narudžbu.

Koliko bi me koštalo nešto takvo? upita Kurtz. Zveknuo je prednju lijevu gumu. Od toga ga je zaboljela noga. Upravo je upotrijebio sve svoje znanje o kupovanju auta.

Ovo je VOSL4, reče Kennedy. Vrhunski proizvod. Ako vam omogućim popust, oh... stotridesetdevet tisuća dolara.

Kurtz promišljeno kimne. Razmislit ću o tome. Morao bih prvo razgovarati s gospodom.

Ah, oženjeni ste, g. Kurtz? Kennedy je krenuo natrag prema kući, a Kurtz ga je pratio do pločnika.

Zapravo nisam, reče Kurtz.

Kennedy trepne i prekriži ruke. Možda djeluje kao trenutni James Bond, pomisli Kurtz, ali mozak mu baš ne radi tako brzo kao superšpiji.

Kao u zakašnjeloj reakciji. Kennedy se dvaput nasmijao. Imao je onaj glasan, lak. opušten smijeh kakavljudi vole. Kurtz bi mu toga časa rado razbio glavu lopatom. A što vas dovodi u Pegin kvart. g. Kurtz? Zaštitarev ton nije bio agresivan, samo ugodno znatiželjan.

Sigurno mi vi možete reći, reče Kurtz. Lik vozi Porche 911 Turbo. On je član kluba koji je Tom Wolfe nazvao gospodarima svemira.

Kennedy kimne, načas razmisli, pa reče: Još razmišljate kao privatni istražitelj. Raščišćavali ste neke stvari oko pucnjave, i pitali ste se ima li u Peginoj kući kakav trag.

Kurtz je malo raširio oči, kao da je zadržao Kennedyjevom logikom.

Ali niste namjeravali provaliti unutra, jel' da, g. Kurtz? Kenneđv jev bijeli smiješak ublažio je pitanje. To je smiješak, pomisli

Kurtz, koji bi se stvarno mogao nazvati zaraznim. Kurtz je mrzio stvari koje šire zaraze.

Uvijek sam imao običaj stajati pred kućama žrtava nastojeći pokupiti psihičke vibracije dok sam još bio privatni detektiv, pomislio je Kurtz, ali nije to rekao naglas. To bi moglo biti malo previše, čak i za nekog tako samozadovoljno tupog kao što je Brian Kennedy.

Hoćete ući? rekao je Kennedy bacajući u zrak svežanj ključeva. Baš sam došao po neke papire za osiguranje i dokumente koji trebaju bolnici. Siguran sam da Peg ne bi zamjerila da uđete na sekundicu dok sam ja tamo.

Kurtz je uhvatio prošlo vrijeme u zadnjoj rečenici. Zar je O 'Toolica umrla? Koliko je zadnje čuo, bila je na aparatima.

Jasno, rekao je, i pošao za Kennedyjem u zgradu.

I, kako izgleda O'Tooličin stan? upitala je Arlene kad se Kurtz kasnije toga popodneva vratio u ured. "Jesi našao kakav trag?

Samo o njoj kao osobi, reče Kurtz.

Kao na primjer? reče Arlene. Otresla je pepeo u pepeljaru.

Kurtz priđe prozoru. Postalo je hladnije i mračnije i opet je počelo kišiti. Premda je falilo još sat vremena do službenog zalaska sunca, ulična svjetla na Chippewi su se upalila, a farovi automobila odsijavali su se od mokrog asfalta.

Kao na primjer, sve je bilo uredno i čisto i puno umjetničkih djela, reče Kurtz. Ne puno izvornih djelato si nije mogla priuštiti sa svojom plaćom socijalne radnice ali ukusne stvari, i više malih originalnih ulja i skulptura nego što bi većina ljudi skupila. I knjige. Puno knjiga. Uglavnom džepna izdanja, ali na svima se vidi da su čitane, ne samo u kožu uvezana sranja koja dobro izgledaju na policama.

Beletristica, feljtonistika. klasici.

Ali nikakav pravi trag. znači, reče Arlene.

Kurtz je stresao glavom, okrenuo se natrag u sobu, i otpio malo kave iz Starbucksa koju je donio sa sobom. Donio je jednu šalicu i za Arlene, a ona je otpijala između dimova Maribora. Na stolu joj je stajao laptop, reče Kurtz. I dva niska ormarića za spise. Ali, jasno, nisam ih mogao pregledati dok je Kennedy tamo.

Čudno je što te pustio da uđeš s njim, reče Arlene. Sigurno je najnaivniji zaštitarski stručnjak na svijetu...

Ili puno prelukav za vlastito dobro, reče Kurtz. Skuhao nam je čaj.

Kako lijepo domaćinski, reče Arlene. Znači, on se udomaćio u kući gđice O'Toole, ha?

Kurtz slegne ramenima. Rekao mi je da je uvijek bio kod nje kad bi svakih nekoliko tjedana dolazio u Buffalo. Vidio sam u ormaru nešto njegovih odijela i sakoa.

Pustio te da uđeš u njenu spavaoniku?

Prikupljao je neke stvari, reče Kurtz. Ja sam samo stajao na vratima.

Zaručnici, rekla je Arlene, onim tonom kojim drugi ljudi obično govore Djeca.

Stosetumože? Glavom je pokazala na svoj kompjuterski ekran, gdje su imena mušterija za VjenčanaZvonadotkom bila poredana kao po konciću.

Ostaje pitanje zašto me pozvao unutra? reče Kurtz okrećući se da bi gledao promet kako napreduje kroz hladnu listopadsku kišu. Pitao me što radim tamo, ali onda je sam odgovorio kao da me stvarno nije htio opterećivati time. Zašto bi to učinio? Zašto nije bio ljut ili bar sumnjičav kad me uhvatio kako njuškam oko O'Tooličine kuće?

Dobro pitanje, reče Arlene.

Okrenuo se od prozora. Znaš li ti išta jemenskoga?

Arlene se zabulji u njega. Misliš, neko jelo iz Jemena?

Ne, mislim na jezik, reče Kurtz.

Arlene se nasmiješi i ugasi cigaretu. Mislim da se u Jemenu govori arapski. Možda neki od njih govore i farsi, ali mislim da je arapski glavni jezik.

Kurtz protrlja svoju bolnu glavu. Aha. Dobro. Znaš li ti išta arapskoga što bi razumio neki Jemenac?

AlGhasla, reče Arlene. Thowb AlZfag, AlSubhia.

To si izmisnila, reče Kurtz.

Arlene strese glavom. Tri vrste vjenčanih haljina haljina za večer prije vjenčanja, AlGhasla, vjenčanica, ThwobAlZfag, i haljina za dan poslije vjenčanja, AlSubhia. Maloprije sam mušteriji iz Utiče pomogla da naruči sve tri od jemenske krojačice na Manhattanu.

Pa, valjda će to poslužit, reče Kurtz. Dovest ću malu Ajšu ovamo u ponedjeljak navečer, pa vas dvije možete pričati o vjenčanim haljinama. Ona ne zna da je postala udovica prije nego što se udala.

Arlene je zurila u njega sve dok joj nije ispričao što mu je preko telefona rekao Baby Doc.

To je baš tužno, reče Arlene paleći još jedan Marlboro. Stvarno misliš da ti ona može reći nešto o onome što je radio Jasein Goba? Ona je bila u Kanadi.

Kurtz slegne ramenima. Možda se čak nećemo moći ni sporazumjeti, ali ako je ja ne dočekam sutra navečer kod Nijagarinih slapova, nitko drugi neće. Ljudi Baby Doca su oprali ruke od nje. Samo će je prije ili kasnije pobrati drotovi i poslat će je natrag u Jemen."

Pa ćeš je ti sutra navečer pobrati i pokušat ćeš razgovarati s njom, reče Arlene. A ne znaš jezik. Što ćeš onda? Sporazumijevanje znakovima?

Imaš kakvu ideju?

Da, reče Arlene. Znam neke ljudi iz moje crkve koji sudjeluju u jednoj vrsti podzemne željeznice koja pomaže ilegalnim imigrantima.

Goba je taj dio već sredio, reče Kurtz.

Arlene strese glavom. Ne, hoću reći, javit ću se tipu koji pomaže imigrantima Nikiju sutra u crkvi, on će nazvati nekog od Jemenaca koji njima prevode, pa nam mogu pomoći da razgovaramo s djevojkom.

U redu, reče Kurtz. Dovedi tog tumača ovamo rano ujutro u ponedjeljak.

Ne može li to pričekati do malo kasnije? upita Arlene. Ta žena Ajša može u nedjelju prespavati kod mene. pa se možemo s tumačem sastati u ponedjeljak.

U ponedjeljak su Sisvete. reče Kurtz, kao da to sve objašnjava.

Pa?

Razmišljaо je bi li joj rekao da mu je Toma Gonzaga obećao kako će ga ubiti u ponoć na Sisvete ako ne riješi problem ubojice narkića i dilera. Razmišljaо je o tome kakvih petmikrosekundi. Imam posla za Sisvete, reče.

Dobro, rano ujutro u ponedjeljak, reče Arlene. Prišla je prozoru i pridružila mu se u promatranju kiše. Sad je već bilo ozbiljno mračno. Neki ljudi naprsto nemaju sreće, ha, Joe?

Kako to misliš?

Muslim, ta Ajša će se sutra ujutro probuditi uvjerena da će te večeri naći svoga zaručnika u novoj zemlji, da će postati supruga i možda dobiti američko državljanstvo, i da joj sve ide kao po loju. Umjesto toga, čut će da joj je zaručnik mrtav a ona je strankinja u stranoj zemlji.

'Da, pa... , reče Kurtz.

"Hoćeš li joj reći da si ga ti ubio? Gobu?

Kurtz se zagleda u svoju tajnicu. Oči su joj bile suhe nije se omekšala ali pogled joj je bio negdje daleko.

Ne znam', reče Kurtz nervozno. Koji je sad tebi kurac?

Naprosto, život je ponekad baš ukenjan. reče Arlene. Idem doma. Ugasila je cigaretu, ugasila i kompjuter, izvukla iz ladice svoju torbicu, navukla kaput i izašla iz ureda.

Kurtz je nekoliko minuta sjedio kraj prozora, promatrajući sivi sumrak i kišu i skoro žaleći što ne puši. Tijekom godina u Attici, taj nedostatak navike dobro mu je poslužio cigarete koje je dobivao bile su sredstvo cjenkanja i mita. Ali ovakvih dana se pitao, bi li mu pušenje smirilo živce ili smanjilo glavobolju.

Zazvonio mu je mobilni.

Kurtz? Gdje si? Sto je bilo s našim sastankom?

Angelina Farino Ferrara.

Još sam na putu, reče Kurtz.

Ti lažljiva vreća govana, reče donova kći. U svom si uredu i gledaš kroz prozor.

Kurtz pogleda na drugu stranu Chippewe. Tamo je stajao sveprisutni crni Lincoln, parkiran preko puta ulice. Kurtz ga nije vidio ni kad su stigli ni kad su parkirali.

Dolazim gore, reče Angelina. Znam da imaš bravu na onim vanjskim vratima, pa nemoj da čekam. Pusti me unutra.

Dođi gore sama, reče Kurtz. Pogledao je monitor kraj Arleninog stola. Nije imao iluzija o sposobnosti donje brave da zadrži njene tjelohranitelje ako budu jako željeli doći gore zajedno s njom. U serverskoj sobi postojao je mali prozor koji je stajao tri metra iznad jednog nižeg krova, a onda i ljestve koje se spuštaju ne u jednu već u dvije pokrajnje uličice. Kurtz nije volio biti nigdje gdje je postojao samo jedan izlaz.

Bit ću sama, reče Angelina i prekine vezu.

Kurtz je promatrao kako žena prelazi Chippevvu i kreće kroz kišu prema njemu.

Dodgera je frustriralo to što jutros nije uspio srediti učiteljicu u Parku Orchard, pa gaje razveselilo kad je rano popodne preko bežične PDA/mobilne veze s Gazdom dobio novu i zanimljiviju zadaću.

Metu je poznavao iz prošlih uputa. U određenom smislu. Dodgeru nije bilo važno tko su mete, ni zašto su postali mete njemu su sve to bila sredstva za postizanje cilja Usksnsnuća. Ali u drugom smislu, sve je bilo puno zanimljivije kad su i mete bile teže. A ova bi trebala biti teška.

Znao je adresu. Povremeno je kišilo kad je dovezao deratizacijski kombi do adrese u Tornju marina, blizu lučke marine. Blizu nebodera bilo je veliko javno parkiralište i, u skladu sa Šefovim obećanjem, tamo je bila parkirana nova Mazda sedan, s ključevima u ispušnoj cijevi. Deratizacijski kombi baš nije idealno vozilo ako nekoga slijediš.

Dodger se smjestio na prednje sjedalo Mazde, pronašao neki jazz na radiju, i promatrao Toranj marina kroz mali dalekozor. Dobro su ga uputili u trenutnu borbu oko trgovine heroinom u Buffalu, i znao je da je ova zgrada ujedno i glavni stožer Farinine kćeri: bila je vlasnica dva najgornja kata, s potkovljem kao svojom privatnom adresom, dok su računovođe i ostali radili a ponekad i živjeli kat ispod. Njena osobna vozila bila su u podrumskoj garaži kojoj se moglo prići samo internim dizalima, zaključanim stubištima, ili preko podzemne rampe koju zatvara čelična mreža upravljana magnetskim karticama stanara.

Dodger je čekao. Hladna kišica je ojačala, što je bilo dobro: prolaznici na parkiralištu ili obližnjem parku marine neće ga vidjeti kroz kišom zamrljane prozore. Dodger je isključio radio da ne isprazni Mazdin akumulator, i čekao. Oko četiri popodne, mreža na vratima garaže se podigla i polako se pojavio crni Lincoln. Dodger je promatrao kako se Lincoln okreće do polukružnog prilaznog puta pred Tornjem marina. Vozač Lincoln je izašao i zaobišao auto, a drugi tjelohranitelj je stajao i promatrao ulicu dok je Angelina Farino Ferrara izlazila na prednja vrata, govorila nešto vrataru u livreji, i zatim prišla Lincolnu.

Nije ušla u njega. Kratko je porazgovorila s dvojicom ljudi, a onda krenula trčati pješačkim putem koji vodi uz obalu, tamo gdje se jezero Erie sužava u rijeku Nijagaru. Lincoln je sišao s prilaznog puta i polako je slijedio prema sjeveru.

Dodger je uključio brisače i slijedio ih nekoliko stotina metara iza njih.

Znao je iz uputa da Farinica voli trčati rano ujutro i opet popodne. premda obično kasnije nego sad. Možda ju je tako rano izvukla oluja na dolasku, ili sve jača kiša. Dodger je prepoznao i dvojicu ljudi u Lincolnu. Vozač je bio Corso Figini zvani Čekić, ozbiljni štemer kojeg je donica dovela iz New Jerseyja još prošlog proljeća. Mršaviji, beskrajno privlačniji tip koji ga je danas pratio bio je Colin Sheffield, dobro odjeven londonski kriminalac od trideset i nešto godina koji se specijalizirao za vrhunsko reketarenje. dilanje droge, i zaštitarstvo. Sheffield je radio za vodu druge najjače bande u Engleskoj. sve dok nije postao malo preambiciozan za svoje dobro nije pokušao koknuti svog poslodavca, pričalo se. samo je htio malo akci je zadržati za sebe i na kraju je zbrisao iz zemlje par sati prije nego što mu je zakucao tim ubojica koje je poslao njegov šef.

Dodgerove prijašnje upute nisu govorile kako je Farinica uspjela zaposliti Colina Sheffielda, ali to nije baš bilo ni važno.

Lincoln se kretao polako, držeći korak s trkom svoje šefice, i Dodger ih je morao prestići da ne bi djelovao sumnjivo. Vozači su već palili svjetla, a pogled na zapad i sjever bio je pun tamnosivih i oblaka koji su stizali s listopadskim sumrakom.

Dodger nije okrenuo glavu kad je prošao kraj Lincolna i žene u trku.

Napravio je veliku petlju, i vratio se na parkiralište s kojeg je krenuo, zaustavivši se kraj deratizacijskog kombija. Nije baš mislio da je mafijaškoj kćeri pametno tako se držati rutine, i trčati uz rijeku svakog jutra i večeri. Na putuje bilo nekoliko mjesta

gdje je tjelohranitelji nisu mogli vidjeti ako ostanu u autu a to su činili i Dodgeru se činilo da bi džogiranje bilo dobro vrijeme i mjesto da je sredi.

Upute su govorile da Farinica trči po četrdeset i pet minuta svaki put kad trči uz rijeku i, zbilja, i ona i Lincoln vratili su se pred Toranj marina četrdeset i šest minuta nakon što su krenuli. Dodger ju je kroz mali dalekozor gledao dok je razgovarala sa Sheffieldom i Figinijem, oslanjajući se na auto i dižući noge dok se hladila, a onda je ušla na prednja vrata. Lincoln je ostao u lerusu pred ulazom. Figin. vozač, čitao je formular kladionice.

Petnaest minuta kasnije, vratila se i sjela na stražnje sjedalo i Lincoln je krenuo. Sad je već bilo dovoljno mračno a kiša dovoljno jaka da Dodger nije brinuo hoće li ga ugledati dok slijedi veliki crni auto do Elmwooda i onda na sjever do Ulice Chippewa. Bit će im samo još jedan par farova u subotnjem prometu na putu za jedino živahno mjesto u Buffalu.

Lincoln su parkirali u Chippewi a Dodger je zastao na području za utovar dok nije bio u potrazi za mjestom za parkiranje. Vidio je Farinica prelazi ulicu i ulazi kroz jedna vrata. To nije bio ni klub ni restoran, pa je zapisao adresu na PDA. poslao je preko mobilnog telefona, i čekao. Kad je policijski auto naišao i zastao kraj područja za utovar, Dodger se odvezao oko bloka, vratio se. i pronašao mjesto za parkiranje samo tri auta iza Lincoln. Policijski auto je otišao.

Imao je sreće. Sat vremena kasnije, i nigdje u kvartu ne bi bilo mjesta za parkiranje.

Dvojica tjelohranitelja promatrala su prozor na drugom katu. Siguran da ga tjelohranitelji još uvijek nisu uočili kroz mrak i kišu iza sebe. Dodger se poslužio dalekozorom da načas pogleda isti taj prozor. Angelina Farino Ferrara načas je stala pred prozor gledajući dolje prema svojim tjelohraniteljima. Onda se okrenula i obratila nekome u sobi. Dodger je naučio čitati s usana, ali ženina glava bila je okrenuta tako da nije mogao razaznati što govori. Onda se maknula s vidika, a u uredu tamo gore ugasila su se svjetla.

Njegov mobilni telefon tiho je zaivonio, i Dodger je spremio dalekozor. Dvojica ljudi u Lincolnu sad su bila samo obrisi, krupni vozač je čitao, a onaj drugi je zurio ravno pred sebe, i Dodger je pretpostavio daje njena pojava na prozoru bila ugovoreni znak da se Figin i Sheffield mogu opustiti.

Na zaslonu dlanovnika pojавio se tekst: ADRESA POTVRĐENA. IZVRŠENJE.

Dodger je izbrisao poruku, izvukao svoju 9milimetarsku Berettu i brižljivo pričvrstio tanki prigušivač. Zatim je, navukavši jeftini baloner koji mu je bio dva broja prevelik, isključio svjetlo u kabini Mazde, provukao se preko mjenjača do suvozačkog sjedala, i izašao na kišu.

Što hoćeš? pitao je Kurtz. Svoj novac?

To bi bio dobar početak, reče Angelina. Ušla je u ured i promatrala kako Kurtz za njom zaključava vrata. Onda je spustila svoj kašmirski kaput na stari kožnati kauč. Imala je na sebi usku crnu haljinu s dubokim rezom gore i visokim na bokovima, skupe kožne čizme, usamljen zlatni lančić i nekoliko tankih zlatnih narukvica. Još nikad nije video Angelinu Farino Ferrara u takvoj odjeći. Kad bolje razmislim, pomisli Kurtz, uglavnom sam je viđao u trenirkama ili odjeći za džoging. Njena tamna kosa bila je sa strane povučena unatrag. ali tako da je otraga padala slobodno. Djelovala je mokro, ali nije bio siguran je li to od hodanja kroz kišu ili zbog neke pjene.

Kurtz je podigao omotnicu sa svoga stola i predao joj je. U njoj je bio cijeli predujam od pet tisuća dolara. Upotrijebit će drugi novac za financiranje bijega u utorak, ako do toga dode. Bacio se u svoj stolac i pogledao prema njoj. Njegova 38ica bila je u futroli pričvršćenoj za donju stranicu ladice u njegovom stolu, desetak centimetara od njegove ruke.

Uzela je omotnicu bez komentara ili brojanja, stavila je u džep kaputa što ga je prebacila preko naslona kauča, i prišla prozoru. Kiša je sad lupala o staklo, a zrak koji je dolazio kroz odškrinut prozor bio je hladan, ublažavajući vrućinu i zagušljivost od servera i drugih strojeva u pokrajnjoj sobi.

Još uvijek gledajući neonom išaranu ulicu, rekla je: Trebam tvoj savjet. Joe.

Joe? reče Kurtz. Nikad mu se nije obraćala drukčije nego prezimenom. A pomisao da joj treba njegov savjet također je bila sranje.

Okrenula se, nasmiješila, i sjela na rub Arleninog stola, isključivši njenu stolnu lampu, tako da su njene duge noge, snažna bedra i sjajne čizme osvjetljivali samo Kurtzova prigušena lampa i sjaj monitora.

Poznamo se dovoljno dugo da prijeđemo na imena, zar ne, Joe? Sjećaš se ribarske kolibe?

Kurtz se doista sjećao ribarske kolibe na ledu jezera Erie, prošle veljače. Tijelo čovjeka kojeg je ubio jedva je prošlo kroz ribarsku rupu na ledu, zbog zastora od

tuša i lanaca omotanih oko njega. Angelina gaje progurala kroz okruglu rupu čizmom po ramenu te su čizme bile manje skupe i bitno praktičnije od ovih. Pa što?

Zovi me Angelina, rekla je sad. Nehajno je podigla lijevu nogu i spustila je na Arlenin stolac. Bilo je puno sjena, ali činilo se gotovo sigurnim da Angelina Farino Ferrara nema gaćica nad visokom crtom svojih čarapa.

Jasno, reče Kurtz. Jesi ozvučena, Angelina?

Donica se tiho nasmije. Ja pa ozvučena? Uozbilji se, Joe. Zar ne vidiš da nisam? Drukeri obično nose mikrofone izvana . rekao je Kurtz, govoreći tiho. ali ne skrećući pogleda sa žene.

Ona je prva trepnula. Rumenilo koje joj se popelo sve do visokih jagodica, dobro joj je pristajalo. Spustila je nogu na pod. Seronjo jedan, reče.

Kurtz kimne glavom. Sto hoćeš Glava gaje boljela.

Rekla sam ti. Trebam tvoj sav jet.

Nisam ti ja neki consigliere.

Ne, ali trenutno si jedini posrednik kojeg imam za Tomu Gonzagu.

Nisam ni tvoj posrednik, reče Kurtz.

I on i ja smo te pokušali unajmiti da pronađeš tog narkićkog ubojicu. Što ti je ponudio Gonzaga?

Da me neće ubiti u utorak, pomisli Kurtz. Rekao je: Sto tisuća dolara.

Ljutito rumenilo nestalo je s njenih obraza. Jebem ti boga Isusovog, šapnula je. Amen, reče Kurtz.

Ma on se sigurno šali, rekla je. Zašto bi ti Gonzaga toliko platio?

Mislio sam da se vas dvoje tikate, reče Kurtz. Hoćeš reći 7bmal

Odjebi, Kurtz. Odgovori mi na pitanje.

Kurtz slegne ramenima. Njegova obitelj je izgubila sedamnaest mušterija i posrednika. Vi ste izgubili samo pet. Možda mu vrijedi sto somova da pronađe ljude koji su iza toga.

Ili ti možda ne namjerava platiti, reče Angelina.

I to je moguće.

A zašto ti? Nisi baš neki jebeni Sam Spade. Ogledala se po uredu. Kakva je to usrana kompanija koju si osnovao? Vjenčana Zvona?

Dot kom, reče Kurtz.

To ti je neki paravan?

Ne. Ili jest? Zar sam ja sad to? Kurtza je glava trenutno previše boljela da bi ovog časa odgovarao na takva epistemološka pitanja.

Angelina ustane, spusti suknju, i ushoda se po uredu. Trebam pomoć, Kurtz.

Ah, tako brzo se vraćamo na prezime, pomisli Kurtz. Čekao je.

Prestala je hodati kraj kauča. Kurtz je malo gurnuo ruku naprijed. Ako je ponijela svoj Compact Witness 45icu, bit će joj u džepu kaputa.

Ti poznaš ljude, reče Angelina. Ti znaš sve gadove u ovom gradu, pijance i narkiće i beskućnike i štemere.

Hvala, reče Kurtz. Ne računajući prisutne, naravno. i Pogledala ga je i posegnula u džep svoga kaputa.

Kurtz je izvukao 38icu iz futrole ispod stola.

Angelina je izvadila paket cigareta i upaljač. Upalila je cigaretu, vratila kutiju i upaljač natrag u džep kaputa, i opet prišla prozoru. Nije gledala van. samo je stajala i ispuštalas dim i zurila u vlastiti odraz u staklu.

U redu je, reče Kurtz. Ovdje smiješ pušti.

Hvala, rekla je glasom punim sarkazma, i stresla pepeo u Arleninu pepeljaru.

Zapravo, čudi me što pušiš. reče Kurtz. S obzirom na trčanje i džoganje i sve to.

'Obično ne pušim. rekla je. lijevom rukom grleći si desni lakan dok je stajala i zurila ni u što. Gadna navika koju sam pokupila u onim silnim godinama u Europi. Sad to radim samo kad sam pod jako velikim stresom.

Što hoćeš? upita Kurtz po treći put.

Okrenula se. Mislim da Toma Gonzaga možda surađuje s Malim Cikcem da mene istisne. Treba mi slobodnjak u mome kutu.

Kurtza su u životu nazivali svakakvim imenima, ali još nikad slobodnjakom. Nije suvislo da Gonzaga bude iza svega ovoga, reče Kurtz. On je izgubio sedamnaest ljudi.

Jesi li video bilo kojeg njegovog mrtvaca? upita Angelina.

Kurtz strese glavom. Ali ti si mi rekla da ubojica odvlači i tijela tvojih veza.

Ali ja znam da su moji dileri i mušterije koknuti, reče ona. Moji ljudi otišli su na te adrese, vidjeli krv i mozak, počistili za ubojicom.

I misliš da Gonzaga lažira svoj popis žrtava samo da bi tebi uzimao ljude?

Angelina je mahnula rukom na izražajan talijanski način i opet otresla pepeo. To bi bilo dobro pokriće, ne? Moja obitelj mora ući u ozbiljan posao s drogama, Kurtz, ili će Gonzage pokupiti svu pravu lovnu drogu u zapadnom New Yorku.

Kockanje i reketi i prostitucija vam više nisu dosta? upita Kurtz. Kamo ide ovaj svijet?

Ignorirala ga je i zavalila se u Arlenin stolac. Ili možda netko stvarno skida Gonzagine ljudi, rekla je. Oduvijek je postojao fantomska heroinski lanac za koji mislimo da radi iz zapadne Pennsylvanije od Pittsburgha gore do južnog dijela naše države. Nekakva neovisna grupa koja je jako stara dvadeset, trideset godina. Specijalizirali su se za heroin jer se naša obitelj time nije bavila, i nikad nam se nisu toliko miješali u posao da bi to zahtjevalo sukob.

Obitelj Gonzaga se sigurno htjela pobrinuti za njih, reče Kurtz. Gonzage se bave heroinom još od Drugog svjetskog rata. Čudi me što stari Emilio nije riješio te ljudi iz Pennsylvanije.

Gonzage nisu znali tko su ljudi iz Pennsylvanije, reče Angelina. Stari Emilio je jednom čak tražio pomoć od moga oca da ih nađe. Vjerovao ili ne. Ali Pet obitelji isto ništa ne zna o toj samostalnoj operaciji.

Ta fantomska heroinска banda nije mafijaška? upita Kurtz. Imena im ne završavaju samoglasnicima?

Namrštila se kao da je upravo uvrijedio njen ponosno etničko nasljeđe. Kad bolje razmislim, pomisli Kurtz, baš sam to i učinio.

Ljutito rumenilo vratilo joj se u obaze kad je rekla: 'Možeš li mi reći što si doznao o ubojstvima Gonzaginih ljudi? Jesu li se stvarno dogodila?'

Nemam pojma. Kurtz je vratio 38ieu natrag u futrolu i protrljao si sljepoočnice.

Kako to misliš? Misliš da ih je Gonzaga možda lažirao?

Muslim da nisam potrošio ni pet minuta istražujući ta ubojstva, reče Kurtz. 'Imam i svoj slučaj koji moram riješiti.

'Misliš otkriti tko je pucao na O'Toolicu?

Muslim otkriti tko je pucao na mene, reče Kurtz. Otvorio je kožni fascikl na svome stolu, izvadio jedan dosje, i pružio joj ga. Možda s ovim lakše odlučiš.

Angelina Farino Ferrara proučavala je Gonzagin popis sedamnaest imena, adresa, poruka koje je ostavljao ubojica, i detalja o čišćenju, rupama od metka, raštrkavanju krvi. i drugom forenzičkom smeću na koje je Kurtz bacio pogled i sve

zaboravio. Pogledala je mapu na zidu i njene oznake jedva vidljive ovako u tami a onda opet dosje. Onda pogleda prema velikoj Ricohovoj kopirki kraj kauča.

Mogu ovo iskopirati?

Naravno, reče Kurtz. Deset centi po strani.

Seronjo glupi, rekla je Angelina hitro prilazeći da zagrije stroj i rasporedi stranice.

Platila bih ti i da si tražio soma po stranici. Cijeli prošli tjedan molim Tomu za te detalje, a on šuti kao zaliven. Što ti misliš. Kurtz, što on to kani?

Zazvonio mu je mobilni telefon. Izvukao ga je iz džepa svoje jakne, shvatio da to zvoni drugi telefon, i javio se.

'Ovdje Toma Gonzaga. rekao je poznati spori glas. Što ste doznali, g. Kurtz?

'Mislio sam da ja trebam nazvati vas, reče Kurtz.

Zabrinuo sam se da vam se nije što dogodilo, reče don. Dva su dana do Sisveta. a znate kakva je ludnica na cestama u ovo doba godine. Što ste dosad otkrili? Vodi li išta od toga do gđe Ferrare?

Zašto je sami ne pitate? upita Kurtz. Predao je telefon iznenadenoj Angelini i slušao njenu stranu razgovora.

Ne... došla sam da uzmem predujam koji sam mu dala jer sad očito radi za tebe... ne. nisam... nije... mislim da nije ni pogledao... ne. Toma. vjeruj mi, da sam mislila da se radi o tebi, već bih nešto

poduzela... Baš slatko, i ti idi u kurac... Ne, slažem se. Trebali bismo se sastati...

Da. mogu.

Prekinula je vezu. preklopila telefon i dobacila ga Kurtzu.

Bacivši originalni dosje na njegov stol, pokupila je kopije, ugasila stroj i navukla kaput.

Spomenula si soma dolara po strani, reče Kurtz.

Prekasno, Kurtz. Izašla je kroz vrata, i čuo je njene visoke pete kako žure niz stepenice, a onda ju promatrao na monitoru internih kamera dok je izlazila kroz donja vrata. Nagnuo se bliže monitoru da se uvjeri kako su se vanjska vrata zatvorila i zaključala. Bilo bi neugodno opustiti se pa onda otkriti kako Angelinini tjelohranitelji ruše vrata njegova ureda.

Kad mu je mobitel opet zazvonio, ozbiljno je razmatrao mogućnost da se ne javi. Onda se javio.

Kurtz, čuo je Angelinin glas, mislim da sam u sosu.

Sto se dogodilo?

Priđi prozoru.

Ugasivši lampu na svome stolu i postrance prišavši širokom prozoru, Kurtz je oprezno provirio van. Angelina je stajala na pločniku gdje je bio parkiran Lincoln. Mjesto je bilo prazno, ali crveni Liberty džip s petero studenata pokušavao se parkirati tamo.

Sto se događa? upita Kurtz preko telefona.

Moji tjelohranitelji i auto su nestali.

To vidim.

Ne javljaju se na svoje telefone ni na pagere.

Kurtz se vratio do svoga stola, izvukao 38icu i futrolu ispod ladice, bacio selotejp u koš za smeće, vratio se do prozora i uzeo mobitel. Što ćeš sad?

Pozvala sam pomoć, ali treba im pola sata dok stignu dovde.

A što hoćeš od mene?

Otvori vrata. Pusti me natrag unutra.

Razmislio je o tome. Ne, reče, ja ču sići dolje.

Ujutro, Kurtz je ostavio Angelinu Farino Ferrara blizu njenog Tornja marina, i uputio se prema autocesti da se odveze u Neolu, New York, u potrazi za slavnim zabavnim parkom bojnika O'Toola Deveti oblak. Bio je siguran da će detektivka Rigby King danas biti cijeli dan zauzeta usprkos teoretskom slobodnom danu, ali svi pozivi na njen mobitel dobivali su samo zauzeti signal. Isprva je to mislio ignorirati i odvesti se sam do Neole. ali pomisao da naoružanu Rigby King ostavi na cjedilu natjerala ga je da skrene s puta i navrati do njene kuće. Bar će joj kasnije moći reći da je pokušao.

Čekala ga je na pločniku, još uvijek razgovarajući na telefon. Spremila ga je kad je prišao i otvorila otrcana vrata Pinta da sjedne na suvozačko sjedalo.

'ideš sa mnjom? reče Kurtz.

Tako si iznenađen? upita Rigby. Danas je imala na sebi smeđi sako od brušene kože. ružičastu oksfordsku košulju, traperice, i vrlo bijele tenisice. Futrola s 9milimetarcem bila je sigurna na desnom boku, vidljiva samo ako znaš što tražiš. Nosila je i termosicu.

Kurtz slegne ramenima. Drotovi za ubojstva, znaš, rekao je. Mislio sam da možda ipak radiš.

Rigby podigne svoje teške obrve. Oh. hoćeš reći da si mislio kako će me možda pozvati da istražim ubojstvo tvoje cure. gđice Purina Ferrari?

Kurtz ju je samo bijedо pogledao, l'bacio je Pinto u brzinu i krenuo natrag prema autocesti.

Nisi znatiželjan? upita Rigby Otvorila je termosicu i natočila si vrele kave. pazeći da je ne prolije dok je Pinto poskakivao po hupserima na cesti.

Zbog čega? Hoćeš reći da je Farino Ferrara ubijena?

Bili smo prilično sigurni u to, rekla je Rigby. oprezno pijuckajući i držeći plastičnu čašu od termosice u obje ruke kad se Kurtz uputio prema izlasku na autocestu Youngman. Sinoć smo dobili anonimni poziv za napušteni Lincoln koji je. rekli su nam, izgleda pun

krvi ispostavilo se da tako i jest a kad su uniformirani policajci stigli u Hemingvaya znaš taj kafić, jel da. Joe? To je blizu tvog ureda, jel' da? našli su zaključanog Lincolnu registriranog na tvoju gdicu Farino Ferrara. Bio je pun krvi i mozga, točno, ali nije bilo tijela. Drotovi su pokušali kontaktirati Farinicu u njenom stanu kod jezera, ali javio se neki gorila koji je rekao da je nema i da nitko ne zna gdje je.

Kurtz je pratio Youngmanicu 290 sve do mjesta gdje se spajala s Južnom 90. kraj aerodroma. Pinto se tresao i kašljao. ali uspijevalo je održati korak s laganim prometom nedjeljom ujutro. Kiša je padala veći dio noći, i jutro je bilo prohladno, ali oblaci su se sad već kidali i na jugu je vidio plavo nebo. Rigbyna kava je dobro mirisala. Kurtz je žalio što on jutros nije stigao ništa popiti. Možda će proći pokraj nekog kafića na putu kraj istočne Aurore.

Onda, jel' mrtva? upita Kurtz konačno.

Rigby ga pogleda. Tako je djelovalo do prije pola sata. Ostavili smo službeni auto kod Tornja marina njen odvjetnik nas nije htio pustiti u stan, a još nismo našli suca koji bi nam potpisao nalog a Kemper me maloprije nazvao da mi kaže daje Farinica upravo ušetala. Bez auta. samo je došetala onim asfaltiranim putićem koji vodi kraj marine, preko puta Kinezovog svjetionika.

Ona trči, reče Kurtz.

Aha, reče Rigby. Cijelu noć'? U nekakvoj minici i simboličnom topiču?

Izgleda daje Kemper uočio puno detalja.

Tako ti je to kad si drot, reče Rigby.

Nekoliko minuta su se vozili u tišini. Kurtz je skrenuo na izlaz za autocestu Aurora prije naplate za 90icu, i slijedili su cestu 400 prema istoku, idući ka istočnoj Aurori i parku Orchard.

Onda, nećeš pitati čija krv i mozak su bili u njenom autu? upitala je Rigby.

Dopunila je svoju plastičnu šalicu, nasipala si šećer iz McDonaldsovog paketića, i miješala malim prstom.

Čija krv i mozak su bili u njenom autu? upita Kurtz.

Ti reci meni, reče Rigby.

Pogledao ju je. Brza cesta je bila skoro prazna, a sunce je sad obasjavalo bregove, jesenski narančaste i žute s obje strane. O Čemu ti to pričaš? rekao je.

'Samo sam mislila da bi možda ti mogao meni reći, Joe. Rigby mu se slatko nasmiješila. Hoćeš kave?

Itekako.

Možda ima neki kafić kod izlaza za istočnu Auroru, reče ona. Ali ja se ne sjećam.

Sinoć je sisao niza stubište i kroz vrata izašao na kišu s 38icom u ruci i zaposlenih očiju. Ako je to nekakva usrana namještajka Angeline Farino Ferrara, neka se samo dogodi.

Nije bilo zasjede. Žena je zbilja bila uzrujana, stojeći tamo na kiši s ne baš tako malim Compact Witnessom .45 u ruci dok su se automobili parkirali i vukli po Ulici Chippewa a pješaci utrčavali u trendi restorane i kafiće i vinske barove. Dosad izgleda nitko nije primijetio oružje.

Kamo su otišli? Gdje je auto? rekla je Angelina, zamalo dašćući. Kurtzu je to bilo prvi put daje vidi na rubu kontrole.

Otkud bih ja znao? reče Kurtz. Uhvatio ju je za lakat, gurnuo joj ruku u džep kaputa tako da se Compact Witness ne vidi. Jesu li dečki pouzdani?

Zabuljila se u njega i izgledalo je kao da će se nasmijati, ali oči su joj bile divlje. Je li itko u ovom jebenom poslu pouzdan, Kurtz? Dobro plaćamo i Figinija i Sheffielda, ali to ništa ne znači.

Ne ako im Gonzaga ili tvoj brat Mali Cikacplaćaju više, pomisli Kurtz.

Škiljila je prema Kurtzu, i mogao joj je pročitati misli: Što ako je Gonzaga Joeu Kurtzu platio više'.

Da sam te ja htio ubiti, gospodična, to bih učinio gore, rekao je.

Stresla je glavom. Kosa joj je bila crna i skliska od kiše. Moram... moramo... Činilo se da u sebi prolazi kroz razne mogućnosti i odbacuje ih jednu po jednu.

Moramo se maknuti s ulice, reče Kurtz. Dio njegovog mozga je vikao: Kako to misliš mi, bljedoliki.

Poveo ju je preko ceste i u uličicu kraj njegove zgrade. Nijedno nije htjelo krenuti ispred drugoga, pa su išli jedno uz drugo, on s 38icom u dlanu, ona s rukom na Compact Witnessu u svome džepu.

Da je toga časa pred njih iskočila mačka, vjerojatno bi sve troje završili puni olova.

Na malom parkiralištu u uličici gdje su Kurtz i Arlene imali rezervirana mjesta bio je samo njegov Pinto. Ulazi, reče Kurtz. Odvest ću te natrag u Toranj marina.

Ne. Zurila je u njega preko mokrog, hrđavog krova Pinta. Ne tamo. Idemo tražiti Lincoln.

Dobro, ulazi.

Našli su ga za deset minuta, parkiranog na mračnom parkiralištu iza Hemingwaya. Vrata su bila otključana, a ključevi u bravi. Svjetlo u kabini nije se upalilo kad su otvorili vrata. I Kurtz i Angelina su nosili rukavice. On je iz Pinta ponio džepnu svjetiljku, i sad su se nagnuli u auto, svatko sa svoje strane, dok je on svjetлом prelazio preko krvavih sjedala i sagova. Siva tvar i sićušne, tvrde bijele krhotine svjetlucale su u pregibima presvlaka.

Isuse, šapne Angelina. Izgleda kao pravi pokolj. Čak su i stražnja sjedala krvava. Mislim daje ubojica samo otvorio stražnja vrata, ušao, i pucao im obojici u glavu, reče Kurtz. Onda je odvukao tijela na stražnje sjedalo, zaobišao auto. sjeo za volan i odv ezao se.

U Ulici Chippewa? šapne donica. Ubrzano je treptala. Noćas je tamo bilo puno ljudi.

Aha, reče Kurtz. Dosad je tip kokan narkiće i dilere. Jel' tvoji tjelohranitelji odgovaraju tom opisu?

Angelina je načas okljevala. Baš i ne, reče konačno. Mislim. Sheffield je koordinirao isporuke.

Sheffield je Colin? reče Kurtz. Kicoš s kojim sam radio one noći kad smo se pozdravili sa Širokom Cijevi?

Da.

Kurtz je posljednji put prešao svjetлом po unutrašnjosti, pustio snop da prijeđe preko vozačkog sjedala, gdje se krv razmazala, načas ga zaustavio na zvjezdastoj pukotini na okrvavljenom vozačkom staklu, a onda ugasi svjetlo. U Ulici Pearl bilo je prometa. Odmakli su se od Lincoln-a i zastali na pločniku. Angelina izvuče svoj mobitel.

Što to radiš? upita Kurtz.

Javljam se dečkima koje sam pozvala, javljam im da donesu opremu za čišćenje. Kurtz ispruži ruku i sklopi joj telefon. Zašto ne ostaviš Lincoln ovako kako jest. za murju?

Okrenula se prema njemu. Jesi lud? To je moj auto. Registriran je na mene.

Navalit ću si na guzicu svakog božjeg drota u zapadnom New Yorku.

Kurtz slegne ramenima. Gle, ti i Gonzaga ako vjeruješ Gonzagi sad već tjednima radite suprotno. Taj ubojica vam koka ljudi, a vi dojurite s kantama i metlama i počistite za njim. Ako je vjerovati Gonzagi, sjedite na dvadeset i četiri ubojstva. Možda je baš to ono što ubojica i onaj tko ga šalje žele od vas.

Angelina se ugrizla za usnicu ali ništa nije rekla.

Muslim, toliko ga želite naći da ste oboje pokušali mene angažirati, za ime božje, nastavi Kurtz. Zašto ne pustite policiju Buffala da to sredi?

Ali pozornost... počne Angelina.

...će biti snažna, reče Kurtz. Ali ti nećeš biti medu sumnjivcima. Tvoji ljudi su nastradali. Pusti drotove da se bave otiscima prstiju i balistikom i tim stvarima i neka izdaju tjeralicu za nekim tko se šeće s krvavim dupetom na hlačama.

Mediji će popizditi, reče Angelina. Nacionalne vijesti o ratu bandi.

Kurtz opet slegne ramenima. Stalno se pitaš nije li Gonzaga iza svega. Možda ga pozornost natjera na čistinu. Ili ga isključi.

Angelina se okrenula i pogledala Lincoln na polumračnom parkiralištu. Jedan Saab je skrenuo s Pearla i parkirao se samo dva mjesta dalje. Iz njega je izašlo troje studenata, smijući se. i ušlo u Hemingway. Kad su farovi Saaba prešli preko Lincoln-a i Kurtz i Angelina ugledali su mecima probušeno vozačko staklo. Bilo je samo pitanje vremena dok netko primijeti krv.

Otkriva je još nekoliko sekundi. Onda odmakne pramenove mokre kose sa čela i reče: Mislim da imaš pravo. Da jednom i drotovi budu od neke pomoći. U najmanju ruku. nećemo igrati ubožičinu igru.

Vratili su se u Pinto i Kurtz je krenuo po Pearlu pa presjekao preko Glavne. Kamo bi htjela ići. ako se ne želiš vratiti kući? upita Kurtz.

K tebi.

Natrag u ured? Zašto?

Ne natrag u ured, reče Angelina Farino Ferrara. K tebi. U onu straćaru od Harbor Inna za koju navodno nitko ne zna.

To je ludo, rekao je Kurtz tresućiu glavom. Kad drotovi nazovu, moraš biti kod kuće s nekim tko će ti dati alibi, pa... Okrenuo je glavu i smrznuo se.

Angelina je u desnoj ruci držala 45icu Compact Witness, oslanjajući se na lijevu podlakticu, s crnim krugom cijevi uperenim ravno Kurtzu u srce. K tebi, rekla je.

Ne k meni.

Duboke misli, Joe? upita Rigby King.

Molim? Rigby King koju je on poznavao nikad ne bi rekla duboke misli. Osim ako nije htjela biti jako sarkastična.

Već dvadeset minuta voziš bez riječi, reče Rigby. I nisi stao u istočnoj Aurori na kavi. Hoćeš kave iz termosice? Još je vruća.

Ne, hvala, reče Kurtz. Mislio je: Što sad spremas, ženo?

Nisam mislila ono što sam jučer rekla, reče drotica.

Što to?

Ono da... znaš... odeš sa mnom ujran i ubiješ mojeg bivšeg.

Zar misli da sam ozvučen?

Voljela bih da seronja umre. nastavi Rigby, ali zapravo samo hoću vratiti svoga sina.

Aha, reče Kurtz. Neće mi dali nikakve informacije iz odjela. Ova vožnja s njom je ni za što.

Opet su se nekoliko minuta vozili u tišini. Sunce je palilo boje po bregovima, bar polovica drveća još je imala žarko lišće. Trava je još bila zelena, šuma vrlo gusta. Brza cesta je završavala nedaleko od istočne Aurore, i sad su išli prema jugu. po cesti broj 16, vijugavoj staroj cesti s dvije trake koja je usporavala za gradiće od po deset kuća. kao što su Holland i Yorkshire i Lime Lake. Bregovi s obje strane postajali su sve strmiji, a oblaci su prekrivali južno obzorje. Uporan vjetar puhan je sa zapada, i Kurtz se morao koncentrirati da zadrži Pinto na pravom putu.

Sjećaš se one noći u galeriji za zbor? upita Rigby. Nije gledala u njega, već je zurila kroz svoj prozor u usputne, prazne štandove voćara i urušene stare farme sa širokim dvorištima i satelitskim antenama.

Kurtz je šutio.

'Bio si jedini dečko kod oca Bakera koji me nije zafrkavao zbog velikih sisa, kad mi je bilo sedamnaest godina, nastavila je Rigby još uvijek gledajući u stranu. Pa sam te noći ponijela lampu i prošla kroz katakombe od Ženske kuće to je bilo skoro dva bloka dalje, sjećaš se? znala sam da će tebe pronaći u Muškoj kući.

Sjene oblaka sad su plovile po bregovima i dolini. Lišće je skakutalo po cesti. Bilo je malo prometa, osim deratizacijskog kombija koji je već neko vrijeme vozio za njima.

Nisi bio siguran da želiš za mnom u katacombe, nastavi Rigby. Bio si opaki tip. iako ti je bilo... koliko? Petnaest godina? Ali te noći si bio nervozan. Ubili bi boga u tebi da su te opet našli kako izbjegavaš prebrojavanje kreveta.

Četrnaest, reče Kurtz.

Isuse, znači da sam još veći pedofil. Ali bio si krupan za četrnaestogodišnjaka. Na to se okrenula i nasmiješila, ali Kurtz nije skretao pogled s ceste. Pred njima je bilo više sjene nego sunca.

Svidjele su ti se katacombe, reče Rigby. Htio si ih još istraživati, bez obzira na štakore i sve ostalo. Ja sam se samo htjela popeti u Baziliku. Sjećaš se onog napola tajnog prolaza u zidu i uskog, zavojitog stubišta koje je vodilo ravno u sakristiju0 Kurtz je kimnuo i pitao se kamo smjera s tom pričom.

Našli smo ono drugo stubište i ja sam te uzela za ruku i stalno te vodila uz to drugo zavojito stubište, kraj galerije za orgulje, gdje je otac Majda vježbao na orguljama za subotnju misu. Sjećaš se kako je bilo mračno? Moralo je biti v al jda deset sati. i jedino svjetlo dolazilo je od zagovornih svijeća tamo dolje, i male svjetiljke oca Majde nad klavijaturom, dok smo na prstima prolazili kraj njegove galerije i nastavliali se penjati ne znam zašto smo se tako bojali da će nas čuti. svirao je Toccatu i fugu u d motu i ne bi nas čuo ni da smo pucali na njega.

Kurtz se sjećao mirisa teški tamjan i miris nauljenog drva iz klupa, i miris čistog Rigbynog znoja i kože dok ga je gurala dolje na tvrdu klupu na gornjoj zborskoj galeriji, klekla preko njega, raskopčala svoju bijelu bluzu i svukla je. Imala je jednostavan bijeli grudnjak, i on je s jednakom količinom

tehničkog zanimanja i tinejdžerske pohote promatrao kad je posegnula sebi za leda i lako otkopčala kukice. Sjećao se kako je pomislio: Moram naučiti kako se to radi bez gledanja.

Znaš li kakve su bile šanse da doživimo istovremeni orgazam, onako, u prvom pokušaju, Joe?

Kurtz je pretpostavio da zapravo ne očekuje odgovor na to, pa se koncentrirao na vožnju.

Misljam da nije to bilo prvi i zadnji put, rekla je Rigby tiho.

Kurtz je pogleda.

Misljam na istovremeni orgazam, rekla je užurbano. Ne na ševu. Toga je bilo i kasnije, lako, ne više u galeriji za zbor, ne nakon te noći.

Kurtz uzdahne. Deratizacijski kombi je zaostajao za njima, premda je Kurtz vozio ispod maksimalne brzine. Sad je već bilo dovoljno oblačno da su automobili iz suprotnog smjera imali upaljena svjetla.

Hoćeš muzike? upita Rigby.

Može.

Upalila je radio. Škripavi jazz bio je u skladu s udarima vjetra i niskim oblacima.

Istočila je zadnju kavu iz termosice u crvenu plastičnu čašu i pružila mu je.

Kurtz je pogleda, kimne, i otpije.

Slijedeći patetični Pinto prema jugu po cesti broj 16. Dodger je prolazio kroz sve razloge zasto je mrzio to sranje s igranjem špijuna. On nije bio špijun. Nije bio neki jebeni privatni detektiv kao taj idiot kojeg je pratilo cijele noći i sada. Dodger je dobro znao u čemu jest, a u čemu nije dobar i što mu je ovog časa cilj u životu Uskrnsnuće i to nije imalo veze s praćenjem razmrđanog Pinta i tog razmrđanog čovjeka i sisate brinete prema jugu. prema Neoli i prema njenom ružnom nebnu. Ona sinoćnja dvojica gorila nisu bili ama baš nikakav problem. Bili su tjelohranitelji, te stoga arogantni i nepažljivi, i sjedili su u svome Lincolnu nezaključanih vrata. Dodger je otvorio stražnja vrata i kliznuo na stražnje sjedalo sa svojom 9milimetarskom Berettom već u ruci. pričvršćenog prigušivača. Dodger je znao da će tip po imenu Sheffield na suvozačkom sjedalu reagirati brže tako je i bilo. sagnuo se i posegнуo za pištoljem čim su se vrata otvorila ali Dodger je kroz debelo sjedište počastio lika s tri metka, a kad se ovaj podigao od bola, i četvrtim

u čelo. Vozač je samo sjedio, otvorenih ^usta, zureći, i Dodger bi imao vremena i ponovo napuniti pljucu da je morao. Nije morao. Peti pucanj uhvatio je vozača u desno oko, izašao sa stražnje strane debeljkove glave, i napravio rupu na vozačkom staklu. Nitko u Ulici Chippewa nije ni primijetio.

Drklger je skinuo prigušivač i vratio Berettu u futrolu prije nego što je dograbio prvo Sheffielda. a onda i vozača. za kosu i prevukao ih na stražnje sjedalo. Ostav ivši tijela prebačena preko stražnjih sjedala. izmiješanih udova. Dodger je prešao naprijed i odvezao Lincoln jedan blok dalje, skrećući u mračnu uličicu. Otišao je natrag, dovezao Mazdu, ubacio tijela u prtljažnik, a onda odvezao Lincoln još par blokova i parkirao ga kraj popularnog restorana. Pješice se vratio natrag do Mazde. fićukajući. držeći ruke s rukavicama u džepovima.

Sef je uvijek nazivao Gonzagu ili larinicu da im kaže za ubojstvo i gdje će naći tijela koristeći jedan od svojih vojnoobavještajnih elektronskih iskrivljivača glasa i skrivača lokacije pa mu je

Dodger poslao email da je posao obav ljen. Ali noćas je Gazda imao još jedan posao za njega. Naredio je Dodgeru da ide pričekati privatnog detektiva u čijem je uredu Farinica upravo bila ali da ne čeka kod ureda, već na nekom mjestu koje se zvalo Harbor Inn. gore kod napuštenih tvornica na Otoku. Boos mu je emailom poslao adresu na križanju ulica Ohio i Chicago.

Dodgeru se taj zadatak nije sviđao. Bio je umoran. Dan je bio dug. počevši od one učiteljice koju je promašio u Parku Orchard. Sad bi trebao biti sloboden, vratiti se u skrovište i dobro se naspavati, da bi sljedećeg jutra prenio tijela na mjesto Usksrsnuća. A sad je morao proći kroz mračne ulice i provesti noć... gledajući. Tako je Gazda rekao. Samo gledaj. Čak nemoj ni srediti glupog privatnog detektiva.

I tako se Dodger odvezao na jug. preko uskog čeličnog mosta, na Otok, kraj mlinova i napola praznih naselja, provezao se kraj mračnog Harbor Inna. pregledavši ga. a onda parkirao blok i pol jugoistočno odande, pješice se vrativši da pazi u sjenama napuštene benzinske pumpe pola bloka od starog hotela. Čovjek Gazda je rekao da se zove Kurtz kao da Dodgera za to nije bolio kurac se pojavio u zahrdalom Pintu, kakvih pola sata kasnije. S njim je bila neka žena Farinica. shvatio je Dodger dok je zurio kroz dalekozor. Činilo se da drži Kurtza na nišanu poluautomatske 45ice.

Dodger se skoro naglas nasmijao u sjefli. Ubije ženi dva tjelohranitelja i ukrade joj auto, a što ona učini? Po svemu sudeći, otme bivšeg privatnog detektiva kod kojeg je bila u Ulici Chippewa.

Njih dvoje prošlo je kroz daskama zatvoren prednji ulaz napuštenog hotela, i Dodger je video kako se na katu pale svjetla. Dvaput se provezavši onuda, procijenio je mjestočak je primijetio i neupadljive nadzorne kamere na sjevernoj i zapadnoj strani ali bio je siguran da bi se mogao uspeti jednim od zahrdalih požarnih stubišta ili uz oluk i ući kroz jedan od mračnih prozora bez da ga primijete. Mogao bi se čak uspeti do mračnog drugog kata vjerojatno je prazan, pretpostavljaо je Dodger, činilo se da je taj tip Kurtz jedini stanovnik starog Harbor Inna i mogao bi se spustiti do prvog kata, gdje su sad iza zastora gorjela tri svjetla. Što god donica i Kurtz radili tamo unutra a Dodger je mogao zamisliti što je to mogao bi ih dohvati i dokrajčiti i izvući tijela do Mazde prije nego što stignu podignuti poglede.

Dodger se vratio natrag Mazdi u mračnoj, kišovitoj ulici, i tamo uhvatio nekog crnog tinejdžera kako pokušava provaliti kroz vrata automobila, dok je drugi polugom otvarao prtljažnik. Prtljažnik je prvi popustio, dečko se zabuljio u dva mrtva tijela u njemu, stigao promrsiti Jebemti mater v a Dodger mu je pucao u glavu, ne trudeći se čak ni da izvuče prigušivač.

Drugi dečko je bacio svoje oruđe i pojurio kao lud. Kao i većina tih klinaca iz geta, bio je brz. Dodger, koji je oduvijek volio trčati, bio je brži. Sustigao je klinca u slijepoj pokrajnjoj ulici dva bloka dalje.

Klinac se okrenuo i potegao nož skakavac. Jebo te Isus, čovječe". rekao je klinac, saginjući se i izmičući, kakva ti je faca...

Dodger je gurnuo pištolj u futrolu, u tri poteza oteo klincu nož, izbio mu noge pod guzicom, i čizmom mu zdrobio grkljan. Ostavio je tijelo gdje je i bilo. odšetao natrag do Mazde nitko nije reagirao na pucanj i tijelo prvog klinca utrpao na stražnje sjedalo. U prtljažniku više nije bilo mjesta.

Dodger se odvezao dva bloka i otkrio da drugi dečko još diše, dršćući, hripljući i trzajući se, pa mu je prerezao grlo nožem koji je mali ispustio. I to tijelo je ubacio otraga Mazdu se više neće moći oprati od sve te krvi. ali Gazda je plaćao za vozila i mogao si je to priuštiti pa se odvezao do parkirališta kraj Tornja marina, gdje je

tijela prebacio u stražnji odjeljak deratizacijskog kombija i odvezao ga natrag do Harbor Inna.

Dodger je u kombiju držao vlažne maramice, i trebalo mu je osam komada da se očisti. Tamo je imao i čistu odjeću.

Vrativši se na nadglednu točku u praznoj benzinskoj pumpi, Dodger je Gazdi poslao email. opisao situaciju u Harbor Innu i pitao može li za večeras završiti. Nije morao Gazdi reći za ona dva kradljivca automobila: oni će biti samo dodatni materijal za Usksrsnuće.

Gazda je emailom uzvratio s naredbom da ga Dodger nazove preko sigurne linije. Dodgeru je trebalo petnaest minuta dok nije pronašao telefonsku govornicu koja je radila. Gazda je bio odsječan, zapovjedan, i uputio je Dodgera neka prespava u deratizacijskom kombiju, i da pazi na Harbor Inn i slijedi Kurtza kad ode odatle.

A što s radnicom?

Ne obaziri se na nju. Ostani s Kurtzom. Nazovi me kad se pokrene pa ću ti reći što ćeš dalje.

I sad je bio tu. Dodger, iscrpljen od spavanja na prednjem sjedalu deratizacijskog kombija, crvenih očiju od pokušaja stražarenja između dva drijemeža. još smrdeći po krvi. sa četiri ukočena leša pod pokrivačima u stražnjem odjeljku, i vozio je prema jugu, prema Neoli, država New York.

Dodger se navikao primati naređenja od Sefa. ali to je bilo zato što mu je Gazda izdavao naređenja koja je bilo užitak izvršavati. Nije uživao u ovom sranju s igranjem špijuna. Ako ga Gazda ubrzo ne opozove s tog glupavog zadatka, ubit će Kurtza i tu novu žensku koja je s njim i dodati ih Usksrsnuću. Dodger je još prije puno desetljeća naučio da je bolje kasnije se ispričati Gazdi nego tražiti dopuštenje prije nego što učiniš nešto što stvarno želiš učiniti.

A Dodger je stvarno želio ubiti tog lika koji ga je držao cijelu noć budnim usred kišnoga geta.

Ali kad su se približili Neoli. uredno se mobitelom javio Šefu.

Gospodine, za ime Božje, ne idem s njim u Neolu. rekao mu je. Ili me pustite da sad riješim toga Kurtza. ili me pustite da idem svojim poslom.

Idi i učini što moraš, reče Šef.

Neola je kakvih stotinjak kilometara jugoistočno od Buflala. Ali uska dvotračna cesta ih je usporila, tako da su se vozili skoro sat i pol prije nego što su ugledali znakove koji su govorili da su blizu gradića. Oblaci su sad navalili, bregovi su postali strmiji a doline dublje, listopadski vjetar je ojačao a drveće je bilo skoro golo. Ono malo automobila što je prolazilo u suprotnom smjeru imalo je upaljene farove, a ponekad su im i brisači radili.

Kurtz je zaustavio Pinto kraj ceste, na odmorištu pred napuštenim voćarskim štandom, i izašao iz automobila.

Što je. Joe?' upita Rigbv. 'Hoćeš da ja vozim?

Kurtz strese glavom. Nekoliko minuta je promatrao promet koji je išao prema jugu. Konačno, Rigby reče Sto je? Misliš da nas netko slijedi?

Ne, reče Kurtz. Deratizacijski kombi je zaostao u sumraku i kiši prije više kilometara, i vjerojatno je negdje skrenuo.

Rigbv je izašla iz auta i prišla mu, paleći cigaretu. Ponudila je i Kurtzu. On strese glavom.

Tako je. prestao si pušiti u Bangkoku, zar ne? Oduvijek sam mislila daje to bilo zbog one točke koju su izvodili u Pussies Galore.

Kurtz je šutio. Kiša nije padala, ali cesta je bila mokra a kamion u prolazu podigao je vodu i zaprskao ih.

Što ćeš napraviti s onom curicom. Joe?'

Blijedo ju je pogledao. Kojom curicom?

Tvojom curicom, reče Rigbv Tvojom i Samanthinom. Cetrnaestogodišnjakinjom koja živ i sa šogoricom tvoje tajnice. Kako ti se zove kćer? Rachel.

Kurtz je načas zurio, a onda napravi korak prema njoj. Rigbyni drotovski instinkti reagirali su na izraz u njegovim očima, i ruka joj je napola posegnula prema 9milimetarskom Glocku na njenom boku prije no što je stala. Morala se nasloniti na Pinto da izbjegne izravan kontakt s Kurtzom.

TJ uđi u auto, rekao je. I okrenuo se od nje.

Dvadeset i pet kilometara prije nego što su došli do granice s Pennsylvanijom, cesta broj 16 prolazila je kraj međudržavne 86 ovdje dolje su to zvali Južna autocesta i išla još desetak kilometara do Neole. Gradić je imao absurdno široke ulice više kao neko mjesto tamo na zapadu, gdje je zemlja nekad bila jeftina, nego kao selo u državi New York i skutrio se medu visokim bregovima odmah

sjeverno od rijeke Allegheny. Kurtz je primijetio razlike u pisanju Državni park Allegany bio je nekoliko kilometara zapadno od njih. grad Allegany odmah zapadno istom cestom, ali rijeka koja je označavala južnu granicu Neole zvala se Allegheny. Nije mu se činilo da to vrijedi istraživati.

Odvezli su se kroz dvanaest blokova dugačku Glavnu ulicu, prešli široku ali plitku rijeku, okrenuli se prije nego što je cesta krenula u južne bregove prema Pennsylvaniji, i vratili se natrag cijelom dužinom gradića, uz dva skretanja, da istraže pokrajnje ulice, tamo gdje se blizu centra grada autocesta 305 spajala s cestom broj 16. Kad su opet stigli do sjevernog ruba grada. Kurtz je skrenuo za 180 kroz benzinsku postaju i rekao: Primjećuješ li nešto'?

Aha, rekla je Rigby. još uvijek oprezno gledajući Kurtza kao da bi svakog časa mogao postati nasilan. Na glavnoj ulici imaju i Lexusovo i Mercedesovo predstavništvo. Nije loše za gradić od... što je pisalo na znaku?

Dvadeset i jedna tisuća četiristo i dvanaest stanovnika, reče Kurtz.

Aha. A ima još nešto u starom gradu... zastala je.

Nema praznih trgovina, reče Kurtz. Nema zagrađenih ulaza. Nema natpisa iznajmljuje se. Nema državnih ureda za zapošljavanje i za nezaposlene u praznim zgradama. Gospodarstvo u Buffalu i zapadnom dijelu države New York načelo se još davno prije trenutne recesije, i stanovnici su se naprsto navikli na mrtve poslove, prazne zgrade, i sveprisutne državne ispostave za nezaposlene. Centar Neole djelovao je napredno i uredno.

Kakva im je to kurčeva ekonomija ovdje? upita Rigby.

Koliko ja znam, bojnikova Trgovinska kompanija za jugoistočnu Aziju je najveći poslodavac, s oko dvije tisuće zaposlenih, reče Kurtz. Ali nisu samo stare viktorijanske kuće na Glavnoj uređene i friško prežbukane. U onom parku prikolica dolje kraj rijeke parkirani su novi F150 modeli i Silveradi. Izgleda da je u Neoli čak i siromašnima dobro.

Tebi ne promakne baš puno, reče Rigby.

Pogledao ju je. Ni tebi. Jesi vidjela neko mjesto gdje bismo mogli dobiti rani ručak ili kasni doručak?

Bila je ona uređena viktorijanska kuća s imenom Knjižnica na brijezu prije rijeke, reče Rigby. Ulazile su obitelji u odjeći za crkvu i dame sa šeširima.

Više sam mislio na neku zalogajnicu. gdje bi ljudi možda razgovarali s nama, reče Kurtz. Ili bar.

Rigby uzdahne. Nedjelja je. barovi su zatvoreni. Ali tamo dolje kod tračnica je bila zalogajnica.

Lokalci nisu pojurili razgovarati s njima, činilo se čak da ih uopće ne primjećuju tijekom njihovog kasnog doručka/ranog ručka osim nekih klinaca u obližnjem separeu, koji su stalno zurili u Kurtzove masnice i zavoje i hihotali se ali kava i hrana ublažili su njegovu glavobolju, a Rigby ga je prestala gledati kao da se boji hoće li je zadaviti.

Zašto si zapravo htio doći u Neolu? rekla je detektivka konačno. Ona je jela ručak; Kurtz se odlučio za obilan doručak. Planiraš li posjetiti bojnika O'Toola u njegovoj ovdašnjoj kući? On je bio specijalac u Vijetnamu. Zfiaš. Možda mu je skoro sedamdeset i možda je u kolicima, vjerojatno još uvijek može ubiti boga u tebi. Čak ni ne znam gdje stanuje, reče Kurtz. To je bila istina. Nije se potudio to pogledati.

Ja znam, reče Rigby. Ali neću ti reći. a sumnjam i da bi ti itko od ovih dobrih ljudi rekao. Glavom je pokazala na ljude koji su jeli u bučnoj zalogajnici i druge koji su vani žurili. Vjetar je dopuhao blagu kišu. Većina njih vjerojatno na ovaj ili onaj način dobiva plaću od bojnikovog i pukovnikovog SHATCOa.

Kurtz slegne ramenima. Nisam došao zbog bojnika. Bar ne izravno. Ispričao joj je kako ga je Peg O'Toole pitala za zabavne parkove. opisao joj fotografije napuštenog lunaparka na brijezu, i podijelio Adenine informacije o Devetom oblaku, i o bojnikovom klincu koji je prije trideset godina pucao po lokalnoj srednjoj školi.

Aha. kad sam doznala daje klinac poginuo u požaru u Rochesteru, malo smo to istražili, reče Rigby. Mislila sam si da bi to mogao biti razlog zašto si ti ovdje. Stvarno misliš da je bojnik mogao naručiti ubojstvo svoje vlastite nećakinje?"

Kurtz opet slegne ramenima.

A koji bi mu bio motiv?' upita Rigby. Njene smeđe oči mirno su ga gledale preko šalice s kavom. Droga? Heroin?'

Kurtz se jako trudio da ne reagira, da ni ne trepne. Zašto to kažeš? Kakve veze droge imaju s bilo čime ovdje?

Sad je na Rigby bio red da slegne ramenima. O'Tooličin stari, drot, stradao je prije par godina pri uhićenju oko droge, znaš.

Aha. Pa?

A federalci već nekoliko godina sumnjaju daje kompanija bojnika O'Toola, SEATCO, dobavljač heroina za južni New York i zapadnu Pennsylvaniju. DEA i FBI misle da bojnik i njegovi vijetnamski kompići zadnjih dvadeset i pet godina ne dovoze iz Vijetnama i Tajlanda i Kambodže samo kipiće Bude i ukrasne predmete. Pogodak, pomisli Kurtz. Nije mogao vjerovati da je bilo tako lako naći vezu. I nije mogao vjerovati da Gonzaga i Farino Ferrara ne znaju za to. Zaškiljio je prema Rigby. Zašto mi to govoriš?

Nasmiješila mu se svojim tipičnim sjajnim smiješkom. To je povjerljiva informacija, Joe. Samo šaćica nas u odjelu uopće zna za to. Kempera i mene su federalci informirali tek prošli tjedan, zbog pucnjave na O'Toolicu.

Razlog više da te pitam zašto mi to govoriš, reče Kurtz. Odjednom si na mojoj strani, Rigby?

Jebeš tvoju stranu, rekla je i spustila šalicu s kavom. Ja sam drotica, sjećaš se? Vjerovao ili ne, želim riješiti pucnjavu na Peg O'Toole jednako toliko koliko i ti. Naročito ako ima veze s glasinama koje čujemo da narkići i heroinski dileri u Lackawanni i okolicu nestaju bez traga.

I opet, Kurtz nije ni okom trepnuo ni obrazom trznuo. Rekao je: Pa. zasad bih htio otkriti je li Deveti oblak stvaran ili nije. Imaš neki prijedlog?

Mogli bismo se provesti kroz brda oko grada, reče Rigby. Tražiti vrtuljke ili kotače ili nešto što će izviriti kroz golo drveće.

Ja se večeras moram vratiti u Buffalo, reče Kurtz. Da dočekam ženu koja prelazi kanadsku granicu i pitam je zasto je njen zaručnik pucao u mene. Imaš neki pametniji prijedlog?

Mogli bismo otići do knjižnice, reče Rigby. Knjižničari u malim gradovima sve znaju.

Nedjelja je, reče Kurtz. Knjižnica je zatvorena.

Pa, mogla bih se ja odšetati do policijske uprave Neole iii do šerifovog ureda, izvući značku i reći da istražujem neku dojavu i ispitati ih o Devetom oblaku, reče Rigby.

Kurtz je bio sve sumnjičaviji oko sve te velikodušne pomoći. Rekao je: A što će ja biti? Tvoj partner?

Ti ćeš biti odsutan, reče Rigby. Izvukla je novac da plati račun. Uđi u šerifov ured s tim rakunskim očima ili takvim naočalama, sa zamotanom glavom, i oboje će nas baciti u zatvor samo iz principa.

U redu. Vidimo se kod auta za sat vremena?

Daj mi sat i pol, reče Rigby. Moram prvo pronaći neko otvoreno mjesto gdje prodaju krafne. Lokalne drotove ne tražiš za pomoć bez darova, čak ni ako trebaš samo upute za vožnju.

Primijetili su zelene znakove policijske postaje samo blok istočno od Glavne ulice, i Rigby je odlučila hodati. Rekla je da ne želi izgubiti kredibilitet ako je netko vidi kako izlazi iz tog zahrđalog Fordovog govna koje Kurtz vozi. Kurtz ju je gledao kako nestaje iza ugla. kratke kose koja poskakuje na snažnom vjetru sa zapada i sakoa koji se dizao, a onda je otvorio prtljažnik Pinta. Njegova 38ica bila je tamo, skrivena pod rezervnom gumom, ali nije mu to trebalo, fevukao je iz skrovišta još zatvorenu bocu Jacka Danieisa i gurnuo je u džep svoje kožne jakne. A onda. podignuvši ovratnik da se zaštiti od zapuha vjetra, krenuo je Glavnom ulicom u potrazi za parkom.

t'ak i u tako apsurdno dobrostojećem gradiću kao što je Neola. moralo je postojati neko mjesto gdje se sastaju pijanci, a Kurtz gaje pronašao nakon petnaestak minuta hoda. Dvojica staraca i napušeni klinac duge masne kose sjedili su kraj rijeke na prljavom travnjaku izvan vidokruga trkačke staze u parku. Muškarci su radili na boci Thunderbirda i sumnjičavo zaškiljili kad se Kurtz smjestio na obližnji panj. Sumnjičavost se utopila pred pohlepom kad je izvadio svježu bocu. Ali pohlepa je nestala kad je Kurtz objavio da želi razgovarati i ponudio im piće. Najstariji čovjek i jedini koji je govorio zvao se Adam. Drugi starac se, po Adamovim riječima, zvao Jake. Napušeni dečko koji je zurio u nešto tik ispod vrhova krošnji očito nije zaslužio predstavljanje. I premda Jake nije govorio, na svako pitanje, pa čak i prije svakog odgovora, stari Adam pogledao bi Jakea koji nije davao vidljiva znaka nego je, činilo se, telepatskim putem izdavao dopuštenja ili zabrane prije nego što bi Adam progovorio.

Kurtz se preseravao kakvih petnaestak minuta. Potvratio je Rigbynu pretpostavku da svi u Neoli ili rade za bojnikovu Trgovinsku kompaniju za jugoistočnu Aziju, ili imaju koristi od nje. ili se boje nekoga tko radi za nju. Također je potvratio i detalje oko pucnjave u srednjoj školi 1977. godine zbog koje je tada osamnaestogodišnji Sean Michael O'Toole završio u državnoj ludnici.

Jebeni Sean je bio totalno razjebani klinac, reče Adam. Obrisao je grlić boce i pružio je Kurtzu, koji je malo otpio, obrisao grlić, i dodao bocu Jakeu.

Jeste ga poznavali?

Svi u ovom jebenom gradu su ga jebeno znali, rekao je Adam uzimajući bocu od Jakea. Jebeni klinac jebenog bojnika kao jebeni princ. Mali jebeni kurac je ubio moju Ellen.

Ellen? reče Kurtz. Arlenino istraživanje pokazalo je daje O'Toolov klinac otišao u školu jednog jutra s kalibrom .3006 i ubio dvojicu kolegaobojicu muškihprofesoricu tjelesnog odgoja, i zamjenicu direktora.

Jebena Ellen Stevens', prtljao je starac. Moja jebena cura. Ona je bila jebena profa iz tjelesnog. Najbol ja jebena ševa u životu.

Kurtz kinine glavom, otpije malo viskija u nestajanju, obriše grlić, i doda bocu Jakeu. Oči napušenog dečka bile su staklaste i ukočene.

JeP itko ikad rekao zašto je to učinio? Taj Sean Michael O'Toole?

Jer mu se tako jebeno htjelo, reče Adam. Jer je jebeno znao da je jebeni sin jebenog bojnika. Jer se jebeno izvukao za jebeno sve živo dok mu tog jebenog tjedna Ellen nije jebeno rebnula ukor, jer je mali jebač izbušio rupu u zidu svlačionice za cure i jebeno je buljio u Ellenine jebene cure. Onaj jebeni stari kurac od bojnika upravlja Neolom od kurčevih jebenih vremena, i njegov jebeni klinac jebeno nije znao da ne može upucati i ubiti jebeno četvero ljudi i jebeno se izvući. Imaš još jebenog viskija, Joe?

Žalim, ne.

Nema veze. Imamo mi drugu jebenu bocu. Adam je pokazao smiješak koji se sastojao od tri zuba gore i dva dolje, i izvukao vino Thunderbird iza panja na kojem je sjedio.

Što se dogodilo s klincem? upita Kurtz. Seanom Michaeloni?

Adam je okljevao i pogledao Jakea. Jake nije ni trepnuo. Adam je očito shvatio poruku. Jebeni luđak je poslan u onu jebenu veliku ludnicu u Rochester. Kažu da se prije par jebenih godina jebeno spalio, ali ja ti to kurac vjerujem.

Ne?

Kurac, isceri se Adam, provjerivši kod Jakea prije nego što je nastavio. Kikići u gradu su ga vidjeli vidjeli su ga kako po noći vrluda po šumama i dvorištima, sav pun jebenih ožiljaka od požara, s jebenom bezbolskom kapicom. A i Jake gaje video.

Ne seri! reče Kurtz razgovornim tonom. Okrenuo se Jakeu s puno očekivanja, ali drugi starac je samo zurio ne trepćući. uzeo Adamu Thunderbird, i povukao dobar gutljaj.

Adam je okrenuo glavu kao da sluša Jakea. ali Jakeov izraz lica bio je siv i bezizražajan kao listopadsko nebo.

Ah, da, doda Adam, Jake me podsjetio da su klinci u gradu najčešće viđali Dodgerov duh oko Sisveta. Tada bi Dodger opet oživio Deveti oblak bar na jednu noć noć Svih svetih. Ja to nisam nikad video, ali klinci koje sam znao su govorili da se Dodger vraća s druge strane s hrpom drugih duhova, i posljednji put se vozi na raznim imrtvim vrtuljcima u Devetom oblaku.

Dodger? reče Kurtz. Deveti oblak?

Kad su oni svi bili klinci, govorila je moja pokojna Ellen, jebenog malog O'Toola su jebeno zvali Spretni Dodger, odgovori Adam. Znaš. iz one jebene knjige Charlesa Dickensa. Jebeni Oliver Twist.

Spretni Dodger, ponovi Kurtz.

Da ga jebeš. reče Adam. Ili samo Dodger, znaš. jer je uvijek nosio tu jebenu dodžersku kapicu... ne iz L.A.a. nego onu jebenu staru iz Brooklyna.

Kurtz kinine glacom. Što si ono spomenuo, nekakav Deveti oblak?

Adam spusti bocu i duo se zagleda u Jakea. Konačno je Adam rekao, ne Kurtzu nego šutljivom starcu: A koji kurac ne? Zašto bismo štedjeli jebenog bojnika? Jake nije ništa rekao ni pokazao.

Adam se okrene i slegne ramenima. Jake neće da ti kažem, Joe. Žalim.

Zašto ne?

Jer Jake zna da svatko tko je jebeno otišao gore u zadnjih jebenih dvadesetak godina jebeno tražeći jebeni Deveti oblak jebeno je nastradao, a Jakeu se ti jebeno sviđaš.

Riskirat ću, reče Kurtz. Izvadio je iz novčanika dvije dvadese tice.

Jebene trgovine alkoholom danas nisu otvorene, reče Adam žalobno.

Ali kladim se da vas dvojica znate gdje možete naći nešto dobro, reče Kurtz.

Adam pogleda Jakea. Aha, reče konačno.

Ispričao mu je kako je bojnik izgradio zabavni park u brdima, i dao Kurtzu upute kako doći do njega. Upozorio gaje da se drži podalje dok ne prođu Sisvete, nakon što se duhovi Spretnog Dodgera i njegovih kompića posljednji put provozaju na napuštenom kotaču i vlakiću i autićima, tamo gore. Pričekaj do sredine studenog, reče stari Adam. Dodgerov duh se ne pojavljuje često u studenom, kažu klinci. A drugi duhovi mu se pridružuju samo na Sisvete.

Kurtz je ustao da podje. ali onda upita: Znate li zašto samo na Sisvete?

Jebeno znam, reče Adam. Dok je bojnik još upravljaо jebenim Devetim oblakom. Sisvete su bili zadnja večer kad je bio otvoren, prije nego što zatvore preko jebene zime. Zadnja večer je bila jebeno besplatna. To je bilo jedini put kad su svi u jebenom gradu išli u taj jebeni lunapark ponekad je znalo biti prehladno za jebene vrtuljke a bojnik je uvijek održavaо veliku jebenu paradu sa svojim jebenim sinom na jebenim kolima ta mala lasica, Spretni Dodger, vozio se tamo gore i mahao kao jebena engleska kraljica. Sisvete. To je jebenom derištu jebeni rođendan.

Kurtz je bacio pogled da vidi obraća li napušeni klinac pažnju na njih. i po prvi put primijetio da je dečko otišao, nestao među drvećem uz rijeku. Kao da nikad i nije bio tu.

Kurtzov je plan bio uzeti Pinto, provjeriti Deveti oblak, i vratiti se u centar Neole prije nego što Rigby King završi svoje ulizivanje lokalnom šerifu. Ali ona je već sjedila u autu kad se vratio do mjesta gdje ga je parkirao.

Sranje, pomislio je. Hej, Bu, rekao je. Bila je to stara šala. skoro ali ne sasvim zaboravljenog podrijetla u tami filma petkom uvečer kod oca Bakera.

Bu i tebi uzvratila je. Nije zvučala sretno. Jesi našao svoje brbljave pijance?

Aha, reče Kurtz. Mislio sam da ti treba bar sat i pol da razbiješ led s lokalnim drotovima.

Mogla sam potrošiti i devedeset dana. i opet mi ništa ne bi rekli, reče Rigby. Nisu čak htjeli priznati ni daje taj tvoj prokleti lunapark ikad postojao. Kad slušaš šerifa i njegove pomoćnike, kao da nikad nisu čuli za bojnika O'Toola i jedva da znaju za tu kompaniju koja ovdje vlada svime.

Što znači da ih sve bojnik plaća, reče Kurtz.

Rigby slegne ramenima. To je teško povjerovati, ali definitivno takctzvuči. Ukoliko nisu svi naprsto kretenski provincijski govnarčići preglupi ili presumnjičavi prema kolegi izvana da kažu istinu.

Zašto bi bili sumnjičavi prema detektivki iz BufTala?

Pa. ni jedan cajac ne voli kad mu uleti neki mudrac izvana ali ja nisam nekakav savezni izbljuvак koji preuzima lokalnu istragu. Rekla sam im istinu da istražujemo pucnjavu na nećaku bojnika O'Toola gore u Buffalu. i da sam došla ovamo na slobodan dan da vidim ima li kakvih dodatnih informacija.

Ali oni nisu imali ni jednu, reče Kurtz.

Stisli su se kao dupe proktologovog psa.

Kurtz je načas razmišljaо o tome.

Onda, reče Rigby, jesи otkrio gdje je taj tvoj Deveti oblak?

Aha, reče Kurtz. Pokušavao je smisliti neki način na koji bije uvjerio da ostane dolje dok on ode gore. Nije ga smislio. Pokrenuo je Pinto i pošao izvan grada. Baš su prešli rijeku Allegheny, na južnom kraju grada, kad je Kurtzu zazvonio telefon.

Aha

Joe. reče Arlene, netko se upravo ulogirao u račun Peg O Toole, i to preko njenog kompjutera.

Samo sekundu, reče Kurtz. Stao je autom na ugibalištu i izašao. Sad reci.

Netko se ulogirao s njenog kompjutera u pravosudnom centru.

Ti si u uredu?

Ne, kod kuće. Ali podesila sam softver da me obavijesti na oba stroja.

Jesi dobila O'Tooličinu lozinku?

Jasno. Ali tko god se ulogirao na njenom stroju izbrisao je sve njene emailove.

Jel' ih stigao izbrisati?

Ne. Prekopirala sam ih na svoj tvrdi disk prije nego što ih je izbrisao. Mislim da je prvo provjerio čega sve tu ima.

Dobro, reče Kurtz. Zašto bi taj. tkogod bio. koristio njen stroj da se ulogira za mail, ako je imao lozinku. Zašto to nije učinio i izbrisao njen mail sa svoga kompjutera'. Mislim da nije imao lozinku. Joe. Mislim da je on ne vjerujem da se radi o ženi, ha? mislim da je upotrijebio softver da joj shakira stroj i tako se ulogira.

Nedjelja je, reče Kurtz. Znači da su uredi zatvoreni. To ima smisla. Što je s emailovima?

Spremala je samo zadnjih tjedan dana, reče Arlene, i svi se odnose na uvjetne otpuste, osim jednog pisma njenom dečku.

Brianu Kennedyju?

Da. Poslala gaje na email adresu njegove zaštitarske firme u New Yorku, i to desetak minuta prije tvog sastanka s njom.

Što piše? U njenom i u njegovom pismu?

Spremila je samo svoj mail, Joe. Hoćeš da ti faksiram?

Sad sam zauzet. Odmakao se nekoliko koraka od Pinta, i sad se osvrnuo prema Rigby koja se mrštila na suvozačkom sjedalu. Samo mi reci.

'Njen email kaže samo. citiram: Briane. shvaćam zašto tražiš da čekam, ali istražit ću to danas popodne. Ako dolaziš u petak kao i obično. sve ću li ispričali. Volim te. Peg.

To je to?

To je to.

A poslala gaje malo prije nego što sam se ja sastao s njom?

Deset minuta prije, prema biljegu vremena.

Znači da je s razlogom toga dana odlazila ranije s posla. U mailu nema više ničeg korisnog?

Ničeg. Čulo se šuškanje i pucketanje statike u telefonu. Onda Arlene reče: Imaš danas još neki zadatak za mene. Joe?

Aha. Pronađi kućnu adresu i telefonski broj bivšeg direktora ludnice u Rochesteru.

Hoću ga nazvati ili razgovarati s njim oči u oči.

L' redu. Ti si u gradu? Veza je grozna.

Ne. još par sati ću biti na putu. Nazvat ću te kad se vratim u ured. Dobro obavljeno.

Preklopio je telefon i vratio se za volan.

Tvoj broker?' upita Rigbv.

Aha. Misli da bih trebao sve prodati odmah čim se tržište sutra otvorи. Riješiti se svega. ^ To je uvijek pametno', reče drotica.

Odvezli su se kilometar i pol od rijeke, skrenuli lijevo na seosku cestu oko kilometar, skrenuli desno na neoznačeni pošljunčani putić, a onda opet skrenuli lijevo, na dva traga u zemlji koja su se strmo uspinjala uz brdo.

Jesi siguran da znaš kamo ideš. Joe .

Kurtz se koncentrirao na vođenje Pinta prema gore. kroz drveće, uz povremene zavoje s kojih je pucao djelomični pogled na dolinu, rijeku, udaljeni gradić, a onda južno oko planine, sve dok tragovi nisu završili pred starom drvenom rampom.

Kraj puta, reče Rigbv .

Tako je to i stari Adam opisao, reče Kurtz.

Stari Adam?

Nema veze. Kurtz je izašao iz automobila, pogledao uz brijeđ, prema mjestu gdje se nastavljao zarastao ostatak puta. i polako krenuo pješice uz padinu. Razne izbjlijedjeli oznake na barikadi oglašavale su privatni posjed i upozoravale da se ne prolazi. Vratio se iza Pinta, iz prtljažnika izvukao kvrgavi stari najlonski ruksak, i prošao kraj rampe.

Ne seri, dovikne Rigby kraj auta. Joe Kurtz ide planinariti'?

Ako hoćeš, ostani u autu, dovikne Kurtz. Samo ču malo produžiti ovuda da vidim ima li se što vidjeti.

Da ostanem ovdje i propustim prizor Joea Kurtza koji hoda? reče Rigby žureći uz brijeđ da ga sustigne. Ni pod razno.

Sranje, pomislio je Kurtz, i to ne po prvi put toga dana.

Slijedili su putić još kakvih dvjestotinjak metara uz brijeđ, među golim drvećem, sve dok ih nije zaustavila ograda. To nije bila stara i istrunula drvena rampa ograda je bila visoka tri metra, napravljena od čelične mreže, i imala nekoliko redova nimalo zahrdale bodljikave žice na vrhu. Ovdje su žute oznake privatnog posjeda bile nove i plastične, i upozoravale su da vlasnici imaju pravo koristiti smrtonosnu silu u obrani posjeda.

A tko im je dao to pravo'r' pitala je Rigby malo zaduhan.

Kurtz je iz ruksaka izvukao kratka kliješta za žicu.

Ehej! reče Rigbv. Nećeš valjda.

Kurtz je odgovorio provjeravajući je li žica elektrificirana, i zatim režući metar visok stupac karika. Krenuo je na vodoravno.

Sveca mu, Joe. Zbog tebe će nas oboje uhiti. Kvragu, ja bih tebe trebala uhiti. Vjerojatno imaš i oružje.

Imao je. Još je imao 38icu za pojasom na leđima, ispod kožne jakne.

Vrati se do auta, Rigby. Treba mi samo nekoliko minuta. Samo hoću pogledati.

Sama si rekla da nisam lopov.

Ne, reče Rigby. Ti si prokleti idiot. Nisi se ti sastao sa šerifom i njegovim dečkima tamo dolje. Ovo nije ljubazan gradić. Joe. Ne želimo u njihov zatvor.

Neće uhiti droticu, reče Kurtz. Dovršio je vodoravni rez i svinuo vratašca od žice prema unutra. Nisu se dala iako svinuti. ali

na kraju je prolaz bio dovoljno širok da se on provuče kroz njega ako prvo ubaci ruksak unutra i kreće se na koljenima.

'Uhiti mene? rekla je Rigby skutrivši se iza njega dok se on provlačio. Brine me hoće li pucati na mene. Izvukla je 9milimetarski Sig Sauer iz pojasa, zapela ga. uvjerila se da joj je metak u komori, provjerila da je zakočen, i vratila oružje natrag u futrolu. Sagnula se i provukla kroz otvor dok je Kurtz iznutra pridržavao žicu, i ustala kraj njega.

Obećaj da ćemo se žuriti.

Obećajem. reče Kurtz.

Iza ograda, krenuli su na sjever uz rub šume kakvih pedesetak metara, pronašli izvornu pristupnu cestu sad zarasu i tu i tamo blokirano palim drvećem i slijedili je dalje, gore u šumu.

Kurtzova glavobolja lupala je sa svakim korakom, a čak i kad su stali da se odmore, pulsiranje bola udaralo ga je sa svakim dahom. Bol mu je zamagljivala vid i doslovno mu pritiskivala očne duplje.

Moe. jesi dobro?

'Molim?' Okrenuo se i pogledao Rigby kroz udarce.

Jesi dobro? Nekako si bliјed.

Dobro mi je. Ogledao se oko sebe. Taj prokleti brije se pretvarao u planinu.

Drveće je ovdje bilo neka vrsta jela i raslo je previše stisnuto, s deblima koja su prvih petnaestak metara bila gola poput telefonskih stupova, a onda su zaklanjala

nebo. Oblaci su bili niski i tamni i činilo se da se šuljaju tik iznad vrhova drveća.

Podne nije odavno prošlo, ali činilo se kao da je večer.

Iamo! poviće Rigby.

Morao je pratiti njenu ispruženu ruku prije nego što ga je ugledao.

Iznad golih debala bjelogoričnog drveća na vrhu brijege, jedva vidljiv kroz jetrom uzbibane grane, uzdizao se polukrug bečkog kotača kojem je talila većina kabina.

Lunapark je bio puno veći nego što ga je Kurtz bio zamišljaо, pružajući se na četiri pet hektara ravnog zemljišta neka vrst prirodne istake u okomitoj padini parsto metara ispod vrha pošumljenog brijege. Samo područje lunaparka vjerojatno je dodatno izravnato i prošireno buldožerima i drugom teškom opremom, ali sad, nakon što je drveće desetljećima raslo u miru, bilo je nemoguće točno razaznati gdje.

Kurtz i Rigby približili su se oprezno, desnih ruku spremnih da posegnu za oružjem, ali mjesto je bilo prazno; glasanje ptica i kukaca sve tiše ali još uvijek čujno toga kasnog listopadskog dana govorilo je da u blizini nema ljudi.

Sa svog vidikovca u središtu onog što je nekad bio središnji prolaz, Kurtz je video ogromni bečki kotač udaljen pedesetak metara zahrdao. oguljene boje. većine žarulja otpalih. sa samo četiri kabine koje su preostale na krhkem kotaču kao i zarasli paviljon za autiče, porušene kabine za karte u kojima je raslo grmlje i malo drveće, haligali kojem su sva nadsvodena kolica otrgnuta i raštrkana po okolnom korovu, i cijeli red praznih, polomljenih kabina u kojima su nekad bile galerije za gađanje i slični mamci za naivce.

Je li to to? upita Rigby. Ono mjesto koje si video na fotografijama Peg O'Toole?

Kurtz kimne glavom.

Hodali su zaraslom zaravni među višim drvećem, zastajući tu i tamo pred urušenom kućom strave sa slomljenom šperpločom na fasadi, kričavih boja izbjlijedjelih poput neke drevne talijanske freske pa zatim do prelijepog vrtuljka ili karusela, Kurtz nikad nije pamtilo koji se vrti u kojem smjeru, premda su se ovi razbijeni konji i deve i žirafe jednom davno okretali u smjeru suprotnom od kazaljki na satu.

Kakva šteta, reče Rigby dodirujući smrskano lice jednog obojenog konja. Bili su ručno rezbareni od drveta, premda su glave bile šuplje. Vandali su smrskali lica svih životinja, polomili im noge.

istrigli većinu s potpornja i razbacali ih u korov koji je zatim izrastao oko i kroz njih. Prošli su kraj paviljona s autićima. Ravni krov se urušio, nekad bijeli pod bio je pun barica i žbuke. Većina teških autića izvučena je van i razbacana tu i tamo, neke su izgurali na padinu, jedan je čak zapeo u niskim granama drveta. Kurtz je video brojku 9 kao znak Devetog oblaka u izbljedjeloj zlatnoj boji na nekim zahrđalim autićima. Jedan je prevrnuti auto po sjećanju povezao s fotografijom koju mu je pokazala Peg O'Toole. Korov i drveće činili su se višima nego što se sjećao sa slike. 'Pa, reče Kurtz kad su zastali kraj bečkog kotača, stari izresci iz novina kažu da je bojnik izgradio ovo mjesto kako bi se mladež Neole imala čime zabavljati. Izgleda da su se podosta zabavljali zadnjih nekoliko desetljeća, premda nisam siguran da je to ono što je bojnik imao na umu.

Rigby ga nije slušala. Gle, rekla je. Netko je popravljao motor koji pokreće kotač. A i lanci i utezi su novi.

Primjetio sam to, reče Kurtz. 1 motor u centru kotača je obnovljen. A jesli primijetila i nove žarulje na kotaču?

Rigby je obišla podnožje bečkog kotača. Čudno. Većina ih je polomljena ili nestala, ali izgleda da netko obnavlja... što? Svako deseto svjetlo?

A među korovom ima i novih električnih kablova, reče Kurtz. Pokazao je na ravno područje otrcanih zgrada, tridesetak metara niz središnji put. Mislim da svi vode onamo.

Slijedili su težak električni kabel, od bečkog kotača do urušenog kompleksa kuće strave. Rigby je pokazala nekoliko mjesta gdje je novi kabel pokriven zemljom ili prašinom, kao da ga je netko pokušao sakriti.

Sa stražnje strane trule kuće strave, skoro skrivenu oguljenom fasadom i drvećem iza nje. netko je izgradio potleušicu od novog drveta. Zidovi su još bili nedovršeni, ali krov je bio pokriven valovitim limom, a plastika je čuvala zgradu od vlage. Vrh fasade kuće strave ovdje je bio svinut unatrag, a ogromno, izvrnuto lice klauna visjelo je nad kolibom, skoro dodirujući malu terasu. Na njoj, pokriven plastikom čvrsto svezanom elastičnim vrpcama, stajao je veliki benzinski generator. Kanisteri benzina bili su poredani pokraj njega.

Rigby je pregledala kolibu i pokazala nekoliko pokrivenih kutija za alat. Podigla je krupan, žuti električni čekić onaj posve prijenosne vrste, s masivnim spremnikom za čavle.

Misliš da radi? upitala je, držeći teški alat u obje brijede ruke.

Možemo doznati, reče Kurtz.

Rigby je nanišanila u stražnji zid kolibe i stisnula okidač.

BAP. Čavao od dvanaest centimetara prošao je kroz plastičnu zaštitu i zabio se u zid od šperploče, tri metra daleko.

Radi, reče Rigby.

Neko su vrijeme proveli u kolibi nisu našli ništa osobnije od pljesnivog ležaja u stražnjem dijelu, bez ikakve posteljine a onda su se opet preko brijeva vratili u središte zaraslog parka.

Novinski članci koje je Arlene našla tvrdili su da je tu negdje gore i dječji vlak, reče Kurtz.

To ćemo naći kasnije, reče Rigby. Spustila se na bogatu travu kraj vrtuljka, točno tamo gdje se brijev opet počeo uzdizati, i potapšala travu kraj sebe. Sjedi malo. Joe.

Sjeo je metar i pol od nje i zagledao se preko drveća u rijeku Allegheny i gradić Neolu. kakvih kilometar i pol ispod njih prema sjeveru. Uz preostalo jesensko lišće na bregovima ima oko grada i nekoliko bijelih crkvenih tornjeva. Neola je više izgledala kao neko slikovito seoce u Novoj Engleskoj nego kat) grub industrijski grad u zapadnom dijelu države New York.

Malo ćemo razgovarati, reče Rigby.

U redu, reče Kurtz. Reci mi kako to da DEA, FBI, AFT i druge agencije već godinama sumnjaju da su bojnik i SFATCO dio heroinskog lanca, ali bojnik je još na slobodi, a Neola izgleda zaraduje od trgovine heroinom? Zašto sva ta velika slova nisu skočila na ovo mjesto kao gorila na neboder?

Nisam htjela razgovarati o tome"

Odgovori mi na pitanje, Rig.

Pogledala je dolje prema gradu. Ne znam, Joe. Paul mi nije rekao sve o sastanku s DEAom.

Ali misliš da Kemper zna.

Možda.

Kurtz strese glavom. Koji kurac može snage zakona zadržati podalje od heroinskog lanca, jebem mu boga? Pogledao je Rigby King. Nekakvo sranje s nacionalnom sigurnosti?

Sunce je izvirilo i sad je svjetlilo na njihov dio brijega, izvlačeći još uvijek zelenu travu iz tmurne jesenje pozadine kao živu boju. Rigby je skinula svoj sako, usprkos hladnom povjetarcu koji je zapuhao. Bradavice su joj se vidjele čak i kroz debeo, ružičasti materijal oksfordske košulje.

Ne znam, Joe. Mislim da su federalci i druge službe znali za bojnika još davno prije jedanaestog rujna. Možemo li sad razgovarati o onome o čemu ja želim razgovarati?

Kurtz je opet skrenuo pogled s nje, škiljeći kroz naočale Rava Charlesa prema Neoli. blistavo bijeloj u pokretnim zracima listopadskog sunca. CI A? rekao je. Nekakav uzvrat sranja između njih i bojnikove mreže? Arlenini članci kažu daje SEATCO trgovao i sa Sirijom i s takvim mjestima, a ne samo s Vijetnamom, Kambodžom, Tajlandom...

Joe. Rigby je prišla bliže, uhvatila ga za nadlakticu i bolno stisnula.

Kurtz je pogleda.

Slušaj me, Joe. Molim te.

Kurtz je sklonio njene prste sa svoje ruke. Što?

. Živo mi se jebe za SEATCO ili za bojnika ili za bilo što od toga. Stalo mi je do tebe.

Kurtz je pogleda. Još joj je držao ruku. Sad je pusti.

Izgubljen si. Joe. Rigbyne krupne smeđe oči djelovale su tamnije nego obično.

O čemu ti to govoriš'?

Govorim o tebi. Ti si izgubljen. Možda si se izgubio u Attici. Možda i prije ali u to sumnjam, dok si imao Sam. V jerojatno je baš njena smrt...

Rigby. reče Kurtz hladno, možda bi bilo bolje da začepiš.

Stresla je glavom. Znam zašto si ovdje. Joe. Pokazala je glavom na bečki kotač, korov, šumu i uzbibane oblake. Sunce ih je još obasjavalo, ali sjene su se brzo uspinjale, oko i preko brijega. Misliš da ti je socijalna radnica O'Toolica bila mušterija. Pokazala ti je fotografije ovog mjesta. Pitala te znaš li gdje je to.

Ponašaš se kao

da te angažirala, Joe. Ne nastojiš riješiti samo pucanje na nju i na tebe ti hoćeš riješiti sve.

Ne znaš o čemu pričaš. Kurtz se pomakao još za metar dalje na mekoj travi. Vjetar je lupetao nekim slomljenim komadom šperploče na kući strave, na brijegu iznad njih.

Znaš da znam, Joe. To je sve što ti je još preostalo. Posao. Slučajevi koje si sam zadaješ, čak i kad se nudiš mafijaškom smeću samo da imaš posla. Ili onoj kurvi Farino. To je bolje nego ništa, jer ti je to trenutno jedina alternativa... rad ili ništa. Nemaš osjećaja. Nemaš prošlosti. Nemaš ljubavi. Nemaš nade. Ništa.

Kurtz ustane. Naplaćuješ po satu?

Rigby ga zgrabi za ruku i pogleda prema njemu. Lezi ovdje sa mnom, Joe. Vodi ljubav sa mnom u zalazak sunca.

Kurtz nije ništa rekao, ali sjetio se sedamnaestogodišnje Rigby kako se naga diže nad njim, jaše ga u prigušenom svjetlu zborske galerije, dok Bach odzvanja iz velikih orgulja u mračnoj bazilici. Sjećao se savršenog bola u svojim prsim te noći, i kako se tek dugo godina kasnije pitao je li taj snažan osjećaj bio i ljubav a ne samo požuda.

Joe... Povukla ga je. Spustio se na jedno koljeno u travu.

Rigby je slobodnom rukom počela otkapčati svoju košulju dok je lijegala na travu. Njena kratka, tamna kosa podigla se u pramenovima na mekoj travi. Vodi ljubav sa mnom. Šapnula je. i pusti sve natrag unutra. Mene. Svijet. Svoju kćer...

Kurtz naglo ustane, trzajem oslobođivši ruku.

Ovdje negdje su tračnice, rekao je. Pronaći će ih. Prošao je kraj Rigby i krenuo uza strminu.

Sustigla gaje prije nego što je stigao do vrha planine. Ni jedno ni drugo nije govorilo. Rigbyni obrazi bili su zajapureni, bilo je trave na leđima njenog sakoa. Minijaturne tračnice, široke jedva metar, bile su tik ispod vrha. Drveće je posjećeno po petšest metara sa svake strane, i nikad nije ponovno izraslo. Šljunak pod pragovima je djelovao svježe.

Kurtz se okrenuo prema sjeveru i krenuo za tračnicama po brijegu.

Tračnice nisu zahrđale, reče. Zamalo su ulaštene. Klinovi koji su ispali su zamijenjeni, nasip je obnavljan. Ova mala linija se koristila. I to nedavno.

Rigby nije ništa rekla. Hodala je pet koraka iza njega.

Prešli su preko malog mosta nad potočićem, pa slijedili tračnice sve do krune brijega, gdje su izašli iz šume i nastavili prema sjeveroistoku.

Petsto metara od mjesta s kojeg su krenuli, izašli su iz šume. Trava je ovdje bila smeđa i krhka, šuškala je na snažnijem vjetru dok su oblaci opet sakrivali sunce. Minijaturne tračnice vodile su prema dolje, preko litice, pa se zatim uspinjale uz još jedan goli brežuljak, prema velikoj kući jedva vidljivoj, oko kilometar i pol na sjeveroistok.

Kurtz je krenuo niz padinu.

Joe. mislim da ne bi... počne Rigby.

Glas joj se utopio u zaglušujućem FLAP FLAP FLAP, a ogromni helikopter lluey. očuvani primjerak iz vietnamskog rata. zapikirao je nad drvećem iz kojeg su upravo izašli. Na oba boka vidjeli su se ljudi, dok je veliki stroj skretao, a dvanaestmetarski rotori ispunjavali su planinu šišmišastim lupanjem krila.

Kurtz je potrčao prema drveću, video da neće stići, i spustio se na jedno koljeno, povlačeći malu 38icu iz futrole.

S jedne strane Hueyja pojavila se strojnica, a meci su povukli crt u između Kurtza i Rigby King.

BACITE ORUŽJE... SMJESTA! zagrmio je glas kroz zvučnik helikoptera.

Spustio se nad njih nisko i brzo, oštro skrenuo, i opet odletio. Strojnica iz drugih otvorenih vrata posjekla je travu, ni tri metra od Rigby. Bacila je svoj pištolj.

Kurtz je svoj odbacio u travu.

NA KOLJENA. RUKE NA GLAVE. NE MIČI NI JEDAN MIŠIĆ.

Kurtz i Rigby su poslušali dok je krupan crni stroj lebdio nad njima, a zatim se teško spustio na travi blizu tračnica, podižući slamu i prašinu i mrtvu travu svuda oko njih u zasljepljujućoj mećavi.

Dodger je stao na rubu šume a onda se vratio pod drveće kad je začuo poznati zvuk Hueyevog stroja i rotora. Opet prokleti perimetarski senzori.

Pratio je muškarca i ženu kroz šumu, promatrao ih kako ulaze u Deveti oblak, pričvrstio prigušivač na svoju Berettu, i krenuo im se približiti kad su sjeli na travu i razgovarali. Između njih dvoje bilo je nešto čudno: izgledalo je kao da se sisata žena kratke kose hoće poševiti, a frajer, Kurtz, neće. To je za Dodgera bila novost, osim ako Kurtz nije bio iscrpljen od sinoćne zabave s onom Farinicom.

Bili su u kolibi. To je Dodgera zasmetal do te mjere da je kanio doista uživati kad ih bude oboje upucao. Upotrijebit će više metaka nego što je potrebno. To će

smetati estetici njihove buduće namjene, ali bilo mu je važnije da se riješi tog neuobičajenog bijesa koji je osjetio.

Njih ču staviti na vrh, pomislio je dok se neprimjetno kretao iza kuće strave, dolazeći s Berettom u ubojiti domet. Nosio je oružje s obje ruke. s dlanom pod drškom kako su ga naučili, spreman podići je i ciljati niz ukočenu desnu ruku prvo muškarca, onda ženu. Prvo u tijelo da ih sruši, ali ne u srce. Onda^ruke i noge. Baš lijepo od njih što su došli ovamo.

A onda je vjetar podigao neki prokleti komad šperploče, zagalamivši kraj njega, i Dodger se morao zamrznuti, sagnuti, prestati disati. Dok je on opet bio spreman za pokret, i oni su se pokrenuli, penjući se uz brije prema njegovoj željeznici.

Presjekao je preko vrha brije, žureći naprijed do velikoga hrasta na rubu šume. Njegovo gaje deblo sakrilo i, kad slijedeći tračnice izađu na otvoreno, imat će čistu crtulj, ne više od petnaest metara. Dok mu je bijes blijedio. razmišljaо je o tome da muškarca pogodi u glavu, a ostatak metaka sačuva za ženu. Ne zato što je žena ili što je lijepa Dodgeru je to bilo sve jednog zato što je osjećao da je muškarac opasniji od njih dvoje. Uvijek prvo eliminiraj najveću opasnost, tako ga je Gazda naučio. Uvijek. I ne okljevaj.

Ali okljevao je, a sad je bilo prekasno.

Prokleti helikopter. Isti prokleti stari Huey kojeg bojnik koristi već više od trideset godina.

Dodger je promatrao kako četvorica Vijetnamaca lisicama vežu Kurtza i ženu i tovare ih u helikopter. Onda je nestao u šumi, dok se Huey dizao i letio prema sjeveru, u prolasku gnječeći travu dvadeset metara uokolo.

Bilo mu je drago što je deratizacijski kombi sakrio u gustiš gdje ga se iz zraka neće vidjeti. Skinuvši prigušivač. Dodger je vratio Beretu natrag u futrolu, samo načas se zadržao kod kolibe, a onda se hitro vratio do kombija.

Kurtz je sve gledao i pamtio dok ih je Huey vozio kratkih kilometar i pol do kuće. Ni njega ni Rigby nisu povrijedili ako se ne računa oštar pritisak lisica a okruživala su ih četvorica ljudi koji su mu djelovali kao Vijetnamci ili vijetnamski Amerikanci. Bio je samo jedan pilot Teksašanin, sudeći po naglasku kad je svima rekao da se pripreme za polijetanje a taj nije ništa rekao cijeli ostatak puta.

Tračnice su vodile do sto metara pred kuću. a onda kroz petlju zaokretale za sto osamdeset. Dječja lokomotiva i vagoni iz Devetog oblaka jedva su se vidjeli u

dugačkoj šupi koja se nadnosila nad tračnice. Očito, bojnik je sve ove godine održavao i vlak i tračnice.

Huey je sletio, a četvorica ljudi napola je izgurala i napola izvukla Rigby i Kurtza kroz otvorena vrata. Sva četvorica nosila su traperice i vojne jakne. Dvojica su nosila M16ice koje su. Kurtz je u to bio uvjeren, bile ilegalno prilagođene na potpunu automatiku: druga dvojica nosila su još strašniju vojnu silu: strojnica M60.

Gdje su oni govnari u vintericama iz Alkohola, duhana i oružja kad čovjeku zatrebaju? pomisli Kurtz. Čov jek iza njega gurnuo ga je kroz vrata koja im je otvorio peti Vijetnamac. ovaj iz unutrašnjosti kuće i odjeven u plavi blejzer. Taj sluga, ili tko je već bio, poveo ih je kroz hodnik, kroz knjižnicu, i van na stražnju terasu na rubu litice. Kurtz je zamijetio sve pokrajnje sobe i sve drugo što je video dok su kratko prolazili kroz kuću, a znao je da i Rigby radi to isto. Malo ga je brinulo to što im nisu vezali oči, jer je najjednostavnije objašnjenje bilo da namjeravaju ubiti i njega i Rigby.

Kuća je bila velika na dva kata, s bar petsto kvadrata unutarnje površine a djelovala je kao daje izgrađena sedamdesetih, otprilike u vrijeme kad se bojnik povukao u Neolu. Izgrađena je kao za obranu od Indijanaca. Prizemlje i pola prvog kata bili su od kamena ne samo opločeni kamenom, već izgrađeni od kamena. Prozori na stražnjoj strani kuće, najbliži sletištu helikoptera, bili su od olovnog stakla, s tim da su olovni dijelovi bili rešetke. Uži. viši prozori sa svake strane glavnih prozora bili su preuski da se kroz njih provučeš, ali su nudili savršen položaj za pucanje. Garaža za pet auta pružala se sjeverno od kuće na istom kružnom putu, ali svih petero drvenih vrata bilo je spušteno. Vrata kroz koja su ušli kuća je bila smještena tako da otmjenija strana gleda na provaliju, a ne na sletište i prilazni put bila su od debelog, čvrstog drva ojačanog čelikom. Sasvim sigurno dovoljno da zaustavi ratno kopljje Kiowa.

Strana kuće koja je gledala na liticu nije bila tako obrambeno opremljena. Iz knjižnice se na terasu izlazilo kroz široke francuske prozore koji su dopuštali pogled i popodnevno svjetlo sa zapada. Kraj knjižnice je bila spavaonica Kurtz ju je video samo krajičkom oka. ali vjerojatno je bila bojnikova, izdvojena iz ogromne dnevne sobe u prizemlju zaključio je to po bočicama s lijekovima i vojnim fotografijama na tapetama boje vina a i ta je spavaonica imala široka vrata koja

su vodila na terasu. Kurtz je po prevelikim otvorima za zastore iznad vrata pretpostavio da imaju čelične šalaporke koje se po potrebi mogu spustiti. Bojnik, pukovnik Vin Trinh i još trojica ljudi čekali su ih na terasi. Jedan od njih imao je sivu odoru šerifa, kolt .45 u vesternskoj futroli, i tablicu s imenom na kojoj je pisalo Gerey ime šerifa s kojim je Rigby razgovarala prije malo više od sat vremena; druga dvojica bili su mlađi, bijeli, mišićavi, i također naoružani. ^ To je zasad sedam tjerohranitelja, računajući slugu u biežeru i ne računajući pilota i šerifa, pomislio je Kurtz kad su njega i Rigby gurnuli na sunce pred čovjeka u invalidskim kolicima, koji je sjedio u sjeni prugaste platnene tende. I Trinh, bojnik, i ovaj drugi starac.

G. Kurtz, gdje King, reče bojnik. Baš lijepo od vas što ste navratili.

O. Isuse, pomisli Kurtz. Stari seronja skuplja materijal od zlikovaca iz B filmova. Ja sam policijska časnica, reče Rigby To je bila prva cijela rečenica koju je izrekla otkako su ona i Kurtz sjedili na travi.

Da, gdje King... detektivko King, reče bojnik. Znamo tko ste.

Pa onda znate i da vam ovo nije pametno, reče Rigby, tihim ali čvrstom glasom. Smjesta nam skinite lisice pa ćemo zasad to zanemariti. Bili smo na privatnom posjedu.

Bojnik se opet nasmiješio, skoro tužno stresao glavom, i okrenuo se prema Kurtzu. Mislim da su vaši gospodari bili vrlo pametni što su poslali policajku s vama, g. Kurtz. Da su okolnosti drugačije, to bi moglo... moglo... biti zapreka onome što se sad mora dogoditi.'

U, govna, pomisli Kurtz. Rekao je: Kakvi gospodari?

Bojnikov smiješak nestane. Ne vrijedajte moju inteligenciju, g. Kurtz. Potpuno je suvislo što su vas poslali s vašom policijskom fuficom kao pratnjom. Po onome što smo uspjeli doznati, vi ste jedni od rijetkih ljudi s kojima radi i obitelj Gonzaga i obitelj Farino.

Fuficom? reče Rigby. Zvučala je više zabavljeno nego uvrijeđeno.

Pukovnik Vin Trinh koraknuo je naprijed i snažno pljusnuo Rigby preko usta.

Obrisao je krv s ruke svilenim rupčićem, uzeo Kurtzovu 38icu u futroli od jednog Vijetnamca, i do kraja ispružio ruku, držeći cijev nekoliko centimetara od Rigbyne sljepoočnice. Kurtz se podsjetio slavne fotografije iz doba vijetnamskog rata.

snimljene, činilo mu se, tijekom Tetske ofenzive, kad je sajgonski šef policije bez suda nasred ulice pogubio nekog osumnjičenog da je vijetkongovac.

Trinh zapne pištolj. Ako kažete još jednu riječ bez naredbe. rekao je skoro savršenim engleskim, ubit ću vas smjesta.

Rigby pogleda visokog čovjeka.

Sto hoćete? upita Kurtz bojnika.

Starac u kolicima uzdahne. Tjelohranitelj u blejzeru stao je iza kolica, s rukama na drškama, očito spremam da pomakne invalida dublje u sjenu ako sunce navali, ili ako Kurtz ili Rigby naprave bilo kakav nagli pokret. Ili da ga izmakne napadu iz zraka, pomisli Kurtz.

Želimo ono očito. g. Kurtz, reče bojnik. Želimo kraj rata. Zar vas vaši gospodari nisu zato poslali ovamo?

Rat? pomisli Kurtz. Prema onome što su mu rekli i Toma Gonzaga i Angelina Farino Ferrara. oni nisu imali pojma tko ubija njihove narkiće. Definitivno nikad nisu spominjali uzvrat ni bilo kakav rat. Je li sve to neznanje bilo samo varka da se uvuče Kurtza? To baš nije imalo puno smisla.

Ništa nije rekao.

Jesu li vas poslali s uvjetima? upita bojnik. Ili da mi predložimo svoje?

Ruka pukovnika Vina Trinha još je bila ukočena, kokot na Kurtzovoj 38ici još zapet. Cijev dvadeset centimetara od Rigbyne glave nije se pomakla ni milimetar.

Kurtz je šutio.

"Na primjer, koliko bi vam vrijedilo kad bismo poštadjeli život gđice King? reče starac.

Kurtz je i dalje šutio.

Nije vam važna? reče bojnik. Ali kao djeca ste zajedno bili u sirotištu. Bili ste zajedno u vojsci. To je moralo stvoriti neku vezu, g. Kurtz.

Kurtz se nasmiješi. Ako imate moje vojne dosjee, rekao je, bolje ih proučite. Ta kuja je jedan od razloga što sam završio na vojnem sudu.

Bojnik Michael OToole kimne glavom. Da. imamo taj podatak. Ali. na kraju niste nečasno otpušteni, naredniče Kurtz. Optužbe su nekako povučene. Možda ste se vi i ona... pomirili? Pokazao je Čvrste bijele zube.

Ne radi se o njoj ni o meni, reče Kurtz. Sto vi hoćete?

OToole je glavom dao znak Trinhu, koji je otpustio kokot, ustuknuo i zataknuo Kurtzov pištolj za svoj pojaz. Čovjeku je trbuhan bio ravniji od mnogih dasaka. Moramo se sastati, vaši gospodari i ja, rekao je bojnik govoreći hitrim, jasnim i odsječnim tonom, zacijelo usavršenim na tisuću brifinga. Ovaj je rat postao preskup za obje strane.

Rigby je bacila pogled na Kurtza, kao da pokušava otkriti ima li bar njemu to nekakvog smisla. Kurtzovo lice nije ništa odavalo.

Kada? reče Kurtz.

Sutra. U podne. Moraju doci i Gonzaga i Farinova kćerka. Svatko može dovesti po jednog tjelohranitelja, ali svi će biti razoružani prije sastanka.

Gdje?

U ovom gradu, reče starac, snažnom desnom rukom pokazujući na Neolu, vidljivu u dolini prema sjeverozapadu. Kako je nestalo sunca, drveće je ostalo posve bez boja. a krovovi koji su virili bili su više bijedni, dimnjački sive boje nego bijele kao u Novoj Engleskoj. Mora biti u Neoli. Naš šerif Gerev... Bojnik je glavom pokazao na šerifa, koji nije mijenjao pseći izraz liea ni treptao. Šerif Gerey će se pobrinuti za sigurnost svih i ponuditi nam prostor za sastanak. Još uvijek imate onu sigurnu dvoranu za sastanke iza stadiona, šerife?

Aha.

Eto ga, reče bojnik. Ima li pitanja?

Oboje možemo natrag, jel'da? upita Kurtz.

Bojnik pogleda pukovnika Vina Trinha, onda Rigby, onda Kurtza, i nasmiješi se. Ne. g. Kurtz. Detektivka King ostaje kao naša gošća do kraja konferencije.

Zašto?

Da budemo sigurni kako ćete se maksimalno potruditi kad budete uvjeravali svoje šefove da budu u uredu šerifa Neole sutra u podne, g. Kurtz.

Ili?

Starčeve crne obrve podigle su se prema čeličnosivoj kosi. Ili? Pukovničke Trinh?

Možete li g. Kurtzu demonstrirati što znači ili?

Ne trepnuvši, Trinh je izvukao 38icu iz svoga pojaza i pucao Rigby u natkoljenicu. Pala je teško, ruku još vezanu iza leđa. i glavom udarila o pod. Jedan vijetnamski tjelohranitelj spustio se na jedno koljeno, skinuo pojaz i napravio joj improvizirani povez.

Kurtz se dosad nije pomakao, pa nije ni sad. Pazio je da mu na licu ne bude zabrinutosti.

Je li vam ili sad jasno, g. Kurtz? upifil bojnik.

Čini mi se da vam je to više problema nego profita, reče Kurtz mirno. Ako ubijete mene, nitko baš neće primijetiti. Ako ubijete nju... Glavom je pokazao na Rigby, koja je ležala, znojnog lica i raširenih očiju, ali šuteći. Ubijte nju i cijela policija iz Buffala doći će vam na vrata.

A, ne, g. Kurtz, reče bojnik. Ako vi ne uspijete u svojoj misiji do sutra u podne, nećemo mi ubiti detektivku King. Vi ćete je ubiti. U Buffalu. Vjerljivo u onom napuštenom motelu koji nazivate domom. Možda svađa među ljubavnicima.

Kurtz pogleda 38icu koja je još bila Trinhu u ruci. Na meni nema baruta, reče.

Trag baruta na rukama? reče bojnik. Ili možda na odjeći? Bit će ga, g. Kurtz. Bit će ga. Starac u kolicima opet je kimnuo glavom

i dvojica mlađih dograbili su Rigby, podigli je jednom je zaječalai odnijeli je u kuću. Bojnik je bacio pogled na svoj težak i skup digitalni sat. Već je prošlo dva popodne. Sigurno se želite vratiti. Dug je put do Buffala, a čini se da bi mogla i kiša.

Pukovnik Trinh gurnuo je 38icu za pojasa, ali i izvadio Glockdevetku iz futrole iza leđa. Druga dvojica tjelehranitelja podigla su svoje M16ice.

Kurtz je pogledao prema kolnom prilazu sjeverno od kuće.

Ne, g. Kurtz. Najjednostavniji put za vas je ovuda. Bojnik je glavom pokazao na skoro okomito stubište niz liticu.

Kurtz je prišao korak bliže rubu. vrlo svjestan dvojice ljudi iza sobe koji bi ga mogli gurnuti preko ruba jednim pokretom, i virnuo d..lje.

Nije to bilo baš stubište. već više betonski zigurat. Stube su bile prevelike svaka je bila visoka bar šezdeset centimetara, možda i sedamdeset pet urezana u skoro okomitu liticu. Duboko dolje bar šezdeset, možda i sto metara i oko sto pedeset previsokih stepenica skoro ravno dolje stubište je završavalо na crnom asfaltu zavojitog putića.

Šalite se, reče Kurtz.

Ja se nikad ne šalim, reče bojnik Michael O'Toole.

Kurtz uzdahne i podigne ruke da mu ih netko osloboodi.

Možda kasnije, reče bojnik. Šerif Gerey će vas dočekati dolje. Starac u kolicima opet je kimnuo, i netko iza Kurtza snažno ga je gurnuo.

Zamalo se prevrnuo s glavom naprijed, zateturao i uspio je ne pasti samo skočivši s terase na usku prvu stubu. Udar mu je protresao kralježnicu i skoro ga bacio još dalje naprijed. Teturao je tamo, podižući svezane ruke iza sebe da održi ravnotežu.

Recite g. Gonzagi i gdjici Ferrara da budu ovdje sutra, u uredu šerifa Gereya, točno u podne, reče bojnik. Samo minuta zakašnjenja, i bit će raznih teških posljedica, od kojih će smrt detektivke King biti najmanja.

Čovjek u blejzeru odgurao je bojnikova kolica kroz vrata i u kuću. Pukovnik Trinh i četvorica Vijetnamaca s puškama na gotov stajali su na rubu terase i gledali Kurtza kako silazi.

Isprva se Kurtzu činilo da će biti lako. Naravno, ako ljudi odozgo ne pripucaju na njega a to se još uvijek činilo vrlo mogućim. Ili ako se ne spotakne i ne padne s rukama vezanim iza leda što se sa svakim korakom činilo sve mogućijim.

Ali isprva se stvarno činilo lakim. Šezdesetak, možda sto metara bilo je teško odrediti pod ovim užasnim kutem skoro okomitih ziguratskih blokova, svaki bar pola metra iznad onog drugog no dosizali su Kurtzu do koljena, pa je prepostavio daje visina negdje oko sedamdeset, sedamdeset i pet centimetara uz samo dvadesetrideset centimetara vodoravnog betona na svakoj stubi ali ako samo polako stane na rub svake stube i malo poskoči na sljedeću, s rukama iza leda ali ispruženima da održi ravnotežu to ne bi smio biti problem. Parče kolača, što bi rekla braća Rusi. Živa pljuga.

Samo što su, nakon devetdeset skokova, kad mu ih je preostalo još samo oko sto pedeset, udarci već razdrmali njegovu kralježnicu, boljela su ga koljena, a užareni klinovi bola zabijali su mu se u bolnu glavu.

Kurtzu je bilo drago što su mu ispraznili džepove kad su ga vezali. i što su mu strgnuli naočale Rava Charlesa. jer bi mu sad sva ta govna letjela na sve strane. A bila bi peciva gnjavaža, pomislio je Kurtz, da moram stajati i sve to još skupljati zubima. A tata Bruce bi se strašno ljutio kad bi se vratio bez naočala Raya Charlesa. Stao je na rub desete ili jedanaeste stube i spustio se.

Udar mu je prošao kroz kralježnicu i eksplodirao kao vatromet u glavi. Vid mu se zamutio.

Ne još. Ne još. Nagodit će se s tom jebenom glavoboljom: može ga natjerati da povrati, ili se čak onesvijesti kad jednom dode do dolje ma. Čak i na bilo kojoj od zadnje tri stube. Ali ne ovdje. Ne ovdje.

Još tri stube niže. Pokušao je naprsto hodom prelaziti tih sitnih sedamdesetak centimetara. To je bilo bolje. Ali bol mu se svejedno penjala u glavu i izlazila kroz pukotinu na desnoj strani lubanje kad god bi spustio drugu nogu i stopalo. A ovako mu je bilo teže držati

ravnotežu s rukama vezanim iza leđa. Prečvrsto stegnute lisice odavno su mu prekinule cirkulaciju u šakama, a sad su mu se i podlaktice kočile, s crtom bola koja se izdizala iznad bockanja otupjelosti koje je napredovalo poput šumskih stvorenja u bijegu pred požarom.

Molim? Koncentriraj se, Joe. Zastao je na uskoj betonskoj istaci. s nožnim prstima preko ruba. zadihan, dok mu se znoj cijedio u oči a nije ga mogao maknuti treptanjem ni otrti i pogledao uz skoro okomite ziguratske stube u tamne obrise koji su ga promatrali. Bojnika nije bilo, ali pukovnik Trinh je još bio tu. Nije se smiješio. Ostali Vijetnamci jesu. Oni su u tome uživali, vjerojatno se i kladili kad će pasti. Trinh je djelovao kao da i on uživa, ali previše da bi se smiješio.

Koncentriraj se. Litica je ovdje s obje strane stuba bila skliski vapnenac, pomiješan s malo granita strma mješavina slojeva i zemlje. s nešto lišajeva i niskog raslinja i. tu i tamo. ponekim mladim hrastom. Ali ovdje bi bilo samoubojstvo sići sa stuba: čak i da su mu ruke slobodne i cirkulacija u redu, za tu bi sklisku padinu trebao planinar.

Kurtz je skočio još jednu stubu, pričekao da se završi vatromet iza njegovih očiju, i skočio još jednu.

Mislim da dr. Singh ne bi ovo preporučio kao terapiju za potres mozga.

Tko je dr. Singh? zapitao se Kurtz tupo. Bilo je zanimljivo kako je bol od glavobolje ulijetala poput valova na obalu, ne zastajući, ne prestajući, samo se dižući i padajući i zatim udarajući.

Spustio se još jednu stubu, zateturao, ispravio se. prišao rubu, i skočio na sljedeću. Zamišlja li on to ili vodoravni dijelovi svake stube postaju sve uži? Pete su mu zastrugale kad je pokušao čvrsto spustiti stopala, čak i kad bi mu nožni prsti v irili preko ruba. Kurtz je krenuo dolje sretan što je danas obukao tenisice. ali sad je

žalio što nije na sebi imao svoje stare vojničke čizme. Gležnjevi su mu bili na rubu raspadanja. Pete su mu već krvarile.

Opet se spustio. I opet. Znoj ga je pekao u očima, paleći kao kontrapunkt pravoj boli.

Gore ne može biti... To je bio stih iz neke stare vojničke pjesme. Kurtz, naravno, nije u to vjerovao. Ako ga je život ičemu naučio, bilo je to da stvari uvijek mogu biti gore.

Počela je kiša. Jaka.

Kurtzu se kosa istog časa zalijepila za glavu. Okusio je kišu i shvatio da je pomiješana s krvlju iz njegove rane. Nije mogao otreptati vodu iz oči ju i s trepavica, pa je zastao na jednoj stubi. Nije znao je li na pola puta do dolje, na dvije trećine, ili samo na četvrtini. Glava i vrat boljeli su ga toliko da nije mogao okrenuti glavu i opet pogledati gore. A dolje više nije želio gledati.

Uvijek može bili i gore.

Munja je bljesnula tako blizu da ga je zaslijepila. Grom ga je zamalo oborio. Svet je bio pun smrada ozona. Kurtzova mokra, krvava kosa pokušavala se dići s njegove glave dok je briješao oko njega blještaj od udara munje.

Kurtz je teško sjeo. noge su mu odletjele. Bio je zadihan, dezorientiran. a u glavi mu se toliko vrtjelo da se više ne bi usudio ustati od straha da će pasti.

Kiša je udarala u njega kao šake koje mu lupaju po ramenima i vratu. Bila je hladna kao led i pojačavala mu glavobolju. Hladna kao led, pomislio je ponovno, isprobavajući sad teksaški naglasak. Sve mu je pojačavalo glavobolju. Koji kurac onaj Jemenac nije bolje gađao!.' Sve završio!.' Samo što to i nije bio Jemenac. jel'da? Dotad je već pogodio Jemence. Njega je pogodio netko drugi. Kurtz je to znao. Netko drugi tko je dovezao Jemence do tamo da ubije... koga? Peg O'Toole, pomislio je. Lijepu Peg O'Toole, koja je samo godinu dana ranije riskirala svoj posao socijalne radnice da se zauzme za njega, kurac, da mu spasi život, kad ga je detektiv, kojeg je plaćao Farino. strpao u okružni zatvor pod lažnom optužbom i spremao se poslati ga natrag u zatvor, gdje je Džamija iz Bloka D i sto drugih tipova čekalo da se dočepaju ucjene za njegovu glavu...

Usredotoči se, Joe.

Gore ne može biti...

Kiša je padala kao iz kabla a padina se pretvarala u tisuće potočića, ali glavna struja slijevala se niz ziguratsko stubište. Voda je udarila Kurtza u lopatice i dupe i prijetila da će ga gurnuti sa stube.

Ako ustanem, najeb'o sam. Ako ostanem ovdje sjediti, najeb'o sam.

Kurtz ustane. Voda je tekla oko i između njegovih nogu. pršteći u skoro komičnom mlazu. Kurtz je odolio potrebi da se nasmije.

Spustio se još jednu stubu. Ruke su mu sad posve obamrle, postale su samo štapovi koje je vukao sa sobom niz briješ kao naramak drva.

Spustio se još jednu stubu. Pa još jednu. Odupro se potrebi da opet sjedne i pusti vodopad da ga odnese. Možda bi naprsto odjehao na njemu do dolje, kao svi oni ljudi u filmovima koji skoče tristo metara sa stijene, a onda po brzacima umaknu neprijateljima koji frustrirano pucaju za njima...

Usredotoči se, Joe.

Ubit će je u svakom slučaju. Rigby. Što god ja učinio ili ne učinio, ubit će je mojim pištoljem i mene okriviti za to. Možda je već mrtva, ako je onaj metak oštetio neku arteriju. Rana tako visoko na nozi boli kao sam vrag, sve dok na samom kraju ne postaneš sav hladan i tup.

Treptanjem se riješio vode i krvi. Sad je već bilo teško vidjeti rub stube. Svaka stuba bila je miniNijagara. beton nevidljiv od uskovitlane vode.

Malcolm Kibunte, tako se zvao diler i ubojica kojeg je objesio preko ruba Nijagarinih slapova, jedne zimske noći prije manje od godinu dana. Samo je htio tipu iz bande postaviti par pitanja. Kurtz je čovjeka držao na konopcu Kibunte je bio taj koji je procijenio da je najpametnije pustiti konopac i otplivati na samom rubu najjačeg vodopada Sjeverne Amerike.

Šališ ga ako ne shvaća jebu, pomisli Kurtz. Stao je preko ruba ovog vodopada, spustio se. odupro bolu da ostane svjestan, zateturao na još užoj stubi, uhvatio ravnotežu u poplavi, i opet stupio dolje.

Opet.

Opet.

Opet.

Konačno je pao. Činilo se da se stuba pomakla pod njim i Kurtz je pao prema naprijed, ne mogavši pronaći sljedeću stubu ni baciti se unatrag.

Pa je umjesto toga skočio. Skočio je u prazno, podigavši noge koliko je mogao. Odskočio od vodopada i u kišu. Ustiju iskrivljenih u bezglasnom kriku, Joe Kurtz je skočio.

I lupio u čvrsto tlo i srušio se prema naprijed, okrenuvši se u zadnji čas toliko da si ne razbije facu o mokri asfalt. Umjesto toga je udario ramenom, i poslao si zasljepljujući udar bola u desnu stranu glave. Trepnuo je, okrenuo se ležeći na cesti, i pogledao iza sebe. Bio je na trećoj ili četvrtoj stubi od kraja kad je pao. Ziguratsko stubište sad je bilo nevidljivo pod vodom. Kiša je i dalje opako udarala, i struja je sukljala oko njegovih poderanih tenisica, pokušavajući mu odgurnuti tijelo po asfaltu.

Diži se, reče šerif Gerev.

Kurtz je pokušao.

Zgrabi mu ruku, Smitty, reče šerif.

Dograbili su Kurtzove otupjele ruke, povukli ga na noge, i napola ga odvukli do šerifovog parkiranog auta. Zamjenik je otvorio stražnja vrata.

Pazi glavu, rekao je šerif, a onda pritisnuo Kurtzu glavu dolje pokretom koji su svi oni učili u školi za drotove, i koji su vidjeli u previše filmova i TV serija. Čovjekovi prsti na Kurtzovoj krvavoj, izubijanoj glavi paklenki su boljeli i došlo mu je da povrati, ali odupro se potrebi. Iz iskustva je znao da malo što natjera drotove da ti zasviraju palicama po bubrezima tako kao kad im se pobljuješ po zadnjem žicu. Pazi glavu, ponovio je zamjenik, i Kurtz, se konačno morao nasmijati dok su ga gurali na stražnje sjedalo patrolnog vozila.

Kiša je još uvijek padala kad je Kurtz krenuo Pintom prema sjeveru, po cesti broj 16. Radio mu je samo jedan brisač, ali taj je bio s vozačke strane, pa se nije gnjavio s time. Morao je obaviti puno telefonskih poziva, i to one vrste koje baš ne želiš obavljati preko mobitela, ali telefonske govornice bile su na razmacima od po četrdeset kilometara na cesti s dvije trake, najbliža pumpa bila je četrdeset minuta pred njim, nije zastao u Neoli da pribavi sitniš i, sve u svemu, jebeš to.

Sve su mu vratili osim 38ice kad ga je šerif Gerev izbacio kod Pinta koji su on i Rigby ostavili u podnožju brijege kod Devetog oblaka. Čak je u džepu jakne imao i sunčane naočale Raya Charlesa, a to je bilo dobro. Ako Kurtz bude imao sreće pa

preživi sva ova druga sranja, nije htio da ga tata Bruce ubije jer mu je izgubio Facine cvikere.

Prokopao je, pronašao mobitel koji mu je Gonzaga dao. i pozvao jedini već uneseni broj.

Da? bio je to Toma Gonzaga osobno.

Moramo se sastati, reče Kurtz. Još danas.

'Jesi li ispunio zadaću? upita Gonzaga. Ne 'obavioposao ', nego 'ispunio zadaću '.

Nije on baš obični kriminalac.

Aha, reče Kurtz. Višemanje.

Višemanje? Kurtz je mogao zamisliti kako se otmjenom mafijaškom šefu dižu obrve.

Imam informacije koje trebaš. reče Kurtz, ali neće ti koristiti ako se ne sastanemo u sljedećih nekoliko sati.

Nastala je stanka. Danas popodne imam posla. Ali kasnije, navečer...

Danas popodne ili ništa, prekine ga Kurtz. Čekaj, i izgubit ćeš sve.

Kraća stanka. Dobro. Dodi na moj posjed na otoku Grand, u...

Ne. Moj ured. Kurtz podigne ruku. Vratio je sat na ruku čim su mu prsti opet proradili, ali sad gaje glava toliko boljela da mu je bilo teško izoštiti pogled. Sad su tek tri sata. Budi u mom uredu u pet.

Tko će još doći?

Samo ja i Angellina Farino Ferrara.

Hoću neke suradnike...

Dovedi i cijelu vojsku ako hoćeš, reče Kurtz. Ali parkiraj ih pred vratima. Na sastanku će biti samo nas troje.

Nastala je duga minuta tišine tijekom koje se Kurtz koncentrirao na vožnju zavojitom cestom. Ono malo automobila koji su išli u suprotnom smjeru imali su upaljene farove i brisače u punom pogonu. Kurtz je vozio brže od ostatka prometa prema sjeveru.

Kurtz si je rukom s telefonom opet obrisao oči. Prsti i ruke su ga još jebeno boljeli trebalo mu je skoro pet minuta nakon što su ga ostavili kod Pinta prije nego što mu se osjet u rukama vratio dovoljno da bi vozio. Bol u probuđenim rukama i šakama i prstima konačno ga je natjerao da povrati u korov kraj Pinta. Šerif Gerev i njegov zamjenik stajali su kraj svoga auta, čekajući da ga otprate iz grada, i Gerev

je rekao nešto što je nasmijalo zamjenika dok je Kurtz bio na koljenima u korovu. Kurtz je to dodao šerifovom dugu.

U redu, doći će, reče Toma Gonzaga i prekine vezu.

Kurtz je bacio telefon na suvozačko sjedalo. Ruke su mu još bile više iskrivljene pandže nego prave šake.

Izvadio je svoj telefon, uspio unijeti Angelinin broj, i slušao njen glas na automatskoj sekretarici.

Javi se, jebemu, javi se.' To je bilcrnajsličnije molitvi od čega je Joe Kurtz došao toga dugačkog dana.

Javila se. Kurtz, gdje si? Što se...

Dobro me slušaj, rekao je. Hitro joj je rekao za sastanak, ali je uputi da dođe u 16.45, petnaest minuta prije Gonzage. Važno je da dođeš na vrijeme.

Kurtz, ako se radi o onom sinoć...

Prekinuo je vezu, počeo unositi još jedan broj, ali onda načas odloži telefon Cesta se ovdje izravnala, ali još uvijek se činilo da ide goredolje, prijetiće da će svakog časa promijeniti smjer. Kurtz je shvatio da mu se srednje uho opet razjebalo u zadnjih sat vremena, vjerojatno na stubama. Stresao je glavu prskajući oko sebe vodu i krv i usredotočio se na to da održi Pinto na drhtavoj, nesigurnoj cesti.

Kurtzove cipele bile su otrcano smeće, jakna mu se cijedila, hlače i košulja i čarape i donje rublje promočeni.

Ispred njega je bio neki kamionet i jako prskao, ali Kurtz ga je pretekao ni ne usporivši. Kamionet je vozio oko osamdeset na sat po uskoj cesti; Kurtzov šripavi. drhtavi, nevoljki Pinto išao je bar sto i dvadeset.

Rigby i njemu jutros je trebalo više od sat i pol da stignu od Buffala do Neole.

Kurtz se htio vratiti u Buffalo za manje od sat vremena. Upamtio je vrijeme kad se šerifov auto okrenuo kod znaka za izlaz iz Neole ako nastavi ovim tempiom, trebao bi stići.

Kurtz je unio još jedan telefonski broj. Javio se tjelohranitelj. Kurtz je zahtijevao da dobije Baby Doca osobno, i konačno ga je dobio. Objasnio je šefu Lackavvanne kako je važno da se sastanu još danas, ubrzo, u sljedećih sat vremena.

Možda je tebi važno.reče Baby Doc, ali meni možda i nije. Nisi valjda na mobitelu.

Kurtz?

Aha. Stižem u Lackavvannu s juga za oko pola sata. Jesi kod Curlyja?

Nije važno u kojem sam kurcu. Što hoćeš?

Znaš ono plaćanje koje sam ti obećao u zamjenu za uslugu?

Aha.

Sastani se sa mnom u sljedećih sat vremena i dobit ćeš debelu plaću. I mislim zbilja debelu. Odbij me stani.

Tišina je potrajala dovoljno dugo da Kurtz pomisli kako je izgubio signal, tu u brdimu blizu istočne Aurore.

Kod Curlyja sam, reče Baby Doc. Ali budi brz. Hoće otvoriti za sat i pol. zbog nedjeljnih večera.

Cesta broj 16 proširila se na četiri trake i preimenovala u Autocestu 400 na skretanju istočno prema Bulfalu. Kurtz je izašao u smjeru istočne Aurore i odvezao se deset kilometara do i kroz park Orchard punom brzinom, opet skrećući na sjever na 219ici. kraj obilaznice i u Lackavvannu.

Nazvao je Arlene kod kuće. Nije se javila. Nazvao ju je na mobitel. Nije se javila.

Nazvao je ured. Javila se na drugu zvonjavu.

Što radiš tamo ovako kasno u nedjelju popodne? upita Kurtz.

Dovršavam neke stvari, reče njegova tajnica. Konačno sam dobila kućni broj bivšeg direktora Psihijatrijske institucije Rochester. U mirovini je, živi na jezeru u Ontariju. A isprobavala sam i neke druge načine da uđem u vojne dosjee, pa...

Makni se iz ureda, reče Kurtz. Trebat će mi na par sati, i neću da mu budeš ni blizu. Idi doma. Smjesta.

U redu, Joe. Pauza, čuo je Arlene kako gasi cigaretu. Jesi dobro?

Aha, sve OK. Samo neću da budeš tamo. I ako na stolovima ima ikakvih papira, skloni ih negdje da ne budu na vidiku.

Hoćeš da ti ispis O'Tooličinih emailova stavim u ladicu?

O'Tooličinih... počne Kurtz. Onda se sjeti kako mu je jutros javila da netko koristi računalo Peg O'Toole da se ulogira u njen račun za email. Arlene je uspjela skinuti njene podatke prije nego što je onaj tko je to učinio stigao sve izbrisati. Aha, dobro, reče Kurtz. U gornju srednju ladicu.

A što ćemo s Ajšom?

Kurtz je opet morao zastati. Ajša. Zaručnica Jaseina Gobe koju će noćas u ponoć prokrijumčariti preko kanadske granice. Sranje. Možeš ti otići po nju, Arlene?

Zadrži je kod kuće do sutra, i... ne, čekaj.

Hoće li biti opasno pokupiti curu? Tko zna za nju? Hoće li bojnik ili onaj tko za bojnika ubija ljude znati za Gobinu zaručnicu i otići po nju? Kurtz nije znao.

Ne, nije važno, reče. Nije važno. Pusti da je pokupi policija Nijagarinih slapova. Oni će se pobrinuti za nju.

Ali možda ona zna nešto važno, reče Arlene. A imam i tumača iz crkve, Nicky, sve je spremno da...

Pusti to u jebeni kurac , odreže Kurtz. Udhnuo je. Nikad nije vikao na Arlene.

Skoro nikad i nije vikao. Oprosti, reče. Sad je već ulazio u industrijsku pustoš Lackawanne, stižući s juga prema Bazilici i Ulici Ridge i Curlyjevom restoranu.

U redu, Joe. Ali znaš da će ja večeras otići po tu curu.

Aha. Palcem je isključio telefon.

Prošli su istu proceduru odvođenja u zahod kod Curyja i pretraživanja od glave do pete. Jedan od tjelohranitelja pomaknuo je

čačkalicu u svojim ustima i rekao: Jebo te Isus. tako si mokar da ti se koža smežurala. Šta si plivao u obleki?

Kurtz ga je ignorirao.

Kad je sjeo preko puta Baby Doca u istom onom stražnjem separuu, rekao je: Ovo je privatno.

Baby Doc pogleda svoja tri tjelohranitelja i konobare koji su užurbano pripremali restoran za gusti večernji promet nedjelje uvečer. Svima im vjerujem, reče krupni čovjek s tetovažom zastave na masivnoj podlaktici.

Svejedno, reče Kurtz. 'Ovo je privatno.'"

Baby Doc pucnuo je prstima i tjelohranitelji su otišli, odvodeći konobare i barmena zajedno sa sobom u stražnju prostoriju.

'/a tvoje dobro. reče Baby Doc. nadam se da ovo nije gubitak vremena.

Neće biti, reče Kurtz.

Sto je ekonomičnije mogao, ispričao je Baby Docu sve o bojniku. o heroinskom lancu, o ratu koji je izgleda pobirao žrtve samo iz tabora Farino i Gonzaga. o tome kako su pucali na Rigby i koja je njena uloga u cijelom sranju.

Čudna priča, reče Baby Doc, prekriživši ruke pred sobom tako da mu se tetovaža zastave vidjela pod zarolanim rukavima bijele košulje. Kakve to kurčeve veze ima sa mnom?

Kurtz mu objasni.

Baby Doc uspravio se na svome mjestu. Ma ti se šališ. Pogledao je Kurtzovo lice.

Ne šališ se. jel' da? Zašto bih se zabogao upustio u ovo?

Kurtz mu objasni.

Baby Doc nije ni trepnuo skoro cijelu minutu. Konačno reče Govoriš i za Gonzagu i za Farinicu?

Da.

A oni znaju da govorиш u njihovo ime?

Još ne.

'Što će ti trebati od mene?

Flelikopter, reče Kurtz. 'Dovoljno velik da poneše šest ili osam ljudi. I ti kao pilot.

Baby Doc se počeo smijati, onda stane. Ti si ozbiljan.

K'o srčani udar, reče Kurtz.

Izgledaš kao da si doživio srčani udar, reče Baby Doc. Totalno si sjeban. Kurtz.

Kurtz je čekao.

Ja nemam prokleti helikopter, reče Baby Doc konačno. A nisam nikakav ni vozio više od deset godina. Sjebao bih nas čak i kad bih imao razloga upustiti se u ovu glupost.

"Ali znaš gdje ga možeš nabaviti, reče Kurtz.

Baby Doc je načas razmišljaо. Blizu slapova ima jedan heliport. Vozikaju turiste.

Znam jednog tipa koji odande leti čartere. Možda bi mi na jedan dan iznajmio helić.

Kurtz kimne glavom. I sam je tamo unajmio jedan od manjih turističkih helikoptera da ga preveze nad imanjem Emilija Gonzage na otoku Grand prije kakvih godinu dana. Tada mu je plan bio da izvidi cijelo mjesto prije nego što ubije Emilija. Kurtz nije video nikakvog razloga da podijeli tu činjenicu s Baby Docom.

'Tamo imaju jednog Bellovog Long Rangera koji u ovo doba godine nema puno posla, nastavio je Baby Doc. više sebi nego Kurtzu.

Koliko ljudi stane u to? upita Kurtz.

Baby Doc slegne ramenima. Obično sedam. Možeš nagurati osam ljudi ako izvadiš centralna sjedala i nekoga staviš na pod. Devet ako ne računaš kopilota.

Ne treba nam kopilot, reče Kurtz...

Baby Doc se glasno nasmije. Ja imam ukupno valjda dvadeset minuta leta na Long Rangeru. Nisam kvalificiran čak ni da sjednem u kopilotovo sjedalo.

Fino, reče Kurtz. Nama ne treba kopilot.

Sto će ti još trebati?

Oružje, reče Kurtz.

Baby Doc strese главом. Siguran sam da će Gonzage i Farine uspjeti sklepati nekakvo oružje.

Ja ti govorim o vojnoj razini.

Drugi čovjek se ogleda oko sebe. Restoran je još bio prazan. Kakve vrste?

Kurtz slegne ramenima. Ne znam. Jako. Vjerojatno nešto potpuno automatski.

M16ice?

Možda nešto manje. Uziji ili Macdesetke. Ne želimo nekome iskopati oko u gužvi.

Uzije i desetke nećeš naći u skladištu Nacionalne garde, šapne Baby Doc.

Kurtz opet slegne ramenima. Iskreno govoreći, video je primjerke privatnog arsenala starog Društvenog kluba iz Ulice Seneca i to ih je video s krive strane cijevi pa je znao što bi im moglo biti na raspolaganju.

Još nešto? upita Baby Doc, sad već zvučeći zabavljeno.

Oklop.

Drotovski ili vojni?

Kevlar će biti dosta.

Još nešto?

Naočale za noćne uvjete, reče Kurtz. Mislim da ih bojnikovi ljudi imaju.

Mogu ruski vojni viškovi? upita Baby Doc. To mogu nabaviti s popustom.

Ne, reče Kurtz. Pravu stvar.

Još nešto?

Aha, reče Kurtz. Trebat će nam nešto lagano protuoklopno. S ramena.

i Baby Doc Skrzypczyk se naslonio na leđa separaea. Sad mi više nije ni smiješno.

Kurtz.

Nije mi ni namjera da te nasmijem. Ti nisi danas video bojnikovu utvrdu. Ja jesam.

Šerif je vozio polako, daje mogu dobro pogledati. Htjeli su da prenesem obavijest

Gonzagi i Farini, za slučaj da pokušaju protuudar. Sama kuća je na vrhu one proklete planine. Imaju možda devetdeset ljudi, i video sam automatsko oružje. Ali niže niz brije, imaju bar troje vratnice, kod svakih je četiri pet 'zaštitara', a svaka stražarnica ima savršen pogled za paljbu niz brije. Imaju oklopljene terence one Panozove parkirane u zasjedama uz i niz brije, i dva šerifova auta koji su izgleda stalno parkirani pred najnižim vratima.

Ne treba ti projektil s ramena, reče Baby Doc. Treba ti jebeni tenk.

Kad bismo se pokušavali probiti prilaznim putem ili po litici, aha, reče Kurtz. Ali nećemo to napraviti. Samo nam treba jednadvije raketice da zablokiramo prilaz ako netko pokuša prići s te strane.

Baby Doc se nagnuo naprijed, spustio ruke na stol, i šapnuo: Imaš li ti pojma koliko košta protuzračni projektil lansiran s ramena?

Aha, reče Kurtz. Oko sto soma za jeftina govna koja se prodaju po ruskim bazarima. Četiri pet puta toliko za Stingera.

Baby Doc je zurio u njega.

Alija ne želim kupiti protuzračni projektil, reče Kurtz. Samo nešto što će zaustaviti terenac ako bude trebalo. Jeftini RPG bi trebao biti dosta.

Tko plaća za to?

Pogodi, reče Kurtz.

Ali oni to još ne znaju?

Još ne.

Znaš da govorиш o svoti većoj od tri četvrt milijuna dolara, ne računajući unajmljivanje Long Ranger-a.

Kurtz kimne glavom.

A kad to sve trebaš uključujući i mene i Long Ranger, ako se dogovorimo o uvjetima? upita Baby Doc. Za tjedan dana? Deset?

Večeras, reče Kurtz. U ponoć, ako je moguće. Ali nikako kasnije od dva ujutro.

Baby Doc je zinuo kao da će se nasmijati, ali nije. Zatvorio je usta i samo buljio u Joea Kurta.

Ti si ozbiljan, reče konačno.

Kao srčani udar.

Jedva je prošlo četiri sata, a Dodger nije imao nikakvog posla sve do ponoći, kad je trebao presresti i ubiti onu ženu Ajšu koja stiže preko kanadske granice, i bio je malo frustriran i besciljan. Sutra mu je rođendan, i Gazda mu je, kao i uvijek, dao slobodan dan pa, tehnički, shvatio je. rođendan mu počinje u ponoć, a onda će još raditi, ubijati tu strankinju. ali to ne bi smjelo dugo trajati.

Ali današnji događaji frustrirali su Dodgera. Nije se volio vraćati u Neolu osim na Sisvete. naravno i nije volio kad ga prekinu dok nekog progoni. Sad je već dvaput odlučio ubiti tog bivšeg privatnog detektiva, dvaput se pripremio da će ubiti i ženu koja je bila s detektivom, i dvaput mu je sve propalo. Spretni Dodger nije volio kad mu planovi propadnu osobito ne kad je to zbog bojnika ili njegovih ljudi. Čak i sam ponovni pogled na stari helić Huev. i njegov zvuk, bili su dovoljni da se Dodgeru stisne želudac.

A sad se morao vucarati po Buffalu punih osam sati prije nego što bude mogao obaviti posao i maknuti se. A padala je kiša i bilo je hladno. U ovom prokletom gradu je izgleda uvijek bilo hladno i pad&a je kiša osim kad je bilo hladno i padao je snijeg. Dodgera su boljeli zglobovi stario je, i službeno će biti godinu dana stariji za samo par sati a njegovi brojni ožiljci od opeklina uvijek su svrzbjeli kad bi dugo kišilo.

U suštini, bio je šugavo raspoložen. Razmatrao je mogućnost da ode u neki seks bar. ali bila je večer prije njegovog rođendana i htio je sačuvati uzbuđenje, pustiti ga da raste.

I tako. kad se večer počela smračivati u kiši. a ulična rasvjeta se počela paliti i lagani nedjeljni promet je višemanje nestao. Dodger se odvezao južno od centra grada, prošao kraj izdignutih naselja, preko uskog mosta na otok, kroz prazan prostor dizala za žito gdje je zrak bazdio na zagorene žitarice, pa na jug gdje je trokutasto raskrižje ulica Ohio i Chicago završavalo s napuštenim Harbor Innom detektivovo skrovište. ljubavno gnjezdašće gdje je Dodger cijelu prošlu noć proveo držeći svijeću Kurtzu i Farinici.

Najvjerojatnije je bojnik tu minornu nezgodu riješio još danas popodne, ali. ako nije. ako su detektiv i njegova sisata cura došli natrag ovamo. Dodger se kanio malo baciti u slobodnjake, a ako se Gazdi to ne bude sviđalo, pa... nije Gazda morao ni doznati za to.

Harbor Inn bio je u mraku. Dodger se triput polako provezao kraj njega, opet primjećujući skoro ali ne sasvim skrivene videokamere jedna na stražnjem zidu trokutaste zgrade, gdje je Kurtz prije parkirao svoj Pinto (mjesto je sad bilo prazno), druga visoko iznad ulaznih vrata, jedna pod olukom na strani koja gleda prema Ulici Chicago, i posljednja iznad požarnog stubišta na prilazu iz Ulice Ohio. Puno osiguranja za napušteni hotel.

Dodger je svoj kombi parkirao blok dalje od mjesta gdje je morao srediti ona dva crna klinca. Onda je uzeo mali ruksak, zaključao vozilo, i vratio se natrag pješice po kiši.

Postojala je jedna slijepa točka za kameru koja je pokrivala prednji ulaz u Harbor Inn. Ako prijeđe ulicu iz napuštene benzinske stanice, ovako, i ne skrene više od dva metra od određene linije, onda će prednjoj kameri vidik zaklanjati stari metalni svjetionik na znaku hotela.

Kad se našao pod strehom i, valjda, još nije ni na kakvom monitoru ni vrpci Dodger se nije ni trudio oko ulaznih vrata, jer detektiv tamo sigurno ima znakova upozorenja. Naprtivši ruksak, Dodger se sagnuo, skočio, uhvatio oštar rub starog hotelskog znaka iznad sebe. dvaput se zaljuljaо naprijednatrag, svaki put dosežući nogama sve više i dalje držeći metalni svjetionik između sebe i nadzorne kamere kat iznad a onda se zaljuljaо do kraja, potpuno se okrenuvši i zaustavivši se na vrhu znaka, leđima okrenut metalnom svjetioniku.

Kostur staroga znaka je škripao i cvilio, ali nije se urušio. Zahrđali svjetionik s natpisom Harbor Inn bio je visok oko dva metra, bio je šupalj i izrađen od jeftinog metala. Dodger se držao za njega dok gaje polako zaobilazio, sad ispod pogleda kamere, i skutrio se pred jednim od tri velika prozora s pogledom na raskrižje Chicaga i Ohija.

Unutra je bilo mračno, ali odsjaj monitora pokazao je Dodgeru daje prostorija prazna.

Podupro je ruksak koljenom, izvukao iz njega gumenu sisaljku i rezač stakla, izrezao šestcentimetarsku rupu na staklu, oprezno položio krug stakla na podnožje znaka, vratio opremu u ruksak i osluhnuo nije se oglasio nikakav alarm a onda posegne unutra, otvoriti stari prozor, i gume ga prema gore. Stare šarke su civiljele i bunile se, ali prozor se polako digao.

Dodger, spretan poput Spidermana. zaljuljao se unutra i uvukao ruksak za sobom. Opet gaje uprtio, brižljivo spustio prozor, uzeo u ruku 9milimetarsku Berettu s prigušivačem, i krenuo u tamu da pronađe ili pričeka g. Kurtza. neuhvatljivog detektiva.

Kurtz je najviše na svijetu želio svratiti do kuće. izvući se iz svoje mokre i uništene odjeće, dobro se istuširati, promijeniti si zavoj na glavi, pronaći neku čistu odjeću, izvući drugi pištolj iz skrovišta u stražnjoj sobi Harbor Inna, i pojavit se na sastanku s Farinom i Gonzagom djelujući i osjećajući se više kao ljudsko biće, premda naoružano.

Nije imao vremena ni za što od toga.

Promet je bio rijedak jer je bila nedjelja uvečer, ali kasno je krenuo iz Curyjevog restorana i morao je otići ravno u svoj ured u Chippevvi ako je htio stići prije ostalih. I ovako je izašao iz uličice u kojoj je parkirao Pinto i stigao do vanjskih vrata baš kad su Angelina i dva nova tjelohranitelja stigli u crnom terencu i parkirali ga preko puta. Svi troje prišli su istovremeno. Dva nova osobna tjelohranitelja bili su veći. teži. i više onog sicilijanskog tipa koji se češlja putom na kruhu.

Kurtz je zastao prije no što je otključao ulična vrata. Samo ti, reče.

Prvo ćemo pregledati prostorije, reče Angelina.

Ne vjeruješ mi? reče Kurtz. Nakon onog sinoć, i...

Samo otvori ta jebena vrata.

Slijedili su ga uz strmo stubište i čekali ispod njega dok je on otključao vrata ureda i upalio svjetla. Dvojica gorila progurala su se kraj njega.

Samo naprijed, reče Kurtz.

Njih dvojica hitro su pretražili ured. gledajući u toplu stražnju prostoriju sa serverima. i provjeravajući malu kupaonicu. Bili su efikasni, Kurtz im je to morao priznati. Pri drugoj rundi pretrage, jedan od njih pogledao je pod Arlenin stol i rekao: Pričvršćena futrola, gđo Ferrara. Bez pištolja.

Angelina pogleda Kurtza. To je od moje tajnice, rekao je. Ona zna raditi i vrlo kasno. Pomislio je: Sranje, računao sam da je Magnum tu.

Donova je kći pokretom ruke poslala dvojicu tjelohranitelja van. a Kurtz je zatvorio vrata za njima. Kad se okrenuo. Angelina je u ruci držala svoj Compact Witness 45icu. Opet idemo k meni? upitao je.

Začepi.

Mogu sjesti. Pokazao je na svoj stol i stolicu. Odjednom mu se izbor sveo na sjedni ili padni.

Angelina je kimnula glavom i pokazala mu na njegov stolac. Ona je sjela na Arlenin stol i spustila pištolj kraj sebe. Kakva su to tajanstvena sranja, Joe?

Pa, bar sam opet Joe, pomisli Kurtz. Bacio je pogled na sat. Gonzaga će stići za minutudvije.

Sve ču ti ispričati kad stigne i tvoj kompić Gonzaga. Ali prvo te moram nešto pitati. Pitaj.

Priča se po ulici jebi ga. posvuda se priča da ste ili ti ili Gonzaga doveli Danca, i da je već tu. Mislim da si ga ti dovela zbog nekog posla.

Angelina Farino Ferrara je šutjela. Vani. svjetlo je blijedilo. Neonski znakovi treptali su kroz. ne dokraja zatvorene rolete. Promet je siktao.

Hoću se nagoditi... počne Kurtz.

Ako brineš da si ti na nekoj listi. reče Angelina, ne brini. Ti ne vrijediš sto soma dolara po metku.

Kurtz je stresao glavom i morao je treptati dok ne prođe bol. A tko vrijedi? reče.
"Ne. imao sam na umu drugčiju nagodbu. Hitro joj je objasnio.

Sad je na Angelinu Farino Ferrara došao red da zatrepće. Očekuješ da ćeš naglo umrijeti. Joe?

Kurtz slegne ramenima.

A ime mi nećeš reći?

Još nisam siguran.

Stavila je Compact Witnessa u svoju torbicu. Zvono na donjim vratima je zazvonilo na Arleninom interkomu. a Kurtz je na videomonitoru video Gonzagu i tri njegova čovjeka.

Govoriš o daru od sto tisuća dolara, reče Angelina. Možda i više.

Ne, ne govorim, reče Kurtz. Zvono je zazvonilo još dvaput, a onda je prešlo u stalnu zvonjavu kad se jedan Gonzagin čovjek naslonio na njega. Govorim o običnoj molbi. Ili će to učinitivjerojatno kao dar za tebe ili neće. Samo te molim da ga pitaš.

I vjeruješ da ču to učiniti?

Moram, reče Kurtz. Od zvonjave ga je boljela glava.

I stvarno nećeš Tomi i meni reći o čemu se radi ako ne pristanem?

Kurtz opet slegne ramenima.

Dobro, reče Angelina. Neću to platiti, ali pitat ću ga. Ako mi te tvoje velike vijesti budu vrijedile toliko.

Kurtz je ustao i otvorio vrata Gonzagi i njegovim ljudima.

Nakon obvezatne pretrage ureda Gonzagini dečki su također pronašli Arleninu praznu futrolu od Magnuma tjelohranitelji su izašli, vrata su zaključana, svjetla prigušena osim lampe na Kurtzovom stolu, a on je ispričao svoju priču. Angelina je ostala sjediti na Arleninom stolu. Toma Gonzaga se šetkao kraj prozora, povremeno povlačeći zastor da virne van dok je Kurtz govorit). Na početku su oboje postavljali pitanja, ali onda su samo slušali. Kurtz je počeo od toga kako su on i Rigby stigli u Neolu. i završio s time kako ga je šerif Gerey otpratio do ruba grada.

Kad je Kurtz završio. Gonzaga se odmakao od prozora. I taj bojnik je rekao da je ovo rat.

Aha, reče Kurtz. Kao da već mjesecima ili godinama izmjenjujete žrtve.

Gonzaga se namršti prema Angelini Farino Ferrara. Znaš li ti išta o tome?

Znaš da ne znam. Da sam znala da taj šupak postoji, sad mu već kolica ne bi bila dovoljna. Bio bi u lijisu.

Gonzaga se okreće natrag Kurtzu. O čemu je on to pričao? JeF tip lud?

Muslim da nije, reče Kurtz. Muslim da netko ovdje zavlaci sve protiv svih.

Tko? rekoše Gonzaga i žena istovremeno.

Kurtz podigne prazne ruke. Koji kurac ja znam? Ako to nije jedno od vas a ne vidim kako bi bilo kome od vas išlo u korist igrati takvu igru onda je vjerojatno u pitanju netko iz bojnikovog tabora.

Trinh, reče Angelina.

Ili šerif, reče Gonzaga. Gerey.

Šerif već prima plaću, reče Kurtz. Kurac, pola grada je prima. Rekao sam vam da selendra ima predstavništvo Mercedesa i Lexusa.

Možda je šerif postao pohlepan, reče Angelina. Ili pukovnik.

Kurtz slegne ramenima. U svakom slučaju, bojnik će sutra povući svoj potez. Vi biste trebali biti u šerifovom uredu u Neoli. točno u podne.

Gonzaga se tiho nasmijao i sjeo na naslon starog kauča. Bojnik misli daje ovo neki jebeni vestern?

Kurtz je šutio.

Ubit će nas, reče Angelina tiho. Nas i svakog koga dovedemo sa sobom.

Pa. jasno, reče Kurtz. To se podrazumijeva.

Gonzaga opet ustane. Jeste li vas dvoje ludi? Koknuti vode dvije obitelji? Zar je taj bojnik toliko lud da misli da bi mu to prošlo?

Jebote, čak ni punopravnog člana ne možeš maknuti a da ti se gnjev Pet obitelji ne sruči na glavu. Kako bi se mogao nadati da će koknuti...

Nisi slušao Kurtza? prekine Anelina. Taj bojnik i pukovnik i njihovi ljudi imaju nekakvu vezu. Saveznu. Pogledala je Kurtza. Misliš daje u pitanju FBI? Domovinska sigurnost?

Predugo su tu za Domovinsku sigurnost, reče Kurtz. To traje već skoro trideset godina.

CIA, reče Gonzaga.

To nema nikakvog smisla, reče Angelina. Zašto bi CIA štitila heroinski lanac? Pa čak i ovako usrano mali kao što je ovaj.

Ne znamo koliko je usran, reče Gonzaga. Zapadni New York, sjeverna i zapadna Pennsylvanija. Kvragu, možda čak i ona mreža o kojoj stalno slušamo u Ohiju. Svejedno...

Je li ovog časa važno zašto ih CIA ili neka druga tajna vladina agencija čuva od federalaca? upita Kurtz. Mreža bojnika O'Toola i pukovnika Trinha pruža se preko cijelog Bliskog istoka i jugoistočne Azije, po onome što mi je Rigby King rekla.

Tijekom vijetnamskog rata. bojnik se povezao s Trijadom za krijumčarenje droga iz Zlatnog trokuta. Sa samim sobom kao američkom vezom.... pukovnikom Trinhom za vijetnamsku stranu... i nekim nepoznatim Trećim čovjekom. vjerojatno iz CIAe, koji je osigurao prijevoz i političko pokriće. Tko može znati kakvu kurčevu uslugu bojnik radi i kome? I koga je briga? Ono što vas dvoje morate odlučiti... i to brzo... jest što ćete poduzeti prije sutra.

Gonzaga se odšetao do prozora, pogledao kroz zastore, i opet se vratio sjesti na naslon kauča. Angelina je lakiranim noktom prešla preko svoje pune donje usne. ali nije ga zagrizla.

Nemamo što poduzeti, reče Gonzaga. Čekati. Ponuditi pregovore ali ne u Neoli. Udariti ih u trenutku koji mi izaberemo.

Angelina strese glavom. Ako se sutra ne pojavimo. Toma. bojnik je rekao da će početi rat. Znaš to. 1 oni to znaju.

Gonzaga slegne ramenima. Dobro. Onda će početi rat. Borit ćemo se. 1 pobijediti. A koliko ćete još narkića. dilera i pomoćnika izgubiti? upita Kurtz. Jeste li spremni za dug rat? Bojnik jest. A nemojte zaboraviti onaj novi izraz koji smo svi naučili obezglavljujući udar.

O čemu ti to pričaš? upita Angelina.

Govorim o onom udaru koji se odigrao baš ovdje, prije manje od dvadeset i četiri sata. Kurtz je palcem pokazao na prozore, na ulicu iza sebe. Mislim da onaj tko je uklonio tvoje tjelohranitelje nije htio koknuti njih. Mislim da je htio tebe.

Nagađaš.

Točno, reče Kurtz. Ali mislim da sam u pravu. Jesi li spremna riskirati život jer sam možda u krivu?

Dovest ćemo još ljudi iz New Yorka i New Jerseyja, rekao je Gonzaga tiho. kao da razgovara sam sa sobom. Naglo je ustao i pogledao Angelinu. Zašto o taktici raspravljamo pred njim?

Angelina se nasmiješi. Zato što je on taj koji je otkrio što se događa nakon što smo se mi mjesecima zajebavali u mraku. A mislim da on ima i plan. jel' tako. Joe?

Kurtz kinine glavom.

Tko plaća taj plan? upita Toma Gonzaga.

Vi, reče Kurtz. A cijena je sedamsto pedeset tisuća dolara.

Gonzaga se nasmijao, ali zvuk nije nosio ni natruhe zabavljenosti.

To ide tebi, naravno.

Ni centa meni, reče Kurtz. Čak ni onih sto soma koje si mi ponudio ako pronađem krivca što sam. usput rečeno, učinio. Samo što se slučajno radi o omanjoj vojsci krivaca.

Sedamsto pedeset tisuća dolara je suludo, reče Gonzaga. Ne dolazi u obzir.

Stvarno. Toma? Angelina je prekrižila ruke. Govorimo o dugom ratu. Govorimo o prekidu svih poslova, tjednima, možda mjesecima. Govorimo o podmićivanju drotova, a možda i medija, da sve ostane diskretno, i o dovođenju još ljudi iz New

Yorka i New Jerseyja to će sigurno usrećiti Pet obitelji. A. osim toga. želimo li da Carmine i ostali pomisle da ne možemo držati svoj kutak pod kontrolom?

Gonzaga je spustio dlanove na Arlenin stol i nagnuo se prema Angelini Farino Ferrara. Tri četvrt milijuna dolara? šapne.

Još nismo čuli Joeov plan. Možda je briljantan.

Možda je sjeban. reče Gonzaga.

Nećemo znati dok ga ne čujemo. Joe? Govoreći polako i mirno, uz samo jedan pogled na sat. Kurtz im je objasnio svoj plan. Kad je završio, ustao je. prišao malom hladnjaku kraj kauča, i izvadio bocu vode. Hoće još netko? upita.

Gonzaga i Angelina samo su zurili u njega.

Donje prvi progovorio: Ti se zajebavaš.

Kurtz je šutio.

Ne zajebava se, reče Angelina. Kriste.

NoćasT reče Gonzaga, izgovarajući riječ kao da je nikad prije u životu nije čuo.

Mora biti noćas, zar ne? reče Angelina. Kurtz ima pravo. A nemamo puno vremena za odluku.

Kurtz opet pogleda na sat. Imate manje od minute za odluku.

Koji kurac sad pričaš? zareži Toma Gonzaga.

Zvono na donjim vratima je zazujalo.

Konferencija s Baby Docom Skrzypczykom čija su dvojica ljudi ured pretraživala dulje, oštiri i temeljitije nego bilo Gonzagini bilo Angelinini tjelohranitelji trajala je dulje nego što je Kurtz očekivao. Bilo je puno detalja. Očito su i Gonzaga i Farino Ferrara htjeli dobiti punu vrijednost u zamjenu za svojih bijednih tri četvrt milijuna dolara.

Nitko se nije rukovao kad su Docovi tjelohranitelji otišli. Nitko nije govorio. Kurtz ih nije predstavljao. Sumnjaо je da se njih troje ikad susrelo, ali znali su jedni za druge. Snažno građeni gazda iz Lackawanne naprsto je skinuo svoj skupi kaput od devine dlake, pogledao Tomu Gonzagu i Angelinu Farino Ferrara. i rekao: Jeste li odlučili, vrijedi li vam toliko novca? Vrijeme nam teče u svakom slučaju.

Angelina je pogledala Baby Doca. zatim Gonzagu. i na sekundu se ugrizla za usnicu. Ja se slažem, reče konačno.

Aha, reče Toma Gonzaga.

Aha? reče Baby Doc. a zvučao je kao učitelj koji potiče sporog učenika. Sto to znači?

Znači da pristajem na svoju polovicu. Ako nam sve možete nabaviti noćas. I ako nemate još nekih dodatnih zahtjeva.

Zapravo imam, reče Baby Doc. Fltio bih preuzeti i upravljati bojnikovim carstvom, ako mogu.

Eto ga na, pomisli Kurtz. Toliko o lome.

Angelina je bacila pogled na Gonzagu koji je sjedio na rubu Angelininog stola.

Kako to mislite? upitao je Toma Gonzaga. očito shvaćajući ali kupujući si vrijeme da razmisli.

Mislim onako kako sam rekao. Hoću da mi priznate pravo preuzimanja bojnikovih poslovnih operacija tamo dolje. Ne trebam pomoć... samo trebam vašu riječ: ako mi uspije, nećete pokušati navaliti i oduzeti mi to.

Angelina i Gonzaga su se opet pogledali. 1 bavit ćete se prodajom... proizvoda? upita Angelina.

Hoću, ako uspijem preuzeti bojnikov i pukovnikov posao, reče Baby Doc. Ne moram se natjecati s vama. I vi i ja znamo da je to malecko... selska placovina. Nekoliko milijuna dolara godišnje za selsku placovinu. reče Gonzaga. Don si je trljaо obraze razmišljajući.

Aha, rekao je Baby Doc. 1 čekao.

Angelina je Gonzagi dobacila posljednji pogled, oboje su kimnuli kao da koriste neku posebnu mafijašku telepatiju, i ona je rekla: I: redu. Imate našu riječ. Ako uspijete preuzeti mrežu, vaša je. Samo je ne vučite sjeverno od Kissing Bridgea. Kurtz je znao daje Kissing Bridge skijalište na pola puta između Buftala i Neole. Samouvreно reče Baby Doc. A sad da dogovorimo kako ćemo nastupiti.

Kurtz je radio na skici bojnikove kuće i posjeda, i sad je otišao i.!o totokopirke iza Arleninog stola, uključio stroj i napravio tri primjerka. Svi su proučavali skicu.

Kako znaš da će stražar biti tu. u kupoli kod malih tračnica? upita Gonzaga.

Kad su me s heliporta vodili u kuću. primijetio sam da kupola kraj sebe ima poljski zahod, a unutra je snažna plinska grijalica. To je logično mjesto za stražu.

Gdje još? upita Angelina. Ovdje kod ove stražarske kućice na vrhu prilaznog puta. prije nego što skrene iza kuće?

Aha, reče Kurtz. Jeden tip je tamo. Ta stražarska kuća nema ni rampu ni pregradu. Sve takve stvari su niz brijeg.

Hoće li nekog biti na terasi? upita Baby Doc.

Kurtz slegne ramenima. Sumnjam. Onim stubištem se nitko neće popeti. Većina ljudi im je u podnožju brijega.

Razgovarali su još sat vremena. Konačno Baby Doc ustane. Ako je još nešto preostalo, recite mi odmah... Imam samo četiri sata da ispunim ovu narudbžu, znate.

Liječnik, reče Kurtz.

Molim? reče Angelina.

Trebam nekoga tko zna pružiti bar prvu pomoć, reče Kurtz. Ako je Rigby King još živa tamo dolje i ako uspije ostati živa za vrijeme dvoboja kod OK Corrala želim je odvesti u Medicinski centar u okrugu Erie. Neću da iskrvari na putu natrag.

Zašto? upita Angelina.

Kurtz je pogleda. Zašto što?

Zašto misliš da je još živa? Kakvog bi razloga bojnik O'Toole i pukovnik Trinh imali da je ostave na životu?

Kurtz uzdahne i protrla si glavu. Bio je jako umoran. Sve ga je boljelo, a shvatio je da si je uspio i sjebati leđa dok se onako na guzici spuštao niz zigurat. Oni hoće da ja ubijem Rigbva. reče konačno.

Kako to misliš? upita Baby Doc.

Ne boje se Pet obitelji nakon što sutra u Neoli koknu Gonzagu i Farino. reče Kurtz, ali mislim da nemaju vezu za odjel ubojstava u Buffalu. Osim toga. ne očekuju da će ja sutra biti u šerifovom uredu, pa moraju i mene maknuti. Bit će urednije ako sve namjeste tako da izgleda kao da sam ja ubio detektivku King vjerojatno kod svoje kuće. Možda i ona uspije pucati u mene prije nego što umre. Imaju i njen i moj pištolj, a mojim su joj već pucali u nogu.

Mrtvozornik, reče Gonzaga. misleći pri tome da će mrtvozornik odrediti vrijeme smrti u granici od satdvana. tako da bojnik ne želi Kingicu mrtvu danima prije prepostavljenog dvoboja s Kurtzom. Moraju umrijeti istovremeno.

Aha, reče Kurtz.

Kako romantično, reče Angelina. Pravi Romeo i Julija.

Kurtz se nije obazirao na nju. Možeš li na popis dodati bolničara i nešto medicinske opreme? upitao je Baby Doca. Nosila, zavoje, infuziju, morfij? I liječnika?

Doc se nakašljao u stisnutu ruku.

Je li to da? upita Kurtz.

To je da, reče Baby Doc Skrzypczyk. Ali da s određenom dozom ironije. Jedini doktor kojeg znam i koji će sigurno prihvatići rizik i šutjeti je Jemenac, kao naš zajednički prijatelj Jasein Goba. Je li to prihvatljivo, Kurtz?

Jest. prihvatljivo je. Jebi ga.

Onda, u ponoć, kod g. Gonzage. reče Baby Doc i jedva kimne Gonzagi i Angelini. Izašao je kroz vrata i sišao niza stube.

Tko je Jasein Goba? upita Angelina.

Kurtz je stresao glavom i trznuo se od bola. Nikako da nauči. 'Nije važno, promrsi kroz bolove.

Minutu kasnije. Toma Gonzaga je rekao: Onda. u ponoć, i sišao stubištem da se pridruži svojim tjelohraniteljima. Angelina se zadržala dok je Kurtz gasio svjetla. 'Što? upitao je. Čekaš koktel?

Dođi sa mnom, reče ona tiho. Izgledaš posrano,

Kako to misliš, dođi sa mnom? Opet ćeš me oteti prijeteći pištoljem?

Prestani s tim, Joe. Stvarno izgledaš grozno. Kad si zadnji put jeo?

Pa ručak, rekao je. Nije se zapravo sjećao što je jeo s Rigby prije podne ovoga beskrajnog dana. ali jasno se sjećao da je bljuvao kraj Pinta dok su ga šerifi zamjenik gledali i smijali se.

Imaš li doma ičeg za jelo? upitala ga je.

Naravno da imam doma nečeg za jelo. Shvatio je da će morati stati kod Tedovih hotdogova ili tako negdje da nešto pojede na putu do Harbor Inna.

Lažeš. Dođi u Toranj. Napravit ću nam adreske. Imam dobar kućni roštilj, možemo ih ispržiti.

Kurtzu je želudac zakrčao. Već je neko vrijeme krčao, shvatio je. ali nije obraćao pažnju na to zbog hitnijih bolova.

Moram se presvući, reče tupo.

imam kod kuće odjeću tvoje veličine. Možeš se istuširati i obrijati i oprati zube dok ja pristavim adreske.

Pogledao je donovu kćer v.d. donicu. Nije kanio pitati odakle joj muška odjeća u njegovojoj veličini u stanu u Tornju marina. Nije ga se ticalo, Ne. hvala, reče. Imam i drugih stvari koje...

Moraš nešto pojesti i odspavati par sati prije nego što noćas krenemo, reče Angelina. Kakav si sad. bit ćeš nam više teret nego pomoć. Najedi se. odspavaj, a imam i pilulice koje će te podići na par sati kao što te nikad ništa nije podiglo. U to sam siguran, reče Kurtz.

Slijedio ju je kroz vrata i niza stube. Vani je još uvijek kišilo, ali vjetar se smirio a kiša je samo blago sipila. Kurtz je podigao pogled da vidi kako стојi s oblacima Baby Doc je rekao da će to biti važno ali od neonskih svjetala u Ulici Chippewa nije se moglo vidjeti što se dogada tamo gore.

Dođi. Joe. Ja ču te odvesti.

Kurtz polako strese glavu. Sam ču voziti. Ali idem za tobom. Krenuo je prema uličici, ali ga zaustavi glas Angeline Farino Ferrara.

Kurtz, rekla je. Cijelo ovo sranje večeras ne vrti se oko spašavanja one drotice. ha? Gospa u nevolji i ta govna?

Ma. ti se šališ, reče Kurtz.

Izgleda kao da je vrijedi spasiti, reče Angelina. Onaj slatki smiješak, velike oči, krupne sise. Ali to bi značilo da ti se diže na nju i fućka za nas, a to nam ovog časa ne treba.

Kad si ti pa vidjela Rigby King? upita Kurtz.

Vidim ja puno stvari na koje ti ni ne pomisljaš, reče Angelina.

Ma jasno, reče Kurtz i krene mračnom uličicom prema svome autu.

Dodgeru čekanje nije smetalo. U tome je bio dobar. To je radio godinama, u žutoj kući u Rochesteru samo je sjedio, poput reptila, ne trepćući, čekajući na ništa i znajući da ništa ne dolazi. To mu je dobro poslužilo i u godinama nakon toga. dok je obavljao poslove za Šefa. čekajući da mete dovrše to što rade i dođu k njemu. Nije mu smetalo što tu čeka detektiva koji će možda doći a možda i ne. koji je možda mrtav a možda još uvijek živ.

Svetla je ostavio ugašena, naravno. Kad se uvjerio da njegov ulazak nije pokrenuo nikakav alarm. Dodger je uzeo debelu prozirnu vrpcu 1/ svoga ruksaka i prekrio

krug koji je izrezao iz stakla. U napuštenom hotelu već je bilo prohladno, ali taj bi Kurtz mogao osjetiti propuh kad ude. Bivši zatvorenici uvijek su bili osjetljivi na promjene u svojim kavezima.

Koristeći malu, zasjenjenu džepnu svjetiljku iz svoga ruksaka Dodger je prošao prizemlje i oba kata. svih sedamnaest soba memljivo starog hotela. Našao je Kurtzovu spavaonicu i čudnu knjižnicu, naravno, ali našao je i prikrivene žice i druge klopke u trokutastoj sotji u prizemlju, i dva skrovišta za oružje na prvom katu praznu nišu iznad vrata u sobi kraj Kurtzove spavaonice, i još pametnije skrovište ispod parketa najhladnije, najuništenije stražnje sobe. Kurtz je tu sakrio 9milimetarski kolt i streljivo u plastičnom omotu i masnim krpama. Dodger je uzeo pištolj i vratio se natrag u prednju sobu na katu sklanjajući se od svjetla treptavih crnobijelih monitora i čekao.

A Kurtz nije došao. 1 još uvijek nije došao. Dodger je počeo zamišljati razne načine na koje je bojnik mogao ubiti detektiva i njegovu prsatu droticu. Ali nadao se da se to ni je dogodilo. Dodger je htio da Kurtz dođe kući. Ali ovaj nije dolazio.

Već je bilo prošlo pola jedanaest kad je Dodgeru telefon zavibrirao uz nogu. Javio se šapnuvši Da pogleda još prikovanog na videomonitore koji su prikazivali kišom isprane ulice i zidove.

Gdje si? Gazda.

Kod detektiva." Dodger je nastojao ne lagati Šefu. Gazda je imao načina da dozna kad Dodger laže.

Kurtza?

Aha.

Jel tamo?

Još nije.

Dodger je čuo kako Gazda ispušta dah. Mrzio je kad se Gazda naljuti na njega.

Zaboravi detektiva, reče Gazda. Moraš otići u shopping centar kod Nijagarinih slapova. Ne želimo da promašiš našu inozemnu prijateljicu.

Dodgeru je trebala sekunda da se sjeti kako Gazda govori o ženi koja večeras stiže preko granice. Ima vremena, šapne Dodger. Nju je trebao presresti tek u ponoć. I nije htio da joj tijelo leži u deratizacijskom kombiju duže nego što je neophodno.

Ne. kreni odmah, reče Gazda. Možeš čekati tamo gore. Onda si slobodan cijeli dan i noć.

Aha, rekao je Dodger, smiješeći se dok je razmišljao o sutrašnjem danu. Sretan rodendan. reče Gazda. Imat će za tebe nešto posebno kad se vidimo u utorak.

Hvala, Šefe, reče Dodger. Uvijek bi ga dirnuli Šefovi darovi. Svake godine radilo se o nečem posebnom, nečem što si Dodger sam nikad ne bi sjetio nabaviti.

Hajde sad, reče Gazda. Pokreni se.

U redu, Šefe. Dodger je prekinuo vezu. podigao ruksak, spremio Berettu i prigušivač u svoju posebno prilagođenu futrolu, i izašao iz Harbor Inna kroz prozor i požarno stubište na sjeveru, gdje je onesposobio Kurtzove jednostavne alarme.

Dvadeset kilometara dalje, u većinski poljskom i talijanskom dijelu predgrađa Cheektowage, Arlene DeMarco pripremala se krenuti prema zatvorenom shopping centru na Nijagarinim slapovima da pokupi djevojku po imenu Ajša. Bilo je tek deset i deset, ali Arlene je vjerovala da je za važne stvari dobro uraniti.

Krenula je cestom 190, preko otoka Grand, prešla most s mostarinorn, i skrenula lijevo na Autocestu Mojsije. kraj tornja od izmaglice koji je najavljivao američke slapove, pa lijevo u gradić Nijagarini

Slapovi. Ove predzadnje noći u listopadu, prometa skoro da nije ni bilo. Kiša je stala, ali Arlene je morala upaliti brisače na svome Buicku da počisti vozačko svjetlo od prskanja s vodopada.

Odrastavši u Buffalu. Arlene je vidjela Nijagarine Slapove u New Yorku kako rastu od udobnog, kičastog starog mjestašca punog motela i udobnih turističkih hotela za Ameriku sredine 20. stoljeća, preko hrpe smeća koja je nalikovala Berlinu nakon Drugog svjetskog rata skoro sve je srušeno zbog restauracije grada sve dok konačno nisu postali pustoš konvencijskih centara kakva su danas. Ako ste htjeli vidjeti zgodan i otmjen i suvremen grad Nijagarini Slapovi, morali ste prijeći Dugin most i otići na kanadsku stranu.

Ali Arlene noćas urbanizam nije bio važan. Odvezla se niz Ulicu Nijagara, do shopping centra Duga, samo blok udaljenog od dvostrukе pustoši Informacijskog centra i Konvencijskog centra, okruženih jarcima praznih parkirališta. Shopping centar Duga imao je manje parkiralište, s jedva nekoliko vozila ovako u nedjelju navečer a i to su sigurno bili automobili čistača i zaštitara. Ali zid je ovaj dio parkirališta zaklanjao od pogleda s ulice pogleda policijskih automobila koji bi

mogli proći ovuda kasno u nedjelju navečer, shvatila je a Joe ju je uputio da pričeka dok djevojku. Ajšu. ne ostave kod glavnih. sjevernih vrata shopping centra. Arlene je potapšala svoju veliku torbu, peti ili šesti put provjeravajući da je krupni Magnum unutra. Bio je. Osjećala se budalasto kad gaje uzela iz ureda, ali Joe ju je rijetko slao na ovakve zadatke i, premda je maglovito shvaćala vezu te Jemenke s nedavnim događajima. nije joj bilo ni približno jasno kakvi bi još čimbenici mogli biti u igri. Arlene je samo znala da Joe noćas radi nešto važno, kad je nju poslao po Ajšu. I tako. premda Arlene nije bila uplašena ni pretjerano nervozna, imala je u torbi napunjeni pištolj, zajedno sa zaštitnim sprejem, mobitelom, nekadašnjom ilegalno ali praktično obnovljenom identifikacijskom karticom po kojoj je bila članica ureda državnog odvjetnika za okrug Erie pa čak i dozvolom za nošenje Magnuma. Imala je i nešto svježeg voća. dvije boce vode, kutiju Maribora, pouzdani Bic upaljač, mali arapskoengleski rječnik kojeg se jučer pomučila pronaći, termosicu kave, te bolji i snažniji od dva para dalekozora iz ureda. Arlene se nije žurila birajući mjesto za čekanje nije htjela da je uoči i pokupi neki zaštitar iz shopping centra i konačno se odlučila za mjesto daleko otraga, kraj kanti za smeće, između dva stara automobila koji su očito ovdje parkirani cijelu noć. Smjestila se. spustila prozor, i zapalila Marlboro.

Dvadesetak minuta kasnije, negdje oko jedanaest sati, kombi je ušao na parkiralište, napravio krug Arlene se spustila u svome sjedalu da je nitko ne vidi i zatim parkirao blizu četiri radnička automobila do ulaznih vrata utihloga centra. Budući da je vozilo bilo pod pravim kutem u odnosu na Arlenin Buick, mogla je uzeti dalekozor i provjeriti ga.

Bio je to kombi neke tvrtke za deratizaciju i dezinsekciju. Na boku je imao crtež dugonosog kukca koji hvata dah i pada u oblaku pesticida. Vozač nije izašao. Lice mu je bilo u sjeni, ali Arlene je držala dalekozor uperen u njega sve dok se nije nagnuo preko upravljača da zaviri prema shopping centru, i načas su ga svjetla iz centra jasno osvijetlila.

U prvi trenutak. Arlene je pomislila da je čovjeku lice potpuno istetovirano ili prekriveno bijelim crtama i spiralama. Onda je shvatila daje prekriveno ožiljcima od vatre. Nosio je bezbolsku kapicu, ali oči su mu uhvatile odsjaj neonskih svjetala i činilo se da sjaje narančasto kao u mačke.

Dok je Arlene tako zapanjeno sjedila tamo s dalekozorom u ruci, opečeni čovjek naglo se okrenuo prema njoj glava mu se okrenula glatko kao u sove i zabuljio se ravno u nju.

Kurtz nije znao zasto je pristao otići s Angelinom Farino Ferrara do njenog doma na vrhu Tornja marina.

Rekao je samome sebi da je to zato što zna da bi ga u sljedećih nekoliko sati mogao početi progoniti detektiv Paul Kemper, koji skoro sigurno zna daje Rigby King jutros otišla s Kurtzom i sad se pita gdje je ona.

Rekao je samome sebi da je to zato što mu je stvarno potrebno da Angelina pristane učiniti ono što ju je ranije molio, i nije čas da je uvrijedi. Njegov život mogao bi ovisiti o njenoj odluci.

Rekao je samome sebi daje to zato što je gladan.

Na kraju, rekao je samome sebi da sere kvake.

Večera savršeno isprženi odrezak, taman dovoljno pečen, svježa salata s umakom od senfa, pečeni krumpiri, svježe i hrskave mahune. svježi kruh. visoke čaše ledene vode bila je fantastična. Čak nije natjerala Kurtza da se ponovno pobluje. što nije mogao reći ni za jedan drugi obrok koji je pojeo od prošle srijede.

Angelina je zahtjevala, a Kurtz se nije odupirao, pa se istuširao, obrijao, oprao zube i presvukao u čistu odjeću prije večere. Od bolno vrelog tuša Angelina je u ogromnu, staklom opločenu kupaonicu gostinjske sobe instalirala ni manje ni više nego tri masažne glave Kurta je sve boljelo još jače ali skoro je zaspao stojeći pod vodom. Kad je gol izašao iz kupaonice, otkrio je da su njegove stare kipe nestale, a na krevetu je ležala čista odjeća: skupa svilena dolčevita koja kao da uopće nije imala težine, poput maslaca meki par crnih hlača od tvida koje kao da su po njemu krojene, novi pojasi, čiste čarape, i crne Mephisto čizme njegove veličine. Na krevetu je ležala i crna, nepodstavljeni vjetrovka: Kurtz ju je isprobao i otkrio da je napravljena od neke tkanine koja se ne gužva i ne šuška pri kretanju što bi u sljedećih nekoliko sati moglo biti važno.

Kurtz je vjetrovku bacio natrag na krevet u gostinjskoj sobi i izašao u glavnu prostoriju potkovlja da povečera.

Inače bih ponudila vino, rekla je Angelina paleći svijeću, ali to je bolje ne miješati s tabletama koje će ti dati kad se probudiš.

Probudim? upitao je Kurtz bacajući pogled na sat jedino što je zadržao, osim novčanika.

Moraš odspavati par sati prije nego što krenemo.

Ideš i ti? upita Kurtz. Dogovoren je da će Gonzage i Farine dati po dvoje ljudi za noćašnju operaciju, ali Kurtz nije čuo ni Angelinu ni drugog dona da najavljuju svoj dolazak.

Angelina je sad samo podigla jednu obrvu prema Kurtzu. Konačno, dok mu je servirala odrezak, rekla je: Ako ne idemo i Toma i ja, to baš neće biti tako snažno povezivanje, ne?

Jeli su u tišini, za uglačanim stolom od ružinog drva kraj samostojećeg kamina.

Angelinin potkrovni stan ispunjavao je cijeli zadnji kat Tornja marina, i u središnjem dnevnom dijelu nije bilo puno zidova koji bi zaklanjali pogled. Preko njenog ramena, Kurtz je video svjetla brodova na jezeru Erie kako ulaze u rijeku Nijagara, a iza njega, električni obrisi Buffala postajali su sve sjajniji dok je kiša prestajala a oblaci se dizali. Dok su završili s desertom savijača od lisnatog tjesteta s jabukom Kurtz je već video zvijezde i mladi mjesec među raštrkanim oblacima.

Odvela ga je do ugla na strani prema jezeru, gdje je gorio još jedan kamin. Stolci i široki kauč bili su namješteni za druženje, ali Angelina je ukrasne jastučice s kauča bacilana debeli tepih iza kauča, iz ormara izvukla jastuk i dvije deke. jednu deku položila na široki kauč a drugu na naslon. Tek je prošlo osam, rekla je. Moraš se naspavati.

Neću... počne Kurtz.

Zašuti, Kurtz, rekla je. A onda. tiše Ti nisi ni svjestan kakva si jebena podrtina.

Noćas će mi život možda ovisiti o tebi, a ne mogu vjerovati zombiju.

Kurtz sumnjičavo pogleda prema kauču.

Probudit ću te na vrijeme, reče Angelina Farino Ferrara. Ovog časa moram se spustiti kat niže i odlučiti tko će od moje veselje družine noćas ići sa mnom na tvoju suludu nemoguću misiju.

Kakvi su ti kriteriji? upita Kurtz. Dug, osvijetljen brod na jezeru polako se kretao prema jugozapadu.

Pametan ali ne previše, reče Angelina. 'U stanju ubiti kad treba ali sposoban shvatiti kad ne treba. I. iznad svega, potrošna roba. Pokazala je prema kauču dok je odlazila. Drugim riječima, tražim još jednog Joea Kurtza.

Kad je otisla. Kurtz je načas razmišljaо, onda skine svoje nove Mephisto čizme, namjesti budilicu na satu, i načas legne na kauč. Neće spavati od par sati će samo biti još umorniji ali bit će ugodno leći na par minuta i pustiti da mu lapanje u glavi malo popusti.

Kurtz se probudio kad mu je Angelina protresla rame. Sat mu je zvonio, ali on je to prespavao. Pogledao je svijetleći brojčanik 11.10. Kurtzu se činilo da nikad u životu nije bio mamurniji. Pokušao se usredotočiti na ženu. ali sad je i ona bila sva u crnom, i u slabom svjetlu vatre video joj je samo lice.

Evo. rekla je, pružajući mu čašu vode i dvije plave tablete.

Što je to?

Ne brini za to. Samo ih popij. Ozbiljno sam misila kad sam rekla da moraš biti dovoljno svjestan da bi te se nočas isplatilo vući sa sobom.

Progutao je tablete, navukao čizme, i otisao u kupaonicu gostinske sobe da se popiša i isplahne lice hladnom vodom. Kad je izašao, odjeven u vjetrovku s mobitelom u džepu Gonzagin je ostario u uredu Angelina je u rukama držala 9milimetarski Browning poluautomatik.

Evo, rekla je pružajući mu ga. Deset u spremniku i jedan već u cijevi. Dala mu je još dva spremnika i skupu futrolu za pojasa; bila je od najmekše kože koju je Kurtz ikad video.

Kurtz je rezervne spremnike stavio u džep vjetrovke a futrolu pričvrstio na lijevu stranu pojasa, ispod nezakopčane vjetrovke. s drškom Brovninga okrenutom unutra, tako da je dosegne kad posegne preko tijela. Tako je najbrže potezao.

Odvezli su se na mjesto sastanka u dva terenca Angelina je vozila jedan, a gorila koju je odabrala, vitak tjelohranitelj ozbiljnog lica po imenu Campbell slijedio ju je u drugom. Kurtz je tražio jedan terenac koji će poslužiti kao ambulantna kola ako uspije Rigby izvući živu. Ili kao pogrebna kola ako ne uspije.

Sranje, reče Kurtz. Zaborav io je nazvati Arlene i reći joj da zaboravi na skupljanje Ajše. Nešto u tom sastanku mu nije štimalo. premda se Kurtz nije mogao dosjetiti što. Što god bilo. nije vrijedilo za to izlagati Arlene riziku. Riješit će on tu zagonetku i bez Jemenke.

Bilo je 11.23 kad je nazvao Arlenin mobitel, i dobio zauzet signal. To nije ličilo na nju. Ponovno ju je zvao sve dok nisu stigli do odredišta, krupnog industrijskog kompleksa blizu tračnica, ni tri kilometra od Medicinskog

centra okruga Erie. Gonzaga je bio vlasnik kompleksa, a Kurtz je tražio blizinu bolnice. Izašli su mu u susret.

Gonzagini stražari koji su ih dočekali otvorili su čak troja vrata prije nego što su dva terenca stigla do središta kompleksa kišom okupano utovariliše promjera sto metara s tri stane okruženo mračnim tvorničkim zgradama.

Arlenin telefon je još bio zauzet. Sranje, reče Kurtz i spusti telefon.

Zato ja volim putovati s tobom, Kurtz, reče Angelina. Takvi razgovori.

Pridružio im se Toma Gonzaga u crnom Suburbanu. Doveo je sa sobom trojicu ljudi, ali samo jedan tjelohranitelj teških kapaka ali očito vrlo budan, kojeg je Kurtz vidio u limuzini s Gonzagom išao je s donom na noćašnji pohod. Kurtz je poseguo kroz svoju glavobolju u potrazi za čovjekovim imenom... Bobby. Svi su bili u crnim hlačama i dolčevitama. Kao neka mafijaška svečanost. Ljudi su počeli iskrcavati stvari iz raznih terenaca kad se pojavio još jedan par teških vozila. To su bili Baby Docovi ljudi, i imali su najviše drvenih i metalnih kutija za istovar. Svi su bili naoružani, većinom automatskim oružjem, a kutije koje su istovarivali iz Docovih vozila uglavnom su imale vojne oznake za transport streljiva i oružja. Ovo već počinje ličili na nekakrit paklensku verziju reklame za sportsku opremu, pomisli Kurtz. Skoro se naglas nasmijao prije nego što je shvatio da mu se glavobolja povukla koliko je to bilo moguće, većina tupih i oštih bolova je nestala, i osjećao se sjajno živo. budno, željno, spremno da odleti u Neolu na vlastiti pogon i suoči se s bojnikom i njegovim ljudima i goloruk ako bude trebalo.

Moram od Angeline tražiti recept za te plave tabletice, pomisli Kurtz.

A onda. nekoliko minuta prije ponoći, Baby Doc je osobno stigao u helikopteru Long Ranger. Dozujao je sa sjevera, dvaput zaokružio nad zatvorenim kompleksom, i spustio se kraj roja terenaca. Kurtz se zapanjio vidjevši koliko je helikopter veliki kako bučan. A mi bismo se bojniku i njegovim ljudima trebali potajno prikrasti u ovoj jebenoj grdosiji? prvo je pomislio.

Pa, sve je to bila Kurtzova zamisao. Ustuknuo je zajedno s drugima dok se tamnozeleni Bell Long Ranger spuštao usred ciklone prašine i uskovitlanih otpadaka. Činilo se da je Baby Doc u pilotskom sjedalu naprijed desno sam u heliku. Ugasio je turbine, zavijanje se stišalo na cvilež i postalo šapat, veliki su rotori usporili, a Baby Doc je skinuo slušalice s mikrofonom, načas nestao, a onda

odgurnuo velika pokrajnja teretna vrata u stranu. Nestrpljivo je svojim rukama pokretom pokazao da počnu utovarivati kutije.

U unutrašnjosti Long Rangera, šest sjedala bilo je odgurnuto u stranu, stisnuto uz vanjske zidove ili rakete ili što već. Sredina poda bila je prazna i pokrivena plastificiranom tkaninom.

Pitam se zašto... započele su Kurtzove misli, i završile s Ah. da. Helić je iznajmljen, a Baby Doc ga sasvim sigurno ne želi vratiti punog krvi i limfe. Vjerojatno bi onda izgubio depozit za osiguranje, pomislio je Kurtz i morao suzdržati još jedan hihot. Baby Doc je stajao na vratima i gledao Angelinu i Gonzagu. 'imate vi Što za mene?' Campbell se vratio do svoga terenca i donio do helića putnu torbu. Jedan od Gonzaginih ljudi učinio je istu stvar i s najlonskim ruksakom. Baby Doc je glavom dao znak jednogme svome čovjeku, koji je otvorio torbe, prebrajao tri četvrtine milijuna dolara, kimnuo svome šefu, i odnio torbe natrag do njihova vozila. Kurtz se dokon pital kako su čak i mafijaški bosovi uspjeli pronaći po tristo i sedamdeset pet tisuća dolara u kešu na dnu neke ladice u nedjelju navečer.

Slušajte, reče Baby Doc. Evo što ćete večeras dobiti za svoj novac. Sef bande i pilot iz Lackawanne nosio je svoje staro zeleno vojno letačko odijelo na pričvršćenoj oznaci s imenom pisalo je

Par. Skrzypc:ykv]oš inu je pristajalo, dvanaest godina kasni je. Imao je i regularnu smeđu pilotsku futrolu za rame, s nečim sto je izgledalo kao službena 45ica. Baby Doc počeo je otvarati maslinasto zelene kutije i dijeliti opremu, počevši od platnenih torbi u koje će potrpati sitna sranja.

Jedan od njegovih ljudi iz najduže je kutije izvlačio automatsko oružje Mp5ice. Vido je Kurtz, pogađajući po cijevastim kundacima, premda je njegovo poznavanje vojnog oružja počinjalo i završavalo s kvalifikacijom za M16ice i manje pješačko naoružanje. Njegovo omiljeno oružje, kad je prije mnogo godina bio vojni policajac, bila je njegova palica. Docov čovjek pružao je po jednu kratku pušku svakoj osobi koja je išla u akciju.

'Zadrži si te svoje vojne igračkice, rekao je Toma Gonzaga. On i njegov čovjek, Bobby, podigli su skraćene sačmarice dvanaestice.

Angelinin tjelohranitelj Campbell uzeo je jednu Mp5icu za sebe i jednu za svoju šeficu, prebacivši obje preko svoga ramena.

Manji magazini imaju trideset metaka, veći po sto dvadeset, reče Baby Doc.

Ponesite ih koliko možete strpati u torbe koje sam vam dao...

"Sveta Marijo, majko Božja, prošapće Angelina dok su dijelili i spremali velike magazine. Stvarno idemo u rat.

Izgleda tako, promrmlja Toma Gonzaga. Privlačni don kao da se zabavlja.

Kurtz je odbio automatsku pušku. Ako mu 9milimetarski Browning i dva dodatna spremnika večeras ne budu dosta, bit će u većim govnima nego što može zamisliti.

Docovi ljudi odnijeli su višak Mp5ica natrag u svoj terenac, otvorili drugu maslinasto zelenu kutiju i počeli dijeliti nešto što je izgledalo kao velike, cilindrične granate.

Bljeskalice, rekao je Baby Doc još uvijek stoeći na vratima heiića. Ništa neće dići u zrak, ali na nekoliko sekundi će svi u sobi oslijepiti i oglušiti. Samo se sjetite da ih ubacite prije nego što prođete kroz vrata. Dao je hitre upute o tome kako aktivirati i bacati bombice.

Kurtz je u svoju novu torbu spremio tri bljeskalice.

Otvorili su još jednu kutiju i ponudili lisice.

Hej, reče Toma Gonzaga. pa ne idem ja tamo hapsiti te ljudi. Angelina je poslala Campbella po nekoliko pari. Trebat će nam netko za razgovor, rekla je.

Kurtz je uzeo nekoliko komada. Docovi ljudi otvorili su još jednu veliku kutiju i počeli dijeliti crne prsluke od kevlara. To su svi uzeli.

Božično jutro u centru Bagdada, pomisli Kurtz. Spustio je torbu i ostalu opremu, skinuo vjetrovku, i počeo navlačiti i pričvršćivati tanak ali težak prsluk na mjesto oko sebe.

Evo. ja ču ti pomoći, reče Angelinin tjelohrantielj Campbell. Covjek mu je sigurnim pokretima prilagodio i pričvrstio bočne vrpce.

Thala

Prsluci po vojnim specifikacijama. govorio je Baby Doc, zahtjev ima SWAT. Zapravo i ukradeni su iz SWAT skladišta.

Kad su sv i postali malo krupniji, malo zagrijaniji. i malo nažuljaniji, Baby Doc je osobno otvorio posljednju metalnu kutiju. Podigao je za nezgrapnu šaku optike i elastičnih vrpci. Posljednja riječ vojne tehnologije za gledanje u mraku. Svaki par teži jedan kilogram, ima digitalno upravljanje i infracrveni način rada s kojim se nećete zajebavati.

A sa čime se trebamo zajebavati? upitao je Gonzagin čovjek Bobby.

Baby Doc im je objasnio kako da prilagode vrpe i pokrenu stvari. Tjelohranitelji su ih isprobali. Gonzaga, Angelina i Kurtz svoje su gurnuli u već natrpane torbe.

Budite pažljivi, reče Baby Doc. Ako ih slomite, plaćate ih.

Mislio sam da smo ih već platili, reče Gonzaga.

Baby Doc se tiho nasmije. Iznajmili ste sve ovo, g. Gonzaga. Na jednu noć. Zato nemojte gubiti ni uništavati stvari.

Ljudi su natovarili nekoliko kutija na Long Ranger i osigurali ih elastičnim vrpcama i konopcem. Medicinska oprema, reče Baby Doc. Pokazao je na sitnog, tamnoputog čovjeka koji je stajao kraj njegovih tjelohranitelja. Gospodin je nosio vestu i kravatu i debele naočale. Ovo je dr. Tafer, reče. On ide s nama, ali neće izlaziti iz Long Rangera. Ako netko bude ranjen, sam mora dovući dupe do helića ili pronaći nekoga tko će mu pomoći. Mali liječnik nesigurno se nasmiješio i kimnuo okupljenim ljudima. Svi su samo zurili u njega.

Baby Doc pogleda svoj preveliki sat. Ima li kakvih pitanja ili predomišljanja prije nego što krenemo?

Dosta priče, idemo to obaviti, reče Angelina. Počinjem se osjećati kao da sam u filmu Jerryja Bruckheimera.

Gonzagin tjelohranitelj Bobby glasno se nasmijao, ali je brzo ušutio kad nitko drugi nije reagirao.

Kurtz, reče Baby Doc, ti ćeš sjediti naprijed sa mnom.

Zašto? upita Kurtz. Mrzio je helikoptere oduvijek je mrzio helikoptere i radije ne bi sjedio tamo gdje bolje vidi.

Jer si ti, reče Baby Doc, jedini tko točno zna kamo idemo.

Ljudi su se popeli u helić, a snažne turbine opet su se pokrenule.

Čovjek s užasno spaljenim licem zurio je kroz mrak parkirališta prema njoj. Arlene nije znala kako je vidi bez dalekozora a kroz svoj dalekozor vidjela je da ga on nema ali bila je sigurna da je vidi. Nagnula je glavu unatrag, o naslon za glavu u Buicku. dublje u sjenu, pazeći da se svjetlo neonskih lampi ne odražava od leća njenog da lek. 'zora.

čovjek i dalje je zurnio u nju iz deratizacijskog kombija. revitočena ali lijepe pozornost podsjetila je Arlene na rre mogia Metili što. kad se dosjetila, nije joj bilo lakše.

Ali životinja grabežljivac koji ne vidi plijen, ali ga njuši.

Otvorila je mobitel i držala palac nad petim gumbom za brzo biranje. Ranije te večeri pogledala je broj policijske postaje u Nijagarinim Slapovima najbliže shopping centru Duga... ponekad izravan poziv dovede pomoć brže nego hitna služba.

Spaljeni čovjek još je minutu zurnio U njenom smjeru, ali onda je opet povukao svoje izranjeno lice u sjenu kombija. Arlene više nije vidjela čak ni obris.

Možda je u stražnjem dijelu kombija'. Ili je izašao s druge strane? Svjetlo u kabini drugog vozila nije se upalilo, ali Arlene je bila uvjereni daje tip već odavno razbio ili uklonio tu žarulju. Što god drugo bio, tip je bio faca iz mraka. Volio je noć.

Arlene lizne usnice i promisli o mogućnostima koje su joj stajale na raspolaganju. Pretpostavljala je da i spaljeni čovjek čeka Ajšu, premda zasad još nije imala dokaza za to. Ali kao i njen šef. Arlene DeMarco vrlo je rijetko vjerovala u podudarnosti.

Ako je čovjek krenuo pješice preko parkirališta prema njoj a ona je još uvijek osamdesetak metara daleko od njegovog kombija 1 parkirana u sjeni kraj kontejnera naprosto će pokrenuti Buick i odvesti se kao luda.

A ako povuče oružje'?

Spustit će glavu, voziti po osjećaju, i pokušati ga pregaziti.

Ako pokrene taj opsceni deralizatorski kombi i kreće prema meni?

Prestići će ga. Alan je uvijek dobro održavao njihove Bucice, a Arlene je nastavila s time i nakon suprugove smrti.

Ali što ako bude samo sjedio tamo i čekao dok ne dovedu Ajšu?

Za tu situaciju nije imala odgovora. Spaljeni je čovjek bio puno bliže vratima shopping centra nego ona. Jemenka Ajša čula je da će je dočekati njen zaručnik čovjek kojeg je Joe ubio ili netko tko će je odvesti do zaručnika. Uči će u prvo vozilo koje joj pride.

I što onda?

Pusti je da ode. Da oboje odu. To je bio očiti odgovor. Može li to biti toliko važno, pomisli Arlene, da će riskirati život kako bi kupila nepoznatu djevojku?

Joe me to zamolio. Ne znamo koliko važno može bili.

Spaljeni tip još je bio vidljiv u tami zasjenjenog kombija. Arlene je imala sliku čovjeka kako izvlači pušku iz stražnjeg dijela kombija kako sjedi u dubljoj sjeni suvozačkog sjedala, nevidljiv njenom dalekozoru, i cilja na nju baš ovog časa. Prestani. Arlene se oduprla potrebi da potone s vida ili da pokrene Buick i odveze se što brže može. Vjerljivo je došao pocuru koja unutra radi kao čistačica. Aha, šapne Arlene samoj sebi. A ako si to povjerovala, dušice, možeš se prijaviti i na tečaj naivne iynjetnosti.

Očajnički je željela cigaretu, ali nije postojao način da zapali a da istovremeno spaljenom čovjeku ne pokaže da je netko u mračnom, tihom automobilu ovdje u sjeni kraj kontejnera.

Možda bi vrijedilo. Zapali si Marlboro. Uživaj. Natjeraj ga da se pokaže.

Ali Arlene se nije činilo da želi natjerati spaljenog čovjeka da se pokaže. Ne ovog časa. Ne još. Arlene pogleda na sat skoro 11.20.

Opet je zurila kroz dalekozor, pokušavajući odlučiti je li ona tama u tami možda bezobličan obris čovjeka za volanom kombija, kad joj je zazvonio telefon.

Uzletjeli su i odletjeli iz Buffala na jugoistok, kraj dviju božicablizanki, na zgradamablizankama. koje su svoje lampebiizanke dizale visoko prema posljednjim niskim oblacima, na jug uzduž ceste broj 90 zaobiiaznicom prema Erieju. Pennsylvania a onda skrenuli na istok i opet se stuštili ka jugu uzduž četiri trake autoceste 219. Baby Doc je Long Ranger držao na visini od oko 1500 metara, u prvom dijelu leta do Neole. Oblaka je bilo sve manje i bili su sve više. a pogled na grad. s velikom tamnom masom jezera Erie prema zapadu, bregov ima i selima prema istoku, bio je prekrasan.

Kurtz ga je mrzio. Mrzio je biti u helikopteru čak i helikopterski piloti koje je poznavao prije mnogo godina, na Tajlandu i u vojnim bazama kod kuće. skoro zlurado su priznavali da su to nepouzdani. smrtonosni i glupi strojevi. Mrzio je letjeti po noći. Mrzio je biti na prednjem lijevom sjedalu, gdje bolje vidi čak i kroz dodatne prozore pod nogama, na paklenom stroju prilagođenom turistima. Mrzio je osjećaj neprobojnog prsluka pod svojom vjetrovkom, i činjenicu daje zaboravio Browning pomaknuti na boku toliko da mu ise ne zabija u tijelo. A više od svega je mrzio sigurnu spoznaju da će za nekoliko minuta pucati na njega.

Zanemarivši to, bio je dobro raspoložen. Plave tabletice držale su ga budnim, pozornim i sretnim, čak i dok je iz petnih žila mrzio toliko raznih stvari. Ali problem s tableticama za Joea Kurtza sastojao se u tome što se iza svake farmaceutske zavjese ili olakšanja koje su dobivale njegove molekule uvijek nalazio Joe Kurtz, a Joe Kurtz iza zavjese obično nije mogao podnijeti plavotabletno stanje Kurtzosti ispred zavjese.

Ilije bar tako analizirao dok je njih sedmero letjelo prema Neoli. kilometar i pol iznad autoceste 219.

Baby Doc je ispuštao nerazumljive pilotske zvukove u svoj mikrofon, a sad mu je Kurtz doviknuo, preko urlanja rotora i turbina: Letimo li legalno?

Baby Doc ga je pogledao i napravio neki neshvatljivi pokret rukom.

Kurtz ponovi povik.

Baby Doc strese glavom, kucne se po slušalicama, krupnom šakom pokrije mikrofon pred svojim ustima i dovikne: Navuci si kante.

Kurtzu je trebala samo plavotabletna sekundica da shvati kako pilot misli na krupne slušalice s mikrofonom na ploči između njih. Osvrnuo se; četvero ljudi sjedilo je na bočnim sjedalima, mali jemenski doktor sjedio je sam na stražnjoj klupi na koju je moglo stati još troje ljudi, a Kurtz je shvatio da su Gonzaga i Angelina već navukli slušalice i mikrofone.

Kurtz navuče svoje. Ponovio je pitanje, ovaj put u mikrofon.

Moraš ovo pritisnuti ako hoćeš da te čujemo preko interkoma, čuo je Baby Doca kroz slušalice. Pilot je pokazao na gumb na upravljačkoj palici koju je nazivao štangom.

Kurtz je oprezno kliknuo prekidač, i opet užviknuo svoje pitanje.

Jebemti, Joe!' poviče Angelina preko interkoma.

Hej!' poviče Gonzaga. Lakše! Sad više ne moraš vikati, reče Baby Doc, a glas mu je na interkomu bio pucketav ali jasan i tih. Pitaš jesam li podnio plan leta? Letimo ii legalno?

Aha, reče Kurtz... tiho.

Odgovor je... donekle, reče pilot. Do prije trideset sekundi, bili smo legalni čarter udruge Let za život Roji je nosio dva bubrega iz Buffala u bolnicu u Cincinnatiju.

Što se promijenilo prije trideset sekundi? upita Kurtz, nesiguran želi li doznati odgovor.

Baby Doc se iskezio, preko očiju navukao nezgrapne naočale za noćni vid, i gurnuo svoju štangicu naprijed dok je još povlačio čok.

Long Ranger se stropoštao s visine od tisuću petsto metara na visinu od oko šezdeset metara u manje sekundi nego što treba kolicima na ludoj vožnji u lunaparku da se spuste niz najviši briješ.

Kurtz je oduvijek mrzio lude vožnje u lunaparku.

Ispod njih. uglavnom prazna autocesta suzila se u još prazniju cestu koja je vijugala među još višim bregovima. Kurtz je znao da su sad južno od Boston Hillsa, duboko u šumi. Nije bio vidio kamo idu

bregovi i horizont i nebo spojili su se ujedno, crno na crnom ali osjećao je kako sad prate tlo ispod sebe. Veliki helić skretao je lijevo i desno, pa opet lijevo, sljedeći teren doline u pokretu od kojeg je Kurtz htio spustiti prozor i zbljuvati se. No bio je poprilično siguran da se ove prozore nije moglo samo tako spustiti, a nije namjeravao maknuti ruke s naslona na kopilotskom sjedalu dovoljno dugo da potraži neku ručku ili prekidač za to.

Baby Doc mu je nešto rekao.

'Molim?' povikao je Kurtz, shvativši da je opet zaurlao tek nakon vala prosvjeda sa stražnjih sjedala.

Rekao sam, znaš li što znači VPA? ponovio Baby Doc.

Visinski protokol atmosfere? upita Kurtz.

Ne večeras, reče Baby Doc kezeći se. Večeras znači Vozimo po autocesti.

Kurtz stvarno nije shvaćao kako krupni čovjek čak i s onim glupim cvikerima može vidjeti okrete i zavoje u mračnim brdima dovoljno unaprijed i reagirati dovoljno brzo da nastavi s tom suludom igrom skrivača. Prošli su kraj nekih svjetala s lijeve strane, i Kurtz je shvatio da su zacijelo kraj praznog skijališta Kissing Bridge, koje je Gonzaga odredio kao Baby Docovu granicu ako uspije preuzeti trgovinu drogom u Neoli. Više od pola puta do Neole. Kurtz je odlučio da će se. preživi li sljedećih pola sata. u Buffalo vratiti pješice, i, Odjednom je Angelinin glas u njegovim slušalicama rekao: Skrzypczyk..., ispravno izgovarajući to kao Skripžik, što će se dogoditi ako u dolini pred nama ima dalekovoda?

Umrijet ćemo, reče Baby Doc.

Kurtz je sklopio oči i nadao se da neće više biti pitanja.

Jesu li nam planovi svima jasni kad jednom stignemo unutra? upitao je Gonzaga. Mafijaši na stražnjim sjedalima svi su već navukli opremu za noćni vid i pričvrstili je za čela. Kurtz svoju još nije ni izvukao iz platnene torbe i vrag ga odnio ako sad makne ruke sa sjedala da to učini.

Campbell i ja čemo počistiti gornji kat, reče Angelina. Ti i Bobby pretražujete prizemlje i podrum. Kurtz je slobodni igrač.

Doktor... kako se zove... ne ide s nama? upita Kurtz preko interkoma.

Baby Doc strese glavom. Dr. Ta fer. I ne. dogovor je da on ostaje u heliću. Ali sklopiva nosila su tamo otraga. Uzmi ih sa sobom za slučaj da je drotica... kako se zove...

King', reče Kurtz.

Još živa, dovrši Baby Doc. Eno Neole.

Prišli su gradu sa zapada i sa sjevera. Pod njima više nije bilo autoceste, samo mračni bregovi. Cak i bez naočala za noćni vid. gradić je izgledao kao blještava metropola svjetla nakon tame južno od Boston Hillsa.

Baby Doc se malo uzdigao Bogu hvala tako da je letio u smjeru sjeverjug nad glavnom ulicom, na visini koja neće bukom probuditi ljude.

Moraš mi pomoći da pronađemo tu kuću', reče Baby Doc. 'Radije stavi cvike za noć.

Možda mi neće trebati, reče Kurtz. Samo slijedi Glavnu ulicu prema jugu i preko rijeke, pa skreni lijevo... eno je.

Prešli su preko ozvjezdane vrpce rijeke Allegheny na južnom kraju Neole Baby Doc se stalno uspinjao da ih nitko ne čuje i sad su ugledali seoski put koji je vodio na istok od ceste broj 16. Snažne neonske lampe osvjetljavale su podnožje ziguratske litice, a sigurnosnih svjetala bilo je uz cijelu, dva i pol kilometra dugačku, zavojitu cestu koja se uspinjala kroz kontrolne točke do velike kuće na vrhu brijege. U samoj se kući nisu vidjela nikakva svjetla, ali još je vanjskih lampi osvjetljavalo vrh prilaznog puta. stražnji dio kuće. i terasu.

Priđi joj s juga, reče Kurtz. Pitat) se hoće li se Deveti oblak vidjeti u mraku.

Baby Doc je kimnuo i široko zaokrenuo, odmičući se kilometardva istočno, pa prišao imanju s juga i s istoka, daleko od ceste. Čak i bez opreme za noćni vid, Kurtz je video svjetlo zvijezda kako odbljeskuje s malih tračnica daleko ispod njih. Ali umjesto da se spusti. Baby Doc je ostao lebdjeti kakvih tristo metara iznad tla,

kilometar daleko od kuće. Okrenuo je nos Long Rangera dok nije pokazivao devedeset stupnjeva lijevo od crte imanja.

Gonzaga je otkopčao svoj sigurnosni pojas, ispod sjedala podigao dugu pušku obrtnog zatvarača s teškim snajperom, i prišao bočnim vratima. Njegov čovjek Bobby otkvačio je vrata i po unutarnjem

ih žlijebu gurnuo ulijevo. Gonzaga se spustio na jedno koljeno i oslonio na stražnji zid, pokrećući pušku u sporim krugovima dok je gledao kroz snajper.

Vidim jednog čovjeka na rampi na vrhu prilaznog puta, rekao je Gonzaga, još uvijek priključen na interkom. Još jedan je bliže, u onoj kupolici za koju je Kurtz video grijanje.

Možeš ga pogoditi? upita Baby Doc.

'Onog dalje ne. Ali sredit ću onog u kupoli.

Kurtz je podigao ruke do ušiju prije nego što se sjetio da ima slušalice.

Snajperska puška imala je na sebi neku vrst prigušivača. Pljunula je jednom. dvaput... pauza... pa treći put.

Gotovo, reče Gonzaga. Sjeo je na stražnju klupu kraj doktora i pričv r>to sigurnosni pojas. Još je držao dugačku pušku.

Je li drugi stražar primijetio? upita Angelina.

No.

Dobro je. društvo, reče Baby Doc. Držite se. Spustit ću se na onaj ravni travnati dio deset metara južno od Hueya. Pomoći će mi onaj vjetrokaz.

Čekaj, reče Kurtz, kako ćeš sletjeti a da bukom ne probudiš sve žive?

Koristit ću tehniku koja se zove autorizacija, reče Baby Doc. Qkretao je neke sklopke.

Kurtz se okrene da ga pogleda. Zar to nije samo kontrolirani pad. korištenje okretanja rotora bez motora?

Aha. Baby Doc isključio je dvije turbine. Noć je utihnula osim sve sporijeg huktanja rotora i sve glasnijeg zavijanja vjetra.

U Arlene? Jesi li tamo? Arlene?

Bila je to njena šogoriea, Gail DeMarco. Arlene se javila šaptom, premda je sumnjala daje spaljeni čovjek može Čuti s tolike udaljenosti.

Je li sve u redu?" upita Gail. Trebale smo se čuti poslije vremenske prognoze..."

Njih su dvije razgovarale skoro svake večeri, nakon vremenske prognoze na Kanalu 4, prije sporta, i prije odlaska u krevet. Arlene se veselila večerašnjem razgovoru jer su namjeravale razgovarati o Rachelinom petnaestom rođendanu, kasnije ovog tjedna premda se Arlene užasavala pitanja hoće li se Joe pojaviti. Rachel se divila i obožavala je povremenog večernjeg posjetitelja Jaea Kurta svog pravog oca, Arlene u to nije ni sumnjala a Joe kao da toga nije bio ni svjestan. Došlo je do toga da Gail skoro više nije podnosila Jaea u nedavnom razgovoru s Arlene Gail ga je nazvala kretenom ali Gail je shvaćala situaciju, i htjela je da Rachel poznaje čovjeka koji joj je vjerojatno otac.

Zao mi je, rekla je Arlene, još uvijek ne skrećući pogled s tamnog deratizacijskog kombija blizu shopping centra. Obavljam nešto za Jaea i naprsto sam zaboravila koliko je stati.

Obavljaš nešto za Jaea? reče Gail. U ovo doba? Arlene je čula neodobravanje u glasu svoje priateljice. Arlene je bila bliska sestri svoga supruga dok su Alan i njen sin bili živi, ali još su se više zbližile u godinama nakon njihovih smrti.

Nešto što se mora obaviti', reče Arlene. Ubila bih za cigaretu, pomislila je. i shvatila da je i to jedna mogućnost. Naprsto prići g. Spaljenom Licu u tom njegovom žoharskom kombiju i stjerati mu dvije četrdeset četvorke. Dok on čeka svoju curu da završi čišćenje i izade. Arlene je odlučila da će se, ako to učini, na sudu braniti nikotinskom krizom. Možda dobije porotu od samih bivših pušača. Kvagu, trebao bi mi samo jedan.

Čavrl jala je nekoliko minuta s Gail, govoreći tiho i iza zatvorenog prozora Ruicka. Ako je Spaljeni Čovjek još uopće bio u kabini kombija, nije se micao.

Pa, reče Gail malo drukčijim glasom, hoće li Joe Kurtz u petak navečer doći na večeru.

Arlene se ugrize za usnicu. Još ga nisam pitala. Bio je... zauzet.

Da. Dr. Singh me skoro svaki dan pita za Jaea Kurta. Pretpostavljam da Joe provodi puno vremena u krevetu i oporavlja se. Tebi je to sigurno dodatni posao u uredu.

I ne baš, rekla je Arlene. komentirajući prvi dio Gailine rečenice. ali puštajući je da misli kako govorи o drugom.

V! misliš Ja će doći na Rachel inu rodendarsku proslavu'? Njoj

vjeruje Rachei premda usrdna i ljubazna, u školi ima Arlene i možda Joea uz Rachel će se i naci još samo jedna tinejdžerka, štrkljasta, načitana djevojka po imenu Constance.

Sutra ču ga pitati, reče Arlene.

Mislim, on zna da je to Rachelin rođendan, jel'da? upitala je Gail malo povišenim glasom.

Sutra ču ga pitati osjeća li se dovoljno dobro da dođe, reče Arlene. Sigurna sam da će doći ako bude mogao. Gail, imaš li možda pri ftici Rachelin telefon? Onaj koji sam ti proljetost dala?

Rachelin mobitel? reče njena šogorica. "Da. Ona ga nikad ne nosi sa sobom.

Mislim da joj je u sobi. Zašto? Da ti ga vratim?

Ne. ali možeš ga sad dohvatiš? I provjeriti mu bateriju?

Sad? reče Gail.

Da, molim te, reče Arlene. Nešto se micalo u kabini deratizacijskog kombija.

Spaljeni Čovjek je mijenjao položaj, možda spremajući se da izade.

Gail je uzdahnula, rekla da se odmah vraća, i spustila telefon.

Arlene je razmatrala svoje mogućnosti. Bile su nezgodne. Htjela se riješiti Spaljenog Čovjeka tako da može pokupiti tu Ajšu za... pogledala je na sat... dvadeset i jednu minutu. Čak i ako Spaljeni Čovjek nije čekao Jemenku premda su Arlene instinkti govorili da je čeka bilo bi bolje da ne bude svjedoka. Djevojka je bila ilegalika na

više načina. Što ako ne bude htjela s Arlene ući u auto? Pa. iskreno govoreći, to je bio jedan od razloga zašto je Arlene ponijela Magnum 44.

Pa kako će se riješiti tipa? I što će učiniti ako odjednom krene kombijem prema njenom Buiuku, ili odšeće prema njoj? Arlene nije imala pojma zašto bi čovjek pun ožiljaka u žoharskom kombiju htio ugrabiti Ajšu, ali osjećala je da se on baš to sprema učiniti za... devetnaest minuta... ukoliko Arlene ne poduzme nešto.

Kako? Imala je nijagarsku policiju na brzom biranju, ali čak i kad bi došla do nekoga tko bi doista pozvao patrolna kola i kad bi ta kola stigla na vrijeme, skoro sigurno bi još uvijek bili ovdje kad Kanađani ostave Ajšu na vratima šoping centra. A ako krijumčari ljudi sa sjevera ugledaju makar i tračak crvenih i plavih svjetala kako bljeskaju ovdje na parkiralištu, produžit će i ostaviti Ajšu negdje daleko odavde.

Možda bih mogla slijediti njihov auto i...

Arlene strese glavom. Ako ugledaju policiju, već ionako paranoični krijumčari postat će još paranoičniji. Ulice su bile prazne u ovoj mokroj, zaribanoj karikaturi grada, i nije bilo nikakve šanse da bi Arlene mogla slijediti krijumčare a da je ovi ne zapaze. A ako ih dovoljno prestraši, mogli bi čak i ubiti djevojku i naprsto je negdje izbaciti. Arlene naprsto nije znala kakav je ulog za Ajšu. za ljude koji je dovoze u zemlju, za Spaljenog Čovjeka u žoharskom kombiju pred njom, pa čak ni za Joea.

Mogla bih naprsto otići kući. To je definitivno bila najrazumnija opcija. Ujutro će Joe vjerojatno reći: Ma, nema veze samo sam htio popričati s tom curom ako je moguće. Nije frka.

Ahaaa... pomisli Arlene.

Dobro, tu sam s telefonom, čula je Gail in glas u uhu. Što sad?

Ahh... samo ga malo pridrži, reče Arlene znajući kako blesavo zvuči. Bilo je to kao jedna od onih starih fora iz srednje škole, kad bi neki dečko nazvao pretvarajući se da je iz telefonske kompanije i natjerao te da skineš šasiju telefona dok su još telefoni svi izgledali isto i imali šasije a onda bi ti govorio da radiš ovo i ono kako bi ga popravio, dok ne završiš držeći iznad glave hrpu dijelova i kokodačući.

Joe je prije nekoliko mjeseci nagovorio Arlene da kupi Rachel mobilni telefon. Stalno se brinuo da bi djevojka mogla biti u opasnosti. da bi netko mogao krenuti na nju kao što je učinio njen pokojni poočim, i volio je znati da Rachel ima mobilni telefon s Arleninim brojevima na brzom biranju.

Gail se malo zbunila pred tim darom Da je Rachel htjela mobilni telefon, ja bih joj ga kupila, rekla je logično ali Arlene ju je uvjerila da je to Joeov nespretan način uspostavljanja veze s djevojkom, čuvanja na daljinu. 'Mogao bi uspostaviti kontakt i tako da češće dolazi na večeru, rekla je Gail oštros. Arlene to nije mogla opovrgnuti.

Sad se sjetila telefona jer. premda su računi stizali na Vjenčana/vonadotkom. ako netko bude istraživao vlasništvo, zapis će pokazati samo broj poštanskog pretinca koji je tvrtka koristila.

Četrnaest minuta do ponoći. Bilo je posve moguće da krijumčari stignu koju minutu ranije svakog časa a Arlene nije imala pojma što bi. Ako Spaljeni Čovjek ugrabi Ajšu. može pokušati slijediti žoharski kombi tako da bar može reći Joeu

kamo je odveo djevojku, ali iste one prazne, mokre ulice u istom praznom, mokrom gradu značile su da to nije ništa realnije nego slijediti same krijumčare. Arlene nije voljela psovati, ali morala je priznati da je ovog puta zbilja dobrano nagrabusila.

Arlene? Jesi dobro?

Dobro sam. Jek telefon pun?

Da.

Dobro. Nazov i hitnu službu.

Molim? Nešto je hitno:

Još nije. Ali nazovi hitnu službu. Nemoj još započeti poziv.

U redu. Što da kažem, o čemu je riječ?

Reci im da neki čov jek ima srčani udar da mu je srce stalo ravno ispred shopping centra Duga.

Duga? To je ono u Nijagarinim Slapovima?

Da.

Ti si tamo? Nekome je srce stalo9 Ja ti mogu reći što da radiš dok ne stignu bolničari.

To su detektivska posla. Gail. Samo im reci da čovjek ima srčani udar ravno ispred shopping centra Duga... i reci im da je u kombiju kod južnog ulaza u centar, i da na kombiju piše Potpuna kontrola gamadi.

Čekaj... čekaj... da zapišem. Kako si...?

Potpuna kontrola gamadi. Kao one fleksipretplate.

Postoji neka preplata za gamad?

Samo zapisi. Arlene je obično voljela Gaijin čudan smisao za humor, ali noćas za to nije bilo vremena.

Neće me uhiti zbog lažne uzbune?

Neće te pronaći. Vjeruj mi. Nakon poziva... ako nazoveš... samo uzmi čekić i smrskaj telefon i baci komade. Ja ću kupiti drugi.

Taj telefon djeluje prilično skupo. Nisam sigurna...

Gail.

U redu. Čovjek ima srčani udar na južnom ulazu u centar Duga kraj konferencijskog centra u Nijagarinim Slapovima... i to u kombiju s natpisom Potpuna kontrola gamadi, na boku.

Da. Arlene pogleda na sat. Jedanest minuta prije ponoći. Bilo je skoro prekasno za...

Kombi se pokrenuo. Arlene je vidjela guste ispušne plinove u vlažnom zraku. Čula je motor čak i kroz zatvoren prozor.

Oh, hvala Bogu. Neću morati...

Kombi je oštro skrenuo lijevo i krenucTprema Arlene. Načas su je njegovi farovi osvijetlili kao jelena na cesti.

Smjesta se bacila u stranu, na suvozačko sjedalo, i gurnula ruku u tašku u potrazi za Magnumom. Mobitel joj je pao s krila i otkotrljaо se i načas je bila sigurna da je izgubila vezu s Gail.

Halo? Halo? I Gail i Arlene su vikale.

Kombi je stao petnaestdvadeset centimetara pred Arleninim Buickom, a farovi su joj zabljesnuli vozačko staklo.

Zovi hitnu službu, šapne Arlene užurbano. Zovi hitnu službu. Mobitelom. Ovu liniju ostavi otvorenu.

O, Bože, Arlene, jesi dobro? Sto se...

Zovi hitnu službu! poviće Arlene. Reci im kako sam ti rekla.

Arlene se spustila na pod, s leđima uz suvozačka vrata. Stavila je mobitel na sjedalo, prebacila noge preko konzole i spustila ih na

To su detektivska posla. Gail. Samo im reci da čovjek ima srčani udar ravno ispred shopping centra Duga... i reci im da je u kombiju kod južnog ulaza u centar, i da na kombiju piše Potpuna kontrola gamadi.

Čekaj... čekaj... da zapišem. Kako si...?

Potpuna kontrola gamadi. Kao one fleksipretplate.

Postoji neka preplata za gamad?

Samo zapisi. Arlene je obično voljela Gailin čudan smisao za humor, ali noćas za to nije bilo vremena.

Neće me uhiti zbog lažne uzbune?

Neće te pronaći. Vjeruj mi. Nakon poziva... ako nazoveš... samo uzmi čekić i smrskaj telefon i baci komade. Ja ću kupiti drugi.

Taj telefon djeluje prilično skupo. Nisam sigurna...

Gail.

U redu. Čovjek ima srčani udar na južnom ulazu u centar Duga kraj konferencijskog centra u Nijagarinim Slapovima... i to u kombiju s natpisom Potpuna kontrola gamadi, na boku.

Da. Arlene pogleda na sat. Jedanest minuta prije ponoći. Bilo je skoro prekasno za...

Kombi se pokrenuo. Arlene je vidjela guste ispušne plinove u vlažnom zraku. Čula je motor čak i kroz zatvoren prozor.

Oh. hvala Bogu. Neću morati...

Kombi je oštro skrenuo lijevo i krenuo*prema Arlene. Načas su je njegovi farovi osvijetlili kao jelena na cesti.

Smjesta se bacila u stranu, na suvozačko sjedalo, i gurnula ruku u tašku u potrazi za Magnumom. Mobitel joj je pao s krila i otkotrljaо se i načas je bila sigurna da je izgubila vezu s Gail.

Halo'? Halo? I Gail i Arlene su vikale.

Kombi je stao petnaestdvadeset centimetara pred Arleninim Buickom. a farovi su joj zabljesnuli vozačko staklo.

Zovi hitnu službu, šapne Arlene užurbano. Zovi hitnu službu. Mobitelom. Ovu liniju ostavi otvorenu.

O, Bože, Arlene, jesи dobro? Što se...

Zovi hitnu službu.' poviče Arlene. Reci im kako sam ti rekla.

Arlene se spustila na pod, s leđima uz suvozačka vrata. Stavila je mobitel na sjedalo, prebacila noge preko konzole i spustila ih na sagom prekriven pod. Teški Magnum oslonila sije na koljeno i zapela ga, s cijevi uperenom u strop. Ako Spaljeni Čovjek priđe suvozačkoj strani, možda je neće vidjeti, osobito uz farove koji su tako blještali. Uperila je pištolj u vozačka vrata. Farovi kombija su se ugasili, motor mu je utihnuo.

Arlene! Bio je to povik, ali ne uspaničen. Gail je već dugo bila bolničarka. Što su stvari bile napetije, to je Gail bila mirnija. Arlene je to znala. Po P.Su.

Ššššš. šapne Arlene, naginjući se uljevo prema telefonu. Nemoj govoriti. Nemoj govoriti.

Više nije bilo buke. Nikakvih koraka. Ali motor kombija se nije palio, a farovi su mu ostali mračni. Arlene je pogledala prema prozoru vozačkih vrata, ciljajući svojim

pištoljem. Činilo se da sati prolaze u tišini, ali znala je da je to bila samo minutadvije.

Bože moj. Jesam li zaključala vrata?

Bilo je prekasno da se baci poprijeko i pokuša dohvati bravu na sad suprotnim vratima. Pitala se bi li posegnula iznad glave i zaključala vrata sa svoje strane. Ako ih naglo otvori, ispast će na leđa kao prljavi veš ali znala je da bi se zvuk zaključavanja sad čuo kao pucanj. Odustala je.

Vrata kombija su se zalupila. Arlene je spustila prst na obarač. Dovoljno je puta pucala za vježbu da zna kako za pucanj treba popriji, ličan pritisak. A ni trzaj nije mali. Čvršće je pritisla glavu o vrata iza sebe, tako daje trzaj ne dohvati po bradi, oslonila je veliki pištolj na koljeno s lijevom rukom ispod desne, da ga učvrsti, i palcem povukla kokot dok nije kliknuo.

Sad je čula korake po betonu. Išao je prema vozačkoj strani.

Dok se veliki helikopter obrušavao, Kurtz je iz duha i tijela protjerao izmaglicu plavih tabletica.

Voljom se riješio lažnog dobrog osjećaja i natruhe humora koja je sve prekrivala. Voljom se riješio oblaka bezbolnosti i pustio da ga i glavobolja i odlučnost ponovno prekriju kao crna tinta. Voljom se riješio meke farmaceutske magle i prizvao oštru jezgru Joea Kurtza natrag na dužnost.

Veliki Bell Long Ranger snažno je udario, potresajući Kurtzovu kralježnicu i šaljući stare, poznate šiljke kroz njegovu lubanju, proklizio nekoliko metara po mokroj travi, i zaustavio se. Gonzaga i njegov čovjek Bobby smjesta su izašli kroz bočna vrata i dali se u trk. Angelina i njen tjelohranitelj Campbell slijedili su ih minuti kasnije. noseći Mp5ice, s platnenim torbama punim streljiva koje su im tandrkale na bokovima.

Kurtz se nekoliko sekundi borio sa četiri kopče sigurnosnog pojasa, uspio ih otvoriti, dograbio svoju torbu, prebacio si preko ramena sklopljena aluminijkska nosila s mrežom, i izašao kroz bočna vrata upravo kad je Baby Doc izašao kroz pilotska vrata i izvukao dvije duge cijevi iza svoga sjedala. Pilot je jednu cijev prebacio preko svoga ramena, a drugu uzeo u ruku. Djelovafe su kao RPGovi. stari ruski i istočnoeuropski raketni bacači granata.

Sto je to?' šapne Kurtz. Njih dvojica su sad kroz mrak trčali prema kući. prolazeći kraj tamnog obrisa bojnikovog Hueyja.

RPGovi. reče Baby Doc i skrene prema prilaznom putu.

Čekaj! dovikne Kurtz.

Baby Doc se osvrnuo ali nije prestao trčati.

Mislio sam da ćeš ti ostati kod helića, šapne Kurtz.

Baby Doc se iskezi. Nikad to nisam rekao.

Sto ako nastrađaš?

I dalje se kezio. Morat ćete na pilotsku obuku ili ćete ići pješice. Okrenuo se i pojurio prema početku prilaznog puta.

U stražarskoj kućici ležao je mrtav čovjek. Ništa se nije micalo, osim njih šestero koji su jurili prema kući. Vanjska sigurnosna svjetla sa stražnje strane su gorjela, ali kuća je i dalje bila mračna.

Angelina Farino Ferrara postavila je C4 na vrata, pokrenula odloženi detonator, i koraknula s ostalom trojicom unatrag baš kad je Kurtz dotrčao. Eksplozija nije bila tako glasna kao što je Kurtz očekivao, ali bilo je prilično sigurno da će probuditi sve u kući. Vrata su odletjela prema unutra, pokazujući čelična ojačanja koja su pukla na šarkama.

Gonzaga je prvi ušao. Njegov tjelohranitelj slijedio gaje sekundu kasnije.

Ovo je ludilo, pomislio je Kurtz, ne po prvi puta te noći. Kuće se ne napada kad nemaš pojma o planu. Podigao je Browning i bacio se kroz vrata.

Sv ietla u hodniku i predsoblju su se upalila, što nije bilo dobro. Raspored je bio kako se i sjećao predvorje je vodilo na središnji sprat pravo naprijed, stubište s desne strane Angelina i njen čovjek, već jurili u njega s njegove lijeve strane vidjela se mračna soba uz zatvorena vrata na hodniku s lijeve i desne strane.

Gonzaga je udarcem otvorio prva vrata s desne strane predvorja i ubacio unutra bljeskalicu. Eksplozija je bila vrlo jaka. Tjelohranitelj Bobby udarcem je odvalio druga vrata s desna i bacio se unatrag kad je preko predvorja krenula kiša metaka iz automatskog oružja, razbi jajući luster i smrskavajući vase i nam ještaj u dnevnoj sobi preko puta. Bobby je opalio puškom u sobu. repetirao. opet opalio, repetirso. opet opalio. Paljba iz strojnica naglo prestane.

S gornjeg kata dvije eksplozije bljuvale su dim niza stubište.

Kurtz je pretrčao predvorje, usput šutirajući krhotine kristala na putu. S visokog stropa padala je žbuka. Vidio je staklena vrata knjižnice kakvih 15 metara ravno pred sobom, a ako je u zamračenoj sobi nekog bilo. sigurno ga je video. Bilo je previše svjetala u ovom širokom hodniku, a bila su previše uvučena da bi ih se razbilo pucanjem, pa se osjećao poput mete dok je jurio u cikeak i zastajao na početku hodnika.

Gonzaga je izašao iz sobe iza njega i opalio na stubište s Kurtzove desne strane. Neki obris u crnom stropoštao se niz stube a M16ica pala je na pločice predvorja. Taj nije naš. pomisli Kurtz.

Ti idi lijevo. Bobby i ja ćemo desno, dovikne Toma Gonzaga.

Kurtz je kimnuo i sklonio se u lijevo taman kad su vrata knjižnice eksplodirala, prskajući krhotine stakla prema naprijed. Toma. Bobby i Kurtz skočili su u zaklon vrata. Dvije strojnice i Kurtzov Browning zapucale su istovremeno, razmrskavajući posljednje krhotine staklenih vrata. Kurtz je htio stići do bojnikove sobe. koja se pružala s lijeve strane knjižnice na kraju hodnika, ali ovog časa nije mogao nikamo jer je netko opet počeo pucati M16icom iz mraka knjižnice.

Druga vrata s lijeva na tome hodniku su se otvorila, i jedan od vijetnamskih tjelohranitelja je vimuo van. zaklonio se iza vrata, ispružio M16icu i zaprskao hodnik. Gonzaga i Bobby bili su izvan vidokruga, iza Kurtza. u sobama na suprotnoj strani hodnika. Puščani pucnjevi su grmjeli i ispunjavali zrak zadahom kordita.

Kurtz se sklonio kod prvih vrata slijeva vrata su bila zaključana i pričekao da prštanje žbuke i rikošeta M16ice popusti. Onda je nanišanio Browningom u središte otvorenih vrata pod drvenim nadvratkom i ispalio u njega pet metaka, otprilike u visini prsa. Začuo se krik i zvuk tijela koje se kotrlja niz stubište.

Podrum. Kurtz je želio sići u njega to mu je bila zadaća ali prvo je morao osigurati knjižnicu. Uz pucnjavu je potrčao prema vratima podruma. Iza smrskanog stakla knjižnice nije dopirala uzvratna vatrica.

Dol je je gorjelo svjetlo, a Kurtz je video tjelohraniteljevo tijelo sklupčano u podnožu stubišta. Kurtz je izvukao bljeskalicu iz svoje torbe, aktivirao je i bacio niz stube, zaklanjajući se iza vrata dok eksplodira. Kad je virnuo iza njih, podrum je bjo pun dima a tjelohraniteljeva odjeća je gorjela. Ni je se micao.

Još eksplozija s kata. Pucnjava je tamo gore bila stravična. Kurtz se pitao je li Angelina preživjela Bitku kod sjeverne spavaonice ili koji je to već kurac bio. Kad se Kurtz bacio iza ugla i čučnuo na najgornjoj stepenici stubišta za podrum, još uvijek usredotočen na vrata knjižnice. Gonzaga i Bobby izvirili su iz svojih zaklona. Ove sobe su čiste, poviće Gonzaga. Bar dvojicu smo skinuli ovdje. Sto je s knjižnicom?

Paljba iz automatskog oružja eksplodirala je ponovno iz mračne knjižnice, štihajući zidove u širokom predvorju i tjerajući svu trojicu da se sklone. Kurtz je krajičkom oka ugledao dva bljeska iz cijevi.

Nije čisto, dovikne s najviše stube. Bar dvije strojnice.

Baci bljeskalicu, dovikne Bobby.

Mogu ja i bolje od toga, pomisli Kurtz. Uzeo je gvalju C4 iz svoje torbe, umjesio je ugrubo u kuglu, ugurao u nju detonator, i namjestio ga na četiri sekunde. Bacio se u hodnik i kao bezbolsku lopticu bacio je kroz razmrskana vrata, skačući natrag na najvišu stubu čim su obje M16ice opet progovorile.

Udar je odnio široka vrata sa šarki i hodnikom zakovitlao oblak gorkog dima.

Kurtz. Cionzaga i Bobby pojurili su u dim, pucajući u trku.

Otvorila su se posljednja vrata s desna. Neka Azijka je pogledala kroz njih i zavrištala. U rukama nije imala ništa.

Ne!' povi kao je Kurtz preko ramena, ali prekasno. Gonzagaju je upucao puškom s razdaljine od pet metara, i ženi je gornji dio tijela odletio natrag u sobu kao da ga je netko povukao na koncu.

Kurtz je udarcem otvorio obešena vrata knjižnice i zakotrljao se kroz slomljeno staklo i razmrskane komade dovratka. Sag je gorio. Dim se dizao do katedralskog stropa a požarni alarm je vrištao, skoro istim tonom kao i Azijka.

Trinh i još jedan Vijetnamac bili su pucali sklonjeni iza dugog, teškog stola koji su prevrnuli na bok. Eksplozija C4 razmrskala je stol u nekoliko komada i tisuću ivera, i bacila to sve na njih. Tjelohranitelj je odletio kroz staklena vrata terase protuprovalnički alarm dodao je svoje zavijanje onom požarnoga i taj je čovjek očito bio mrtav. Pukovnik Trinh ležao je na zadimljenom sagu bez svijesti. Lice mu je bilo krvavo a lijeva ruka očito slomljena, ali disao je. Crvene papuče su mu odletjele, jedna od njih zapela je na polici za knjige, tri metra visoko na zidu punom polica. Kraj pukovnika je ležala razmrskana M16ica.

Kurtz je prevrnuo pukovnika na trbuh, izvukao lisicine iz torbe, i svezao mu ruke iza leđa. Čvrsto.

Vodi ga u helić rekao je Bobbvu koji je mahao svojom puškom u kratkim lukovima, pokrivajući svaki otvor, uključujući i slomljena vrata prema osvijetljenoj terasi.

Ne naređuješ mi ti.

Poslušaj ga, reče Gonzaga ulazeći iz hodnika kroz slomljena vrata.

Bobby je dograbio starog Vijetnamca za kosu. napola ga povukao prema gore. podmetnuo rame pod njega, naprtio ga na ramena ne puštajući pušku, i odjurio s njime niz hodnik.

Jebate što je jak, reče Kurtz.

Aha.

Njih dvojica su klekli na po jedno koljeno i pokrivali su različita vrata. Na katu. rokerska paljba pretvorila se u povremene kratke bljeskove na automatiku. Ono je bojnikova spavaonica, reče Kurtz pokazujući prstom na zatvorena vrata na južnom zidu knjižnice. Ti ga sredi. Ja idem pogledati podrum.

Gonzaga kinine i odjuri desno od vrata spavaonice, u trku puneći pušku mećima. Dobra zamisao, pomislio je Kurtz dok se vraćao u hodnik. Izvukao je iz džepa još jedan magazin. Brojao je pucnjeve iz navike do sada devet. U Browningu bi trebala biti još dva metka, jedan u komori i jedan u magazinu.

Tijelo tjelohranitelja na dnu stubišta još je gorjelo, ali dim u podrumu se bar malo razšao. Osim zapaljenog saga i knjiga u knjižnici u prizemlju, nešto je gorjelo i na katu dim je sukljao u predvorje. Gore je pucnjava prestala.

Odjednom se izvana začula dvostruka eksplozija, sjeverno od kuće, tamo gdje je izlazio prilazni put iz doline.

Pa, Baby Doc je uspio iskoristiti bar jedan RPG.

Kurtz je sišao niz stube, ispruženog pištolja. Pogled na tijelo na dnu pokazao mu je da je kroz vrata uspio Aziju u prsa zabit tri metka. Kurtz ude u podrum.

Iznenadujuće za tako otmjenu kuću. podrum nije bio dovršen. Središnji dio bio je otvoren i prekriven sagom, pri stražnjem zidu stajao je veliki TV i nekakvi jeftini kaučevi. mala kuhinja pokazivala je hladnjak i cugu, ali dio poda bio je goli beton, a mjesto je bazdilo na znoj i cigarete... Kurtzu je izgledalo kao mjesto gdje bi se tjelohranitelji mogli družiti i odmarati. Niz stube je stizalo još dima.

Osim otvorene prostorije, tu su bile još tri sobice i kupaonica, i Kurtz je udarcima pootvarao sva vrata.

Rigbv je pronašao u zadnjoj sobi.

Ležala je napola gola na krvavom madracu stavljenom na betonski pod, i izgledala je mrtvo. Onda je ugledao primitivnu infuziju i hrpu zavoja na njenoj lijevoj nozi i spustio se kraj nje na jedno koljeno. Bila je bez svijesti i vrlo blijeda, koža joj je bila hladna i vlažna, ali kad je stavio prste na njeni grlo, osjetio je blagi puis. Nastojali su je održati na životu do sutrašnjeg dana. kad bi mogli dovršiti posao u Buffalu. Kurtzovim pištoljem. Rigbvne oči su zatreptale ali se nisu otvorile.

Sputio je nosila s leda. rastvorio ih, a onda se zapitao koji kurac on to radi. Kao da će se netko spustiti ovamo da mu pomogne s nosilima.

Žalim. Rig', rekao je, i stavio Browning u futrolu, prebacio ju je preko ramena u vatrogasni zahvat, dohvatio obješenu bocu s infuzijom. i ponio je uza strmo stubište. Zaječala je kad ju je pomakao, ali nije došla k sebi.

Kuća je definitivno gorjela. Iz knjižnice se čula pucnjava, ali Kurtz se nije ni osvrnuo. Krenuo je hodnikom u zadimljeno predvorje.

Pokret na stubištu natjerao ga je da pomakne bočicu s infuzijom i potegne pištolj. Angelina Farino Ferrara spuštala se niz stube kroz dim. teturajući pod teretom muškog tijela na svome ramenu. Lice, ruke. i pulover bili su joj natopljeni krvi. i još je u desnoj ruci držala Mp5icu.

Isuse, reče Kurtz dok su oboje izlazili kroz vrata sa svojim teretima. Tvoj čovjek?
Aha, dahne Angelina. Campbell.

Živ?

Ne znam. Dobio je metak u grlo. Zastala je pred vratima i glavom pokazala na Rigbvne blijede gole noge i bijelo rublje. Tvoja (g.ira? Imala bi dobru guzicu da nije sveg tog celulita.

Kurtz nije ništa rekao. Upijao je svjež zrak. Plamenovi su palucali s gornjeg kata. Neki se obris pomakao na prilaznom putu, i on i Angelina su se naglo okrenuli, dižući oružje.

Ne pucaj, reče Baby Doc. Svoju je Mp5icu prebacio preko ramena, i nosio je jedan RPG s granatom još u cijevi.

Kurtz je pogledao prema mjestu gdje je prilazni put stajao pred posljednjom stražarskom rampom, i video terenac i policijsko vozilo kako gore u zajedničkom požaru. Sve to jednim RPGom? rekao je dok je njih troje hitalo prema helikopteru. Aha, reče Baby Doc. Lice mu je bilo čađavo, a imao je opeklinu ili povredu na desnom obrazu. Vidio je kako Angelina tetura pod težinom svoga tjelohranitelja, ali nije joj ponudio pomoć. Vas dvoje produžite, rekao je kad su prolazili kraj mračnog Hueva. Ja će odmah.

Na pola puta do Long Rangera. Angelina je morala stati da premjesti Campbella na leđa, ali Kurtz je nije čekao. Rigby je ječala. Krv joj je curila niz nogu. promakala mu vestu i spuštala mu se niz lijevu ruku.

Snažna eksplozija natjera ga da se okreće. Baby Doc je preostali RPG ispalio u Hueva. i crni stroj je plamlio. Gazda iz Lackavvanne protrčao je kraj njega, sad noseći samo pušku. Staro izraelsko pravilo za komandose ne ostavljam im zračne snage, rekao je trčeći kraj njega. Ili tako nešto.

Baby Doc već se popeo u helikopter i pokrenuo turbine kad je Kurtz došao do otvorenih vrata i položio Rigby na plastikom zaštićen pod kraj mjesta gdje je jemenski doktor radio na pukovniku Trinhu. još uvijek vezanom lisicama. Dr. Tafer ostavio je pukovnika, nagnuo se nad Rigby i posvijetlio joj džepnom svjetiljkom u oči. a onda i preko noge.

Kako je? upitao je Kurtz, oslanjajući se na otvorena vrata helikoptera da dođe do daha.

Jedva je živa', reče dr. Tal'er. Izgubila je puno krvi. Izvukao je iglu infuzije i izbacio skoro praznu bucu v an na. travu, I o je fiziološka otopina. Njoj treba plazma. Izvukao je plastičnu vrećicu plazme iz svoje kutije i uvukao iglu kroz masnice na Rigbvoj ruci.

Angelina je doteturala sa svojim čovjekom i bacila ga na pod kraj Rigby. Pod Long Rangera punio se tijelima. Trijuža. đahnula je i sjela na travu.

Dr. Tafer posvijetlio je Campbellu u otvorene, mirne oči i pregledao ranu na vratu. Mrtav, reče doktor. Maknite mi ga s puta. molim.

Nosimo ga doma, reče Angelina s trave.

Kurtz se nagnuo i gurnuo tjelohraniteljevo tijelo prema stražnjem zidu. napola ga zaguravši pod klupu.

Ono tamo zvuči kao Napoleonovo jebeno povlačenje iz Moskve. dovikne Baby Doc s pilotskog sjedala.

Začepi', rekla je Angelina preko grmljavine rotora i turbina. Ustala je. izbacila iz svoje puške prazni magazin i nabila unutra drugi koji je izvadila iz torbe. Ona i Kurtz krenuli su natrag prema kući u požaru.

Arlene je samo krajičkom oka vidjela šiltericu Spaljenog Čovjeka kapica starih brukskih Dodgera, primjetila je prije nego što su stigle rotirke.

Bilo je pet minuta do ponoći, primjetila je. a čovjek iz deratizacijskog kombija proveo je nekoliko minuta proučavajući njen auto i još nekoliko hodajući oko njega, pregledavajući ga. prije nego što je prišao vozačkim vratima još uvijek nezaključanim, bojala se i to pješice. Vrh njegove kape podigao se preko ruba vozačkog prozora Buicka. Arlene je naciljala Magnumom i pripremila se za trzaj i pištanje stakla.

Prvo su bljesnula crvena svjetla, a onda je čula i sirene.

Šilterica je nestala s prozora, a par sekundi kasnije, pokrenuo se motor i farovi kombija opet su joj zabiljesnuli vozačko staklo.

Kad su se farovi okrenuli, Arlene je ustala i provirila preko upravljačke ploče. Ambulantna kola pratio je policijski auto, a oba vozila su skretala od ulaza u shopping centar, prema deratizacijskom kombiju s pretpostavljenom žrtvom srčanog udara.

Kombi se odvezao punom brzinom prema sjevernom izlazu.

I ambulantna i policijska kola su stala kao da su zbumjeni a onda pojurila za onim što je izgledalo kao žrtva srčanog udara u bijegu. Za nekoliko sekundi, rotirke su nestale niz Ulicu Nijagara. a parkiralište je opet utihlo. Arlene je znala da je Memorijalni medicinski centar Nijagarinih Slapov a samo nekoliko blokova sjeverno odavde, ali svejedno su brzo stigli, koliko god blizu bili. Očito im je ponoć kišne nedjelje u kasnom listopadu bila prilično mirna.

Stari Dodge s ontarijskim tablicama skrenuo je na parkiralište polako, s okljevanjem, dvaput zakočivši. kao da su vozač i putnici Arlene je vidjela nekoliko glava u obrisima naspram ulične rasvjete na Nijagari sumnjičavi i spremni pobjeći na prvi znak pokreta. Arlene se prebacila na vozačko sjedalo ali je držala glavu nisku, vireći kroz upravljač Buicka.

Arlene!

Kasnije je shvatila kako je bilo dobro da je čas prije zakočila veliki Magnum i vratila ga u torbicu, inače bi vjerojatno samu sebe upucala kad je Gailin glas provalio iz mobitela. Arlene je zaboravila na telefon. Kvragu, zaboravila je i na Gail.

Jesi dobro!

Ššš. ššš, sikne Arlene u telefon. Dobro sam.

Pa kvragu! poviće njena šogorica i priateljica. Prepala si me na smrt.

Dodge s ontarijskim tablicama stao je kraj ulaza u shopping centar. Neka sitna žena sa starim kovčegom u ruci izgurana je na pločnik pred vratima, a Dodge je ubrzao prema izlazu na Treću ulicu.

Gail, moguće je da si mi upravo spasila život, reče Arlene mirno. Sutra ću te nazvati da ti ispričam detalje.

Sutra! zaskviči telefon. Da se nisi usudila čekati do...

Arlene prekine vezu i isključi telefon. Pričekala je samo nekoliko sekundi, napolj očekujući deratizacijski kombi ili policijski auto da se vrate punom brzinom.

Ništa. Samo sitna žena i stari kovčeg i prazno parkiralište.

Arlene je pokrenula Buick, upalila farove, i prišla ženi u širokom luku tako da je ne prestraši.

Prije djevojka nego žena, pomislila je Arlene dok je pritiskala gumb da spusti prozor sa suvozačke strane. Kao što se i bojala, vrata nisu bila zaključana. Ajša? rekla je.

Djevojka se nije trgla. Djelovala je kao tinejdžerka, blijedog lica i krupnih očiju nad jeftinim balonerom. Kovčeg koji je grčevito držala izgledao je kao nešto što su možda imali Arlenini roditelji.

Da, ja sam Ajša, reče djevojka, govoreći engleski glatko, premda s naglaskom.

Molim, tko vas šalje?

Arlene je okljevala samo časak prije no što je rekla: Jasein. Molim vas, uđite.

Djevojka je sjela na prednje sjedalo. Još je stezala svoj nezgrapni kovčeg.

Baci to otraga, rekla je Arlene i pomogla je da ga prebaci preko sjedala i baci na stražnje sjedalo. Mlada žena bila je sitnija od četrnaestogodišnje Rachel.

Opet provjerivši retrovizore. Arlene se hitro odvezla s parkirališta centra Duga, krenula Trećom do Ulice Ferry, a s nje na 62. Za nekoliko minuta bile su na sjevernom kraju Bulevara Nijagarinih slapova. krećući se prema Buffalu. Opet je počela sipiti kiša, i Arlene je uključila brisače na Buicku.

Ja sam Arlene DeMarco, rekla je polako. A onda. neplanirano. reče: Dobrodošla u Sjedinjene Države.

Hvala vam puno, reče mlada žena mirno gledajući Arlene. Ja sam gospođica Ajša Mosed, zaručnica gospodina Jaseina Gobe, iz Lackavanne, država New York, Sjedinjene Američke Države.

Arlene kimne i nasmiješi se, ali u sebi se stisla. misleći: Kako će joj reći? I kako će joj reći a da još uvijek bude voljna sutra razgovarati s Joeom?

Jasein je mrtav, zar ne? reče Ajša.

Arlene je pogleda. Slazi joj, pomislila je. A naglas je rekla: Da, Ajša. Jasein je mrtav. Spretni Dodger se riješio ambulantnih kola i drotova na kišom opranim ulicama Nijagarinih Slapova bilo je dovoljno da im se izgubi iz vida a onda se skloni u uličicu između Trga Haeberle i groblja Oakvood a onda se uputio natrag do centra Duga.

Kad je stigao, parkirao je kraj ulaza, promatrajući ulicu i ulaz s nje da mu ne bi opet naišli drotovi.

Koji je to pak kurac bio? Bio je uvjeren da to ima veze s Buickom koji je bio tu parkiran. Više ga, naravno, nije bilo. Već je pola sata znao da nešto s tim plavim Buickom ne štima da je netko u njemu. Trebao se odvesti ravno do tamo i propucati ga u krasan kurac čim je stigao.

Ali kakva to gorila vozi plavi Buick? To je aulo za bakice.

Dodger je sad pričekao petnaest minuta, cijelo se vrijeme ogledavajući preko ramena, dok nije zaključio da je paket već isporučen i pokupljen. Nazvao je Gazdu i rekao mu kako stoje stvari.

Jesi li zapisao broj tablica na Buicku1?

Jasno da jesam, reče Dodger, i izrecitira ga iz glave.

Nastala je kratka pauza dok je Gazda utrošio podatke u tko zna kakav kompjuter ili banku podataka Gazda je imao pristup svemu i svačemu a onda je čovjek na telefonu rekao: Gđa Arlene DeMarco. i dao mu adresu u Cheektovvagi.

Ime Dodgeru nije ništa značilo.

To je detektivova tajnica, reče Šef. Kurtzova tajnica.

Dodger je otišao iz shopping centra i sad je vozio prema autocesti. ali morao je zatreptati jer mu se pred očima zacrnilo kad je Gazda izgovorio Kurtzovo ime.

Hoćete da sad odem u Cheektovvagu? upita Dodger. Pokupim paket i sredim stvari s gđom Arlene DeMarco? Možda i Kurtz bude tamo pa ćemo sve srediti. Gazda je načas šutio, očito razmatrajući mogućnosti.

Ne, u redu je, reče Gazda konačno. Rođendan ti je, i trebaš se dugo voziti. Samo ti uzmi svoj slobodan dan. Ovo sve stignemo srediti i u utorak.

Jeste sigurni? upita Dodger. Beretta s prigušivačem bila mu je u krilu dok je vozio. Osjećao ju je kao erekciju od plavog čelika. Cheektowaga mi je na putu kad odlazim iz grada, doda.

Gazda je šutio još par sekundi. Ne, samo produži, reče miran glas. Možda ispadne sve u svemu bolje ako pričekamo jedan dan.

U redu, reče Dodger, tek sad shvaćajući koliko je umoran. A i stvarno ga je čekala duga vožnja. I puno posla kad stigne. Nazvat ću vas u utorak ujutro. Hoćete da onda odem ravno u Cheektovvagu?

Da. to bi bilo dobro, reče Sef. Nazovi me kad budeš blizu aerodroma. Ne poslije sedam, može? Želimo dame uhvatiti prije nego što gda DeMarco ode na posao.

U redu, reče Dodger. Još nešto?

Samo uživaj u rođendanu. Sean, reče Šef.

Ja ću ući kroz vrata koja sam raznijela. reče Angelina. Ti idi preko terase. Mislim da bismo ovo morali brzo završiti. Baby Doc djeluje kao da je spremam krenuti bez nas. a moglo bi mu se isplatiti da tako i učini. Pokupi Tomu i njegovog tipa i idemo ovo razjebati.

Kurtz je kimnuo glavom i razdvojili su se.

Kurtz je još uvijek nosio svoju torbu, ali više nije bilo potrebe za noćnim naočalama. Kuća je bila potpuno rasturena, na katu su kroz prozor suklijali plamenovi, cedrovi crjepovi. a dim je sukljao i iz istočnih i zapadnih prozora u prizemlju. Treperavo svjetlo plamenova osvjetljavalo je sve do Bell Long Rangera. Kurtz je zašao za ugao kuće a onda se prebacio na terasu nad klisurom.

Gonzagin tip. Bobby, uperio je u njega pušku.

Hej! reče Kurtz, podižući ruke i Browning. To sam ja.

Bobby spusti pušku. Gledao je otvorena vrata knjižnice i bojnikovu sobu, koja je ležala iza dvojih zatvorenih, teških vrata bez prozora.

Kakva je situacija? upita Kurtz. Izvadio je metak iz Browningove komore i stavio ga u džep. Onda je preostali metak gurnuo u cijev, izbacio prazan magazin na terasu, i ubacio drugi magazin s deset metaka.

Sef je još uvijek unutra, skuplja papire i sranja i drži bojnika u sobi. Unutra sve jebeno gori. tako da šef neće još dugo ostati.

Ova posljednja informacija bila je suvišna. Plamenovi su suklijali iz prozora na katu iznad terase, i bilo je vrlo vruće.

Misljam da je bojnikova soba spojena s Trinhovom, kraj nje, reče Kurtz nadjačavajući pucketanje plamenova. Stari bi se mogao onuda izvući.

Bobby strese glavom. Šef mi je naredio da ono što je ostalo od stola u knjižnici naguram na vrata Trinhove spavaonice i još natrpam gore hrpu govana. Bojnik se onuda neće izvući. Ne u kolicima.

Je li unutra još netko osini bojnika'?

Ne znamo. Šef misli da nije. Malo se pucalo s vrata spavaonice odmah nakon što si ti otišao. Onda ih je bojnik zatvorio i zaključao. Šef misli daje unutra sam.

C4? upita Kurtz.

Bobby slegne ramenima. Valjda. Ja bih pustio starog seronju da izgori. Rekao je to dovoljno glasno da se čuje kroz vanjska vrata.

Idi pomoći Gonzagi. reče Kurtz. Ja ću ovdje paziti.

Kad je Bobby utrčao u zadimljenu knjižnicu. Kurtz se povukao unatrag, pa provirio preko ruba litice do doline duboko pod sobom, famo dolje su se skupljala vozila hitne službe video je vatrogasna kola i bar tri policijska automobila, a i hrpu velikih terenacaali nitko nije kretao zavojitim putem niti se penjao po ziguratskom stubištu.

Kurtz side s terase i zaobiđe južni ugao zapaljene kuće. Unutra se nešto teško urušilo. Čulo se kretanje na suprotnom kraju kuće. i Kurtz se okrenuo s Browningom dok nije video da su ti) Angelina. Gonzaga i Bobby, koji su nosili vreće stvari i kretali prema helikopteru.

Kurtz! dovikne donica. Dodi. Idemo'

Kurtz je kimnuo i mahnuo. I ostao stajati na mjestu.

Oko tri minute kasnije, zakračunata vrata su se s treskom otvorila, a bojnik se kolicima izveo na terasu. Starac je bio u pidžami i kućnom haljetku. s velikom

vojnom ,45icom u krilu, objema rukama gurajući kolica što dalje od zadimljenih vrata i kuće u plamenu.

Bojnik je stigao do ruba terase i stao. teško kašljuci i pljujući.

Mir, reče Kurtz izlazeći na terasu, Brovninga podignutog i poduprtog objema rukama. Krenuo je prema kolicima, zastavši da baci pogled u bojnikovu sobu. Gušila se u dimu. Ako je tamo itko ostao, sad je izvan stroja, osim ako nema respirator. Drži ruke na kotačima, rekao je Kurt/, zastavši na dva metra od starca. Bojnik je okrenuo glavu i ramena, ostavivši ruke na metalnim hvataljkama kotača svojih kolica, kako mu je rečeno. Vojnik koji je ovdje na svojoj terasi prije jedanaest sati djelovao tako snažno, sad je bio star i iscrpljen i otican. Njegova kratka sijeda kosa bila je oznojena i zamršena, a pod njom je viro starčev ružičasti skalp. Gornji dio pidžame bio je raskopčan, pa su se vidjela mišićava prsa. ali i sijede dlake i stari ožiljci. Oči bojnika O'Toola bile su umorne i vodenaste. Crte gareži pod svakom nosnicom pokazivale su da čak ni bivši vojnici ne mogu dugo udisati čisti dim.

Okreni se, reče Kurtz.

Bojnik je okrenuo svoja kolica. Obojica su očito bila svjesna ,45ice na starčevom krilu, ali Kurtz nije imao načina da je se riješi osim da dopusti bojniku da podigne ruke. ili da pride bliže i zgrabi je. Stari bogalj nije mogao nogom odgurnuti svoj pištolj.

Kurtz je odlučio da ga zasad neće dirati.

G. Kurtz, rekao je bojnik, pa opet počeo kaši jati. Krenuo je podignuti šaku do usta. video Kurtza kako zapinje Browning, i dovršio napadaj kašla krupnih ruku čvrsto stisnutih oko kotača. Kad je završio, podigao je dimom isprugano lice i rekao: Vi ste pobijedili, g. Kurtz. Što želite?

Jeste li vi naručili ubojstvo Peg O'Toole?

Stare sive oči se rašire. Naredio ubojstvo svoje nećakinje? Jeste li ludi?

A tko jest9

Nemam pojma. Pretpostavljam da je to bio netko od vaših mafijaških prijatelja. Kurtz strese glavom. Ubili ste svoga brata Johna. Zašto ne biste i njegovu kćer? Bojnik se trznuo kao da gaje Kurtz pljusnuo. Njegove snažne ruke i krupne šake su se trznule.

Zašto ste ubili svoga brata? upita Kurtz. Bio je drot. ali blizu penzije. Ne, čekaj... zato što je otkrio dapokušavate svoj heroinski lanac prebaciti u Lackawannu i Buffalo, zar ne?

Bojnik je zarežao doslovce je zarežao.

Jeste li svoga ludog sina poslali i na Peg O'Toole? ustrajao je Kurtz.

Moj sin... reče bojnik. Isklesano starčeve lice kao da se mijenjalo. poput nekog specijalnog efekta u filmu. Snažne kosti kao da su se objesile. Moj sin je mrtav. Sean Michael je mrtav. Umro je prije petnaest godina, u požaru.

Vaš jebeni sin. Spretni Dodger, izbjegao je i vatru, zar ne, bojniče? Koga ste poslali da umjesto njega odigra mrtvaca? Jednog od svojih vijetnamskih slugu? NE. morao je to biti netko tko više sliči na ludo irsko kopile, čak i nakon požara, zar ne? A onda ste vi donijeli i zubne podatke za identifikaciju, zar ne?

Moj sin je mrtav! zareži bojnik. Posegnuo je za ,45icom.

Umjesto da opali. Kurtz se bacio bliže i udario invalidska kolica, uglavivši čizmu medu starčeva osušena koljena i snažno gurnuvši.

Bojnik je ispustio uzvik i bacio .45icu, grabeći čelične rubnike kotača objema snažnim rukama, naginjući se naprijed da zaustavi kolica koja su se otklizala unatraške po terasi mokroj od kiše. Pištolj je odletio po kamenim pločama. Ubit ću te, ubit ću te, ubit ću te, dahtao je bojnik. Očito je htio dograbiti Kurtza za nogu, objema rukama mu stegnuti grlo, zadaviti ga na smrt. Ali da bi to postigao, bojnik bi morao pustiti kotače.

Kurtz je skakutao na jednoj nozi, još uvijek ciljajući Browningom, i opet je udario, gurajući snažno cijelom težinom. Kotači kolica su zapeli, skliznuli i odškripali još metar, sve dok kolica nisu zastala na samom rubu skoro okomitog ziguratskog stubišta.

Tko je pucao na mene'. dahne Kurtz naginjući se bliže. Tko je pucao na Peg O'Toole? Koga si poslao'.

Ubit ću te. jebem ti mater, dahtao je starac. Znoj mu je prskao s napetog čela i udarao Kurtza u čelo. Bojnikov dah bazdio je na dim i smrt. Jebeno ću te ubiti. Ubit ću te. Snaga koju je imao u gornjem dijelu tijela bila je nevjerojatna. Kurtz je osjetio kako ga gura unatrag, kako mu se desna noga svija dok se invalidska kolica pomiču prema naprijed za petnaest centimetara... pa još za petnaest.

Pošalji svog ludog i sjebanog sina da to učini, dahne Kurtz. Desna nogu mu se divlje grčila, ali čizma mu je još čvrsto stajala na stolcu između bojnikovih koljena. Aaarrggghhh! zavrištao je bojnik i podigao obje ogromne ruke da dograbi Kurtza za grlo. da ga zadavi nasmrt, da ga povuče za sobom preko ruba.

Kurtz se bacio unatrag, izbjegavajući napad ruku kao što bi izbjegao udar kobre, bacajući se skoro vodoravno unatrag. Pao je teško, dočekavši se na lakat, a bojnikove krupne ruke još su grabile zrak iznad njega. Kurtz je skupio noge poput opruga i udario kolica i bojnikova sasušena koljena objema čizmama.

Kolica i starac koji se bacakao odletjeli su unatrag s terase i preko litice.

Dok je Kurtz ustao i prišao rubu. slomljena kolica i vrišteći leteći obris već su se stropoštali niz trideset stuba, idući sve brže dok su se kotrljali u tamu.

Rigby se osvijestila dok su bili negdje blizu Kissing Bridgea.

Polijetanje je bilo zanimljivo. Na dolasku iz Buffala, unutrašnjost Long Rangera bila je prilično uredna, bez obzira na opremu. Svi su bili vezani. Pri polijetanju, sve je bilo čisti kaos većina ljudi čučala je na podu, mali jemenski doktor skakao je ovamoonamo radeći na Rigby King i pukovniku Trinhu, unutrašnjost helića bazdila je na dim i znoj i krv i kordit i govna Kurtz je pretpostavlja da su se Campbellu ispraznila crijeva kad je umro.

Jebeno smo preteški', doviknuo je Baby Doc s pilotskog sjedišta. Izbacite nekog. Campbell se vraća kući s nama, dovikne Angelina. Brisala si je krv s lica rukavom, ali rukav joj je bio toliko krvav da je samo premještala mrlje u krug.

Onda mi se ne žalite kad završimo u nekom prokletom brdu, dovikne Baby Doc Skrzypczyk. Ali turbine su zavrištale, rotori se zavrtjeli, jednom su odskočili, i preopterećeni helić je poletio.

Nitko nije zatvorio bočna vrata. Kurtz se držao i gledao dolje dok su se dizali, skretali lijevo od goruće kuće? i letjeli dolinom prema Neoli.

Cesta pod njima još je bila puna vozila i svjetala, ali osim dva goruća vozila na vrhu brijege, prilazni put je bio prazan. Nitko nije pokušao napasti stražarsku postaju iz koje je Baby Doc ispalio svoj prvi RPG a onda zasuo spasitelje u bijegu automatskom paljbom. Baš kad su skrenuli i prešli preko ruba, Hueyev je spremnik goriva eksplodirao iza njih. poslavši u zrak još jednu vatrenu kuglu. Činilo se kao da cijeli vrh brijege gori.

Nitko iz doline nije pucao po njima. Barem Kurtz nije video bljeskove. Možda, pomisli, možda misle da je Long Ranger bojnikov privatni Huey.

Kad se Rigby probudila nekoliko minuta kasnije, letjeli su na visini od oko tristo metara nad mračnim bregovima, a zrak je zutao kroz otvorena stražnja vrata. Dr. Tafer ju je pokrio dekom, a Kurtz ju je sad bolje utukao. Drhtala je.

Joe?

Aha. Stavio joj je ruku na rame.

Znala sam da ćeš doći po mene.

Nije joj imao što reći na to. Rigby, doviknuo je kroz vjetar i urlanje turbina, trebaš morfija?

Zubi su ženi cvokotali, ali ne od hladnoće, prepostavlja je Kurtz. Vjerovao je daje na rubu šoka. od bolova i gubitka krvi.

O, da, bilo bi dobro, reče ona. Cijeli dan mi nisu dali ništa protiv bolova. Samo tu prokletu infuziju. 1 nisu mogli zaustaviti krvarenje.

Jesu li ti još štogod učinili?

Stresla je glavom. Samo su postavljali glupa pitanja. O tebi. O tome za koga radimo. Da sam išta znala, rekla bih im, Joe. Ali nisam ništa znala, pa nisam mogla. Opet joj je stisnuo rame. Dr. Tafer se nagnuo bliže, ali Kurtz ga je odgurnuo. Rigby. doktor će ti dati injekciju, ali moraš me časak slušati. Čuješ me?

Aha. Zubi su joj sad divlje cvokotali.

Bit ćeš izvan stroja, reče Kurtz. Vjerojatno ćeš se probuditi u bolnici. Ali važno je da im ne kažeš tko te upucao. Nikome nemoj reci čak ni Kemperu. Razumiješ li me?

Stresla je glavom, ali je rekla: Aha.

Važno je. Rigby. Nemoj nikome reći da smo išli u Neolu, ni za bojnika... ništa od svega. Ne sjećaš se što se dogodilo. Ne sjećaš se gdje si bila, ni tko je pucao na tebe. ni zašto. Tako im reci. Možeš?

Ne... sjećam se, dahne Rigby. stišćući zube pred valovima bola.

Fino, reče Kurtz. Vidimo se kasnije. Glavom je dao znak doktoru, koji je na koljenima požurio naprijed i ženi dao injekciju morfija.

Helikopter se naginjaо i propadaо. Preteški smo! vikne Baby Doc. Ranger ne bi trebao nositi više od sedam ljudi. Mi ih imamo devet. Bar se vrati ovamo naprijed. Kurtz. Pomozi da ga uravnotežim.

Samo čas dovikne Kurtz. Otpuzao je još dalje, gdje su Gonzaga i Angelina ispitivali pukovnika Trinha kraj otvorenih vrata.

Očito slomljena ruka starog Vijetnamca bila je povučena unatrag. ruke su mu još bile u lisicama. Gonzaga mu je stavio lisice i na noge, i držao ga nesigurno oslonjenog na okvir otvorenih vrata. Zrak je urlao nad njima brzinom većom od dvjesta kilometara na sat.

Reci nam što hoćemo doznati, vikao je Toma Gonzaga, ili letiš kroz vrata.

Trinh je pogledao van, u tamu koja je jurila kraj njih i nasmiješio se. Da, rekao je, tako tiho da mu se glas jedva čuo od buke. To mi je jako poznato.

Kladim se, reče Angelina. Lice i kosa bili su joj maska krvi. Zašto ste ubijali naše narkiće i dilere?

Trinh je slegnuo ramenima i namrštil se zbog ruke i drugih rana. To je bio rat.

Nije to nikakav jebeni rat, poviće Gonzaga. Mi do danas nismo ni znali da postojite. Nismo vas ni taknuli. Zašto ste nam ubijali ljudе?

Stari pukovnik pogledao je Gonzagu u oči i stresao glavom.

Tko vam je veza? dovikne Kurtz. Bio je na koljenima, preko Campbellovih ispruženih nogu. Krv je pljuskala amotamo po plastici koja je pokrivala pod dok se preopterećeni helikopter ljaljao, padaо i uzdizao. Tko sve ove godine štiti vašu operaciju? CIA? FBI? Zašto?

U Vijetnamu smo bili nas trojica, rgče starac. Dobro smo surađivali. I tu dobru suradnju smo nastavili.

Tri? reče Gonzaga. Pogledao je Kurtza.

Bojnik za vojsku, vikne Kurtz preko zavijanja vjetra. Trinh za Vijetnamce. I netko u američkoj obavještajnoj službi. Vjerojatno CIA. JeF tako, pukovniče?

Trinh opet slegne ramenima.

Ali zašto su vas pokrivali? poviće Angelina. Zašto bi neka savezna agencija tajila vaš heroinski lanac?

Donosili smo puno više od heroina, reče Trinh. Naslonio se na okvir vrata skoro nehajno, kao daje u vlastitoj dnevnoj sobi. Naši ljudi u Siriji, dolini Bekke, Afganistanu, Turskoj... jako korisno.

Kome? poviče Gonzaga.

Sto ćete učiniti sa mnom? upita pukovnik. Morao je ponoviti pitanje zbog buke.

Glas mu je bio miran.

Bacit ćemo te kroz prokleta vrata ako ne budeš bolje odgovarao. poviče Gonzaga.
'Odvest ćemo te u bolnicu zajedno s Rigby. reče Kurtz. Samo nam reci tko su vam savezne veze i zašto su...

Znate što je ironično? prekine ga pukovnik odjednom se nasmiješivši. Ironično je što smo se pukovnik OToole i ja povukli... U New York smo dolazili samo na dioničarske skupštine SEATCOa i zato što je Michael htio viđati nećakinju.

Pukovnik je stresao glavom, još uvijek se smiješeći, a onda se namjerno bacio ulijevo.

Gonzaga i Angelina zgrabili su čovjekove noge i čizme ali, prije no što su stigli stisnuti, nestao je kroz stražnja vrata, otpuhnut vjetrom i gravitacijom.

H. jebi ga, reče Angelina Farino Ferrara.

To je već bolje! poviče Baby Doc sprijeda. A sad neka netko dovuče dupe u kopilotsko sjedalo i pomogne mi da ispravim ovu svinjariju.

Angelina je odvezla Kurtza i Rigby u bolnicu.

Uzeli su rezervni terenac koji je Campbell dovezao do Gonzaginog skladišta i ubacili njegovo tijelo otraga. Dr. Tafer i Kurtz odnijeli su Rigby na nosilima do auta, položivši je na ravan pod kad su odmakli sjedišta. Onda se Tafer odvezao s Docovim ljudima, Gonzaga je otišao s Bobbyjem i svojom ekipom, a Baby Doc je opet podigao Long Ranger, uz urlanje turbina, usred uragana smeća.

Kurtz je dograbio ključeve i krenuo prema vozačkim vratima terenca, ali Angelina je prva zauzela mjesto. ;'Ja ću voziti, rekla je. 'Ti ostani otraga s gđicom Celulit.

Poslat ću nekoga po drugi auto.

Uskočio je straga, podmetnuvši svoju nogu pod njenu glavu. Tafer joj je dao i drugu vrećicu plazme, a bila je u nesvijesti od morfija. Jemenski doktor upozorio ih je da je u šoku i da joj je loše zbog gubitka krvi.

Bili su samo nekoliko kilometara od Medicinskog centra okruga Erie. Bar sam jednom, pomisli Kurtz, mislio unaprijed.

Ne možemo je unijeti, znaš, dovikne Angelina sprijeda. Vozila je oprezno, držeći se ispod ograničenjabrzine i stajući na semaforima čak i kad su raskrižja bila mračna i prazna. Kurtz se nasmiješio pomislivši kakav bi to ulov bio za nekog policajca koji

bi ih zaustavio zbog prebrze vožnje ranjena drotica, mrtvi gorila, hrpa ukradene opreme za noćni vid i automatskog oružja, a sve vozi okrvavljeni ženska mafijaška donica.

Znam, reče Kurtz. Ostavit ćemo je kod hitne službe. Znam da ovo nije registrirano, a tablice su lažne.

Potpuno, reče Angelina. Ovo će biti u komadima prije zore.

Neko vrijeme su se vozili u tišini. Bilo je negdje petnaest do tri. Vrijeme kad, Kurtz je to znao iz iskustva, ljudska bića imaju najslabiju kontrolu nad svojim životom. Rigby je bila hladna na dodir i djelovala je mrtvo. Kurtz joj je s tri prsta opipao bilo na vratu bilo gaje teško naći.

Pa, reče Angelina, ovo je definitivno bilo povezujuće iskustvo za Tomu i mene. kako si i obećao.

Kurtz na to nije imao što reći. Gledao je u mračne ulice kraj kojih su prolazili upravo su prešli Delavan. i bili su na par blokova od bolnice.

Ta treća strana o kojoj je Trinh govorio prije nego što se stropoštao, reče Angelina. Jel ti kad palo na pamet da bi to mogao biti Baby Doc? Da nas je sve prejebao? Aha.

Ako je tako, upravo smo kurvinom sinu platili tri četvrt milijuna dolara da mu pomognemo preuzeti operaciju koju je godinama i pokušavao preuzeti.'

Aha, reče Kurtz. Ali nije Baby Doc.

Kako znaš'?

Naprosto znam, reče Kurtz.

Zaustavili su se na prilazu za hitnu službu. Kurtz je nogom otvorio stražnja vrata terenca, izvukao iglu za infuziju, izvadio Rigby i položio je na mokri asfalt. Angelina je nalegla na trubu terenca. Kurtz je ušao i odvezli su se punom brzinom upravo kad su prve bolničarke i bolničari dojurili do automatskih vrata.

Misliš da će se izvući? upita Angelina. Skrenula je autom na autocestu Kensington. Nitko ih nije progonio, Koji kurac ja znam?

Tjelohraniteljevo tijelo otkotrljalo se do Kurtza dok je terenac skretao prema centru grada. Kurtz se provuče u suvozačko sjedalo, Kamo ćemo s Campbellom? I njega ćeš rastaviti na dijelove?

Više manje.

Pa zašto si ga onda vraćala?

Nikoga se ne ostavlja, ili takvo nekakvo mačo sranje, ne? Angelina ga pogleda. Jesi zaljubljen u đroticu, Joe?

Kurtz si protrla sljepoočnice. Vraćaš se u marinu?

Kamo bih drugamo?

Dobro. Moj Pinto je tamo.

Nećeš se valjda vraćati u onu rupu od Harbor Jnna, ne?

A kamo bih drugamo?

Znaš li ti što će se dogoditi kad ti u bolnici identificiraju curu?

Aha, reče Kurtz umorno. Policijska uprava ButTala će popizditi. A Rigbyn partner, neki kurac po imenu Kemper, će popizditi još više nego ostali. Prilično sam siguran da mu je Rigby rekla da će jučer ići sa mnom, pa će poslati patrolna kola da me pokupe čim čuje za nju.

I svejedno se vraćaš doma?

Kurtz slegne ramenima. Mislim da imamo još par sati vremena. Rigby nije imala nikakve isprave, i još satima će biti u nesvijesti, ili...

Mrtva, reče Angelina.

... ili će se probuditi ali će neko vrijeme šutjeti.

Ali to je rana od metka, reče Angelina. To je značilo da će policiju nazvati već iz hitne službe, a ovi će poslati nekog drota da pogleda o čemu se radi.

Aha.

Dođi prenoći kod mene, reče Angelina. Neću te silovati.

Neki drugi put, reče Kurtz. Pogledao je donovu kćer. Premda, moram reći. izgledaš mrak.

Angelina Farino Ferrara nehajno se nasmijala i odgurnula svoju znojnu, ulijepljenu kosu s krvavog čela.

Cim je prošao kroz vrata Harbor Inna. Kurtz je znao da je netko bio tu i možda je još uvijek tu. Potegao je Browning. Onda se spustio na jedno koljeno, položio torbu na pocet. navukao noćne cvike koje je prigodno u cijeloj zbrici zaboravio vratiti Baby Docu, i uključio ih. Naočale su proradile, i mračni restoran i ulaz zabljesnuli su u njegovom vidu zeleno i bijelo.

Svi znakovi bili su na mjestu, na stubama i u središtu glavne sobe, ali to nije ništa značilo. Kurtz je video kretanje zraka kojeg nije smjelo biti zraka koji je smrdio na pišalinu.

Pretražio je sve sobe u prizemlju prije no što se uspeo stubama s ispruženim Browningom.

Pronašao je zaliđen krug gdje nije bilo stakla na prednjem prozoru. Netko mu je uništio sva tri videomonitora. ispalio po metak u svaki CRT. U njegovoj spavaonici, netko mu se popišao na madrac i jastuke i razbacao mu odjeću po sobi. U sobi za čitanje, isti taj netko nožem je napao njegov popravljen Eamesov naslonjač i rasparao jastuke da ih se više nije moglo spasiti. Većina knjiga razbacana je po podu. a police prevrnute. Njegov posjetitelj posrao se na perzijski sag.

Kurtz se nije morao pitati tko je to bio ovo nije bilo u stilu lokalnih klinaca.

Pretražio je ostatak zgrade i otkrio da mu nema rezervnog pištolja. Prozor na požarno stubište još je bio djelomično otvoren. Zatvorio gaje i ponovno zaključao. Nadam se da si se dobro zabavljao, Spretni Dodger, promrmlja Kurtz. Pronašao je neku čistu, tamnu odjeću koja nije popišana, otišao i istuširao se brižljivo provjerivši da nema nikakvih klopki prije nego što je otvorio vodu. Bacio je posuđenu odjeću u vreću za rublje, zajedno sa stvarima koje je noćni posjetitelj popišao. Onda je počistio drek iz knjižnice osjećajući se kao jedan od onih idiota koje je viđao kako šeću svoje velike pse u parku kraj rijeke, s vrećicom za kakicu u ruci i sve je to prljavu odjeću, vreću izmeta, madrac, posteljinu, jastuke i Eamesov naslonjač bacio u kontejner za smeće iza stražnjeg prozora. Onda je opet oprao ruke i, posve odjeven osim Mephisto čizama koje je odlučio zadržati, sklupčao se na svojoj klupi za dizanje utega, u prednjoj sobi na katu, namjestio svoju mentalnu budilicu na sedam ujutro, i smjesta zaspao.

Moj Jasein je radio za CIAu.

Kurtz je doručkovao za stolom u Arleninoj kuhinji. Djevojka po imenu Ajša je govorila. Kad je stigao na vrata, Arlene mu je šapatom objasnila da je uglavnom rekla djevojci istinu, objašnjavajući joj da joj je zaručnik poginuo u pucnjavi kod Centra, vjerojatno pri pokušaju ubojstva socijalne radnice. Ali Arlene je pustila Ajšu da vjeruje kako je Peg O'Toole bila ta koja je uzvratila paljbu sa smrtonosnim posljedicama.

Kako znate da je radio za CIAu? upita Kurtz.

Pisao mi je o tome. Jasein mi je pisao svakoga dana.

Dok ste bili u Kanadi?

Da. Bila sam u Torontu više od dva mjeseca, čekajući sve dok me Jasein ne uspije dovesti u Sjedinjene Američke Države.

Sto vam je rekao o svome poslu za CIAu?

Djevojka je srknula čaja. Djelovala je vrlo mirno, njene krupne smeđe oči bile su suhe. glas čvrst. Sto želite znati. g. Kurtz?

Je li vam dao kakvo ime? Rekao vam tko ga je vrbovao za CIAu?

Da. Kontrolor mu je imao kodno ime Jerihon.

Je li vam rekao i Jerihonovo pravo ime?

Ne. Sigurna sam da ga Jasein nije ni znao. Napisao mi je da svi u CIAi koriste samo kodna imena. Jaseinovo kodno ime bilo je Vrabac.

Kurtz je pogledao Arlene, koja je bila na trećem Mariboru. Kako je Jerihon stupio u kontakt s Jaseinom?

Došao je u... kako se to kaže? Prostorija u policijskoj postaji gdje se ispituje ljudi?

Soba za ispitivanje?

Da, reče Ajša sa svojim ugodnim naglaskom. Soba za ispitivanje. G. Jerihon je došao razgovarati s Jaseinom u sobu za ispitivanje, kad su Jaseina uhitili kao ilegalnog useljenika i mogućeg terorista. Otpila je svog čaja i pogledala Arlene.

Moj Jasein nije bio terorist, gđo DeMarco.

Znam, reče Arlene i potapša djevojku po ruci.

Kurtz si je protrljao bolnu glavu i podigao šalicu s kavom, puštajući paru od kave da mu dodirne lice. Probudio se u pet. s grandioznom glavoboljom, i izvukao se iz Harbor Inna prije nego što se pojavi murja. Anonimni poziv Medicinskom centru Erie rekao mu je da je Rigby živa nekoliko puta su ga pitali je li joj u rodu i pokušavali ga zadržati na telefonu; Kurtz je hitro pobjegao iz govornice.

Znači, Jaseina su odveli u policijsku postaju Buffalo? upita Kurtz. Ili u saveznu zgradu?

Radilo se, kako vi kažete, o saveznoj, reče Ajša oprezno. Napisao je da su ga uhitili ljudi iz Domovinske sigurnosti.

FBI?

Zgodna mlada žena se namršti. Mislim da ne. Ali moj Jasein se baš nije ponosio uhićenjem, i nije mi rekao sve detalje.

Ali taj tip iz CIAe. Jerihon. prvi put ga je kontaktirao dok su ga držali ili u Pravosudnom centru ili u središtu FBI ovdje u Buffalu?

Muslim da da. Jasein mi je napisao da je bio prestravljen uhitili su ga na putu kući s posla, četvorica ljudi, stavili su mu crnu vreću na glavu, i odvezli ga u centar gdje su ga ispitivali. Napisao je daje mirisalo kao velika zgrada parkiralište u podrumu, i... kako se zove jako brzo izravno dizalo?

Ekspresni lift? reče Arlene.

Da. hvala. Išli su ekspresnim liftom iz podruma. Mom Jaseinu sli ruke svezali iza leda i stavili su mu crnu vreću na glavu, ali čuo je. I njušio. Zgrada je bila visoka, bar dvadeset katova, s puno ureda i kompjutera. Nekoliko ljudi iz Domovinske sigurnosti ispitivalo ga je dva dana i dvije noći.

Jesu li držali Jaseina u ćeliji? upita Kurtz. S drugim uhićenicima ili zarobljenicima? 'Ne. Napisao mi je da su ga držali u maloj prostoriji s ležajem. Imao je lavabo ali ne i toalet. Bilo mu je jako neugodno što je morao... kako se kaže? Urinirati?

Da, reče Arlene.

Stoje morao urinirati u lavabo kad su trećeg jutra jako kasno došli po njega. Tada je upoznao čovjeka iz CIAe. G. Jerihona.

Ali nije opisao toga Jerihona? reče Kurtz.

Ne. Djevojka se usudila blago nasmiješiti. 'Je li CI Ainin špijunima dopušteno u pismima slati opise svojih špijunske kolega?

Kurtz joj je morao uzvratiti osmijeh. Muslim da CIAinim agentima nije dopušteno pisati zaručnicama ništa od ovih stvari. Ali, tko zna?

'Stvarno, reče Ajša. Ako je vaša CIA kao naša Državna služba sigurnosti u Jemenu. Tko zna?

Kurtz si opet protrlja glavu. Ali taj g. Jerihon i CIA su Jaseinu dali novac da vas dovede?

Da.

Ali morali ste čekati skoro deset tjedana u Kanadi, nakon što su vas dovezli iz Jemena u Toronto.

Da. Čekala sam da Jasein zaradi ostatak novca, da plati ljudima koji će me prevesti preko granice.

Ali ako je to bila CIA, zašto vas nisu naprsto dovezli ravno ovamo?

To bi bilo protuzakonito. Tako mi je Jasein napisao.

Kurtz je pogledao Arlene i odupro se potrebi da uzdahne. Ali oni su Jaseina podučavali kako da ubije socijalnu radnicu, reče.

To vi kažete. Jasein mi nije napisao ni riječ o imenu ili prirodi te... je li 'operacija' dobra riječ za to. gdo DeMarco? Za tajne CIAine planove da nekoga ubiju? Da, reče Arlene.

Moj Jasein nije bio ubojica, g. Kurtz. Bio je izučeni mehaničar. Bol li vas ta rana? Molim? reče Kurtz. Bio je razmišljao.

Rana na glavi. Nije ispravno zašivena. i nije dobro zarasla, a zavoj je potpuno pogrešan. Smijem li pogledati?

Ajša je izučena bolničarka, reče Arlene ustajući da im svima donese još kave i čaja. Kurtz strese gladom. Ne, hvala. U redu je. Je li vam Jasein rekao još štogod o CIAi ili o Jerihonu?

Samo da su ga. dva tjedna nakon što je pristao raditi za njih, odveli u CIAino središte i tamo su ga obučavali.

U Langleyju, u Virginiji? reče Kurtz iznenađeno.

Ne znam. Moj Jasein je rekao da je bio na... kako se zove farma za konje? Skupe konje, onakve kakvi se utrkuju u derbiju Kentuckyja?

Rasni konji? Nekakav ranč?

Ne ranč. rekla je Ajša, mršteći se u potrazi za pravom riječi. Tamo gdje se bave uzgojem skupih konja.

Kurtz nije imao pojma o čemu ona priča. Otpio je još kave i sklopio oči pred gladoboljom.

Rasplodna farma, reče Arlene.

Da. Obučavali su mog Jaseina kako se puca iz pištolja i kako se rade sve te CIA stvari na rasplodnoj farmi na selu. Nekoliko ljudi, svi s kodnim imenima, koji su ga podučavali tijekom trodnevnog vikenda za Dan rada. Morao je proći test prije nego što su mu dopustili da se vrati u Buffalo i nastavi s posлом.

'Kako je došao na tu rasplodnu farmu? upita Kurtz. Je li vam to rekao u nekom pismu?

O. da. Rekao je da su letjeli privatnim CIAinim avionom. Jaseina je tako jako impresioniralo.

I mene, reče Kurtz.

Ajša je otišla u svoju sobu dok su Kurtz i Arlene razgovarali u maloj, urednoj dnevnoj sobi.

Hoću da uzmeš curu i odeš kod Gail danas popodne kad ja odem, reče Kurtz.

Netko nas traži, Joe?

Možda.

Spaljeni Čovjek?

Vjerojatno, reče Kurtz. Ali mislim da se danas neće pojaviti. Ali sutra ostani kod Gail dok ne nazovem ili ne dođem po vas.

Arlene kimne glavom. Kako ti se čini Ajšina priča o CIAi?

Pa.apsurdna je, reče Kurtz. Ali na jedan uvrnuti način se uklapa.

Kako to?

Stresao je glavom. Nije htio Arlene ispričati što se sinoć dogodilo. Ne još. S malo sreće, nikad. Pročitao je njen primjerak Buffalo Newsa, čak je kad je stigao upalio i lokalne TV vijesti, ali nigdje se nije spominjalo krvoproljeće, požar i kaos prošle noći u Neoli.

Nevjerojatno. pomisli, da to mogu zataškati. Mora biti u pitanju CIA Hi Domovinska sigurnost ili neka ozbiljna savezna agencija. Ili to, ili su lokalne vlasti zataškale cijelu stvar.

Ali zašto ilegalnog imigranta iz Jemena, mehaničara po struci, obučiti da ubije socijalnu radnicu? Ako su federalci tamo dolje pokrivali bojnikovu operaciju sa špijunima i drogama, zašto privlačiti pozornost pucajući na Peg O'Toole? Ništa od svega nije imalo nikakvog smisla.

Ništa od svega nema nikakvog smisla, reče Arlene. Tresla je pepeo u staru drvenu pepeljaru.

Kurtz samo uzdahne. Očekivao je da svakog časa prednja vrata probije hidraulički ovan a Paul Kemper uđe na čelu tima specijalaca.

Kao da mu opet čita misli, Arlene reče: Gail će nazvati iz bolnice čim čuje kako je detektivki King.

Kurtz joj je rekao za Rigby. Arlenina šogorica bila je bolničarka na pedijatrijskom odjelu u okružnoj bolnici, i to mu je bio jedini način da dozna je li Rigby King živa ili mrtva.

Jesi danas mislio nazivati bivšeg direktora? upita Arlene.

Koga? Kurtz nije imao pojma o čemu priča. Činilo mu se da mu je glava puna pčela. Ne znam zašlo, pa spavao sam puna dva sata.

Bivšeg direktora Psihijatrijske bolnice Rochester, reče Arlene strpljivo. Tražio si da ti nabavim njegov kućni broj, sjećaš se? Živi u Ontariju, na jezeru. Dala mu je komad papira s brojem.

U redu, reče Kurtz. Mogu se poslužiti tvojim kuhinjskim telefonom?

Opet je bilo hladno i vjetrovito kad je Kurtz odmah poslije sumraka krenuo južno od Buffala. Vozeći se od Gail kroz stambene kvartove blizu parka, video je klince u kostimima kako nose plastične bundeve i idu od vrata do vrata.

Sisvele. Kao da mu je trebalo podsjećanje. Tu i tamo bi zakišilo. a zrak je mirisao kao da se kiša nam jerava pretvoriti u snijeg. Bilo je skoro dovoljno hladno.

Kurtz je opet bio tamno obučen, u crne traperice. Mephisto čizme i tamnu vestu. sve ispod jakne. Oprezno je navukao tamnoplavu vunenu kapu preko svoga bolnog skalpa. Posudio je Arlenin Buick. ostavivši Pinto njoj i Ajši. Ali večeras im neće trebati. Stan Gail DeMarco. na prvom katu u ulici Colvin. sjeverno od parka, bio je malen mala spavaonica za Gail i još manja za Rachel, ali činilo se da im ne smeta što večeras imaju goste. Arlene je rekla da će se ona smjestiti s Gail, Ajša će dobiti kauč na razvlačenje, a zajedno će večeras napraviti kokice i gledati 'Stvar iz drugog svijeta i Dan kad je Zemlja stala, u počast Sisvetima. Rachel će biti draga što . imaju društvo, rekla je Gail.

Kurtzov um želio se zadržati na Rachel, ali izbjegavao je tu temu, prisjećajući se umjesto toga svoga razgovora s dr. Charlesom iz psihijatrijske bolnice.

Da. naravno da se sjećam vatre, rekao je stari gospodin. Strašna stvar. Nikad nismo doznali kako je počela. Nekoliko ljudi je poginulo.

'A među njima i Sean Michael O'Tooie?' upita Kurtz.

'Da. Stanka. Rekli ste da radite za Buffalo Evening Mews, g. Kurtz'?

Ne, ja sam slobodnjak. Pišem članak za časopis. Školske pucnjave su sad vruća tema. a Sean Michael O'Tooie je bio jedan od prvih koji su pucali u školi.

Da, reče dr. Charles tužno. Columbine se još čini svježom, čak i nakon toliko godina.

Jeste li ikad čuli da vašeg pacijenta Seana zovu Dodger'.' upita Kurtz. Ili Spretni Dodger?

Spretni Dodger? reče starac uz smijeh. Kao iz Dickensa? Ne. Siguran sam da bih se toga sjećao.

Kažete da je imao posjetitelje na dan požara, pokuša Kurtz. Da je vatrica izbila u krilu za posjetitelje dok su bili tamo.

Da.

Sjećate li se tko su bili ti posjetitelji?

Pa, jednog se definitivno sjećam, reče dr. Charles. Mladi brat Seana Michaela.

Njegov mlađi brat, ponovni Kurtz, zastajući kao da zapisuje. Arlenina kuhinja gledala je na sićušno dvorište. Sean Michael nije imao braće. Godinu dve mlađi od Seana? reče Kurtz. Crvenokos?

O, ne, reče dr. Charles. Upoznao sam njega i njegovog prijatelja kad su se prijavili za posjetu Seanu. Michael junior je bio puno mlađi od našeg pacijenta jedva dvadeset godina. Sean je toga tjedna baš napunio trideset. A Seanov mlađi brat nije mu bio nimalo sličan puno tamniji, puno zgodniji.

Šta vam kažem, reče Kurtz, premda uopće nije shvaćao. A tko je bio drugi čovjek koji ga je posjetio?

Ne sjećam se. Uopće nije govorio dok sam ja razgovarao sa Seanovim mlađim bratom. Činio se odsutnim. Skoro drogiranim.

Je li možda bio otprilike Seanove visinе, dobi i težine? upita Kurtz.

Doktor je neko vrijeme šutio dok se pokušavao prisjetiti. Da, mislim da jest. Prošlo je petnaest godina, znate, a kako sam rekao drugi posjetitelj uopće nije govorio dok sam ja razgovarao sa Seanovim bratom.

Ali i brat i taj drugi čovjek su se izvukli iz požara?

O, da. Činilo se da dr. Charlesa muče sjećanja na požar, čak i nakon svih tih godina. Bilo je puno konfuzije, naravno vatrogasci su stigli, pacijenti i bolničari su trčali i vrištali, ali pobrinuli smo se da svi posjetitelji budu na sigurnom.

Jeste li nakon požara vidjeli Seanovog brata Michaela juniora i tog drugog čovjeka?

Vrlo kratko. Seanov brat je bio dobro, a drugi čovjek je dobivao kisik.

Je li otišao u bolnicu? upita Kurtz.

Mislim da nije, ne. Što želite reći, g. Kurtz?

Apsolutno ništa, dr. Charles. Samo želim doznati detalje. Kažete da ni jedan posjetitelj nije ozbiljno stradao u požaru. Ni bolničari. Samo trojica zatvorenika.

Mi ih više volimo zvati pacijentov reče dr. Charles hladno.

Naravno. Samo su tri pacijenta poginula. Uključujući i Seana Michaela O'Toolu.

Tako je.

A jeste li vi izvršili identifikaciju, dr. Charles?

Za dvojicu jesam, g. Kurtz. Za Seana Michaela morali smo se osloniti na ostatke odjeće, razredni prsten koji je nosio, i zubni karton.

Koji vam je dao njegov otac? reče Kurtz. Bojnik O'Toole iz Neole '

Mislim da je tako. da. Prijateljski glas bivšeg direktora više i nije bio tako prijateljski. Što želite reći, g. Kurtz? Ovo nije obična znatiželja.

Nikad se ne zna što će čitateljima biti zanimljivo, dr. Charles rekao je Kurtz svojim najpedantnijim glasom. Hvala vam na pomoći, gospodine. I spustio je slušalicu.

Kurtz se Buickom odvezao na istok pa zatim na jug po autocesti 400, slijedeći je do mračnih bregova gdje je postajala cesta broj 16. Gradići su prolazili jedan za drugim. Nije bilo skoro nikakvog prometa. U malom gradiću Chaffeeju, Kurtz je video posljednje maškare kako idu od jedne do druge velike bijele kuće, niz drvećem obrubljenu ulicu. Uvelo lišće skakutalo je preko ceste. Oblaci su jurili pred vjetrom preko hladnog mjeseca u prvoj četvrti. Izgledalo je, djelovalo i mirisalo na Sisvete.

Kurtz je kod Gail odgledao večernje i kasne lokalne vijesti osjećao je da ga Gail ne voli i da je nervozna kad je on tamo, ali nije znao zašto i nigdje nije bilo ni spomena masakra u Neoli. Imali su vijest od petnaest sekundi o detektivki iz Buffala koja je dobila metak toga su je dana operirali, ali još nije bilo drugih detalja ni tragova. Očekivalo se da će se oporaviti.

Gail je tijekom dana obavještavala Arlene o Rigbvnom stanju koje se do kraja dana podiglo s kritičnog na ozbiljno. Bolničarke s intenzivne samo su rekle Gail da detektivka King ima policijsku stražu ispred sobe dvadeset i četiri sata dnevno, i da je neki crni detektiv proveo veći dio dana tamo. čekajući da pacijentica dode k svijesti.

Kurtz je slušao svoju omiljenu jazz postaju iz Buffala sve dok signal nije izbjlijedio kad je ušao u dublje doline blizu Neole. Shvatio je da napola spava za volanom kad je prošao ispod međudržavne ceste i našao se na širokoj cesti za posljednjih petnaest kilometara do Neole.

Grad je spavao, preširoka Glavna ulica bila je prazna i uglavnom mračna. Ovdje je po svemu sudeći kiša bila jaka. a narančasti i crni papirni ukrasi na nekim izložima uvenuli su i poderali se od vjetra.

Kurtz se polako provezao kroz grad. siguran da šerifska služba Neole neće tražiti plavi Buick kasnog modela. Premda je jedna osoba ovdje već vidjela ovaj auto gore kod shopping centra Duga.

Prešao je most preko Alleghenyja, skrenuo lijevo na seosku cestu, i ugasio farove čim je sišao s makadama. Kurtz je navukao vojne noćne naočale i upalio ih. Iako slijedeći šljunčani pa zatim zemljani put uz brije, putem kojim je već prošao. Parkiravši kod rampe, sa stražnjeg sjedala je izvadio potrebnu opremu, dio navukao, onda opet obukao kaput a u džepove gurnuo rezervne magazine za Browning i dvije bljeskalice, pa onda odbacio praznu torbu natrag na stražnje sjedalo.

Uspeo se uz brije, provukao kroz isti grorez u ogradi koji je napravio dan ranije, ali onda široko zaokrene uz šumoviti brije, planirajući doći preko vrha pa dolje do Devetog oblaka. Naočale za noć činile su slabu mjesecinu i pokoju zvijezdu sjajnima poput dnevnog svjetla.

Slijedio je tračnice dječje željeznice blizu vrha brije, s Browningom još u futroli, kad je začuo buku i video svjetla u pokretu.

Glazba. Orguljaška, lunaparkovska glazba. Stizala je s mjesta gdje je nekad bilo središte lunaparka. 1 svjetla su se tamo micala. Djelomično osvijetljen bečki kotač se okretao.

Ali jedno drugo svjetlo i još jača buka bili su bliže, više na brije, tu gdje je Kurtz ležao i čekao.

Stizao je vlak.

Usamljeni far vlaka zaslijepio ga je s pedeset metara dok je skretao oko brije i fućao prema njemu niz blještave zelenobijele tračnice.

Kurtz je skinuo noćne naočale i ostavio ih oko vrata dok se penjao petnaest metara uz brije i skrivaо u gustom grmlju. Stavio je metak u cijev Browninga i podupro si lakat o koljeno, umirujući si ciljanje dok se jureći vlak približavao. Ne gledajući u taj jedan, nemiran far. Kurt/ je navukao naočale za noćni vid.

A onda je lunaparkovski miniv lak profućao kraj njega, ispunjavajući /rak galamom svoga dvotaktnog motora i smradom ispušnih plinova. A onda je prošao, drndajući i tresući se. oko brije i u šumu na jugu.

Isuse, šapne Kurtz.

Nije bilo vozača: lokomotiva je bila prazna. Ali sljedeća tri vagona. svaki uređen kao minijaturna putnička ili teretna kola, ali otvoreni i taman dovoljno veliki za dvoje udobno smještene djece ili jednu neudobno smještenu odraslu osobu s dupetom na niskoj sjedalici T koljenima u zraku, vozili su putnike. Kurtz je prebrojao osam leševa postavljenih u putnička kola četiri mrtva muškarca, dvi je mrtve žene. i dvoje mrtve djece.

Isuse, šapne Kurtz ponovo. Vlak se sad čuo s druge strane brijege, iza golog drveća i šuštavog lišća, kako kreće natrag prema spaljenoj kući. a onda opet natrag u svojoj zatvorenoj petlji. Negdje je sigurno postojao prekidač koji je vlak tjerao na stalno kruženje oko ovog brijege, s metalnom polugom pričvršćenom u otvorenom položaju.

To bar nije mrtvački okidač, pomislio je Kurtz i odupro se potrebi da se nasmije. Prešao je tračnice i krenuo niz brdo prema osvijetljenom lunaparku, s pištoljem kraj boka, nastojeći da ne lomi grane i ne staje na više lišća nego što je neophodno. Ali svaki zvuk koji bi proizveo

gubio se u limenoj lunaparkovskoj muzici koja je postajala sve glasnija kako se on približavao. Ovog časa, zvučnici su treštali orguljašku verziju Male ruže.

Prizor koji gaje dočekao u lunaparku bio je previše nevjerojatan kroz noćne naočale, pa ih je opet skinuo. Slike su ostale nevjerojatne i na mjesecini.

Negdje u blizini, generator je krčkao i pijuckao. Slomljeni, zahrđali bečki kotač se škripavo okretao, u trzajima i neravnomjerno, ali se okretao. Na okviru je imao kakvih desetak žarulja, a kad je Deveti oblak bio nov tamo ih gorjelo na stotine. Ali i ovih nekoliko bilo je dovoljno da osvijetli petest odraslih leševa koji su se vozili u četiri preostale putničke kabine na škripavom kotaču. Dvoje ih se prevrnulo prema naprijed, oslonjeno na zahrđale sigurnosne šipke.

Vrtuljak se naporno okretao. Glazba je stizala odatle, iz zvučnika postavljenog u središtu škripavog, jecavog kruga. Slomljeni konji i smrskane zebre i bezglavi lavovi više se nisu dizali i spuštali, ali pet ih je imalo jahače mrtva žena s rupom od metka na svome plavom čelu oslonjena naprijed na okomitu šipku koja se dizala iz zlatnog ponija; muški leš s tri crne rupe u majici Eddie Izzard ukočeno je ležao preko lava bez donje vilice; djevojčica ne starija od pet godina kojoj je dio lubanje falio među pletenicama oslonjena na dug, oštećen vrat žirafe.

Vrtuljak se vrtio i vrtio uz muziku u šoštavoj šumi.

Kurtz se nastojao kretati od sjene do sjene, prsta vlažnog na obaraču. Mirisale su kokice. Kokice i nešto ljepljivo ili svježa krv ili šećerna vuna. Smrad dvotaktnog motora vlaka stizao je dolje dok je lokomotiva opet tutnjala uz brije.

Paviljon za autiće još je bio razmrskan i poplavljen, uvelo lišće kovitlalo se preko gumama ispruganog poda. ali jedno je svjetlo osvjetljavalo paviljon, pokazujući muškarca i ženu odavno mrtve, sudeći po upalim očima i desnima koje su se povukle sa zubi koji su sjedili u jednom od uspravnih autića. Muški je leš zagrlio ženski, a krhki koščati prsti kao da su šlatali njene upale dojke pod otrcanim krpama koje su nekad bile ružičasta majica.

isuse Kriste, šapnuo je Kurtz samome sebi. oblikujući riječi usnama ali ne ispuštajući ni zvuka. Podigao je Browning u obje ruke i oprezno produžio uz brije, kraj travnate zaravni gdje je zamalo

vodio ljubav s Rigby King niti trideset šest sati ranije, kraj pale fasade kuće strave, gdje je izblijedjelo klaunsko lice buljilo iz trave, kraj kućice za prodaju karata u kojoj je muški leš postavljen iza žice kod blagajne. Ovaj leš bio je našminkan u klauna i nosio je crveni gumeni nos. Njegova bijela košulja imala je preko prsa red krvavih rupa.

Kurtz je prišao kolibi koju je istražio s Rigby. Ova nova zgrada bila je epicentar noćnog ludila. Veliki benzinski generator je radio odmah iza kolibe, nekako napajajući razna svjetla i motore koji su okretali bečki kotač i vrtuljak.

Kurtz je išao od drveta do drveta približavajući se potleušici. s ispruženim pištoljem. Trudio se disati plitko i kroz usta. nastojao slušati. Veranda kolibice malo je zaškripala kad je stao na nju. Unutra je gorjelo svjetlo, a neki je obris bio ispružen na ležaju u kutu. Kurtz je maknuo noćne naočale da se može služiti i rubom vidnog polja. Usta su mu bila suha.

Tada se podigao vjetar, noseći lišće preko pljesnivih zgrada, drmajući grane golog drveća. Zbog te buke kao i zbog dosadne, tanke lunaparkovske glazbe sa zvučnika, i škripanja i cviljenja bečkog kotača i pućanja vlaka koji je opet kretao uzbrdo Kurtz nije ni čuo ni video mrtvog klauna u kućici za karte kako se uspravlja, okreće svoje bijelo lice, i izlazi.

Zbog sjaja fenjera u kolibi i potpune usredotočenosti na leš pod dekom, jer je čekao i pazio da se ništa ne pomakne u ili oko kolibe, Kurtz nije ni video ni čuo

klauna s krvavom bijelom košuljom kako lako i oprezno obilazi kuću strave, dvadeset i pet koraka za njim.

Kurtza su instinkti dobro služili tijekom skoro dvanaest godina u Attici, u zatvorskim dvorištima i tuševima i hodnicima, ali sad su ga na ovom čudnom mjestu izdali kad je klaun podigao svoju 9milimetarsku Berettu s prigušivačem i triput opalio s niti petnaest metara, a sva tri metka pogodila su Kurtza visoko u leđa, dva među lopatice a treći odmah uz vrat.

Kurtz je pao licem naprijed u kolibu, pao teško i beživotno na lice. ispustivši Browning koji se otklizao po drvenom podu.

Mrtvi klaun koji je bio Dodger oprezno se približio, držeći Berettu ravno i mirno. Nije ni trepnuo, samo se cerio tako široko da su njegovi veliki, konjasti zubi žuto bljesnuli naspram plošne bijele šminke na njegovom licu.

Stao je na malu verandu i zastao na vratima, uperivši Berettu Kurtzu u potiljak.

Kurtz je pao s jednom rukom sa strane i jednom ispod tijela. Detektivov pištolj bio je dva metra daleko, na podu. Tri rupe u leđima kaputa pokazivale su gdje su pogodila sva tri metka, a barica krvi počela se skupljati kraj njegova lica.

Dodger je spustio pištolj i nasmijao se. Ostavio sam ti zadnju gondolu na kotaču, Kurtz, ti...

Kurtz se okrenuo na leđa i opalio iz velikog žutog pištolja za čavle uz pneumatski zvuk. Čavao se zabio Dodgeru u želudac i bacio ga o dovratak, ali Beretta se svejedno digla.

Zbunjen, djelujući više instinktom nego razumom, još držeći teški bežični automatski čekić na koji je pao. Kurtz je zateturao prema naprijed i zabio se u Dodgera, ramenom ga zabijajući o dovratak i zatim ga gurajući preko verande. Slobodnom lijevom rukom Kurtz je dograbio Dodgerovu desnu, i njih dvojica pali su s verande i zakotrljali se po travi niz brijege, kroz lišće, na raštrkanu šperploču raspale fasade kuće strave.

Proklet bio, proklet bio, gunđao je Dodger, mašući rukom i grizući Kurtzovu desnu ruku dok je istovremeno pokušavao oslobođiti svoju ruku s pištoljem.

Kurtz je klauna udario u lice širokim drškom teškog automatskog čekića. Bijela šminka pretvorila se u pQtočić krvi a gumeni je nos odletio. Beretta je dvaput opalila, drugi je metak projurio kraj Kurtzova lijevog uha i prošao kroz ovratnik njegove jakne.

Dodger je bio vrlo jak. ali Kurtz je bio teži i završio je na vrhu kad su se skotrljali na palo lice klauna od šperploče. Mlatio je vrišteće lice teškim magazinom industrijskog automatskog čekića i pokušavao opet oslobođiti Berettu. Čak i s desetcentimetarskim galvaniziranim čavлом u želucu, Dodger nije htio pustiti svoj pištolj. Uspio sije oslobođiti lijevu ruku i dograbitи vlastiti zglavak. nastojeći cijev Berette uperiti prema gore. Kurtzu u lice.

Sad na koljenima, klečeći preko tijela u krvavoj košulji. Kurtz je veliki žuti automatski čekić dvaput tresnuo o Dodgerov desni zglob i opet opadio. Dvaput. Čavli su se zabili kroz ruku spaljenog čovjeka, između kostiju, pribijajući ga o šperploču. Dodger je vrištao iz petnih žila.

Kurtz je ustao i udarcem noge poslao Berettu i prigušivač u šumu.

Dodger je mlatio i uvijao se i trzao na drvenom licu klauna. Kurtz mu je čizmom stao na lijevu ruku, nanišanio. i opadio metak kroz čovjekovu lijevu šaku.

Dodger je uz vrisak otrgao dlan, a prasak krvi poprskao je Kurtzov crni prsluk.

Kurtz mu je opet stao na ruku i još triput opadio iz automatskog čekića, zabivši dva čavla kroz dlan i zglob.

Zadihan, njišući se na nogama, i sam tek napola svjestan zbog siline udara kroz zaštitni prsluk. Kurtz se uspravio nad poludjelim obrisom. Smiri se. jebo te', dahnuo je.

Dodger je udario prema gore. koljenom gađajući Kurtzove noge. a čizme su mu mlatile po trulom drvetu.

Kurtz je stresao glavom, spustio široku njušku žutog pištolja za čavle Dodgeru na međunožje. i rekao: Budi miran, jebeni krelac.

Dodger se nasmijao i vrištao i koprao, pokušavajući si oslobođiti zglavke i dlanove.

Kurtz je dvaput opadio čovjeku kroz testise, pribivši mu središte duboko u drvo.

Sad je Dodger bio miran, razjapljenih klaunskih usta. raširenih crvenih usnica, vrlo žutih zuba i vrlo bijelih očiju dok je zurio u Kurtza. Veći dio bijele šminke se skinuo, pokazujući stare opeklane ikoje su prekrivale uništeno lice Seana Michaela O'Toola i ulazile mu pod kosu kao niti bijelog konopa.

Hoću... znati... dahtao je Kurtz. Jesi li ti... pucao u... Peg O'Toole? Jesi li ti sudjelovao u tome?

Dodgerova usta ostala su otvorena i tiha dok se opirao čavlima. Činilo se da pokušava disati.

Od koga dobivaš naredbe? reče Kurtz. Znam da nije od bojnika.

Dodgerova klaunska usta otvarala su se i zatvarala kao u ribe. Pokušavao je progovoriti.

Kurtz se sagne bliže, slušajući.

Nešto... sam... naučio, dahtao je Dodger, skoro nečujnoga glasa, zamalo razgovornim tonom. Glazba s vrtuljka promijenila se iz Kravice u šumi u Tri slijepa miša.

Kurtz se prignuo i slušao. Krv i znoj s njegove brade i razderanog vrata kapali su na bijelo lice.

Uvijek... pucaj... u... glavu, rekao je Dodger i počeo se smijati i vrištati. Zvuk je izlazio iz otvorenih, napetih usta kao crni smrad iz pakla. I samo je dolazio. Dodger se histerično smijao, vriska i smijeh koji su odjekivali od padina i kuće strave. Kurtz je odjednom bio jako, jako umoran Aha, reče tiho. Imaš pravo. Opet se nagnuo naprijed, u gejzir vriskova i smijeha i smrada, podigao teški automatski čekić, nanišanio cijev u tu mračnu, bezumnu masku, i triput opalio.

Kad je Kurtz tiho pokucao na ulazna vrata kod Gail DeMarco malo nakon tri ujutro, očekivao je da će morati pričekati i da će se vrata polako otvoriti, s Gailinim zabrinutim licem iznad sigurnosnog lanca, ali Magnum .44 uperen u njegovo lice bio je iznenađenje.

Joe! rekla je Arlene i spustila pištolj. Ona i Gail otvorile su vrata i Kurtz je uteturao unutra. Pokušao je skinuti svoj uništeni kaput. ali trebala mu je njihova pomoć da ga svuče.

Oh. Joe, reče Arlene.

Nisam mogao skinuti prokleti prsluk, reče Kurtz oslanjajući se na šank.

Arlene i Gail otkopčale su vrpce i ježeve. Debeli vojni prsluk s kevlarom koji mu je spasio život, teško je pao na popločani pod.

Dođi do svjetla kod sudopera, reče Gail. Digni glavu.

Kurtz se trudio koliko je mogao. Djevojka Ajša ušla je u kuhinju. Imala je na sebi stari Arlenin kućni ogrtač. Bio joj je puno prevelik, pa je još više izgledala kao dijete.

Molim vas. maknite se, reče Ajša. Bio je to bolnički zapovjed. ni ton.

Donijet ću prvu pomoć, reče Gail. Požurila je iz kuhinje, i Kurtz ju je čuo kako govori Rachel da se vrati u krevet i zatvori vrata svoje sobe.

'Mislim da bih trebao sjesti, reče Krutz. Srušio se u stolac kraj kuhinjskog stola. Sljedećih nekoliko minuta sve je bilo mutno Gail i Ajša su mu radile nekakve bolničarske stvari, čistile porezotine na njegovom ramenu i vratu, rezale mu vestu. Trošim veste kao papirnate maramice, pomislio je tupo dok su ga one pregledavale i prematale.

Vožnja iz Neole činila se duijom nego obično. Tripit je morao stati kraj ceste i bljuvati. Leđa su ga toliko boljela da se nije mogao nasloniti na podstavljenu sjedala Buicka. pa je vozio kao starac, skutren naprijed nad upravljačem. Rame i grlo su mu stalno pomalo krvarili, ali ne tako jako da bi se zabrinuo.

Metak je sigurno udario u gornji rub tvog prsluka i odletio prema gore. zarezavši vrat i ogulivši ti kožu na obrazu, reče Gail. Još milimetar desno i prošao bi ti kroz kucavicu. Iskrvario bi za sekundu.

Ha, reče Kurtz. Stalno mu je u glavi odjekivala prokleta lunaparkovska muzika. To i pućanje vlaka. I smijeh. Ugasio je generator kod potleušice. i to je zaustavilo bečki kotač i vrtuljak i isključilo svjetla. Ali nije imao energije da se popne uz brije, uskoči na vlak, i odglavi polugu za pokretanje.

Neka to ostane ekipi za čišćenje iz Neole. pomislio je. Imat će puno posla sljedećih par dana.

Joe, jesi li me čuo? reče Arlene.

Molim?

Moramo te strpati pod tuš da skinemo skorenu krv, tako da bolje vidimo masnice i povrede.

Može.

Sljedećih nekoliko minuta bilo je jednako nevjerojatno kao i ostatak tjedna tri žene su ga gurale, svlačile, napolila držale uspravnim, okretale ga dok je stajao nag pod tušem. A ta Ajša je bila prilično slatka. Samo bez erekcije, pomisli Kurtz. Ne sad. Svi osim Rachel nagurali su se u malu kupaonicu.

Nije bilo straha od erekcije kad je vreli tuš udario u masnice na njegovim leđima.

Oh, reče Kurtz odjednom se posve razbudivši. Au.

Ugledao je svoja leđa u zamagljenom zrcalu ravna crta masnica koja povezuje obje lopatice, i krvavi rez blizu ključne kosti. Novi ožiljak.

Moramo ti zašiti to rame, reče Gail DeMarco. Zapravo, trebali bismo te odvesti u bolnicu.

Bez bolnice, rekao je odlučno, ali pomisli: A ne znam zašto ne. Svi koje poznam su u bolnici.

Posjele su ga na zatvorenu zahodsku školjku dok gaje Ajša šivala. Provele su hitre konzultacije, i očito zaključile da ona ima najviše iskustva. Kurtz je osjećao iglu kako ide unutra i van. ali to nije bilo strašno. Gledao je u čupavi ružičasti prekrivač na zahodu i pokušavao se koncentrirati.

Je li večeras dolazila policija? upita. Kemper?

Ne. reče Arlene. 'Još ne.

Hoće. Tražit će mene. a onda tebe... i onda će netko otkriti da ti je Gail šogorica i doći ovamo.

Ne noćas, rekla je Gail dok je Ajša završavala sa šivanjem. Dvije bolničarke stavile su mu zavoj i pričvrstile ga flasterom.

Ne, složi se Kurtz. Ne noćas. Shvatio je da je još gol. Čupavi prekrivač na zahodu bio je mekan pod njegovim dupetom.

Gail je ušla s još zamotanom muškom pidžamom. To bi ti trebalo biti dobro, rekla je. To je bio božićni poklon koji nisam stigla dati Alanu, a on je bio otprilike tvoje veličine.

Tri žene otišle su u dnevnu sobu dok je Kurtz navlačio pidžamu, /nao je da noćas ima još posla, ali nije se baš mogao sjetiti kakvog. Kad ~vJ bi zatvorio oči. video bi Dodgerovo lice i otvorena usta. Trik c. o.Nr:. e. sastoji u tome da zakopča pidžamu bez da mu pamuk dodirne leda ili vrat. Nije ga baš sasvim savladao.

Bilo mu je bolje dok se pridružio trima ženama u maloj dnevnoj sobi. Ajša je pokazala na otvoren kauč za razvlačenje i gnijezdo jastuka i deka. Vi spavajte ovdje, g. Kurtz. Ja ću spavati s vašom kćeri.

Kurtz je mogao samo zuriti u ženu.

Gail kreće oko pola osam, reče Arlene. Kad ti hoćeš krenuti, Joe'?

jsurtz pogleda na svoj sat. Nije baš mogao izoštiti brojčanik.

Sedam? reče. To će mu dati puna tri i pol sata.

Idi spavati. Joe, reče Arlene vodeći ga ka otvorenom krevetu.

Po drugi put te noći. Kurtz je pao s licem prema naprijed. Ovoga puta nije ustao. Kurtz je ujutro vozio Pinto iza male Toyote Gail DeMarco i, zahvaljujući njenoj intervenciji, bio je na intenzivnoj njezi kad se Rigby King probudila.

Joe. Što ima?

Ništa veliko, reče Kurtz. Što mi a kod tebe?

Ne mogu se ničega sjetiti, reče Rigby. Osim da obožavam taj morfijski darvocet koji stavlja u moj drip. I mislim da se danas neću još dugo moći pretvarati da spavam. Paul Kemper to neće popušti. A ima te na zubu.

Zašto? upita Kurtz. Zar im nisi rekla da se ne sjećaš tko je pucao na tebe?

Aha, uzdahne Rigby. Ali kad kažeš da se ne sjećaš tko je nešto učinio, problem je u tome što ne možeš reći da se ipak sjećaš tko to nije učinio. Ako me shvaćaš.

Višemanje. reče Kurtz. Morao se nagnuti naprijed na uspravnom bolničkom stolcu kraj njenog kreveta, pazeci da mu naslon stolca ne dodirne leda. Ono kratko vrijeme što je spavao, spavao je na trbuhi. 'Osjećaš lijekove. Rig?

Aha. Zeru. Samo ću na par minuta zadrijeti, ako ti ne smeta. Bit ćeš tu kad se probudim, Joe?

Aha.

Oči su joj zatreptale i otvorile se. Doktor mi je rekao, da sam stigla sat kasnije, morali bi mi amp... amp... odrezati nogu.

Sve je u redu, reče Kurtz držeći je za ruku. Razgovarat ćemo kad se probudiš.

Zatvorenih očiju. Rigby reče: Još ne znaš tko je pucao u mene. Joe?

Još ne.

"Nema frke. Reci mi kad doznaš. Tiho je zahrkala.

Plava čelična cijev dotakla je stražnju stranu Kurtzova izranjanog vrata. Zaspao je na stolcu, još uvijek po[^]riut naprijed da mu se leda ne oslone.

Ni uhom da nisi trznuo. reče Paul Kemper. Stavi ruke iza glave. Polako.

Kurtz je to i učinio polako, jer bi ga previše boljelo da pokuša brzo.

Ustani.

Kurtz je i to učinio polako. Kemper ga je iskusno pretresao, ne primjećujući kad je Kurtz naglo udahnuo kad bi mu dodirnuo leđa i ramena. Nije bio naoružan.

Kurtza je jutros izdala sreća što se tiče žena koje slučajno imaju čistu odjeću za njega; nije mogao obući svoju vestu i kaput, ali ni jedna od prisutnih dama nije

imala zalihu košulja. Na kraju je navukao Gaijinu preveliku majicu na kojoj je pisalo HAMILTON COLLEGE. Kako mu se činilo da ne bi bilo pametno nositi jaknu s tri rupe od metka, naprsto je izašao bez jakne u prohladno ali sunčano jutro prvog studenoga. Ostavio je Browning kod Arlene u Gailinom stanu. Kad je Arlene pitala: Mogu li sad otići kući. Joe? odgovorio joj je: Ne još.

Sjedni, reče Kemper. Ruke ostavi iza glave.

Kurtz ga je poslušao. Kemper je prišao bolničkom stolu kraj Rigbna kreveta i spustio na njega plastičnu čašu punu vrele kave. Držao je Kurtza na nišanu svoga Glocka dok je jednom rukom otvarao kavu i oprezno srkao.

Nisi mi stavio lisice, reče Kurtz. Nisi mi pročitao prava. Ne hapsiš me. Još.

Odjebi, reče Kemper. Spustio je Glock kad je ušla bolničarka ; promiicnila jednu od Rigbvnih vrećica za infuziju, ali ga je zadržao .. : ...c. !w.v: ic izašla.

Neko vrijeme su samo sjedili. Kurtz je čeznuo za kavom.

Znam da imaš veze s ovim Kurtz. Samo još nisam prokljuvio kakve.

Samo sam došao posjetiti prijateljicu u bolnici, detektive.

Jesi kurac, reče Kemper. Kamo ste ti i detektivka King išli u nedjelju? Ona kaže da se ne sjeća.

Samo smo se vozikali po prirodi. Pričali o starim vremenima.

Ahaaa. reče Kemper. Crni drot djelovao je kao da se ne može odlučiti bi li Kurtza mlatnuo pištoljem ili ne bi. Kamo ste išli.

Samo. ono. po prirodi, reče Kurtz. Samo smo se vozili i pričali. Znate kako to ide. Kad ste se vratili?

Kurtz je slegnuo ramenima i jedva uspio da se ne tržne. Njegovim ramenima nije se sviđao taj položaj s rukama na glavi. 'Kasno tijekom jutra, rekao je. Ne znam točno.

Gdje si je ostavio?

Kod njene kuće.

Hoćemo to riješiti na laki način. Kurtz? Hoćeš doći u postaju i dati izjavu?

Nemam ja izjave koju bih mogao dati, reče Kurtz. Uzvraćao je drotu pogled istom mjerom.

Paul, reče Rigby. Bio je to vrlo slabašan zvuk. Otvorila je samo jedno oko.

Kemper je vratio svoj Gloek u futrolu, Reci. komad.

Pusti Joea na miru. On ništa nije napravio.

Jesi sigurna u to. Rig?

Ništa nije napravio. Zatvorila je oko. Paul. možeš mi pozvati sestru. Noga me jako boli.

Jasno, komad, reče Kemper. Pokazao je Kurtzu neka izađe iz sobe ispred njega. Pred staklenim zidom, Kemper je dežurnoj bolničarki na hodniku rekao da detektivka King treba lijek protiv bolova. Bolničarka je rekla da će se ubrzo time pozabaviti. Kemper je dograbio Kurtza za rame i odvukao ga u kratki hodnik pred zahodima. Otkrit ću ja što se dogodilo u nedjelju, Kurtz. Računaj s tim.

Fino, reče Kurtz. Kad otkriješ, javi i meni.

O. da', reče Kemper. I s tim možeš računati.

Kurtz ga je pustio da ima zadnju riječ. Okrenuo se i polako, ukočeno krenuo prema liftovima.

Prokleti Pinto nije htio krenuti. Kurtz je pokušao četiri puta nije izvukao čak ni klik a onda izađe iz auta i podigne haubu. Bio je jednostavan stroj s jednostavnim akumulatorom, ali nakon što je provjerio žice akumulatora i uzalud opet okrenuo ključ. Kurtz je iscrpio sve svoje automehaničarsko znanje.

Ogledao se oko sebe. Parkiralište Medicinskog centra u ovo doba dana bilo je puno ljudi, ali nitko nije obraćao pozornost na njegov problemčić. Kurtz je posegnuo u džep da uzme mobitel, ali se sjetio da ga je ostavio kod Gail DeMarco. Trebate pomoći?

Kurtz se okrenuo i zatreptao. Kraj njega je stao ogroman, narančast, čudno poznati terenac. Kurtz nije prepoznao vozača ni čovjeka na suvozačkom mjestu, ni onog na dalnjem stražnjem sjedalu, ali nasmiješeni čovjek koji je virio iz bližeg prozora bio mu je sasvim dovoljno poznat. Brian Kennedy. Privlačni zaručnik Peg O'Toole. Zaštitar je izašao iz... kako je ono nazvao oklopljeni SUV? Lalapalooza? Laforza... a slijedio ga je i dobro obučen mladić koji je s njime dijelio stražnje sjedalo. Kurtz je pogledao dva fina odijela i shvatio da bi on morao prodati svoju baku Arapima da si može priuštiti takvu odjeću... a on čak i nema baku.

Uđite, reče Brian Kennedy. Opet ga zakurblajte. stari moj. Tom će malo proprčkati.

Tom je prčkao, očito nastojeći da ne zamasti svoje uštirkane bijele manžete. Kurtz je okretao ključ. Ništa se nije događalo. I Kennedy i Tom su još malo prčkali. Ljudi

su hitro prolazili kraj njih. jedva bacajući pogled na ljudi u odijelima od tri tisuće dolara koji prčkaju po otrcanom Pintu.

Evo ga, reče Kennedy otresajući ruke kao pravi mačo tip kad nešto popravi.

Kurtz pokuša ponovno. Nije izvukao ni klik.

Izašao je iz auta. Nek ide kvragu. Idem u bolnicu i pozvat ću nekoga da dođe po mene.

Možemo vas mi povesti, g. Kurtz'. upita Brian Kennedy.

Hvala. Nazvat ću.

Bar uzmite moj telefon, stari moj, reče Kennedy, pružajući Kurtzu tako moderan telefon da se činilo kako bi mogao čovjeka poslati i na Enterprise ako znaš pravu komandu. Ja sam došao vidjeti Peg. Jeste li i vi zato tu?

Ne, reče Kurtz. Otvorio je telefon i pokušavao odlučiti koga da nazove. Arlene. valjda. Uvijek zove Arlene.

Oh. reče Brian Kennedy. Tom ima alat koji bi mogao pomoći.

i Kurtz je pogledao Toma baš kad se krupni čovjek nasmiješio, iz džepa svog odijela izvukao nešto metalno, i pritisnuo laser s deset tisuća volti Kurtzu na prsa pa stisnuo gumb.

Posljednje što je Kurtz video bio je Kennedy kako hvata svoj skupi mobitel dok je Kurtz padaо unatrag u tamu.

Kad je došao k svijesti u elegantnom tenku od oklopnog terenca, Kurtz je postao svjestan dviju stvari. Prva je bila ostatak bolova u prsim i opće reakcije na udar struje cijelo mu se tijelo trzalo i prolazili su ga žmarci, boleći ga kao što noge boli kad se ukoči i mora vratiti cirkulaciju. Druga stvar koju je primijetio bila je da mu je glavobolja prestala. Potpuno prestala. Po prvi put otkako su pucali na njega prije skoro tjedan dana.

Trebaо bih nazvati dr. Singha u bolnicu i obavijestiti ga o ovoj novoj terapiji za potres mozga.

Ah. g. Kurtz, vidim da ste nam se pridružili', reče Brian Kennedy. Kratko ste spavali, stari moj, ali nadam se da ste se dobro odmorili.

Kurtz otvorи oči. Bio je na stražnjem sjedalu Laforze, stisnut između Kennedya i tjelohranitelja koji ga je stresao. Ruke su mu bile vezane lisicama iza leđa prave, poštene metalne lisice a tjelohranitelj je držao poluautomatski pištolj pritisnut u

Kurtzova lijeva rebra. Jedan pogled rekao mu je da su na SkywayuiAutocesta 5, krećući se prema jugu kraj rezervata Tiffet Farm.

Pierce Brosnan, procijedi Krutz.

Molim lijepo?

Izgledate kao onaj glumac što igra Bonda Brosnan. reče Kurtz. Dosad mu se nisam mogao sjetiti imena. Glavobolja je nestala.

Brian Kennedy pokazao je svoj suhi, iskrivljeni smiješak. To mi često kažu.

A rekli ste i da ste mlađi brat Seana Michaela O'Toola. reče Kurtz. Bilo vam je samo, koliko? Dvadeset godina kad ste ga oslobodili?

Zapravo, baš sam napunio dvadeset i jednu, reče Kennedy s tim svojim lažnim britanskim naglaskom.

A koga ste polili benzinom i ostavili?

Nikog važnog, stari moj, reče Kennedy. Zašto se ne odmorite, g. Kurtz? Za nekoliko minuta ćemo stići na odredište. Onda možete pričati, ako želite.

Sišli su sa Skywaya kod Ulice Ridge, i krenuli prema centru Lackawanne. Ako Kennedy rudi s Baby Docom, mogao bih biti pomalo u nevolji, pomisli Kurtz.

Nastavili su prema istoku po Ulici Franklin, kraj Curlyjeva restorana, kraj malog centra grada, pa parkirali na praznom terenu iza bazilike Naše Gospe od pobjede, ravno preko puta bivšeg sirotišta oca Bakera.

Što to... počne Kurtz.

Tiho, reče Kennedy. Začas ćemo popričati. Ovoga časa, Edward će prebaciti moj kaput preko vaših ramena, i nas četvorica ćemo izaći i zajedno otići do bazilike. Ako napravite bilo kakav nezgodan pokret ili progovorite makar i riječ. Edward će vam stjerati metak ravno u srce i propustit ćete zadnjih pet do deset dragocjenih minuta svoga života. Hodajte normalno i budite tiho. Je li to jasno?

Kurtz kimne glavom.

Izašli su iz terenca i prešli pedesetak koraka glavne avenije, sa zapadne strane ogromne crkve. Kurtz, se sjećao koliko je puta njegov razred oca Bakera išao iz škole sirotišta, koja se nalazila iza njih, do bazilike na misu u jedanaest.

Čovjek koji ih je dovezao otvorio je bočna vrata. Došli su do bazilike pod zapadnim stubištem, gdje su se Kurtz i Rigby popeli u galeriju za zbor, one noći, prije toliko godina. Malo spremište pod stubištem gdje su te noći izašli iz katakombi sad je bilo zatvoreno lancem i lokotom.

Brian Kennedy izvadio je ključ iz džepa svojih hlača i otključao lokot. Ti ostani ovdje, šapnuo je vozaču, koji je kimnuo. Netko je u lađi bazilike vježbao na orguljama.

Police u skladištu bile su prazne. Činilo se da više nitko ne koristi malu prostoriju. Stubište za podzemne tunele bilo je iza nekakvih bijelih ploča Kennedy je točno znao gdje pritisnuti da bi se zid otvorio a stara vrata su također bila pod ključem. Kennedy je taj lokot otvorio drugim ključem. Drugi tjelohranitelj upalio je golu žarulju i prvi krenuo niz zavojito metalno stubište. Čovjek po imenu Edward gurnuo je Kurtza pištoljem u rebra i slijedio ga s male udaljenosti dok su silazili. Brian Kennedy je bio posljednji.

Došli su do posljednjih vrata i posljednjeg lokota u zagušljivom prostoru na dnu stubišta. Kennedy je i za ovaj lokot imao ključ. Sva trojica ušla su u memljivu, vlažnu tamu iza vrata. Tjelohranitelj je za njima zatvorio vrata.

Kennedy i prvi tjelohranitelj izvukli su male ali snažne halogenske džepne svjetiljke. Betonske stube vodile su u nekoliko smjerova, u stare tunele i spojnice. Nitko ne zna zašto je otac Baker izgradio te katakombe ispod bazilike, stari moj, rekao je Brian Kennedy razgovornim tonom, a riječi su mu odjekivale od betonskih zidova i nestajale u tami. Priča se daje u to doba htio neke tajne prolaze između onog što je tada bio samostan i svojih ureda u sirotištu. Ja. naravno, ne vjerujem u takva dokona ogovaranja. Glavom je pokazao na tjelohranitelja s lampom. i skrenuli su lijevim hodnikom u tamu.

Kurtz se pokušavao sjetiti puta kojim su on i Rigby prošli kad su bili klinci. Nije mogao.

Sad možete govoriti, g. Krutz'. reče Kennedy. 'Garantiram vam da nas nitko neće čuti. Iz ovih tunela, gore se ne bi čuo čak ni pucanj.

A što sad? upita Kurtz. U ovom je tunelu bilo centimetardva vode. a svjetlo džepne svjetiljke nepravilno se*t>dbijalo od nje. Ispred svjetla je nešto trčalo i skvičalo.

Oh. mislim da znate što sad.

'Zašto ovdje?

Kennedy se nasmiješi. U oštem bljesku odbijenog svjetla, smiješak je više ličio na demonsku grimasu. Da kažemo iz sentimentalnih razloga? Ili će bar tako djelovati kad pronađu tijelo detektivke King na intenzivnoj zajedno s vašom oproštajnom

porukom. Baš sam uživao u raspravi koju ste vi i detektivka imali oko dana kod oca Bakera. Vrlo erotično.

Prisluškivali ste mi Pinto, reče Kurtz.

Pa jasno.

I moj ured? Srce mu je lupalo.

Pa, ne baš. stari moj, reče Brian Kennedy. Stigli su do nekih stuba, sišli njima, i zastali na mjestu gdje se široki tunel račvao na dva manja. Kennedy je iz džepa svoga sakoa izvukao moderni dlanovnik, aktivirao ga, proučavao mapu plavih i crvenih crta, i pokazao ulijevo. Tjelohranitelj je krenuo prema tamo. a ostala trojica su ga slijedila.

Ne baš, nastavi Kennedy. Znali smo da će, ako vam se tamo pridruže Gonzage i vaša prijateljica gđica Ferrara, cijeli ured pretresti u potrazi za prisluškivačima. Zato smo koristili satelitski prijemnik s krova s druge strane Chippewe, koji je odbijao mikrovalove s prozora vašeg ureda, da prikupimo djeliće razgovora. Bojim se da smo zakasnili na vaše ratno vijeće, ali čuli smo dovoljno.

Stigli su do još jednog raskrižja, gdje su stube vodile prema gore u mali tunel, i prema dolje u neki veći. Kennedy je proučavao svoj a iet!ucav i dlanoMiik. Dolje, reče.

Nešto sitno skv ičalo je i jurilo pred njima i iza njih, u tami. Koraci im nisu odjekivali zbog vode kojom su gacali.

Zamislite, štakori, reče Kennedy. Bojim se da stare katakombe više nisu na razini na kojoj su bile u vašoj mladosti, stari moj. Kad je otac Baker umro, nadležni su zazidali sve ulaze i izlaze u djevojačkoj zgradici, školi i glavnom sirotištu. Bojim se da je u današnje doba put kojim smo došli jedini ulaz i izlaz za slučaj da razmišljate o bijegu.

Ne razmišljam, reče Kurtz.

Došli su do proširenja u tunelu. Ovo bi trebalo biti sasvim u redu, reče Kennedy.

Tjelohranitelj je okrenuo svoju baterijsku lampu i izvadio pištolj iz džepa. Edward se udaljio na sigurnu udaljenost i uperio svoj Clock u Kurtzova prsa.

Kennedy je skinuo svoj kaput s Kurtzovih ramena i ustuknuo, prebacujući kaput preko vlastitih ramena. Ovdje dolje je baš hladnjikavo, reče.

Hoćete li mi reći zašto? reče Kurtz. Petlja je oko lisica, ali bile su skupe i dobro izrađene i vrlo uske.

Što zašto, stari moj?

Zašto sve? Zašto spasiti Dodgera iz azila i nahuškati ga na Gonzage i Farine tolike godine kasnije? Zašto mene koristiti kao oruđe da ubijete svoje vlastite prijatelje, bojnika i pukovnika Trinha? Zašto sve?

Kennedy strese glavom. Bojim se da nemamo vremena. Pred nama je težak dan.

Moram posjetiti vašu tajnicu koja je kod šogorice. i pozdraviti onu curicu Ajšu.

Edward i Theodor moraju navratiti do bolnice i pozdraviti detektivku King. Samo posao, posao, posao.

Bar mi prije nego što odete ispričajte što je bilo s Jaseinom Gobom, reče Kurtz.

Kennedy slegne ramenima. Sto bi bilo. Jako je rado surađivao, ali kako se pokazalo šugavo je gađao. Morao sam ja dovršiti posao tamo u garaži. Mrzio sam onu svoju periku duga kosa mi nikad ne stoji.

Policjski zapisi pokazuju da ste u vrijeme kad su pucali na mene i O'Toolicu bili u zraku u svome privatnom mlažnjaku, reče Kurtz. O'Tooličin email pokazuje da ste joj odgovorili na email samo tri četvrt sata prije... Stao je.

Kennedy se nasmiješi. Jadna je u današnje vrijeme korporacija koja ne posjeduje ili bar ne iznajmljuje više od jednog mlažnjaka za upravu.

A vi ste doletjeli ranije, onim drugim, reče Kurtz. Čak ste dobili i odgovorili na O'Tooličin email s drugog Leara.

Zapravo je model Gulfstream V, reče Brian Kennedy. Ali da. Zapanjujuće je kako malo formalnosti prođeš kad ideš na privatni menadžerski terminal na aerodromu Buffalo.

Pucali ste na nas i odvezli se ovamoida se potpišete kao da ste tek stigli. Gdje je sletio vaš pravi mlažnjak Gulfstream?

Kennedy strese glavom. Zar to uopće može biti važno, g. Kurtz? Samo pokušavate dobiti na vremenu.

Kurtz slegne ramenima. Pa jasno. Onda još samo jedno pitanje.

Pretražili smo vas dok ste bili u nesvijesti, g. Kurtz. Znamo da nemate opreme ni za emitiranje ni za snimanje. Ovog časa naprosto tratite i naše i svoje vrijeme.

Rasplodna farma, reče Kurtz. Jef to vaše?

Naslijedio sam je od oca, reče Brian Kennedy tiho. Štakori su jurili odmah iza zavoja u tunelu. To je u Virginiji.

Jadni Jasein Goba mislio je daje u rukama Domovinske sigurnosti, pa zatim CIAe, ali sve je to zapravo bila vaša zgrada, predstavništvo Empire State zaštite .u centru Buffala, i onda farma, zar ne?

Kennedy je šutio. Bilo je jasno da ga razgovor zamara.

Vi nikad niste radili za CIAu. reče Kurtz. Ali stari ti je radio za CIAu, zar ne? On je bio treći dio trijade još u Vijetnamu s bojnikom i Trinhom. Oni su nastavili s preprodajom droga i nakon što je rat završio.

Pa jasno , reče Kennedy. Zar ste to sve tek sad shvatili, g. Kurtz? Moram vam reći da ste jako loš detektiv. Ali niste u pravu zaista sam radio za CIAu. Malo manje od godinu dana. Bilo je nevjerljivo dosadno, pa sam uzeo svoje nasljedstvo i osnovao zaštitarsku agenciju. Puno zanimljivije. I probitačnije.

A nastavio si cijediti bojnika i SEATCO kad ti je stari umro, reče Kurtz. Jesu li mislili da si još u CIAi? Da im još uvijek pružaš zaštitu kakvu je tvoj tata pružao u sedamdesetim i osamdesetim? A sad hoćeš sve? Je li tako?

Bojim se da ste počinili najveći grijeh, g. Kurtz. Dosadili ste mi. Kennedy je napravio tri koraka unatrag, do ruba kruga svjetla. Edward. Theodore.

Dvojica tjelohranitelja provjerila su da im je vatreno polje sigurno i podigla pištolje, ciljujući Kurtzu u prsa i glavu, držeći oružje s obje ruke kao da bi mogli promašiti s udaljenosti od dva i pol metra.

Izgledaš kao James Bond, reče Kurtz Kennedyju, osjećajući kako mu srce divlje kuca. Ali grijesiš kao dr. No.

Kennedy ga više nije slušao. Štakorima je vrijeme za papicu, stari moj.

Tunel je odjeknuo od udara šest glasnih pucnjeva.

Obje svjetiljke su pale i otkotrljale se u plitku vodu: obje su na kraju svjetlile u suprotnim smjerovima. Vlažni zrak bazdio je na kordit. Dva su tijela ležala mirno, ulaštenih cipela prema gore. Treće tijelo se nije micalo, ali je iz njega dopirao čudan, užasan šuplji zvuk.

Kurtz se nije micao.

Čovjek je nečujno izašao iz tame. Bio je visok, vrlo mršav, odjeven u vuneno odijelo i smeđi baloner koji je djelovao prekratko i malo zastarjelo. Imao je na glavi mali bavarski šeširić s crvenim percem zataknutim u vrpcu. Čovjek je imao usko lice neobično ljubaznog izgleda, uokvireno debelim naočalama crnih okvira, s

tankim riđim brčićima i malo izbočenom donjom usnom. Oči su mu izgledale tužno, ali vrlo budno. Nosio je poluautomatski pištolj Llama bez prigušivača. Prišao je prvom tjelohranitelju. Theodom, par sekundi zurio u njega, onda provjeri drugog, Edwarda. Obojica su bili mrtvi. Čovjek podigne jednu svjetiljku. Tri, reče Kurtz drhtavo, najviše da promjeri može li još govoriti. Ovo ću otplaćivati sljedećih dvadeset godina.

Ne tri, reče Danac okrećući svjetiljku i pištolj prema Kurtzu. Četiri.

Kurtzu glava poleti prema gore. Noge su mu se ukočile. Dobro, reče. Četiri. Danac strese glavom. Oh, ne, ne, nikako. Ne mislim vas, g. Kurtz. Govorim o čovjeku kojeg je Kennedy ostavio kod prvih vrata.

Kurtz je osjetio nešto što je vrlo teško opisati bilo kome tko to nije iskusio. Najviše je imalo veze s debelim crijevom.

Danac je kleknuo kraj prvog tjelohranitelja, izvadio ključić iz džepa čovjekovog kaputa, i otključao Kurtzove lisice. Kurtz ih pusti da padnu u vodu.

Nisam ništa čuo iza nas, rekao je Kurtz trljajući si zglobove. Već sam se pomalo počeo brinuti.

Najbolje je kad te nitko ne čuje', rekao je Danac sa svojim vrlo blagim sjevernoeuropskim naglaskom. Izvadio je neke ključeve iz džepa na hlačama Briana Kennedyja. Čovjek se sasvim malo pomakao.

Kurtz se spustio na jedno koljeno kraj Kennedvja. Čovjekova brižljivo fenirana kosa bila je zamršena i promočena. Oči su mu bile otvorene a usne se micale. Šuplji zvuk je dolazio iz dvije rane od metka na njegovim prsim. Dvojica tjelohranitelja dobila su u srca. ali Danac je Kennedyju stjerao po jedan metak u svako plućno krilo.

To se zove potlačna rana na prsim, reče Kurtz tiho. Stari moj.

Kurtz je izvukao svjetleći dlanovnik iz Kennedvjeva džepa i podigao ga. Trebamo li ovo da se vratimo? upitao je Danca.

t ovjek u kratkom balonetu strese glavom.

Kurtz je spustio dlanovnik na Kennedyjeva krvava prsa. Činilo se da iz napetih usta zgodnoga čovjeka ne dolazi nikakav zrak, samo iz dvije nepravilne rupe na njegovim prsim. Evo ti, reče Kurtz. Za slučaj da misliš puzati, koristi ovo kao orijentir na putu natrag. Ali nastoj puzati brzo štakori, zamisli.

Kurtz je dograbio drugu svjetiljku, i 011 i Danac krenuli su natrag kroz katakombe.

Nisam znao jeste li dobili moju poruku, reče Kurtz kad su zašli za prvi ugao i ostavili mrtva tijela za sobom.

Danac promeškolji ramena. Pištolj je sklonio ispod balonera. Drugi posao sam dovršio. Imao sam slobodan dan.

Hoću li čuti za vaš... drugi posao?

Sasvim moguće, reče Danac. U svakom slučaju, današnji posao neće koštati ništa, ni vas ni groficu Ferrara. To je... kako se to pravnički kaže... pro bono.

Grofica Ferrara? reče Kurtz. Prešli su u viši tunel, s Dancem korak naprijed.

Niste znali da je Ijupka Angelina rođena Farino udana za jednog od najslavnijih lopova u Europi i člana kraljevske kuće? reče Danac. Prihvatio sam njenu molbu iz poštovanja prema grofu. On nije čovjek kakvog bih rado uvrijedio.

Mislio sam daje stari grof mrtav, reče Kurtz.

Danac se nasmiješi svojim suhim smiješkom. Mnogo ijudi je to mislilo tijekom desetljeća. Ja se uvijek vodim logikom da je sigurnije prepostaviti suprotno.

Znači ona nije udovica? promrmlja Kurtz. E. pa. zaslužio sam lajbek i sliku na staklu.

Stigli su do posljednjeg raskrižja, i Danac je načas stao da dođe do daha. Kurtz je pogađao da je čovjek u kasnim pedesetima ili ranim šezdesetima. Zanimate me, g. Kurtz.

Oh?

Ovo je već drugi put što nam se putevi susreću. To je za mene neobično.

Kurtz na to nije imao što reći.

'Jeste li dovoljno stari da biste se sjećali starih američkih televizijskih reklama za satove Timex. g. Kurtz? Radio ih je TV voditelj John Cameron Swayze, ako se dobro sjećam.

Ne, reče Kurtz.

Šteta, reče Danac. Ponekad me podsjećate na proizvod koji je reklamirao g. Swayze Tresneš ga maljem, on radi dalje. To ostaje u uhu. Poveo ih je uza stubište i niz lijevi tunel. Za nekoliko minuta izašli su u najviši podrum. Tjelohranitelj koji je ostao pred gornjim vratima sjedio je na vlažnom podu kod suprotnog zida, ispruženih nogu i očiju zabuljenih u mračno grotlo tunela. Nasred čela imao je rupu od metka.

Sad znam zašto vas zovu Danac, reče Kurtz.

Oh? Mršavi čovjek je opet zastao. Djelovao je pomalo zabavljen.

Nekad sam mislio daje to zato što ste iz Danske, ali mislim da je to pogrešno, reče Kurtz. Sad mislim daje to zato što, kad god se pojavit, na kraju sve izgleda kao zadnji čin Hamleta.

Baš duhovito, reče Danac. Recite mi, kakva je to pogreška dr. Noa? Gledao sam film prije mnogo godina, ali zapravo ga se ne sjećam.

Pogreška dr. Noa? , reče Kurtz. U svim Bondovim filmovima u svim takvim glupim filmovima negativac se dočepa Bonda ili koga već, i onda razgovara s njim. Bla, bla, bla.

Umjesto da... reče Danac s blagim smiješkom.

Umjesto da mu stjera dva metka u čelo i riješi to, reče Kurtz. Prvi je krenuo uza zadnje stubište.

Danac je ključem zaključao oba lokota. Gore u samoj bazilici. Danac je zastao da pogleda središnju lađu ispod ogromne kupole. U ogromnom prostoru bilo je samo nekoliko žena koje su klečale i molile, jedna je palila svijeću desno od oltara.

Netko je još uvijek vježbao na orguljama. Zrak je mirisao na tamjan.

Danac je Kurtzu predao Kennedyjeve ključeve, uključujući tu i ključeve za SUV Laforza. Pazite na otiske prstiju... ne, ne moram vas na to upozoravati.

Mogu li vas nekamo odvesti? upita Kurtz.

Danac strese glavom. Skinuo je svoj otmjeni šeširić, i Kurtz je primijetio da mu je plava kosa na vrhu glave jako prorijeđena.

Mislim da ću minutudvije ostati ovdje i moliti se.

Kurtz je kimnuo i promatrao ga kako se udaljava, ali onda tiho pozove: Čekajte, molim vas.

Da?

Prihvataće li ikad zadaće na Bliskom istoku? Recimo u Iranu?

Danac se nasmiješi. Nisam bio u Iranu otkako je šah pao. Bilo bi zanimljivo vidjeti kako se promijenio. Ako vam trebam, možete do mene doći preko grofice. Sretno, g. Kurtz.

Kurtz je pričekao dok Danac nije našao klupu, kleknuo i počeo moliti. Onda je Kurtz izašao, u iznenađujuće snažno jutarnje svjetlo.

Kurtz si je uzeo slobodno popodne. Počistio je svoj stan koliko je mogao, i navratio kasnije do Gail da kaže Arlene kako sad može otići kući i povesti sa sobom Ajšu, ako hoće. Dok je bio tamo, pokupio je svoj Browning i mobitel. Zastao je kod Blues Franklina i vratio naočale Raya Charlesa Tati Bruceu. Te je večeri rano legao. Besposleno se pitao je li trebao uzeti laser s tijela tjelohranitelja u katakombama. za slučaj da mu zatreba još šokterapije za rješavanje glavobolje, ako se ikad vrati. Možda bi mogao napisati neki članak o tome, za Časopis Američkog medicinskog udruženja ili tako nešto.

Sljedećeg jutra, vozio se popravljenim Pintom u bolnicu kad je video da ga prati Lincoln. Kurtz je stao kraj pločnika na sjeveru Glavne. posegao pod sjedalo da izvadi Browning, i stavio metak u cijev. Sinoć mu je trebalo sat vremena da pronađe bubu u Pintu, i bio mu je pun nos svih tih sranja s nadgledanjem. Gonzagin čovjek Bobby izašao je iz Lincolna i prišao Pintu. Kurtzu se činilo da tjelohranitelj ne izgleda baš najbolje u tamnom odijelu zapravo, djelovao je kao svjećica koju je netko odjenuo u odijelo. Crna oprema nindže puno mit je bolje pristajala.

Bobby je Kurtzu predao zapečaćenu omotnicu, rekao: Od g. Gonzage, i vratio se natrag u Lincoln i odvezao se.

Kurtz je pričekao dok crni auto nije nestao s vidika prije nego što je vratio browning i otvorio omotnicu. Unutra je bio ček na sto tisuća dolara. Kurtz je ček i omotnicu spremio pod sjedalo kraj pištolja, i odvezao se ostatak puta do Medicinskog centra okruga Erie.

Rigby King bila je sama i pri svijesti kad je stigao Kurtz. Od jučer su je preselili s intenzivne u privatnu sobu. Policajac u odori čuvao je stražu, ali Kurtz je pričekao da ode do zahoda.

Joe, reče Rigby. Na pladnju pred njom stajao je netaknuti doručak. Hoćeš kave? Meni ne prija.

Jasno, reče Kurtz. Uzeo je šalicu s pladnja i otpio. Bila je skoro tako loša kao ona koju on kuha.

Baš ine nazvao Paul Kemper, reče Rigby. Ima neke čudne vijesti koje bi te mogle zanimati.

Kurtz je čekao.

Netko je jučer popodne koknuo brata tvoje mafijaške cure u saveznom zatvoru s maksimalnim osiguranjem, reče Rigby.

Malog Čikca? upita Kurtz.

Rigby podigne jednu obrvu. Koliko ti to imaš mafijaških cura s braćom u zatvorima s maksimalnim osiguranjem, Joe?

Kurtz nije odgovorio i opet je probao kavu. Bila je jednako loša kao i prvi srk, samo hladnija. Nekakvi zatvorski noževi? pitao je, znajući da nije tako.

Rigby strese glavom. Rekla sam ti Malog Čikca su držali na ledu u federalnoj rupi maksimalne sigurnosti. Gore u Adirondacksima. Nema opće populacije. Nije viđao nikoga osim stražara i federalaca. a čak su i njih pretraživali. Ali netko je uspio ući i smjestiti mu metak među one male staklaste oči. Nevjerojatno.

Čudima nikad kraja, reče Kurtz.

Zašto mi se čini da ti baš i nisi totalno iznenađen? Načas se borila sa spravicom na žici kojom je mogla podići krevet. Kurtz ju je gledao kako se muči. Kad se smjestila kako je htjela, iscrpljeno pogleda Kurtza.

tžZnam li sad tko je pucao na mene, Joe?

Aha, reče Kurtz. Brian Kennedy i neki njegovi dečki.

Kennedy? Onaj zaštitarski šminker? O'Tooličin zaručnik?

Tako je. Postala si sumnjičava u nedjelju, kad si shvatila da Kennedyjev alibi zapravo ne drži vodu...

Ne drži? upita Rigby. Netko je raščešljao njenu kratku tamnu kosu, sad je baš lijepo izgledala na jastuku. Mislila sam da je Kennedy bio na svome privatnom Learu kad su pucali na O'Toolicu i tebe.

Gulfstream, reče Kurtz. Imao je dva aviona.

Ahh, reče Rigby. A onda: /wao?

Mislim da je Kennedy zbrisao nakon što te upucao. Možda ga pronađu. Možda i ne.

Gdje je pucao u mene?

'U nogu? predloži Kurtz. Kava nije bila samo loša, sad je bila i potpuno hladna.

'Ne zajebavaj.

Oh. Kako hoćeš. Mislim da će njegov šminkerski terenac naći u Parku Delaware.

'Ili ono što je ostalo od njega, ako je bio toliko glup da ga tamo ostavi, reče Rigby.

Ili ono što je ostalo od njega, složi se Kurtz. Spustio je kavu natrag na njen pladanj. Moram ići. Tvoj stražar se dosad vjerojatno već popišao.

'Joe?' reče Rigby.

Osvrnuo se.

Zašto sam mislila da bi Kennedy pucao u svoju vlastitu zaručnicu? I ako je pucao na mene u Parku Delaware, kako sam dospjela u bolnicu usred noći? Znatiželjne glave će me i to pitati.

'Isuse,' reče Kurtz. 'Zar ti sve moram ja smisliti? Pokaži malo inicijative. Ti si ovdje jebeni detektiv.'

'Joe?' doviknula je opet upravo kad se spremao zatvoriti vrata.

Gurnuo je glavu natrag unutra.

'Hvala ti,' reče Rigby.

Kurtz je sišao u predvorje, prošao kroz hodnik, pa još jedan. Nitko nije čuvaо sobu Peg O'Toole, a bolničarka je načas izašla.

Kurtz je ušao i privukao jedini stolac bliže njenom krevetu.

Strojevi su je držali na životu. Jedan je udisao i izdisao umjesto nje. Bar četiri vidljive cijevi ulazile su i izlazile iz njenog tijela, koje je već djelovalo blijedo i isprijeno. Kestenjasta kosa socijalne radnice bila je krhkа i povučena od lica gdje je nisu obrijali, oko zavoja preko čela i sljepoočnica. Bila je u nesvijesti, s nečim sličnim ronilačkoj disalici pričvršćenim flasterom za usta. Njen položaj u komi, zglobova zgrčenih pod bolnim kutem i podignutih koljena, podsjećao je Kurtza na nastradalo ptiče koje je pronašao u svome stražnjem dvorištu jednog ljetnog dana dok je bio klinac.

Ah, jebem ti boga, dahne Kurtz.

Prišao je strojevima koji su disali za nju i služili joj kao bubrezi. Imali su razne prekidače i brojčanike i priključke i senzore. Ništa na njima nije Kurtzu bilo nimalo razumljivo.

Dugo je promatrao nesvesno lice svoje socijalne radnice, a onda položi ruku na najbliži stroj. Prošlo je točno tjedan dana otkako su na njih dvoje pucali u podzemnoj garaži.

U džepu njegovog sportskog sakoa zavibrirao je mobitel. Kurtz se javio šapatom:

'Aha?'

'Joe?' Bila je to Arlene.

Aha.

Joe. nisam te htjela gnjaviti, i nisam te lako pitala, ali Gail mora znati za petak...

Petak, reče Kurtz.

Da... petak navečer, reče Arlene. To je...

Rachelina proslava rođendana, reče Kurtz. Napunit će petnaest godina. Da. doći
ću. Reci Gail da to ni slučajno ne bih propustio.

Prekinuo je vezu jer ga nije zanimalo što bi Arlene još imala reci. Onda dotakne
rame Peg O'Toole pod tankom bolničkom spavaćicom. i vrati se natrag na
neudoban stolac, naginjući se prema naprijed da ne prtišće masnice na svojim
leđima.

Tako sjedeći, nagnut naprijed, blago stisnutih ruku. obraćajući se tiho samo
bolničarki kad bi tu i tamo ušla provjeriti pacijentnicu, Kurtz je ostatak dana čekao s
Peg O'Toole.